

Uradni list Republike Slovenije



Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 98

Ljubljana, četrtek 9.9.2004

Cena 880 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XIV

DRŽAVNI ZBOR

4284. Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (ZEPEP-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. maja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki obsega:

– Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu – ZEPEP (Uradni list RS, št. 57/2000 z dne 23. 6. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev – ZODPM-C (Uradni list RS, št. 30/01 z dne 26. 4. 2001) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu – ZEPEP-A (Uradni list RS, št. 25/04 z dne 19. 3. 2004).

Št. 043-03/00-2/3

Ljubljana, dne 21. maja 2004

EPA 1286-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU IN ELEKTRONSKEM PODPISU

(uradno prečiščeno besedilo)
(ZEPEP-UPB1)

Prvo poglavje
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja elektronsko poslovanje, ki zajema poslovanje v elektronski obliki z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije in uporabo elektronskega podpisa v pravnem prometu, kar vključuje tudi elektronsko poslovanje v sodnih, upravnih in drugih podobnih postopkih, če zakon ne določa drugače.

(2) Če ni dogovorjeno drugače, določbe tega zakona, z izjemo določb 4. in 14. člena, ne veljajo v zaprtih sistemih, ki so v celoti urejeni s pogodbami med znanim številom pogodbenih strank.

2. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. podatki v elektronski obliki so podatki, ki so oblikovani, shranjeni, poslani, prejeti ali izmenljivi na elektronski način;

2. elektronsko sporočilo je niz podatkov, ki so poslani ali prejeti na elektronski način, kar vključuje predvsem elektronsko izmenjavo podatkov in elektronsko pošto;

3. elektronski podpis je niz podatkov v elektronski obliki, ki je vsebovan, dodan ali logično povezan z drugimi podatki, in je namenjen preverjanju pristnosti teh podatkov in identifikaciji podpisnika;

4. varen elektronski podpis je elektronski podpis, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

– da je povezan izključno s podpisnikom;

– da je iz njega mogoče zanesljivo ugotoviti podpisnika;

– da je ustvarjen s sredstvi za varno elektronsko podpisovanje, ki so izključno pod podpisnikovim nadzorom;

– da je povezan s podatki, na katere se nanaša, tako da je opazna vsaka kasnejša sprememba teh podatkov ali povezave z njimi;

5. časovni žig je elektronsko podpisano potrdilo overitelja, ki potrjuje vsebino podatkov, na katere se nanaša, v navedenem času; varni časovni žig pa elektronsko podpisano potrdilo overitelja, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnje točke;

6. pošiljatelj elektronskega sporočila je oseba, ki je sama poslala elektronsko sporočilo ali pa je bilo sporočilo poslano v njenem imenu in v skladu z njeno voljo; posrednik elektronskega sporočila se ne šteje za pošiljatelja tega elektronskega sporočila;

7. naslovnik elektronskega sporočila je oseba, ki ji je pošiljatelj namenil elektronsko sporočilo;

8. prejemnik elektronskega sporočila je oseba, ki je prejela elektronsko sporočilo; posrednik elektronskega sporočila se ne šteje za prejemnika tega elektronskega sporočila;

9. posrednik elektronskega sporočila je oseba, ki za drugo osebo pošlje, prejme, shrani elektronsko sporočilo ali nudi druge storitve v zvezi z elektronskim sporočilom;

10. podpisnik je oseba, ki ustvari ali je v njenem imenu in v skladu z njeno voljo ustvarjen elektronski podpis;

11. informacijski sistem je programska, strojna, komunikacijska in druga oprema, ki deluje samostojno ali v omrežju in je namenjena zbiranju, procesiranju, distribuciji, uporabi in drugi obdelavi podatkov v elektronski obliki;

12. podatki za elektronsko podpisovanje so edinstveni podatki, kot so šifre ali zasebni šifrirni ključi, ki jih podpisnik uporablja za oblikovanje elektronskega podpisa;

13. sredstvo za elektronsko podpisovanje je nastavljena programska ali strojna oprema, ki jo podpisnik uporablja za oblikovanje elektronskega podpisa;

14. sredstvo za varno elektronsko podpisovanje je sredstvo za elektronsko podpisovanje, ki izpolnjuje zahteve iz 37. člena tega zakona;

15. podatki za preverjanje elektronskega podpisa so edinstveni podatki, kot so šifre ali javni šifrirni ključi, ki se uporabljajo za preverjanje elektronskega podpisa;

16. sredstvo za preverjanje elektronskega podpisa je nastavljena programska ali strojna oprema, ki se uporablja za preverjanje elektronskega podpisa;

17. oprema za elektronsko podpisovanje je strojna ali programska oprema ali njune specifične sestavine, ki jih overitelj uporablja za storitve v zvezi z elektronskim podpisovanjem ali ki se uporabljajo za oblikovanje ali preverjanje elektronskih podpisov;

18. potrdilo je potrdilo v elektronski obliki, ki povezuje podatke za preverjanje elektronskega podpisa z določeno osebo (imetnikom potrdila) ter potrjuje njeno identiteto;

19. kvalificirano potrdilo je potrdilo iz prejšnje točke, ki izpolnjuje zahteve iz 28. člena tega zakona in ki ga izda overitelj, ki deluje v skladu z zahtevami iz 29. do 36. člena tega zakona;

20. overitelj je fizična ali pravna oseba, ki izdaja potrdila ali opravlja druge storitve v zvezi z overjanjem ali elektronskimi podpisi;

21. storitev informacijske družbe je storitev, ki se običajno zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev pri čemer pomeni:

– na daljavo, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni;

– z elektronskimi sredstvi, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov in v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih;

– na posamezno zahtevo prejemnika storitev, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo.

Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju. Storitve radijske in televizijske radiodifuzije niso storitve informacijske družbe po tem zakonu;

22. ponudnik storitev informacijske družbe je fizična ali pravna oseba, ki ponuja storitve iz prejšnje točke tega člena.

3. člen

Osebe lahko uredijo svoja razmerja pri ustvarjanju, pošiljanju, prejemanju, shranjevanju ali drugi obdelavi elektronskih sporočil drugače, kot je določeno v tem zakonu, če iz posamezne določbe tega zakona ali iz njenega smisla ne izhaja kaj drugega.

4. člen

Podatkom v elektronski obliki se ne sme odreči veljavnosti ali dokazne vrednosti samo zato, ker so v elektronski obliki.

Drugo poglavje ELEKTRONSKO POSLOVANJE

1. oddelek

Elektronsko sporočilo

5. člen

(1) Velja, da elektronsko sporočilo izvira od pošiljalca:

– če ga pošlje pošiljatelj sam, ali
– če ga pošlje oseba, ki jo pooblasti pošiljatelj, ali
– če ga pošlje informacijski sistem, ki ga upravlja pošiljatelj sam, ali kdo drug po njegovem nalogu, da deluje samodejno, ali

– če je naslovnik za potrditev izvora sporočila uporabil med prejemnikom in pošiljateljem v ta namen vnaprej dogovorjeno tehnologijo in postopek.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za primere:

– če je pošiljatelj obvestil prejemnika, da elektronsko sporočilo ni njegovo in je prejemnik imel čas, da ustrezno ravna, ali

– če je prejemnik vedel ali bi bil moral vedeti, če bi ravnal kot dober gospodar oziroma dober gospodarstvenik, ali če bi uporabil dogovorjeno tehnologijo in postopek, da elektronsko sporočilo ni pošiljateljevo.

6. člen

Prejemnik je upravičen šteti vsako prejeto elektronsko sporočilo kot posamično sporočilo in ravnati v skladu s tem, razen v primeru, če je bilo elektronsko sporočilo podvojeno in je prejemnik to vedel ali bi bil moral vedeti, če bi ravnal kot dober gospodar oziroma dober gospodarstvenik ali če bi uporabil dogovorjeno tehnologijo in postopek.

7. člen

(1) Če je pošiljatelj ob ali pred pošiljanjem elektronskega sporočila ali v samem elektronskem sporočilu zahteval ali se s prejemnikom dogovoril, da se prejem sporočila potrdi, ter navedel, da elektronsko sporočilo pogojuje s potrdilom o prejemu, se šteje, kot da elektronsko sporočilo ni bilo poslano, dokler pošiljatelj ne prejme potrdila o prejemu.

(2) Če pošiljatelj ne navede, da elektronsko sporočilo pogojuje s potrdilom o prejemu in potrdila o prejemu ne prejme v določenem ali dogovorjenem roku ali če ta ni bil določen ali dogovorjen v razumnem roku, lahko pošiljatelj obvesti prejemnika, da ni prejel potrdila o prejemu, in določi razumen rok, v katerem mora prejeti potrdilo o prejemu. Če tudi v tem roku potrdila o prejemu ne prejme po predhodnem obvestilu prejemniku, se šteje elektronsko sporočilo za neposlano.

(3) Če se pošiljatelj s prejemnikom ni dogovoril o obliki potrdila o prejemu elektronskega sporočila, se za potrdilo šteje kakršnakoli samodejna ali druga potrditev prejemnika oziroma kakršnokoli ravnanje prejemnika, ki zadostuje, da pošiljatelj izve ali bi bil lahko izvedel, da je bilo elektronsko sporočilo prejeto.

8. člen

Če pošiljatelj od prejemnika prejme potrdilo o prejemu elektronskega sporočila, se šteje, da je naslovnik prejel to elektronsko sporočilo, ne šteje pa se, da je poslano elektronsko sporočilo enako prejetemu.

9. člen

Če ni drugače dogovorjeno, se šteje, da je elektronsko sporočilo odposlano, ko vstopi v informacijski sistem izven nadzora pošiljalca ali osebe, ki je elektronsko sporočilo poslala v imenu pošiljalca in v skladu z njegovo voljo.

10. člen

(1) Če ni drugače dogovorjeno, se šteje za čas prejema elektronskega sporočila tisti čas, ko elektronsko sporočilo vstopi v prejemnikov informacijski sistem.

(2) Če ni drugače dogovorjeno, se ne glede na določbo prejšnjega odstavka šteje za čas prejema elektronskega sporočila, če je prejemnik posebej določil informacijski sistem za prejem elektronskih sporočil, čas, ko elektronsko sporočilo vstopi v ta informacijski sistem, ali če je elektronsko sporočilo poslano drugemu informacijskemu sistemu, čas, ko je prejemnik elektronsko sporočilo prevzel.

(3) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi, če se informacijski sistem nahaja v drugem kraju, ki se po tem zakonu šteje za kraj prejema elektronskega sporočila.

11. člen

(1) Če ni drugače dogovorjeno, se za kraj, od koder je bilo elektronsko sporočilo poslano, šteje kraj, kjer ima pošiljatelj svoj sedež oziroma stalno prebivališče v času pošiljanja, za kraj prejema elektronskega sporočila pa kraj, kjer ima prejemnik sedež oziroma stalno prebivališče v času prejema.

(2) Če pošiljatelj oziroma prejemnik nima stalnega prebivališča, se za kraj, od koder je bilo elektronsko sporočilo poslano oziroma kjer je bilo prejeto, po prejšnjem odstavku šteje njegovo prebivališče v času pošiljanja oziroma prejema elektronskega sporočila.

2. oddelek

Podatki v elektronski obliki

12. člen

(1) Kadar zakon ali drug predpis določa, da se določeni dokumenti, zapisi ali podatki hranijo, se lahko hranijo v elektronski obliki:

- če so podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, dosegljivi in primerni za kasnejšo uporabo in
- če so podatki shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti, ali v kakšni drugi obliki, ki verodostojno predstavlja oblikovane, poslane ali prejete podatke in
- če je iz shranjenega elektronskega sporočila mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema in
- če uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, ki ju ne bi bilo mogoče enostavno ugotoviti, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti sporočila.

(2) Obveznost hrambe dokumentov, zapisov ali podatkov iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na podatke, katerih edini namen je omogočiti, da bo elektronsko sporočilo poslano ali prejeto (komunikacijski podatki).

(3) Kadar zakon ali drug predpis določa, da se določeni podatki predložijo ali shranijo v izvorni obliki, se šteje, da je elektronska oblika sporočila ustrezna, če ustreza pogojem iz prvega odstavka tega člena.

(4) Določbe tega člena ne veljajo za podatke, za katere ta zakon določa strožje ali posebne pogoje hrambe.

13. člen

(1) Kadar zakon ali drug predpis določa pisno obliko, se šteje, da je elektronska oblika enakovredna pisni obliki, če so podatki v elektronski obliki dosegljivi in primerni za kasnejšo uporabo.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za:

1. pravne posle, s katerimi se prenaša lastninska pravica na nepremičnini ali s katerimi se ustanavlja druga stvarna pravica na nepremičnini;
2. oporočne posle;
3. pogodbe o urejanju premoženjskih razmerij med zakoncem;
4. pogodbe o razpolaganju s premoženjem oseb, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost;
5. pogodbe o izročitvi in razdelitvi premoženja za življenja;
6. pogodbe o dosmrtnem preživljanju in sporazume o odpovedi neuvedenemu dedovanju;
7. darilne obljube in darilne pogodbe za primer smrti;
8. kupne pogodbe s pridržkom lastninske pravice;
9. druge pravne posle, za katere zakon določa, da morajo biti sklenjeni v obliki notarskega zapisa.

3. oddelek

Odgovornost ponudnikov storitev informacijske družbe

13.a člen

(1) Za opravljanje storitev informacijske družbe ni potrebno posebno dovoljenje.

(2) Ponudniki storitev informacijske družbe so odgovorni za podatke, ki jih posredujejo ali shranjujejo v skladu z določbami tega oddelka, če predpisi, ki urejajo njihovo odgovornost na področju davkov, varstva osebnih podatkov, varstva konkurence, odvetništva in notariata ter iger na srečo, ne določajo drugače.

(3) Od ponudnikov storitev informacijske družbe ni dovoljeno zahtevati splošnega spremljanja ali zavarovanja podatkov v elektronski obliki, ki jih posredujejo ali shranjujejo ali jim naložiti ukrepov, ki bi jih obvezali k aktivnemu poizvedovanju o dejstvih ali okoliščinah, ki kažejo na nezakonitost posamezne dejavnosti ali podatkov.

(4) Ponudniki storitev informacijske družbe iz tega oddelka so pri zagotavljanju varnosti delovanja svojih informacijskih sistemov in posredovanja podatkov v elektronski obliki dolžni ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(5) Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za informacijsko družbo, določi izvajalca nalog za zagotavljanje varnosti delovanja informacijskih sistemov in posredovanje podatkov v elektronski obliki (v nadaljnjem besedilu: izvajalec nalog). Ponudniki storitev informacijske družbe so dolžni izvajalca nalog obveščati o dejavnostih in podatkih, ki ogrožajo varnost delovanja informacijskih sistemov in z njim sodelovati. Izvajalec nalog zbira informacije o dejavnostih in podatkih, ki ogrožajo varnost delovanja informacijskih sistemov in podatkov v elektronski obliki, obvešča javnost, sodeluje z organi za zagotavljanje varnosti delovanja informacijskih sistemov in posredovanja podatkov v elektronski obliki drugih držav, opozarja na ogrožanje varnosti in predlaga rešitve za njihovo odpravo. Način izvajanja nalog podrobneje določi Vlada Republike Slovenije v aktu o določitvi izvajalca nalog.

13.b člen

(1) Kadar je del storitve informacijske družbe prenos podatkov v elektronski obliki v komunikacijskem omrežju, ki jih zagotovi prejemnik storitve ali zagotavljanje dostopa do komunikacijskega omrežja, ponudnik storitve ni odgovoren za posredovane podatke, pod pogojem, da:

- ne sproži prenosa podatkov;
- ne izbere naslovnika posredovanih podatkov in
- ne izbere ali spremeni vsebine posredovanih podatkov.

(2) Prenos in zagotavljanje dostopa iz prejšnjega odstavka vključujeta samodejno, vmesno in prehodno shranjevanje posredovanih podatkov v elektronski obliki, če je to namenjeno izključno njihovem prenosu v komunikacijskem omrežju in če se podatki ne shranjujejo dlje, kot je to običajno potrebno za njihov prenos.

13.c člen

Kadar je del storitve informacijske družbe prenos podatkov v elektronski obliki v komunikacijskem omrežju, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ponudnik storitve ni odgovoren za samodejno, vmesno in začasno shranjevanje teh podatkov, če je to namenjeno izključno bolj učinkovitemu prenosu podatkov drugim prejemnikom storitve na njihovo zahtevo, pod pogojem, da:

- ne spremeni vsebine podatkov;
- ravna v skladu s pogoji za dostop do podatkov;
- ravna v skladu s pogoji o sprotnem dopolnjevanju podatkov, določenimi v splošno priznanih in uporabljenih industrijskih standardih;
- njegovo ravnanje ne nasprotuje zakoniti uporabi tehnologij za pridobivanje informacij o rabi podatkov, ki je

določena v splošno priznanih in uporabljenih industrijskih standardih in

– brez odlašanja odstrani ali onemogoči dostop do podatkov, ki jih je hranil, takoj ko je obveščen o tem, da je bil prvotni vir teh podatkov odstranjen iz omrežja, ali da je bil dostop do njega onemogočen, ali da je sodišče ali upravni organ odredil odstranitev ali mu onemogočil dostop.

13.d člen

(1) Kadar je del storitve informacijske družbe shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ponudnik storitve ni odgovoren za podatke, ki jih je shranil na zahtevo prejemnika storitve, pod pogojem, da:

1. ne ve, da gre za protipravno dejavnost ali podatke in mu glede odškodninskih zahtevkov niso znana dejstva ali okoliščine iz katerih je razvidna protipravnost ali

2. takoj ko izve za protipravnost ali se je zaveda, nemudoma odstrani ali onemogoči dostop do teh podatkov.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v primerih, ko prejemnik storitve ravna v okviru pooblastil ali pod nadzorom ponudnika storitev.

Tretje poglavje ELEKTRONSKI PODPIS

1. oddelek Splošne določbe

14. člen

Elektronskemu podpisu se ne sme odreči veljavnosti ali dokazne vrednosti samo zaradi elektronske oblike, ali ker ne temelji na kvalificiranem potrdilu ali potrdilu akreditiranega overitelja, ali ker ni oblikovan s sredstvom za varno elektronsko podpisovanje.

15. člen

Varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom, je glede podatkov v elektronski obliki enakovreden lastnoročnemu podpisu ter ima zato enako veljavnost in dokazno vrednost.

16. člen

Osebe, ki hranijo dokumente, ki so elektronsko podpisani z uporabo podatkov in sredstev za podpisovanje, morajo hraniti komplementarne podatke in sredstva za preverjanje elektronskega podpisa enako dolgo, kot se hranijo dokumenti.

17. člen

Uporaba podatkov za elektronsko podpisovanje brez vednosti podpisnika ali imetnika potrdila, ki se nanaša na te podatke, je prepovedana.

2. oddelek Potrdila in overitelji, ki jih izdajajo

18. člen

(1) Overitelj za opravljanje svoje dejavnosti ne potrebuje posebnega dovoljenja.

(2) Overitelj mora začetek opravljanja dejavnosti prijaviti ministrstvu, pristojnemu za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), najmanj osem dni pred začetkom. Ob začetku opravljanja dejavnosti ali ob spremembi dejavnosti mora overitelj ministrstvo seznanimi s svojimi notranjimi pravili glede elektronskega podpisovanja in overjanja ter s svojimi postopki in infrastrukturo.

(3) Overitelj, ki opravlja storitve varnega elektronskega podpisovanja, mora v svojih notranjih pravilih upoštevati varnostne zahteve, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi.

(4) Overitelj mora izpolnjevati zahteve iz svojih notranjih pravil tako ob začetku kot tudi neprekinjeno ves čas izvajanja dejavnosti.

19. člen

(1) Overitelj mora nemudoma obvestiti ministrstvo o vseh okoliščinah, ki ga ovirajo ali mu onemogočajo izvajanje dejavnosti v skladu z veljavnimi predpisi ali njegovimi notranjimi pravili.

(2) Overitelj mora nemudoma obvestiti ministrstvo o možnem začetku stečaja ali prisilne poravnave.

20. člen

(1) Overitelj mora preklicati potrdilo iz 18. točke 2. člena tega zakona v času njegove veljavnosti v skladu s svojimi notranjimi pravili, ki urejajo preklice potrdil, vendar vedno nemudoma:

– če preklic potrdila zahteva imetnik potrdila ali njegov pooblaščenec, ali

– ko overitelj izve, da je imetnik potrdila izgubil poslovno sposobnost, umrl, prenehal obstajati ali da so se spremenile okoliščine, ki bistveno vplivajo na veljavnost potrdila, ali

– če je podatek v potrdilu napačen ali je bilo potrdilo izdano na podlagi napačnih podatkov, ali

– če so bili podatki za preverjanje elektronskega podpisa ali informacijski sistem overitelja ogroženi na način, ki vpliva na zanesljivost potrdila, ali

– če so bili podatki za elektronsko podpisovanje ali informacijski sistem imetnika potrdila ogroženi na način, ki vpliva na zanesljivost oblikovanja elektronskega podpisa in je overitelj s tem seznanjen, ali

– če overitelj preneha z delovanjem ali mu je delovanje prepovedano in njegove dejavnosti ni prevzel drug overitelj, ali

– če preklic odredi pristojno sodišče, sodnik za prekrške ali upravni organ.

(2) Overitelj mora v svojih notranjih pravilih določiti, kdaj in na kakšen način se obvešča o izdaji oziroma preklicu potrdila.

(3) Ne glede na notranja pravila mora overitelj vedno nemudoma obvestiti imetnika preklicanega potrdila. Podatke o preklicu mora posredovati vsaki osebi, ki jih zahteva, ali jih javno objaviti, če overitelj vodi register preklicanih potrdil.

21. člen

Ministrstvo mora nemudoma zagotoviti preklic potrdil overitelja, če overitelj preneha z delovanjem ali je njegovo delovanje prepovedano in njegove dejavnosti ni prevzel drug overitelj, če overitelj potrdila ne preklicuje.

22. člen

(1) Imetnik potrdila mora podatke za elektronsko podpisovanje hraniti s skrbnostjo dobrega gospodarja ali dobrega gospodarstvenika in jih uporabljati v skladu z zahtevami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ter preprečiti nepooblaščen dostop do teh podatkov.

(2) Imetnik potrdila mora zahtevati preklic svojega potrdila, če so bili podatki za elektronsko podpisovanje ali informacijski sistem imetnika potrdila izgubljeni ali ogroženi na način, ki vpliva na zanesljivost oblikovanja elektronskega podpisa, ali če obstaja nevarnost zlorabe, ali če so se spremenili podatki, ki so navedeni v potrdilu.

23. člen

Če potrdilo vsebuje podatke o tretji osebi, ki ni imetnik potrdila, je tudi ta upravičena zahtevati preklic potrdila iz razlogov, določenih v drugem odstavku prejšnjega člena.

24. člen

(1) Preklic potrdila učinkuje med imetnikom potrdila in overiteljem od trenutka preklica. Preklic potrdila učinkuje

med tretjimi osebami in overiteljem od trenutka objave ali, če preklic ni javno objavljen, od trenutka, ko tretje osebe zanj zvedo.

(2) V preklicu potrdila mora biti naveden čas preklica.

(3) Preklic vedno velja od trenutka preklica naprej. Preklic za nazaj ni dovoljen.

25. člen

Za časovni žig in storitve, povezane z njim, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo potrdilo, za varen časovni žig in storitve, povezane z njim, pa določbe tega zakona, ki urejajo kvalificirano potrdilo.

26. člen

Overitelj mora voditi dokumentacijo o varnostnih ukrepih v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter o vseh izdanih in preklicanih potrdilih tako, da bodo podatki vedno dostopni ter njihova verodostojnost in nespremenljivost vedno preverljiva, in sicer najmanj pet let od posameznega dogodka ali dejanja.

27. člen

(1) Overitelj mora pred prenehanjem delovanja o tem nemudoma obvestiti ministrstvo in imetnike od njega izdanih potrdil, ter zagotoviti, da vse njegove pravice in obveznosti glede izdanih potrdil prevzame drug overitelj ali da preklic veljavna potrdila.

(2) Vso dokumentacijo, ki jo je doslej vodil, mora predati drugemu overitelju, ki bo prevzel vse pravice in obveznosti prejšnjega overitelja glede izdanih potrdil, oziroma ministru, če takega overitelja ni.

3. oddelek

Kvalificirana potrdila in overitelji, ki jih izdajajo

28. člen

(1) Iz kvalificiranega potrdila mora biti ugotovljivo:

- navedba, da gre za kvalificirano potrdilo;
- ime ali firma in država stalnega prebivališča ali sedeža overitelja;
- ime oziroma psevdonim imetnika potrdila z obvezno navedbo, da gre za psevdonim;
- dodatni podatki o imetniku potrdila, ki so predpisani za namen, za katerega se bo potrdilo uporabljalo, ki pa ne smejo biti v nasprotju z namenom uporabe psevdonima;
- podatki za preverjanje elektronskega podpisa, ki ustrezajo podatkom za elektronsko podpisovanje pod nadzorom imetnika potrdila;
- začetek in konec veljavnosti potrdila;
- identifikacijska oznaka potrdila;
- varen elektronski podpis overitelja, ki je potrdilo izdal;
- morebitne omejitve v zvezi z uporabo potrdila;
- morebitne omejitve transakcijskih vrednosti, za katere se potrdilo lahko uporablja.

(2) Če ni drugače dogovorjeno, potrdilo ne sme vsebovati podatkov, ki jih varuje poseben zakon.

(3) Kvalificirana potrdila, izdana za potrebe osebnih dokumentov, vsebujejo poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena tudi osebno identifikacijsko oznako, ki se lahko v ta namen sklicuje ali poveže s Centralnim registrom prebivalstva. Vlada Republike Slovenije podrobneje določi način določanja osebne identifikacijske oznake, vzpostavitev in vodenje registra osebnih identifikacijskih oznak ter pogoje in način sklicevanja ali povezovanja s Centralnim registrom prebivalstva v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

29. člen

Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora zagotavljati storitve v zvezi z elektronskim podpisovanjem s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

30. člen

(1) Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora zagotoviti vodenje registra preklicanih potrdil, ki mora vsebovati zlasti identifikacijsko oznako preklicanega potrdila, da se ga da natančno identificirati. Register ne sme vsebovati podatkov o vzrokih za preklic ali kakršnih koli podatkov, ki niso vsebovani v potrdilu, razen datuma in časa preklica. Register mora biti varno elektronsko podpisan in podpis overjen s kvalificiranim potrdilom z najmanj enako zanesljivostjo kot potrdila, ki se preklicujejo v registru.

(2) Overitelj mora zagotoviti možnost takojšnjega in varnega preklica kvalificiranega potrdila, kot tudi možnost natančne določitve trenutka izdaje in preklica kvalificiranega potrdila.

(3) Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila in preneha z delovanjem, mora zagotoviti, da drug overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, vodi preklicana kvalificirana potrdila v svojem registru.

(4) Če overitelj, ki preneha z delovanjem, ne zagotovi hrambe dokumentacije in vodenja preklicanih kvalificiranih potrdil pri drugem overitelju, to zagotovi na njegove stroške ministrstvo.

31. člen

Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora s pomočjo uradnega osebnega dokumenta s fotografijo za fizične osebe ali z uradno potrjenimi dokumenti za pravne osebe zanesljivo ugotoviti identiteto in druge pomembne lastnosti osebe, ki zahteva potrdilo.

32. člen

(1) Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora zaposlovati osebe s potrebnim strokovnim znanjem, izkušnjami in usposobljenostjo na področju opravljanj storitev, še posebej na področju upravljanja ter poznavanja tehnologije elektronskega poslovanja in ustreznih varnostnih postopkov, da zagotovi izpolnjevanje vseh določb tega zakona.

(2) Osebe se mora ravnati po administrativnih in upravljaljskih postopkih in predpisih, skladnih z uveljavljenimi pravili stroke.

(3) Vlada Republike Slovenije s podzakonskim predpisom določi vrsto in stopnjo zahtevane strokovne izobrazbe, leta izkušenj ter morebitna dodatna opravljena usposabljanja za izpolnjevanje zahtev iz prvega odstavka tega člena.

33. člen

(1) Overitelj mora uporabljati zanesljive sisteme in opremo, ki so zaščiteni pred spreminjanjem in ki zagotavljajo tehnično in kriptografsko varnost postopkov, v katerih se uporabljajo.

(2) Overitelj mora izvajati varnostne ukrepe zoper ponarejanje potrdil ter v primerih, ko overitelj oblikuje podatke za elektronsko podpisovanje, zagotavljati zaupnost podatkov ves čas postopka oblikovanja takih podatkov.

(3) Overitelj ne sme shranjevati podatkov za elektronsko podpisovanje imetnika potrdila.

(4) Overitelj mora za shranjevanje potrdil uporabljati zanesljive sisteme, ki omogočajo enostavno odkrivanje sprememb ter hkrati omogočajo, da:

1. lahko samo pooblaščen osebe vnašajo nove podatke in spreminjajo obstoječe;
2. je omogočeno preverjanje pristnosti podatkov;
3. so potrdila javno dostopna samo, če je overitelj predhodno dobil dovoljenje imetnika potrdila;
4. uporabnik lahko enostavno opazi kakršnekoli tehnične spremembe, ki bi ogrozile izpolnjevanje teh varnostnih zahtev.

(5) Vlada Republike Slovenije s podzakonskim predpisom predpiše podrobnejša merila za izpolnjevanje zahtev iz tega člena.

34. člen

Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora zavarovati svojo škodno odgovornost. Najnižji znesek zavarovalne vsote predpiše Vlada Republike Slovenije z uredbo.

35. člen

(1) Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora shranjevati vse pomembne podatke o kvalificiranih potrdilih, še posebej zaradi dokazovanja overitev v sodnih, upravnih in drugih postopkih, vsaj toliko časa, kot bodo hranjeni podatki, podpisani z elektronskim podpisom, na katerega se nanaša kvalificirano potrdilo, najmanj pa pet let od izdaje potrdila.

(2) Za pomembne podatke o kvalificiranih potrdilih se štejejo zlasti podatki o načinu ugotovitve istovetnosti imetnika potrdila, času in načinu izdaje potrdila, vzroku, času in načinu morebitnega preklica potrdila, roku veljavnosti potrdila ter vseh sporočil, ki se nanašajo na veljavnost potrdila, izmenjanih med overiteljem in imetnikom.

(3) Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena se lahko shranjujejo v elektronski obliki.

36. člen

(1) Overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, mora osebo, ki zahteva potrdilo, pred izdajo potrdila obvestiti o vseh pomembnih okoliščinah uporabe potrdila.

(2) Obvestilo mora vsebovati:

1. podroben povzetek vsebine veljavnih predpisov ter notranjih pravil in drugih pogojev, ki se nanašajo na uporabo potrdila;

2. podatke o morebitnih omejitvah uporabe potrdila;

3. podatke o obstoju prostovoljne akreditacije;

4. podatke o postopkih za reševanje pritožb in mirno razreševanje sporov;

5. podatke o ukrepih imetnika potrdila, potrebnih za varnost elektronskega podpisovanja in preverjanja elektronskih podpisov, ter o ustrezni tehnologiji;

6. opozorilo, da bo morda potrebno elektronsko podpisane podatke ponovno elektronsko podpisati, in sicer preden bo varnost obstoječega elektronskega podpisa s časom zmanjšana;

7. opozorilo, da mora imetnik kvalificiranega potrdila sam sporočiti spremembe obveznih podatkov kvalificiranega potrdila iz 28. člena tega zakona.

(3) Obvestilo mora biti napisano v lahko razumljivem jeziku ter v pisni obliki.

(4) Ustrezni deli obvestila morajo biti na njihovo zahtevo dostopni tudi tretjim osebam, ki se zanašajo na potrdilo.

4. oddelek

Tehnične zahteve za varno elektronsko podpisovanje

37. člen

(1) Sredstva za varno elektronsko podpisovanje morajo z uporabo ustreznih postopkov in infrastrukture zagotavljati naslednje:

1. podatki za elektronsko podpisovanje morajo biti edinstveni in njihova zaupnost zagotovljena;

2. podatkov za elektronsko podpisovanje ni mogoče v razumnem času ali z razumnimi sredstvi ugotoviti iz podatkov za preverjanje elektronskega podpisa, elektronski podpis pa je učinkovito zaščiten pred poneverjanjem z uporabo trenutno dostopne tehnologije;

3. podpisnik lahko zanesljivo varuje svoje podatke za elektronsko podpisovanje pred nepooblaščenim dostopom.

(2) Sredstvo za varno elektronsko podpisovanje ne sme spremeniti podatkov, ki se podpisujejo, ali preprečiti prikaza podatkov podpisniku pred podpisom.

(3) Vlada Republike Slovenije s podzakonskim predpisom predpiše podrobnejša merila za izpolnjevanje zahtev glede sredstev za varno elektronsko podpisovanje iz tega člena.

38. člen

(1) Med postopkom preverjanja varnega elektronskega podpisa mora biti z uporabo ustreznih postopkov in infrastrukture zagotovljeno naslednje:

1. podatki, ki se uporabljajo za preverjanje elektronskega podpisa, morajo biti enaki podatkom, ki so prikazani uporabniku;

2. podpis mora biti zanesljivo preverjen in rezultati preverjanja ter identiteta podpisnika pravilno prikazani uporabniku;

3. uporabnik lahko zanesljivo ugotovi vsebino podpisanih podatkov;

4. pristnost in veljavnost potrdila morata biti preverjeni v času preverjanja podpisa;

5. raba psevdonima mora biti jasno označena;

6. vse spremembe, ki kakorkoli vplivajo na varnost elektronskega podpisa, morajo biti ugotovljene.

(2) Vlada Republike Slovenije s podzakonskim predpisom predpiše podrobnejša merila za izpolnjevanje zahtev glede postopkov in infrastrukture iz prejšnjega odstavka.

5. oddelek

Odgovornost overiteljev

39. člen

(1) Overitelj odgovarja vsaki osebi, ki se upravičeno zanaša na kvalificirano potrdilo, ki ga je overitelj izdal, za:

– točnost podatkov v potrdilu v trenutku izdaje potrdila ter da potrdilo vsebuje vse predpisane podatke za kvalificirano potrdilo;

– zagotovilo, da je imel imetnik potrdila, naveden v potrdilu, v času izdaje potrdila podatke za elektronsko podpisovanje ustrezne podatkom za preverjanje elektronskega podpisa, navedenim ali označenim v potrdilu;

– zagotovilo, da delujejo podatki za elektronsko podpisovanje in podatki za preverjanje elektronskega podpisa komplementarno v primeru, če overitelj oblikuje oboje podatke;

– takojšen preklic potrdila in objavo preklica, če za preklic obstajajo razlogi;

– izpolnjevanje zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov glede varnih elektronskih podpisov in kvalificiranih potrdil.

(2) Overitelj lahko v kvalificiranem potrdilu označi meje uporabnosti ali najvišje transakcijske vrednosti določenega potrdila in ne odgovarja za posledice uporabe potrdila izven tako določenih meja, če so omejitve prepoznavne tretjim osebam.

(3) Overitelj je odgovoren, če ne dokaže, da je škoda nastala brez njegove krivde.

6. oddelek

Nadzor

40. člen

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona opravlja ministrstvo.

(2) V okviru inšpekcijskega nadzorstva ministrstvo:

– preverja, ali so zahteve zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ustrezno prenesene v notranja pravila overiteljev;

– preverja, ali overitelj ves čas izvajanja dejavnosti izpolnjuje zahteve iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ter svojih notranjih pravil;

– v primeru zagotavljanja kvalificiranih potrdil nadzoruje uporabo ustreznih postopkov in potrebne infrastrukture;

– nadzoruje zakonitost izdajanja, hranjenja in preklica potrdil;

– nadzoruje zakonitost izvajanja drugih storitev overiteljev.

(3) Ministrstvo vodi elektronski javni register overiteljev v Republiki Sloveniji. V register overiteljev se vpišejo overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona. V register overiteljev se na njihovo zahtevo vpišejo tudi tuji overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona za veljavnost njihovih potrdil v Republiki Sloveniji.

(4) Register overiteljev varno elektronsko podpiše ministrstvo. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila ministrstva se objavijo na spletnih straneh ministrstva skupaj z registrom overiteljev.

41. člen

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva je inšpektor upravičen:

- pregledovati dokumentacijo in akte, ki se nanašajo na poslovanje overiteljev;
- pregledovati prostore, v katerih se opravljajo storitve overjanja, ter informacijsko tehnologijo, infrastrukturo in drugo opremo ter tehnično dokumentacijo overiteljev;
- preverjati ukrepe in postopke overitelja.

(2) Inšpektor ima pravico za največ petnajst dni zaseči dokumentacijo, če je to potrebno za zavarovanje dokazov ali za natančno ugotovitev nepravilnosti. O tem mora izdati potrdilo.

(3) Podatke o potrdilih, osebne podatke in podatke, ki so varovani po posebnem zakonu, s katerimi se inšpektor seznani pri izvajanju inšpekcijskega nadzorstva, je dolžan varovati kot tajne.

(4) Inšpektor z odločbo:

- prepove uporabo neprimernih postopkov in infrastrukture;
- začasno prepove delovanje overitelja, delno ali v celoti;
- prepove delovanje overitelja, če overitelj ne izpolnjuje zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov in če milejši ukrepi niso ali ne bi bili uspešni;
- naloži preključ potrdil, če je verjetno, da so bila potrdila ponarejena.

(5) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba, o kateri odloči Vlada Republike Slovenije. Pritožba zoper odločbo iz druge alineje prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(6) Prepoved delovanja ne vpliva na veljavnost pred tem izdanih potrdil.

7. oddelek

Prostovoljna akreditacija

42. člen

(1) Overitelji, ki dokažejo, da izpolnjujejo vse z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi predpisane pogoje za svoje delovanje, lahko zahtevajo, da jih akreditacijski organ vpiše v register akreditiranih overiteljev.

(2) V register akreditiranih overiteljev se na njihovo zahtevo vpišejo tudi tuji overitelji, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona za veljavnost njihovih potrdil v Republiki Sloveniji.

(3) Overitelji, ki so vpisani v register akreditiranih overiteljev (akreditirani overitelji), lahko poslujejo z navedbo svoje akreditiranosti.

(4) Overitelji, ki so vpisani v register akreditiranih overiteljev, lahko označijo to dejstvo v izdanih potrdilih.

43. člen

(1) Akreditacijski organ vodi javni elektronski register pri njem prostovoljno akreditiranih overiteljev.

(2) Register akreditiranih overiteljev varno elektronsko podpiše akreditacijski organ. Podatki za preverjanje kvalificiranega potrdila akreditacijskega organa se objavijo na spletnih straneh akreditacijskega organa skupaj z registrom akreditiranih overiteljev.

44. člen

(1) Akreditacijski organ izvaja nadzor in ukrepe glede akreditiranih overiteljev.

(2) Akreditacijski organ:

- izdaja splošna priporočila za delovanje overiteljev ter priporočila in standarde za delovanje akreditiranih overiteljev v skladu z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi;
- preverja, ali so zahteve zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ustrezno prenesene v notranja pravila akreditiranih overiteljev;
- preverja, ali overitelj ves čas izvajanja dejavnosti izpolnjuje zahteve tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ter svojih notranjih pravil;
- nadzoruje uporabo ustreznih postopkov in infrastrukture pri akreditiranih overiteljih;
- nadzoruje zakonitost izdajanja, hranjenja in preklica potrdil akreditiranih overiteljev;
- nadzoruje zakonitost izvajanja drugih storitev akreditiranih overiteljev.

(3) Akreditacijski organ lahko priporoči:

- spremembo notranjih pravil akreditiranega overitelja;
- akreditiranemu overitelju prenehanje nadaljnje uporabe neprimernih postopkov in infrastrukture.

(4) Če overitelj ne upošteva priporočil akreditacijskega organa, ga akreditacijski organ z odločbo izbriše iz registra akreditiranih overiteljev.

(5) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je v petnajstih dneh po prejemu odločbe dovoljena pritožba, o kateri odloči minister, pristojen za informacijsko družbo.

(6) Odločbo o pritožbi je minister dolžen izdati v tridesetih dneh po prejemu pritožbe. Odločba o pritožbi je dokončna.

45. člen

(1) Za opravljanje nalog akreditacijskega organa Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, pristojnega za informacijsko družbo, določi pristojni organ za opravljanje nalog akreditacijskega organa ali za opravljanje teh nalog podeli javno pooblastilo, oziroma koncesijo.

(2) Organ iz prejšnjega odstavka ne sme biti overitelj.

8. oddelek

Veljavnost tujih potrdil

46. člen

(1) Kvalificirana potrdila overitelja s sedežem v Evropski uniji so enakovredna domačim kvalificiranim potrdilom.

(2) Kvalificirana potrdila overiteljev s sedežem v tretjih državah so enakovredna domačim:

1. če overitelj izpolnjuje pogoje iz 29. do 36. člena tega zakona in je prostovoljno akreditiran v Republiki Sloveniji ali eni izmed držav članic Evropske unije;

2. če domači overitelj, ki izpolnjuje pogoje iz 29. do 36. člena tega zakona, jamči za taka potrdila enako, kot bi bila njegova;

3. če tako določa dvostranski ali večstranski sporazum med Republiko Slovenijo in drugimi državami ali mednarodnimi organizacijami;

4. če tako določa dvostranski ali večstranski sporazum med Evropsko unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami.

(3) Potrdila overiteljev s sedežem v Evropski uniji, ki jih po tem zakonu ni mogoče opredeliti kot kvalificirana, se obravnavajo enako kot domača v skladu z določbami tega zakona.

Četrto poglavje
KAZENSKÉ DOLOČBE

47. člen

(1) Z globo od 500.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje overitelj, če:

1. ne ugotovi zanesljivo identitete ali drugih pomembnih lastnosti osebe, ki zaprosi za kvalificirano potrdilo (31. člen);

2. izda kvalificirano potrdilo, ki ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov oziroma vsebuje podatke, ki jih ne bi smelo vsebovati (28. člen);

3. ne prekliče potrdila ali kvalificiranega potrdila v primerih, ko to zahteva zakon ali njegova notranja pravila (20. in 23. člen);

4. v preklicu ne navede časa preklica potrdila ali kvalificiranega potrdila ali če potrdilo ali kvalificirano potrdilo prekliče za nazaj (20. in 24. člen);

5. prosi za potrdilo ali kvalificirano potrdilo ne obvesti o vseh predpisanih podatkih (36. člen);

6. pred prenehanjem delovanja ne obvesti ministrstva in ne zagotovi, da skrb za vsa veljavna potrdila ali kvalificirana potrdila prevzame drug overitelj ali jih ne prekliče (27. člen);

7. ne preda vse dokumentacije drugemu overitelju oziroma ministrstvu (27. člen);

8. ne obvesti ministrstva o možnem začetku stečaja ali prisilne poravnave ali o drugih okoliščinah, ki mu preprečujejo izpolnjevanje predpisanih zahtev (19. člen);

9. ne vodi predpisane dokumentacije (26. člen);

10. ne omogoči inšpektorju vpogleda ali zasega svoje dokumentacije ali ne posreduje potrebnih informacij in pojasnil (41. člen);

11. ne prijavi začetka opravljanja dejavnosti ali ne predloži notranjih pravil (18. člen);

12. izdaja kvalificirana potrdila in ne vodi ali pomanjkljivo vodi register preklicanih potrdil (30. člen);

13. izdaja kvalificirana potrdila in ne izvaja ustreznih varnostnih ukrepov za preprečitev nepooblaščenega zbiranja ali kopiranja podatkov za elektronsko podpisovanje s svoje strani ali s strani tretjega (33. člen);

14. navkljub prepovedi opravljanja dejavnosti s strani ministrstva dejavnost še naprej opravlja (41. člen);

15. neupravičeno uporablja označbo akreditiranega overitelja (42. člen).

(2) Z globo od 50.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je overitelj posameznik, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 100.000 tolarjev do 300.000 tolarjev.

48. člen

Z globo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek imetnik potrdila oziroma njegova odgovorna oseba, če gre za pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če:

1. ne zahteva preklica potrdila ali kvalificiranega potrdila (22. člen);

2. uporablja podatke za elektronsko podpisovanje v nasprotju z zahtevami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov (22. člen).

49. člen

Z globo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki brez vednosti podpisnika ali imetnika potrdila uporabi njegove podatke za elektronsko podpisovanje (17. člen).

Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu – ZEPEP (Uradni list RS, št. 57/2000) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

Peto poglavje
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

50. člen

(1) Vlada Republike Slovenije izda podzakonski predpis, s katerim podrobneje uredi:

1. merila za ugotavljanje zanesljivosti in za ugotavljanje izpolnjevanja tehničnih zahtev iz 33., 37. in 38. člena tega zakona;

2. strokovno izobrazbo, znanje in izkušnje iz 32. člena tega zakona;

3. minimalno zavarovalno vsoto, s katero mora razpolagati overitelj za kritje odgovornosti;

4. obliko, objavo in dostopnost notranjih pravil overiteljev;

5. časovno veljavnost kvalificiranih potrdil, rok za ponoven elektronski podpis že podpisanih elektronskih podatkov in postopek v zvezi s tem;

6. področje uporabe, zahteve in dopustna odstopanja pri opravljanju storitev v zvezi z varnimi časovnimi žigi;

7. vrsto in obliko označbe akreditiranega overitelja;

8. tehnične pogoje za elektronsko poslovanje v javni upravi.

(2) Vlada Republike Slovenije izda podzakonske predpise iz prejšnjega odstavka najkasneje v šestdesetih dneh po objavi tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

51. člen

Minister, pristojen za informacijsko družbo, lahko natančneje predpiše način izvajanja posameznih določb tega zakona.

52. člen

Do uveljavitve zakona, ki bo uredil pogoje za elektronsko poslovanje pri overjanju podpisa pred notarjem ali drugim pristojnim organom, se za te primere ne uporablja določba 15. člena tega zakona.

53. člen

4. točka drugega odstavka 46. člena tega zakona se začne uporabljati z dnem sprejema Republike Slovenije v članstvo Evropske unije.

54. člen – **upoštevan**
ZEPEP-A

(črtan)

55. člen

Ta zakon začne veljati šestdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu – ZEPEP-A (Uradni list RS, št. 25/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

(1) Vlada Republike Slovenije določi organ iz petega odstavka 13.a člena zakona najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije izda predpis iz tretjega odstavka 28. člena zakona najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

27. člen

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03), v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni, v razponih, določenih v prvem in drugem odstavku 22. člena, 23. in 24. člena tega zakona.

(2) Za prekrške, določene v tretjem odstavku 22. člena tega zakona, se do začetka uporabe zakona iz prejšnjega odstavka, kaznuje overitelj posameznik z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev.

(3) Določbe tega zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

28. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4285. Zakon o rudarstvu (ZRud-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o rudarstvu, ki obsega:

– Zakon o rudarstvu – ZRud (Uradni list RS, št. 56/99 z dne 13. 7. 1999) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o rudarstvu – ZRud-A (Uradni list RS, št. 46/04 z dne 30. 4. 2004).

Št. 320-01/89-3/13

Ljubljana, dne 17. junija 2004.

EPA 1356-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**ZAKON
O RUDARSTVU****(uradno prečiščeno besedilo)
(ZRud-UPB1)****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

(vsebina in namen zakona)

Ta zakon ureja raziskovanje, izkoriščanje in gospodarjenje z mineralnimi surovinami kot naravnim virom, ne glede na to ali so v zemlji ali na njeni površini v tekočih ali stoječih vodah ali pa v obalnem morju.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka veljajo za raziskovanje in izkoriščanje mivke, peska in gramoza iz vodnih in priobalnih zemljišč določbe zakona, ki ureja vode.

Zakon določa tudi ukrepe in pogoje za izvajanje rudarskih del, varovanje okolja in varstva pri delu v času izvajanja rudarskih del pri raziskovanju oziroma izkoriščanju mineralnih surovin in drugih rudarskih delih, ki niso v zvezi z raziskovanjem ali izkoriščanjem mineralnih surovin, ureditev prizadetih površin po končanem izvajanju rudarskih del ter njihovo usposobitev za ponovno uporabo.

Ta zakon določa tudi način podeljevanja rudarske pravice, pristojnosti in način izdajanja posameznih dovoljenj, kot tudi organizacijo in način izvajanja inšpekcijske službe na področju rudarstva.

Gospodarjenje z mineralnimi surovinami je v pristojnosti države, ki ureja, načrtuje in nadzira raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin z namenom zagotoviti njihovo optimalno izkoriščanje v skladu z načeli varstva okolja in naravnih vrednot.

2. člen

(pojmi)

Pojmi imajo v tem zakonu naslednji pomen:

1. Mineralne surovine so neobnovljivi naravni viri in lasti države, ki so posredno ali neposredno gospodarsko izkoristljivi.

2. Gospodarjenje z mineralno surovino obsega vse stopke in dela potrebna za optimalno izkoriščanje mineralne surovine, kar obsega podelitev rudarske pravice, izkoriščanje mineralne surovine in opustitev izkoriščanja.

3. Rudnik (rudarski obrat) je z zemljiščem omejeno področje na površini ali pod njo, kjer se raziskuje ali izkorišča mineralne surovine. Raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralnih surovin vključuje tudi stroje, opremo, zgradbe, deponije oziroma odlagališča in druge objekte, ki so potrebni za izvajanje rudarskih del, do katerih imajo dostop delavci, ki ta dela izvajajo.

4. Rudniški oziroma rudarski objekt je objekt na površini in pod zemljo na raziskovalnem oziroma pridobivalnem prostoru, ki je namenjen raziskovanju in izkoriščanju mineralne surovine ter izvajanju drugih rudarskih del.

5. Rudarska infrastruktura so tisti rudniški objekti, ki so potrebni za pričetek raziskovalnih in pridobivalnih del pri izkoriščanju mineralne surovine (dovozne ceste, elektro naprave in objekti, zgradbe za ljudi in opremo itd.).

6. Rudniški prostor je prostor na površini in pod zemljo, sestavljen iz pristopnega zemljišča in zemljišča, namenjenega raziskovanju oziroma izkoriščanju mineralne surovine, omejen z mejnimi linijami med določenimi geografskimi koordinatami, navezanimi na geodetsko mrežo. Načrt rudniškega prostora je katastrska karta v predpisanem merilu, z označenimi mejami in parcelnimi številkami, ki ob začetku odkopavanja ne sme biti starejša kot šest mesecev in mora biti letno dopolnjena.

7. Predhodno raziskovanje vključuje: geološko pregledovanje terena, geološko snemanje, majhni izkopi, plitvo vrtanje do 30m, geofizikalno raziskovanje, geološko kartiranje, preiskovanje tal in druga dela za pridobitev podatkov o lastnosti zemeljskih struktur.

8. Raziskovanje vključuje dela za neposredno ali posredno iskanje mineralnih surovin, vključno z vsemi potrebnimi dejavnostmi, ki so s tem iskanjem povezane, kakor tudi odpiranje in preiskovanje naravnih nahajališč mineralnih surovin ter opuščenenih jalovišč ali talilniških odpadkov z namenom, da se ugotovi in oceni gospodarno izkoristljivost mineralnih surovin.

9. Izkoriščanje vključuje vsa potrebna dela, da se mineralne surovine pridobi, obogati in uskladišči.

10. Pridobivanje vključuje vsa potrebna dela, da se pride do mineralne surovine v nahajališču (odpiranje), da se pripravi za izkopavanje (pripravo), da se jo izkoplje (odkopavanje) in pripelje na obogatitev.

11. Črpanje vključuje vsa potrebna dela, da se pride do ležišča mineralne surovine (vrtanje), da se nahajališče pripravi za črpanje, da se črpanje izvede ter mineralno surovino vključi v predelavo.

12. Obogatitev vključuje vsa potrebna dela, da se pridobljeno mineralno surovino predela v uporabno obliko in kakovost. To se doseže z drobljenjem, sejanjem in ločevanjem po fizikalnih, fizikalno-kemičnih in kemičnih postopkih, ter s postopki obdelave.

13. Skladiščenje vključuje vsa potrebna dela za hranjenje mineralnih surovin v trdnem, razsutem, tekočem ali plinastem stanju na način, da le-te čim manj izgube na obliki in kakovosti.

14. Opustitev raziskovanja in izkoriščanja vključuje vsa rudarska dela, ki jih je potrebno izvesti na rudniškem prostoru z namenom dokončne sanacije površin, degradiranih z rudarskimi deli, kakor to določa rudarski projekt.

15. Raziskovalni prostor je z naravnimi ali umetnimi črtami omejen del zemeljske površine, ki v globino ni omejen in je z rudarsko pravico dodeljen za raziskovanje, uporablja pa se ga na podlagi izdanega dovoljenja za raziskovanje določenih mineralnih surovin.

16. Pridobivalni prostor je z naravnimi ali umetnimi črtami omejen del zemeljske površine, ki sega do določene globine in je z rudarsko pravico dodeljen za izkoriščanje, uporablja pa se ga na podlagi izdanega dovoljenja za izkoriščanje določenih mineralnih surovin.

17. Geološka struktura za skladiščenje ogljikovodikov je posebna oblika zgradbe poroznih ali razpokanih kamnin, ki je omejena z nepropustnimi plastmi.

18. Geotermični energetski vir je vir, katerega vzrok je zemljina toplota in ga je možno izkoriščati tako, da se po odvzemu toplote vrača v nahajališče.

19. Varnostni steber je varovalno območje v katerem ni dovoljeno pridobivanje mineralnih surovin. Z njim se varuje podzemne in površinske objekte ali dobrine splošnega pomena.

20. Odkopna metoda je skupek tehničnih postopkov, ukrepov, procesov in zaporedij pri pridobivanju (odkopavanju) mineralnih surovin z rudarskimi deli v okviru konstrukcijsko določenih elementov odkopnega polja ali njegovega manjšega sestavnega dela.

21. Rudarska pravica je pravica do raziskovanja oziroma izkoriščanja mineralnih surovin v gospodarske namene.

22. Postroj je skupek naprav ali instalacij, katerih vzajemna funkcija služi istemu tehničnemu cilju in so povezane v funkcionalno celoto.

23. Odkopno polje ali revir je zaključeno območje odkopavanja z lastnim vstopom in izstopom komunikacijskih poti ali zraka ter specifičnimi konstrukcijsko določenimi elementi.

24. Del odkopnega polja je odkopno delovišče v sestavi odkopnega polja. Odkopno polje se lahko deli na dele, kot so: blok, etaže, obzorja ali horizonte in posamezna delovišča. Delovišča se lahko poimenujejo glede na tehnične ali geografske karakteristike. Fronta je smer odkopavanja ali napredovanja rudarskega delovišča.

25. Klasifikacija in kategorizacija mineralnih surovin je postopek, s katerim razvrstimo mineralne surovine po njihovih lastnostih, uporabnosti in izdatnosti, ter jih ločimo na zaloge in vire.

26. Zaloge mineralnih surovin so mineralne surovine v nahajališčih, ki jih je moč ekonomično izkoristiti.

27. Viri mineralnih surovin so mineralne surovine v nahajališču, ki ni dovolj raziskano ali dovolj izdatno, da bi ga bilo možno z znanimi odkopnimi metodami ekonomično izkoristiti.

28. Rudno bogastvo so vse mineralne surovine od 1. do 15. točke 3. člena tega zakona kot viri ali zaloge v raziskovanju oziroma izkoriščanju.

29. Pristopno zemljišče je tisto zemljišče, preko katerega je možen pristop do raziskovalnega ali pridobivalnega prostora in na kateremu nosilec rudarske pravice izvrši nujno potrebne posege v prostor za izvajanje del raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin na podlagi pridobljene rudarske pravice.

30. Nevaren pojav je vsak pojav v procesu priprave, raziskovanja in izkoriščanja mineralne surovine in pri izvajanju drugih rudarskih del, ki ogroža zdravje in življenje ljudi, imetja, ter rudarsko opremo, objekte in okolico.

31. Rudarska metoda izkopa in vgrajevanja osnovne podgradnje pri gradnji podzemnih prostorov je metoda dela, ki omogoča stabilnost in samonosilnost z osnovno podgradnjo podprtega prostora.

32. Rudarska dela so dela, ki se izvajajo za raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, dela, ki so v zvezi z izkopi in osnovnimi podgradnjami pri gradnji vseh vrst podzemnih objektov, kakor tudi ostala dela iz 4. člena tega zakona.

33. Rudarska metoda dela je metoda dela, pri kateri se uporablja tehnologija dela, določena s tehničnimi predpisi in predpisi iz varstva in zdravja pri delu v rudarstvu.

34. Enota mineralne surovine v raščenem stanju je kubni meter mineralne surovine v nahajališču.

35. Raščeno stanje mineralne surovine pomeni z rudarskimi deli še nedotaknjeno mineralno surovino v prvotnem stanju v nahajališču.

36. Površinski kop je rudnik (rudarski obrat) s površinskim izkoriščanjem mineralne surovine, po kateri se lahko tudi poimenuje.

37. Nosilec rudarske pravice je pravna ali fizična oseba, ki je po določbah tega zakona s koncesijo pridobila rudarsko pravico.

3. člen

(mineralne surovine)

Mineralne surovine so vse energetske surovine (fosilna goriva in ogljikovodiki), rude in kamnine, deli kamnin, mineralov, usedlin, produkti izhlapevanja (sol) in geotermični energetski viri ter obsegajo:

1. vse vrste premoga,
2. nafto in bitumenske kamnine,
3. radioaktivne mineralne surovine,
4. mineralne surovine, iz katerih se lahko pridobivajo kovine, ter njihove uporabne spojine,
5. vse vrste plinov, ki so v zemlji,
6. vode, kadar se iz njih lahko pridobivajo mineralne surovine,
7. grafit, žveplo, magnezit, fluorit, barit, sljuda, sadra, kalcit, kreda, bentonit, roženec, kremen in kremenov pesek, kaolin, proti ognju odporna glino, lapor ter apnenec in dolomit za industrijske namene, glinenec, diatomejsko zemljo, pucolan-tuf, disten, levcit, zeolitiski tuf,
8. naravni kamen (okrasni arhitektonski kamen, arhitektonski gradbeni kamen),
9. poldrago in drago kamenje,
10. vse vrste soli in solnih voda,
11. tehnični kamen,
12. prod, pesek, mivko, ilovico, fliš in lapor,
13. lončarsko, keramičarsko in opekarsko glino,
14. geotermični energetski vir,
15. vse sekundarne surovine, ki se pojavljajo kot neizrabljeni ostanki pridobivanja in bogatenja mineralnih surovin.

16. vse nenaštete mineralne surovine naravnega izvora.

Mineralne surovine iz 9. točke prejšnjega odstavka so naravno bogastvo.

4. člen

(rudarska dela)

Rudarska dela po tem zakonu so:

1. dela pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin pod zemljo, na njeni površini, v tekočih in stoječih vodah, v obalnem morju, na morskem dnu, v prvotnem ležišču, na plavinah, izkopaninah, jaloviščih,

2. priprava, odpiranje, odkopavanje, urejanje zemljišč v času izkoriščanja, črpanje, bogatenje, skladiščenje in opustitev izkoriščanja mineralnih surovin,

3. vrtanje vrtin globine nad 30 m, če se dela ne izvajajo v območju raziskovalnega ali pridobivalnega prostora,

4. preizkušanje, razstreljevanje in uporaba razstrelilnih sredstev v proizvodne namene, vse vrste površinskih in podzemnih razstreljevanj, primarnih in sekundarnih razstrelitev (odstreliv) in vsa masovna miniranja (odstreljevanja), tako pri pridobivalnih kot drugih rudarskih delih,

5. odlaganje odkrivke, jalovine in drugih snovi, ki nastanejo pri raziskovanju ali izkoriščanju mineralnih surovin,

6. raziskovanje, izgradnja in sanacija podzemnih prostorov z rudarskimi metodami izkopa in vgrajevanja osnovne podgradnje (predori, jaški, skladišča, zaklonišča in drugi podzemni prostori), izvajanje zračenja v plinonosnih režimih, odvodnjavanje, injektiranje in sidranje,

7. izgradnja galerij, brežin, usekov, deponij, odlagalšč, etažnih cest, odvodnjevalnih kanalov ter gradbenih jam z rudarskimi metodami dela na površini in pod njo, ter podzemnega izkopa in podgrajevanja pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin,

8. raziskovanje in izkoriščanje geoloških struktur za skladiščenje ogljikovodikov,

9. raziskovanje in izkoriščanje geotermičnih energetskih virov,

10. raziskovanje zemeljskih struktur z ozirom na primernost za gradnjo podzemnih prostorov ali skladiščenje materialov v njih z rudarskimi metodami dela,

11. rekonstrukcije in vzdrževanje za uporabo rudniških prostorov po opustitvi raziskovanja ali izkoriščanja mineralnih surovin,

12. raziskovanje in črpanje globinskih voda iz 6., 10. in 15. točke 3. člena tega zakona,

13. zapiranje rudniških objektov in sanacija zemljišča, degradiranega z rudarskimi deli,

14. sanacija opuščenih površinskih kopov in rudnikov z rudarskimi metodami dela.

II. PROGRAMIRANJE IN NAČRTOVANJE NA PODROČJU GOSPODARJENJA Z MINERALNIMI SUROVINAMI

5. člen

(državni program gospodarjenja z mineralnimi surovinami)

Z državnim programom gospodarjenja z mineralnimi surovinami (v nadaljnjem besedilu: državni program) se določijo cilji, usmeritve in pogoji za usklajeno raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin v državi, najvišja možna stopnja njihovega izkoriščanja in pogoji za njihovo smotno izkoriščanje.

Državni program se izdelava kot skupni program za vse mineralne surovine v državi, ob upoštevanju posebnosti posameznih območij, posebnosti in razširjenosti posameznih mineralnih surovin in potreb po njihovem gospodarskem izkoriščanju.

Z državnim programom se lahko opredeli izkoriščanje mineralne surovine iz 3. člena tega zakona kot pomembne za Republiko Slovenijo.

Obvezno izhodišče za izdelavo državnega programa so stopnja varovanja okolja pred obremenitvami in varstveni režim zavarovanih mineralnih surovin.

Državni program je sestavljen iz splošnega načrta in načrtov gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami.

6. člen

(splošni načrt)

Splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami vsebuje opis in ovrednotenje stanja zalog in izkoriščenosti posameznih mineralnih surovin, podrobnejšo razdelavo ciljev iz državnega programa ter ukrepe za njegovo izvedbo in izhodišča za načrte gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami, ob upoštevanju posebnosti po posameznih območjih in posameznih mineralnih surovinah.

Splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami sprejme vlada na predlog ministrstva, pristojnega za rudarstvo, za obdobje, ki ni daljše od 10 let.

Pred iztekom obdobja iz prejšnjega odstavka se izdela poročilo o izvedenih ukrepih in oceno stanja doseganja ciljev.

Na podlagi poročila iz prejšnjega odstavka se splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami ponovno izdelava ali pa vlada odloči o njegovi spremembi ali podaljšanju.

7. člen

(načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami)

Načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami je sestavljen iz pisnega in grafičnega dela in vsebuje opis in ovrednotenje razširjenosti, raziskanosti, izkoriščenosti posameznih mineralnih surovin, ter evidentiranje zalog in potreb po posameznih mineralnih surovinah na posameznem območju, razdelavo ciljev in ukrepov iz državnega programa po posameznih mineralnih surovinah na posameznih območjih.

Podrobnejšo vsebino in sestavine načrta gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

8. člen

(sprejem)

Načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami sprejme vlada.

Načrt iz prejšnjega odstavka se usklajuje skladno s spremembami, določenimi v državnem programu.

Načrt iz prvega odstavka tega člena se izdelava za obdobje, ki ni daljše od 10 let.

Pred iztekom obdobja iz prejšnjega odstavka se izdelava poročilo o izvedenih ukrepih ter ocena doseganja ciljev. Na podlagi poročila se načrt ponovno izdelava ali pa vlada odloči o njegovi spremembi ali podaljšanju.

9. člen

(strokovne naloge)

Priprava osnutka in predloga državnega programa in načrtov gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami je strokovna naloga ministrstva, pristojnega za rudarstvo.

10. člen

(povezanost s prostorskim planiranjem)

Splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami je strokovna podlaga za izdelavo prostorskih sestavin planskih aktov države in lokalne skupnosti.

Načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami je strokovna podlaga za izdelavo prostorskega izvedbenega načrta.

Prostorski izvedbeni načrt je podlaga za izdajo dovoljenja za poseg v prostor z namenom raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin na podlagi določb zakona, ki ureja naselja in druge posege v prostor.

III. RAZISKOVANJE IN IZKORIŠČANJE MINERALNIH SUROVIN

11. člen

(raziskovanje in izkoriščanje)

Mineralne surovine so v lasti države.

Pravico do raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin (v nadaljnjem besedilu: rudarska pravica) in dovoljenje za predhodno raziskovanje je mogoče pridobiti samo pod pogoji in na način, ki jih določajo ta zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi.

12. člen

(raziskovalni in pridobivalni prostor)

Raziskovanje mineralnih surovin se opravlja v raziskovalnem prostoru, katerega velikost se določi z aktom o podelitvi rudarske pravice.

Izkoriščanje mineralnih surovin se opravlja v pridobivalnem prostoru katerega velikost se določi z aktom o podelitvi rudarske pravice.

Način označevanja mej, vodenja registra nosilcev rudarske pravice ter način vodenja katastra raziskovalnih in pridobivalnih prostorov predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

13. člen

(rudarska pravica in dovoljenje za predhodno raziskovanje)

Rudarsko pravico je mogoče pridobiti s koncesijo, če ta zakon ne določa drugače. Koncesijo lahko pridobi pravna ali fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: nosilec rudarske pravice). Koncesijo v imenu države podeli vlada, posebej za raziskovanje in posebej za izkoriščanje ali skupaj za raziskovanje in izkoriščanje.

Koncesija za raziskovanje se podeli za največ pet let in se jo lahko podaljša za največ tri leta, vsakič kadar obseg raziskovalnih del, določenih s koncesijsko pogodbo, ni bil izvršen, kljub rednemu in dobro izvedenemu raziskovanju ali če se z izvedenimi raziskavami dokaže smotrnost nadaljevanja le-teh.

Koncesija za izkoriščanje se podeli za določen čas, ki je normalno potreben za gospodarno izkoriščanje določene mineralne surovine na določenem področju. Ta rok sme biti največ petdeset let, razen če zaradi velikih vlaganj v izkoriščanje določene mineralne surovine na določenem območju, in ob rednem in dobro izvedenemu izkoriščanju, ni bilo mogoče izčrpati zaloga na pridobivalnem prostoru.

Vlada lahko določi z uredbo, da se raziskovanje ali izkoriščanje določene mineralne surovine na določenem območju izvaja na način kot določa zakon za gospodarsko javno službo, v gospodarskem javnem zavodu ali javnem podjetju, ki ga ustanovi država.

Rudarsko pravico dobi subjekt iz prejšnjega odstavka z uveljavitvijo uredbe, ki mora vsebovati tudi pogoje, določene v 15. členu tega zakona.

Dovoljenje za predhodno raziskovanje lahko pridobi z dovoljenjem upravne enote, na območju katere bodo predhodna raziskovanja potekala, pravna ali fizična oseba. To dovoljenje se izda za čas izvedbe programa predhodnega raziskovanja, največ pa za eno leto.

14. člen

(plačilo za rudarsko pravico)

Nosilec rudarske pravice je za izvajanje rudarske pravice dolžan plačevati državi plačilo za koncesijo (v nadaljnjem besedilu: plačilo), skladno z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

Osnova za izračun plačila je povprečna cena enote mineralne surovine in je odvisna od vrste, obsega in razširjenosti mineralne surovine.

Enota za izračun povprečne cene mineralne surovine iz prejšnjega odstavka v trdem stanju je kubični meter mineralne surovine v raščenem stanju. Enota za izračun povprečne cene mineralne surovine, pridobljene v plinastem ali tekočem stanju je kubični meter, za nafto in druge tekoče ogljikovodike pa tona pridobljene mineralne surovine.

Plačilo za izvajanje rudarske pravice za raziskovanje se plača v enkratnem znesku ob podpisu pogodbe in znaša lahko največ 117.000 tolarjev na ha raziskovalnega prostora.

Plačilo za izvajanje rudarske pravice za izkoriščanje se plačuje v letnih zneskih in znaša lahko največ 117.000 tolarjev na ha pridobivalnega prostora in največ 20% povprečne cene za proizvedeno enoto mineralne surovine v obravnavanem letu.

Plačilo pripada državi in občini v enakem razmerju 50:50.

Občina lahko porabi sredstva plačila za rudarsko pravico izključno za razvoj in sanacijo komunalne infrastrukture in sanacijo zemljišč, degradiranih z rudarskimi deli.

Povprečno ceno na enoto pridobljene mineralne surovine, merila in pogoje za zmanjšanje in oprostitev plačila, način odmere, obračunavanja in plačevanja, ter način nadzora nad plačevanjem in izpolnjevanjem koncesijske pogodbe, predpiše vlada.

15. člen

(akt za podelitev rudarske pravice)

Podlaga za podelitev rudarske pravice je koncesijski akt.

Koncesijski akt je predpis vlade, ki se izda v skladu z državnim programom iz 5. člena tega zakona.

Pred izdajo koncesijskega akta iz prejšnjega odstavka mora vlada pridobiti mnenje pristojnega organa lokalne skupnosti, na območju katere se mineralna surovina nahaja, o nameravanem raziskovanju oziroma izkoriščanju mineralne surovine.

Če pristojni organ lokalne skupnosti v primeru iz prejšnjega odstavka ne posreduje svojega mnenja v 30 dneh od prejema pisnega in obrazloženega zaprosila, lahko vlada nadaljuje s sprejemanjem koncesijskega akta.

Koncesijski akt za podelitev rudarske pravice vsebuje zlasti:

1. opredelitev mineralne surovine, za katero se daje rudarska pravica,
2. predmet rudarske pravice in opredelitev obsega ter morebitna izključevanja v zvezi z rudarsko pravico,
3. opredelitev okoljevarstvenih pogojev, pogojev varstvenega režima ter način upravljanja, rabe ali izkoriščanja mineralne surovine,
4. navedbo dejavnosti, ki se lahko opravlja v zvezi z mineralno surovino, ki je predmet rudarske pravice,
5. pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec rudarske pravice,
6. začetek in čas trajanja rudarske pravice,
7. raziskovalni oziroma pridobivalni prostor, na katerega se nanaša rudarska pravica,
8. plačilo za koncesijo,
9. pooblastilo za nadzor nad uresničevanjem rudarske pravice,
10. razloge in način prenehanja rudarske pravice,
11. dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja,
12. pooblastila in pogoje za sklenitev in pričetek veljavnosti koncesijske pogodbe,
13. obveznost nosilca rudarske pravice, da ponudi mineralno surovino, ki jo pridobi in ne porabi za lastne potrebe, na trgu vsem pod enakimi pogoji,
14. garancije nosilca rudarske pravice,
15. morebitno opredelitev, da je raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine v javni koristi,
16. morebitna javna pooblastila koncesionarja.

16. člen

(podeljevanje rudarske pravice)

Država podeli rudarsko pravico na podlagi javnega razpisa, v skladu s 15. členom tega zakona, če ta zakon ne določa drugače.

Javni razpis iz prejšnjega odstavka izvede ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

O izbiri koncesionarja odloči ministrstvo, pristojno za rudarstvo, z upravno odločbo, zoper katero je dopustna pritožba, o kateri odloči vlada. Zoper odločbo vlade je dopusten upravni spor.

17. člen

(vloga o zainteresiranosti za podelitev rudarske pravice)

Če pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost s sedežem na območju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali državljan države članice EU z vlogo, naslovljeno na vlado, izrazi zainteresiranost za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine, opredeljene v državnem programu iz 5. člena tega zakona, mora vlada v roku 120 dni od dneva, ko je vlogo prejela, začeti postopek za izdajo koncesijskega akta iz 15. člena tega zakona, razen če:

- predlagano raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine ni v skladu z državnim programom iz 5. člena tega zakona,

- je rudarsko pravico že podelila v skladu z določbami tega zakona,

- zakon omejuje podelitev rudarske pravice, ali

- zakon ali akt vlade določa drugačen način opravljanja dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja mineralne surovine.

Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati vse elemente, potrebne za določitev vsebine koncesijskega akta iz 15. člena tega zakona.

Če se na podlagi vloge iz prvega odstavka tega člena izda koncesijski akt, je vlada dolžna v roku 60 dni od dneva izdaje akta začeti s postopkom javnega razpisa.

Vlagatelj vloge iz prvega odstavka tega člena ima na javnem razpisu, ob enakih pogojih za vse koncesionarje, prednostno pravico pri podelitvi rudarske pravice, razen če je bilo za isti raziskovalni ali pridobivalni prostor vloženih več vlog o zainteresiranosti ali če na javnem razpisu kateri od koncesionarjev uveljavlja prednostno pravico po 20. členu tega zakona.

18. člen

(omejitve za podelitev rudarske pravice)

Rudarsko pravico na območju, ki je z zakonom razglašeno za naravno bogastvo ali zavarovano naravno vrednoto, se lahko podeli le v skladu z zakonom in s predpisanim režimom varstva.

Rudarsko pravico na območju javnih prometnih poti, vodnih gradenj, vodovodov, plinovodov, naftovodov, električnih vodov visoke napetosti, vrelcev mineralnih, radioaktivnih, termalnih in zdravilnih voda, kulturnih spomenikov, pokopališč in vojaških objektov ter objektov in naprav hidromelioracijskih sistemov, lahko podeli vlada samo s soglasjem lastnika omenjenih objektov.

Rudarsko pravico na območju urbanih naselij lahko podeli vlada samo s soglasjem pristojnega organa lokalne skupnosti.

19. člen

(koncesijska pogodba)

Medsebojno razmerje v zvezi z rudarsko pravico uredita država in nosilec rudarske pravice s koncesijsko pogodbo, ki mora vsebovati:

1. namen in način raziskovanja ali izkoriščanja mineralne surovine,

2. prostor, za katerega velja rudarska pravica,

3. obdobje, za katero je rudarska pravica podeljena,

4. plačilo za podeljeno rudarsko pravico,

5. predlog načina ureditve raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora med in po končanem raziskovanju ali izkoriščanju mineralne surovine ter zavarovanje plačila za ureditev prostora,

6. sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega raziskovanja ali izkoriščanja mineralne surovine,

7. prenehanje koncesijske pogodbe in možnosti morebitnega podaljšanja,

8. pogoje prenosa in dedovanje rudarske pravice,

9. garancije nosilca rudarske pravice za sprotno sanacijo zemljišč.

20. člen

(prednostna pravica)

Pri izbiri nosilca rudarske pravice za raziskovanje ima prednost pravna ali fizična oseba, ki je na predvidenem raziskovalnem prostoru izvajala predhodno raziskovanje po določbah tega zakona.

Pri izbiri nosilca rudarske pravice za izkoriščanje ima prednost pravna ali fizična oseba, ki je na predvidenem pridobivalnem prostoru že imela rudarsko pravico za raziskovanje po določbah tega zakona.

Kadar se z rudarsko pravico širi že določen raziskovalni oziroma pridobivalni prostor, ima prednost pri izbiri tisti nosilec rudarske pravice, ki že opravlja rudarska dela na zemljišču, ki meji na zadevno območje.

Če zaprosi za rudarsko pravico lastnik zemljišča, ima ta prednost pred ostalimi prosilci, pri enakih pogojih, razen pred prosilci iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena.

21. člen

(prenos rudarske pravice)

Rudarska pravica se lahko prenese le s soglasjem vlade na pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost sedež na območju EU ali da je državljan države članice EU,

- da proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek,

- da ponudi mineralno surovino, ki jo pridobi in ne porabi za lastne potrebe, na trgu vsem zainteresiranim in

- da izpolnjuje tudi morebitne druge pogoje, ki jih je koncesijski akt, na podlagi katerega je bila podeljena rudarska pravica nosilcu rudarske pravice, opredelil kot pogoj za pridobitev rudarske pravice na posameznem pridobivalnem prostoru, ki je predmet prenosa.

Fizična oseba lahko, ob izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka in ob predložitvi pravnomočnega sklepa o dedovanju, rudarsko pravico tudi deduje.

V primeru, da ni dediča, ki bi izpolnjeval pogoje iz tega člena, rudarska pravica ugasne po preteku časa, za katerega je bila podeljena, ali če dve leti po smrti nosilca rudarske pravice nobeden od njegovih dedičev ne vloži vloge za pridobitev soglasja iz prvega odstavka tega člena.

Vlogo za pridobitev soglasja iz prvega odstavka tega člena vloži na ministrstvo, pristojno za rudarstvo, zainteresirana pravna ali fizična oseba ali dedič nosilca rudarske pravice.

Rudarska pravica se ne sme prodati ali dati v najem. V primeru, da je nad nosilcem rudarske pravice opravljen stečaj po zakonu, ki ureja stečaj, se lahko rudarska pravica prenese na tistega prevzemnika, ki je od imetnika rudarske pravice – dolžnika, prevzel nepremičnine oziroma stvarne pravice na nepremičninah znotraj pridobivalnega prostora, ki mu omogočajo nadaljnje izvajanje rudarske pravice, ob upoštevanju določb iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Pravni posli, sklenjeni v nasprotju s tem členom, so nični.

22. člen

(pravica na istem prostoru)

Rudarska pravica za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine se sme podeliti tudi za prostor, za katerega je že podeljena rudarska pravica, če se raziskovanje oziroma izkoriščanje nanaša na mineralne surovine, ki jih obstoječi nosilec rudarske pravice ne raziskuje ali ne izkorišča, in če dodatna rudarska pravica na istem raziskovalno-pridobivalnem prostoru ne bo ovirala obstoječega izkoriščanja mineralnih surovin.

23. člen

(način prenehanja koncesijskega razmerja)

Razmerje med državo in nosilcem rudarske pravice preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odvzemu rudarske pravice,
- z ugasnitvijo rudarske pravice.

24. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

- s potekom časa, za katerega je bila sklenjena,
- z razdrtjem.

Razlogi in pogoji za razdrtje, in druge medsebojne pravice in obveznosti ob razdrtju pogodbe, se določijo v koncesijski pogodbi.

25. člen

(odvzem rudarske pravice)

Država lahko nosilcu rudarske pravice odvzame rudarsko pravico:

- če za daljši čas ne izvaja rudarske pravice,
- če ne izpolnjuje določil koncesijske pogodbe, pa niso izpolnjeni pogoji za prenehanje pogodbe,
- če ne posreduje podatkov po določbah tega zakona.

O odvzemu rudarske pravice odloča vlada na predlog tistega, ki mu je s koncesijskim aktom dano pooblastilo za nadzor nad uresničevanjem rudarske pravice.

Odločba o odvzemu rudarske pravice je dokončna in jo je dovoljeno izpodbijati s tožbo v upravnem sporu.

26. člen

(druga vprašanja rudarske pravice)

Za pridobivanje in izbor nosilcev rudarske pravice, za javni razpis, za vprašanja v zvezi s koncesijsko pogodbo, za varstvo nosilca rudarske pravice in reševanje sporov, za prenehanje razmerja iz pogodbe o podelitvi rudarske pravice in za prenos rudarske pravice, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja koncesijo na naravni dobrini, če s tem zakonom ni drugače določeno.

27. člen

(pridobitev mineralne surovine ob izvajanju gradbenih del)

Če se ob izvajanju gradbenih del na podlagi gradbenegega dovoljenja, izdanega po določbah zakona, ki ureja graditev objektov, predvideva pridobitev mineralne surovine iz 11. ali 12. točke 3. člena tega zakona, se ta surovina uporabi v okviru gradnje, pod pogoji določenimi v gradbenem dovoljenju, način uporabe takšne mineralne surovine pa mora biti določen v njegovem izreku.

Če se mineralna surovina, pridobljena v okviru gradbenih del iz prejšnjega odstavka ne porabi v okviru gradnje, veljajo za investitorja teh del glede plačila za pridobljeno enoto mineralne surovine določbe tega zakona in predpisov, ki urejajo način določanja plačila za rudarsko pravico.

28. člen

(poročanje)

Nosilec rudarske pravice za raziskovanje mineralnih surovin mora ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, najmanj enkrat letno poročati o rezultatih raziskovanj mineralnih surovin, če ni drugače določeno v koncesijski pogodbi.

29. člen

(elaborat o zalogah in virih)

Nosilec rudarske pravice za raziskovanje mora v šestih mesecih po končanem raziskovanju mineralnih surovin izdelati elaborat o zalogah ali virih mineralnih surovin v raz-

iskovalnem prostoru in ga predložiti ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo.

30. člen

(zaloge in viri mineralnih surovin)

Nosilec rudarske pravice za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralnih surovin mora klasificirati in kategorizirati zaloge in vire mineralnih surovin ter voditi evidenco in hraniti podatke o zalogah in virih mineralnih surovin. Enkrat letno mora o stanju klasificiranih in kategoriziranih zalog poročati ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo.

Način vodenja evidence, hranjenja podatkov, klasificiranja in kategoriziranja zalog in virov, vsebino elaborata o zalogah in virih mineralnih surovin, postopek za potrditev elaborata o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov mineralne surovine, način poročanja ter o bilanci teh rezerv predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

31. člen

(poslovna tajnost)

S poročilom iz 28. člena, elaboratom iz 29. in 30. člena, kakor tudi z drugo rudarsko dokumentacijo nosilca rudarske pravice mora ministrstvo, pristojno za rudarstvo, in vse osebe, ki imajo dostop do navedenih listin, ravnati na način, ki zagotavlja poslovno tajnost ves čas trajanja rudarske pravice, s podatki iz poročil iz 28. in 30. člena pa še tri leta po prenehanju koncesijske pogodbe.

IV. OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE NA ZEMLJIŠČIH

32. člen

(opredelitev)

Zaradi zagotovitve izvajanja rudarske pravice po tem zakonu je lastnik ali uporabnik zemljišča na ali pod katerim se nahaja mineralna surovina in lastnik ali uporabnik pristopnega zemljišča iz 29. točke 2. člena tega zakona, dolžan trpeti omejitve svojih pravic, skladno z določbami tega zakona.

Zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka se lahko lastninska ali druga stvarna pravica na zemljišču iz prejšnjega odstavka ali druge nepremičnine v javno korist odvzame ali omeji v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon ter na način in po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev.

33. člen

(lastninsko-pravna razmerja)

V primeru, ko nosilec rudarske pravice sam ni lastnik zemljišča, ki je s koncesijskim aktom zajeto v raziskovalni oziroma pridobivalni prostor oziroma ni sam lastnik pristopnega zemljišča iz 29. točke 2. člena tega zakona, mora pridobiti to zemljišče s pravnim poslom, sklenjenim z lastnikom tega zemljišča.

34. člen

(razlastitveni upravičenec)

Če lastnik zemljišča iz 33. člena tega zakona pisno ponudbo nosilca rudarske pravice za sklenitev pravnega posla oziroma sporazumno omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na tem zemljišču pisno zavrne ali nanjo v 30 dneh od prejema ne odgovori, lahko nosilec rudarske pravice pošlje ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, pobudo za omejitev ali odvzem lastninske pravice lastniku tega zemljišča.

Omejitev ali odvzem lastninske pravice iz prejšnjega odstavka se izvede v korist države (v nadaljnjem besedilu: razlastitveni upravičenec), če je izkazana javna korist po tem zakonu.

Odškodnino za omejitev ali odvzem lastninske pravice mora razlaščenec plačati nosilec rudarske pravice.

Če je lastnik zemljišča iz prvega odstavka tega člena država, se šteje, da je nosilec rudarske pravice s pridobitvijo koncesije pridobil soglasje za njegovo uporabo.

35. člen
(javna korist)

Javna korist po tem zakonu je izkazana, če je razlastitev lastnika zemljišča potrebna zaradi izkoriščanja mineralne surovine, ki je edini vir, ali je strateškega pomena za potrebe države, oziroma pretežnega dela prebivalcev na določenem območju, ali je potrebna za izvajanje javne koristi, določene z drugim zakonom in v primerni kakovosti ni zelo razširjena, pa je bila z raziskovanjem ugotovljena njena primerna kakovost in za gospodarsko izkoriščanje zadostna količina, in če je to območje določeno s prostorskim izvedbenim načrtom.

Odločbo o ugotovitvi javne koristi iz prejšnjega odstavka izda vlada. Odločba se vroči imetniku zemljiškoknjižnih pravic.

36. člen
(služnost)

Lastninska ali druga stvarna pravica na zemljišču iz 33. člena tega zakona se lahko v korist razlastitvenega upravičenca omeji z ustanovitvijo služnosti prehoda, prevoza ali gradnje rudarskih objektov.

Lastninska ali druga stvarna pravica na zemljišču se lahko začasno omeji v korist razlastitvenega upravičenca, če je to potrebno zaradi raziskovanja mineralne surovine, sanacije zemljišč, degradiranih z rudarskimi deli, vzdrževanja rudarskih objektov ali za izvedbo njihove gradnje.

37. člen
(razveljavitev sklepa o razlastitvi)

Če razlastitveni upravičenec v enem letu po pravno-močnosti dovoljenja za izvajanje del ugotovi, da nosilec rudarske pravice ni začel z izkoriščanjem mineralne surovine, zaradi katere je bil lastnik zemljišča razlaščen, se na predlog razlaščenca sklep o razlastitvi razveljavi.

37.a člen
(odgovornost lastnika zemljišča)

Če lastnik zemljišča ugotovi, da se na njegovem zemljišču izvajajo rudarska dela z namenom raziskovanja ali izkoriščanja mineralnih surovin, za katera ni dal izvajalcu nobenih soglasij za uvedbo postopka za pridobitev rudarske pravice, kot to zahteva 33. člen tega zakona, je dolžan o tem nemudoma obvestiti rudarsko inšpekcijo.

Če lastnik zemljišča ne ravna po določbi prejšnjega odstavka, se v primeru uvedbe inšpekcijskega postopka šteje, da je lastnik zemljišča izvajalec rudarskih del pri raziskovanju ali izkoriščanju mineralnih surovin, ki dela izvaja brez rudarske pravice.

V. RUDARSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE

38. člen
(rudarski sklad)

Za upravljanje in namensko uporabo dela sredstev, pridobljenih iz plačila rudarske pravice, ki pripadejo državi, se ustanovi rudarski sklad, kot proračunski sklad v upravljanju ministrstva, pristojnega za rudarstvo.

Sredstva iz prejšnjega odstavka se namenjajo za:

- izdelavo državnega programa gospodarjenja z mineralnimi surovinami,
- vzpostavitev in vzdrževanje baz podatkov s področja raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin,
- odpravo posledic raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin v primerih, ko povzročitelj ni znan oziroma,

ko stroškov sanacije ni možno naložiti nosilcu rudarske pravice,

– izdelavo študij in tehnične dokumentacije o temeljnih ter strateških raziskavah za doseganje napredka v znanosti in tehniki na področju gospodarjenja z mineralnimi surovinami.

VI. IZVAJANJE RUDARSKIH DEL

39. člen
(pogoji za izvajanje del)

Rudarska dela lahko izvaja pravna ali fizična oseba, če je znotraj EU registrirana za ustrezno dejavnost (v nadaljnjem besedilu: izvajalec), ki izpolnjuje s tem in drugimi zakoni predpisane pogoje za opravljanje dejavnosti.

V primeru, da rudarskih del ne izvaja nosilec rudarske pravice, mora skleniti ustrezno pogodbo z izvajalcem, ki izpolnjuje pogoje.

Izpolnjevanje predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena ugotavlja rudarska inšpekcija.

40. člen
(način izvajanja rudarskih del)

Rudarska dela sme izvajalec opravljati le na podlagi dovoljenja za izvajanje del po 50. členu tega zakona.

Pri izvajanju del iz prejšnjega odstavka mora izvajalec upoštevati predpise o tehničnih normativih (v nadaljnjem besedilu: tehnični predpisi), predpise o varnosti in zdravju pri delu ter varstvu okolja in druge predpise, če ni s tem zakonom in s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, drugače določeno, da je s tem pravočasno zagotovljena predpisana varnost ljudi in živali, prometa in sosednjih objektov ter varnost samega objekta in del, napeljav, opreme ter materiala.

41. člen
(več izvajalcev rudarskih del)

Kadar v istem rudniku izvajata delo dva ali več izvajalcev rudarskih del, mora naročnik del, ki upravlja z rudnikom, usklajevati izvajanje vseh ukrepov, ki so povezani z varnostjo in zdravjem delavcev ter je odgovoren za varen potek vseh del. Navedeno ne odvezuje posameznih izvajalcev odgovornosti za izvajanje vseh ukrepov, povezanih z varnostjo in zdravjem njihovih delavcev. Za varno izvajanje del sklenejo naročnik del in izvajalci pisni sporazum, v katerem določijo skupne ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu ter delavca, odgovornega za izvajanje teh ukrepov.

42. člen
(tehnični predpisi in zagotavljanje zdravega in varnega dela v rudarstvu)

Minister, pristojen za rudarstvo, predpiše za izvajanje tehničnih in varstvenih ukrepov pri izvajanju rudarskih del naslednje tehnične predpise:

1. za dela pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin na površinskih kopih in pod zemljo,
2. za dela pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin z globinskim vrtanjem,
3. za električne naprave in instalacije v rudnikih s površinskim in podzemnim pridobivanjem mineralnih surovin,
4. za dela na površini in pod zemljo, ki niso povezana z raziskovanjem in izkoriščanjem mineralnih surovin,
5. za dela pri bogatjenju mineralnih surovin,
6. za dela pri skladiščenju in izrabi sekundarnih ali trenutno odpadnih surovin v rudarstvu,
7. druge tehnične prepise in predpise o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu.

Predpise, ki urejajo varnost in zdravje pri delu v rudarstvu iz prejšnjega odstavka, izda minister, pristojen za rudarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

Dodatne posebnosti, povezane z deli iz prejšnjega odstavka, se lahko uredijo s splošnim aktom izvajalca, ob upoštevanju predpisov iz prejšnjega odstavka, kakor tudi drugih predpisov, ki se uporabljajo pri izvajanju rudarskih del.

Kadar se rudarska dela izvajajo za podzemne objekte, ki niso namenjeni za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralnih surovin, se morajo pri izvajanju takšnih rudarskih del, poleg predpisov iz prvega odstavka tega člena, upoštevati tudi tehnični in drugi predpisi, določeni z zakonom, ki ureja graditev objektov.

V primeru iz prejšnjega odstavka se mora po izvršenih delih izkopa in osnovne podgradnje opraviti tehnični pregled izvršenega izkopa oziroma osnovne podgradnje ter o opravljenem pregledu izdati ustrezno potrdilo (v nadaljnjem besedilu: rudarsko soglasje).

Rudarsko soglasje izda ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

Investitor oziroma izvajalec rudarskih del na podzemnem objektu je pri tehničnem pregledu iz četrtega odstavka tega člena poleg dokazil predpisanih z zakonom, ki ureja graditev objektov, komisiji za tehnični pregled dolžan predložiti tudi rudarsko soglasje.

43. člen

(reševalna služba, obveščanje in vodenje akcije reševanja)

Izvajalec, ki izvaja podzemna rudarska dela ali dela v ognje in eksplozijsko nevarnih obratih ali dela, pri katerih lahko nastanejo strupeni plini, pare ali nevarnosti vdorov plina, vode in mulja, mora organizirati reševalno službo. Več izvajalcev lahko organizira skupno reševalno službo. Površinski rudniki morajo organizirati reševalno službo v primeru, če je narava njihovega dela takšna, da ni mogoče uspešno izvajati reševanja s civilnimi reševalnimi službami.

Vsak delavec je dolžan takoj obvestiti nadrejenega o vsakem pojavu nevarnosti, še posebej o pojavih eksplozivnih, zadušljivih, strupenih plinov, vdorih vode, mulja, blata, hribinskih udarih in plazovih, nastalih previsih, nestabilnih brežinah, zatajenih razstrelnih sredstvih in o drugih nastalih nevarnostih, ki lahko ogrozijo zaposlene, objekte in naprave.

O vseh nevarnih pojavih iz prejšnjega odstavka tega člena, je odgovorna oseba izvajalca del dolžna takoj obvestiti rudarsko inšpekcijo.

V primeru pojava nevarnosti, in ko je ogrožena varnost zaposlenih, objektov in naprav pri izvajanju rudarskih del, vodi akcijo reševanja odgovorna oseba, določena s splošnim aktom izvajalca.

Rudarski inšpektor lahko odredi za vodenje akcije reševanja drugo odgovorno osebo ali prevzame vodenje akcije sam, če ugotovi, da vodenje akcije ni dovolj strokovno in učinkovito.

Izvajanje opravil in način organiziranja in delovanja reševalne službe predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

44. člen

(opravljanje strokovnih nalog s področja varnosti in zdravja pri delu)

Vsak izvajalec rudarskih del mora zagotoviti izvajanje in nadzorstvo nad izvajanjem tehničnih predpisov in predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu.

Izvajalec podzemskih rudarskih del mora obvezno organizirati službo za varnost pri delu ter zagotoviti, da naloge zdravstvenega varstva pri delu opravlja pooblaščen zdravnik.

Vodja službe za varnost pri delu iz drugega odstavka tega člena je lahko le oseba z univerzitetno izobrazbo rudarske, geotehnoške ali vrsti podzemnih del ustrezne smeri,

vodja službe za varnost pri delu pri podzemnem raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin pa je lahko le oseba z univerzitetno izobrazbo rudarske smeri.

Strokovne naloge s področja varnosti pri delu, ki potekajo pri izvajanju rudarskih del lahko opravlja oseba, ki izpolnjuje pogoje, določene s tem zakonom za tehničnega vodjo rudarskih del.

Vsak izvajalec rudarskih del mora pred pričetkom del izdelati splošni akt o varnosti in zdravju pri delu, s katerim oceni tveganje za nastanek poškodb in zdravstvenih okvar delavca ter določi način in ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu v rudarstvu ter ga dopolnjevati ob vsaki spremembi ravni tveganja.

Podrobnejšo vsebino in način izdelave splošnega akta iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za rudarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

45. člen

(tehnično vodenje in nadzor)

Pri izvajanju rudarskih del mora izvajalec zagotavljati tehnično vodenje del po rudarski projektni dokumentaciji in tehničnih predpisih ter predpisih o varnosti in zdravju pri delu, pri graditvi objektov pa poleg tehničnega vodenja tudi nadzor po zakonu, ki ureja graditev objektov.

46. člen

(pooblastila)

Tehnično vodenje iz prejšnjega člena zajema vsa pooblastila, ki so določena s tehničnimi predpisi in predpisi o varnosti in zdravju pri delu in jih odgovorna oseba izvajalca uporablja za tehnično pravilno in varno izvajanje del po odobreni rudarski projektni dokumentaciji znotraj rudnika ter pri izvajanju drugih rudarskih del. Tehnično nadzorstvo znotraj rudnika in pri izvajanju drugih rudarskih del pa zajema le pooblastila za tehnično pravilno izvajanje del po odobreni projektni dokumentaciji.

47. člen

(knjiga rudarskega nadzora)

Vsak tehnični vodja rudarskih del je dolžan voditi knjigo rudarskega nadzora. V knjigo rudarskega nadzora se vnašajo:

1. ukrepi rudarskega inšpektorja, izdani na licu mesta,
2. odločbe, ki jih izdaja rudarski inšpektor,
3. ukrepi pooblaščenih oseb izvajalca, ki se nanašajo na varnost in zdravje pri delu,
4. službeni nalogi pooblaščenih oseb izvajalca.

48. člen

(vrste dovoljenj in pristojnosti za njihovo izdajanje)

Za izvajanje rudarskih del po 4. členu tega zakona, ki se nanašajo neposredno na raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, izda ministrstvo, pristojno za rudarstvo, naslednja dovoljenja:

1. dovoljenje za raziskovanje,
2. dovoljenje za izkoriščanje,
3. dovoljenje za opustitev izkoriščanja,
4. dovoljenje za izvajanje del,
5. dovoljenje za uporabo objektov in naprav.

Dovoljenja iz prejšnjega odstavka za tehnični kamen, prod, pesek, mivko, ilovico, fliš, lapor, lončarsko, keramičarsko in opekarsko glino (v nadaljnjem besedilu: mineralne surovine iz 11., 12. in 13. točke 3. člena tega zakona) in dovoljenje za predhodno raziskovanje, izda upravna enota, na območju katere bo raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine potekalo.

Za izvajanje rudarskih del, ki se ne nanašajo neposredno na raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, se izda le dovoljenje po 4. in 5. točki iz prvega odstavka tega člena.

Rudarska inšpekcija mora biti obveščena o vsakem dovoljenju, izdanem po tem členu, o dovoljenjih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena pa tudi upravna enota, za območje katere je bilo dovoljenje izdano.

49. člen

(dovoljenje za raziskovanje ali izkoriščanje in dovoljenje za opustitev izkoriščanja)

Z dovoljenjem iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 48. člena se odobrijo generalne tehnične rešitve pri raziskovanju in izkoriščanju ali prenehanju izkoriščanja mineralnih surovin ter določijo obveznosti, ki izhajajo iz rudarske pravice in dovoljenja za poseg v prostor.

K vlogi za izdajo dovoljenja za raziskovanje mora nosilec rudarske pravice priložiti:

1. dokazilo o pridobljeni rudarski pravici za raziskovanje,
2. revidiran rudarski projekt za raziskovanje,
3. dovoljenje za poseg v prostor pri raziskovanju,
4. situacijski načrt z vrisanimi mejami raziskovalnega prostora v takem merilu, da je mogoče na njegovi podlagi v naravi določiti meje raziskovalnega prostora, z opisom lege raziskovalnega prostora in z navedbo občine (občin), na katere območju je ta prostor,
5. geološko in geomehansko dokumentacijo po 81. členu tega zakona.

K vlogi za izdajo dovoljenja za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja mora nosilec rudarske pravice priložiti:

1. dokazilo o pridobljeni rudarski pravici za izkoriščanje,
 2. revidiran rudarski projekt za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja,
 3. sklep nosilca rudarske pravice o opustitvi izkoriščanja, če se dovoljenje nanaša na opustitev izkoriščanja,
 4. dovoljenje za poseg v prostor pri izkoriščanju ali pri odpravi posledic izkoriščanja,
 5. situacijski načrt z vrisanimi mejami pridobivalnega prostora v takem merilu, da je mogoče na njegovi podlagi v naravi določiti meje pridobivalnega prostora, z javnimi prometnimi in drugimi objekti, ki so na tem prostoru, z opisom meje pridobivalnega prostora in z navedbo občine, na katere območju je ta prostor,
 6. geološko dokumentacijo po 81. členu tega zakona.
- K vlogi za izdajo dovoljenja za predhodno raziskovanje, mora vlagatelj priložiti:
1. program predhodnega raziskovanja,
 2. situacijski načrt z vrisanimi mejami območja predhodnega raziskovanja,
 3. soglasja občin na območju katerih bo potekalo predhodno raziskovanje.

50. člen

(dovoljenje za izvajanje del)

Z dovoljenjem za izvajanje del se odobri izvajanje del po rudarskem projektu za izvajanje naslednjih del:

1. odpiranje in pričetek pridobivanja mineralne surovine iz odkopnih polj, revirjev ali delov nahajališč,
2. odpiranje in pričetek pridobivanja mineralnih surovin v varnostnih stebrih,
3. gradnjo jaskov in ostalih objektov, ki povezujejo obzorja oziroma jamo s površino,
4. gradnjo glavnih skladišč razstrelilnih sredstev ter glavnih skladišč tekočih goriv in maziv,
5. gradnjo glavnih črpališč, vodnih vrat, jezov in baraž,
6. gradnjo ostalih glavnih objektov in naprav, ki imajo značaj trajnih objektov in so v neposredni tehnološki zvezi z raziskovanjem ali izkoriščanjem mineralnih surovin,
7. uvajanje odkopnih metod,
8. zapiranje rudnikov in odpravo posledic izkoriščanja,
9. kategoriziranje rudniških prostorov glede na preteče nevarnosti,

10. rekonstrukcijo rudniških prostorov po končanem raziskovanju in izkoriščanju,

11. vsa dela iz 4. člena tega zakona, ki niso v povezavi z raziskovanjem oziroma izkoriščanjem mineralnih surovin.

K vlogi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora nosilec rudarske pravice ali izvajalec priložiti:

1. revidiran rudarski projekt,
2. dovoljenje za poseg v prostor, če se dela ne nanašajo neposredno na raziskovanje in izkoriščanje,
3. dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izvajanje rudarskih del.

Za izvajanje rudarskih del, ki niso naštet v prvem odstavku tega člena, lahko izda dovoljenje tehnični vodja rudarskih del oziroma glavni tehnični vodja rudarske organizacije, po postopku in na način, določenima s splošnim aktom izvajalca rudarskih del.

51. člen

(enotno dovoljenje)

Kadar ima rudarski projekt iz 74., 75. in 76. člena tega zakona tudi vsebino rudarskega projekta za izvajanje del, se lahko izda dovoljenje iz 1., 2., 3. in 4. točke 48. člena tega zakona po skrajšanem postopku kot enotno dovoljenje.

Skrajšani postopek po prejšnjem odstavku je postopek, s katerim se združita najmanj dva postopka iz prejšnjega odstavka in sicer tako, da se postopki za izdajo dovoljenj iz 1., 2. ali 3. točke prvega odstavka 48. člena tega zakona združijo s postopkom za izdajo dovoljenja za izvajanje del po 50. členu tega zakona.

Enotno dovoljenje izda ministrstvo pristojno za rudarstvo, razen v primerih iz drugega odstavka 48. člena.

51.a člen

(druga soglasja k izvajanju rudarskih del)

K vlogi za izdajo dovoljenja iz drugega in tretjega odstavka 49. člena, 50. in 51. člena tega zakona mora vlagatelj priložiti tudi druga soglasja, če jih zakon, ki ureja graditev objektov, določa za gradnjo objektov.

52. člen

(začasno dovoljenje za izvajanje del)

Za uvajanje nove odkopne metode pri izkoriščanju mineralnih surovin lahko ministrstvo, pristojno za rudarstvo, izjemoma izda začasno dovoljenje za izvajanje del za največ dve leti.

Začasno dovoljenje se izda tudi v primerih, ko je zaradi obnovitve tehnologije in naprav predvideno poskusno obratovanje.

K vlogi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora nosilec rudarske pravice priložiti listine iz drugega odstavka 50. člena tega zakona.

53. člen

(dokončno dovoljenje)

Dokončno dovoljenje, s katerim se določijo varstveni ukrepi pri uporabi odkopne metode, tehnologije ali naprav iz 52. člena tega zakona, izda nosilec rudarske pravice ministrstvo, pristojno za rudarstvo, po predložitvi dokazil o ustreznosti odkopne metode, tehnologije ali naprav.

Postopek dokazovanja ustreznosti odkopne metode, tehnologije in naprav predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

54. člen

(pričetek izvajanja del)

Nosilec rudarske pravice ali izvajalec, kateremu je bilo izdano dovoljenje iz 4. točke 48. člena tega zakona, mora petnajst dni pred pričetkom rudarskih del prijaviti ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, in rudarski inšpekciji, pričetek del ter

osebo, ki bo opravljala posle tehničnega vodje rudarskih del in osebo, ki bo opravljala posle tehničnega nadzorstva, če se z rudarskimi deli gradijo objekti.

Nosilec rudarske pravice ali izvajalec, ki raziskuje nafto, zemeljski plin, geološke strukture za skladiščenje ogljikovodikov in geotermične energetske vire, mora poleg prijave pričetka izvajanja del iz prejšnjega odstavka prijaviti ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, in rudarski inšpekciji, tudi prenehanje teh del.

Nosilec rudarske pravice ali izvajalec mora ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, in rudarski inšpekciji, obvezno prijaviti prenehanje rudarskih del tudi pri raziskavah ostalih mineralnih surovin, če hkrati s prijavo pričetka teh del ni bilo prijavljeno tudi planirano trajanje in končanje del.

55. člen

(dovoljenje za uporabo)

Uporaba objektov oziroma naprav, zgrajenih po rudarskem projektu, je dovoljena na podlagi dovoljenja iz 5. točke prvega odstavka 48. člena tega zakona.

Dovoljenje za uporabo rudarskih objektov in naprav izda na predlog komisije za tehnični pregled tisti upravni organ, ki je izdal dovoljenje za izvajanje del iz 48. člena tega zakona.

Izvedbo tehničnega pregleda predlaga nosilec rudarske pravice ali izvajalec.

Objekti in naprave, izdelani na podlagi dovoljenja iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona, se lahko uporabljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda tehnični vodja rudarskih del oziroma glavni tehnični vodja rudarske organizacije, po postopku in na način, določenima s splošnim aktom izvajalca.

Za tehnični pregled, poskusno obratovanje in izročitev zgrajenih rudarskih naprav in objektov se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja graditev objektov.

56. člen

(pogoji za vodenje rudarskih del)

Tehnični vodja rudarskih del, ki vodi izvajanje podzemnih rudarskih del in vodja tehničnih služb za opravljanje rudarskih del je lahko oseba z univerzitetno izobrazbo, dvema letoma ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del, ali oseba z visoko strokovno izobrazbo, tremi leti ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del.

Tehnični vodja rudarskih del, ki vodi izvajanje površinskih rudarskih del in vodja tehničnih služb za opravljanje rudarskih del, je lahko poleg osebe, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, tudi oseba z višjo strokovno izobrazbo, štirimi leti ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del, ali oseba s srednjo strokovno izobrazbo, petimi leti ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del.

Izjemoma je lahko na predlog izvajalca rudarskih del pri delih z enostavnim delovnim procesom tehnični vodja, ki vodi izvajanje podzemnih rudarskih del, tudi oseba z višjo strokovno izobrazbo, petimi leti ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del. Odločbo o izpolnjevanju pogojev za to osebo izda ministrstvo pristojno za rudarstvo, na podlagi mnenja rudarskega inšpektorja, ki poda oceno o enostavnosti delovnega procesa.

57. člen

(tehnično soglasje)

Tehnično soglasje je pozitivna tehnična presoja o izpolnjevanju in uporabnosti postrojev za izvajanje rudarskih del in odkopnih metod.

Tehnično soglasje se lahko izda za postroje za izvajanje rudarskih del in za odkopne metode, za katere v Republiki Sloveniji še ni tehničnega predpisa, za katere odbor izveden-

cev meni, da zanje tehnični predpis ne more biti izdan ali za postroje za izvajanje rudarskih del in za odkopne metode, ki pomembno odstopajo od tehničnih predpisov.

Na zahtevo proizvajalca, uvoznika ali projektanta postroja za izvajanje rudarskih del, ali odkopne metode in na predlog odbora izvedencev izda tehnično soglasje minister, pristojen za rudarstvo.

Minister, pristojen za rudarstvo, določi pogoje in postopek za izdajo tehničnega soglasja in imenuje odbor izvedencev.

Odbor izvedencev opravlja naloge v skladu s poslovnikom, ki ga sprejme minister, pristojen za rudarstvo.

VII. USTAVITEV IZVAJANJA IN TRAJNA OPUSTITEV RUDARSKIH DEL

58. člen

(začasna ustavitev)

Začasno ustavitev izvajanja rudarskih del pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin zaradi nepričakovanih geoloških, rudarskih ali gospodarskih vzrokov, mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji najpozneje v 24 urah po ustavitvi del, v primeru nevarnega pojava pa takoj.

Začasno pričakovano ustavitev del mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji najmanj 8 dni pred ustavitvijo del. Postopek je enak pred ponovnim pričetkom del.

Če je ustavitev del iz prvega odstavka tega člena pričakovana za več kot 30 dni, je potrebno:

1. opraviti meritve stanja in dopolniti rudarske načrte,

2. napraviti zapisnik o vzrokih za ustavitev del ter o nevarnostih, ki utegnejo nastati pri ponovnem pričetku del.

Vsako začasno ustavitev izvajanja rudarskih del, ki niso zajeta v prvem odstavku tega člena, mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji najpozneje v 24 urah po ustavitvi del, v primeru nevarnega pojava pa takoj.

Med začasno ustavitvijo del mora nosilec rudarske pravice poskrbeti za redno vzdrževanje vseh rudniških prostorov in objektov, kakor tudi drugih podzemnih prostorov in objektov, ki niso v povezavi z raziskovanjem in izkoriščanjem mineralnih surovin tako, da je v njih možno gibanje brez nevarnosti za življenje in zdravje ljudi in da se prepreči nastanek škode.

Začasna ustavitev izvajanja rudarskih del je ustavitev, ki ne traja več kot eno leto.

59. člen

(popolna in trajna opustitev izkoriščanja)

V primeru, da se nosilec rudarske pravice iz katerega koli razloga odloči popolno in trajno opustiti izvajanje rudarskih del pri izkoriščanju mineralnih surovin, mora pri tem upoštevati določbe koncesijske pogodbe.

Popolno in trajno opustitev izvajanja rudarskih del pri izkoriščanju mineralnih surovin mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji in ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, ali upravni enoti, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje iz 48. člena tega zakona najmanj petnajst dni pred ustavitvijo del.

Ministrstvo, pristojno za rudarstvo, ali upravna enota, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje, imenuje komisijo, ki je pristojna, da na kraju samem preveri razloge za opustitev del, ugotovi zaloge ali vire mineralnih surovin in ugotovi ali so izpolnjeni pogoji za opustitev del glede na določila koncesijske pogodbe. Nosilec rudarske pravice mora komisiji predložiti dokumentacijo, na osnovi katere je izvajal dela pri izkoriščanju mineralne surovine in sprejel odločitve za trajno opustitev izvajanja rudarskih del pri izkoriščanju mineralnih surovin.

Komisija iz prejšnjega odstavka je sestavljena iz predstavnikov ministrstva, pristojnega za rudarstvo, in predstav-

nikov ministrstva, pristojnega za okolje in prostor, ki jih v komisijo imenuje minister, pristojen za okolje in prostor.

Po opravljenem pregledu komisija izdela zapisnik s predlogi nadaljnjih ukrepov in ga pošlje ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, ali upravni enoti, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje.

60. člen

(sanacija okolja in odprava posledic)

Po pridobitvi dovoljenja za opustitev izkoriščanja mineralnih surovin iz 48. člena tega zakona mora nosilec rudarske pravice izvesti dokončno sanacijo okolja in odpraviti posledice, ki so nastale pri izvajanju rudarskih del.

Tudi izvajalec ostalih rudarskih del, ki jih opredeljuje ta zakon, je dolžan izvršiti dokončno sanacijo okolja in odpraviti posledice, ki so nastale pri izvajanju rudarskih del.

Na območjih, kjer posledic ni mogoče v celoti sanirati oziroma odpraviti, je izvajalec dolžan izvesti ukrepe zavarovanja, da se izključi nevarnost za zdravje ali življenje ljudi in živali ter možni povzročitelji onesnaževanja okolja oziroma predvidljive škode na objektih in okolju.

O izvedenih delih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora izvajalec obvestiti ministrstvo, pristojno za rudarstvo, ali upravno enoto, ki je izdala dovoljenje za opustitev izkoriščanja in rudarsko inšpekcijo.

Ministrstvo, pristojno za rudarstvo ali upravna enota, ki je izdala dovoljenje za opustitev izkoriščanja, izvede na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka tehnični pregled, s katerim ugotovi, ali je sanacija okolja izvršena v skladu z rudarskim projektom in ali izvedeni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena zadoščajo. Rudarski projekt je ustrezen in edini dokument za sanacijo okolja, kolikor gre za dela iz 4. člena tega zakona.

Pri tehničnem pregledu iz prejšnjega odstavka sodeluje tudi predstavnik ministrstva, pristojnega za okolje in prostor.

61. člen

(prenehanje pravic in obveznosti)

Pravice in obveznosti iz dovoljenj po 1. in 2. točki 48. člena tega zakona prenehajo z odločbo, ki jo izda isti organ, ki je izdal navedena dovoljenja.

Odločba iz prejšnjega odstavka je pogoj za prenehanje rudarske pravice, izbris iz registra nosilcev rudarske pravice in izbris iz katastra raziskovalnih oziroma pridobivalnih prostorov.

Rudarski načrti, merske knjige in druga dokumentacija o stanju rudarskih del, ki se nanašajo na raziskovanje in izkoriščanje, se morajo pred ukinitvijo rudarske pravice izročiti v hrambo Arhivu Republike Slovenije, potrdilo o oddaji dokumentacije pa mora nekdanji nosilec rudarske pravice poslati na ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

62. člen

(stroški odprave posledic rudarskih del)

Nosilec rudarske pravice krije vse stroške odprave škode, ki je posledica izvajanja rudarskih del.

Imetnik dovoljenja za predhodno raziskovanje krije vse stroške odprave škode, ki je posledica izvajanja predhodnega raziskovanja.

Za odpravo posledic podzemnega izkoriščanja mineralnih surovin mora nosilec rudarske pravice zagotoviti rezervacijo sredstev. Obseg teh sredstev je odvisen od montangeoloških pogojev pridobivalnega prostora, obsega in tehnologije izkoriščanja ter trajanja rudarske pravice.

Natančnejša merila za izračunavanje sredstev za sanacijo posledic rudarskih del, način odmere, obračunavanja in plačevanja, porabe sredstev ter nadzora nad plačevanjem sredstev za sanacijo zemljišč, predpiše vlada.

VIII. TEHNIČNA DOKUMENTACIJA IN PROJEKTIRANJE

63. člen

(tehnična dokumentacija)

Rudarska dela se načrtujejo in izvajajo v okviru tehnične dokumentacije.

Za tehnično dokumentacijo se štejejo:

1. rudarski projekti,
2. rudarski načrti in karte,
3. dolgoročni in letni programi izkoriščanja mineralnih surovin iz 80. člena tega zakona,
4. dokumentacija o zalogah ali virih mineralnih surovin,
5. geološka dokumentacija,
6. dokumentacija o vplivih rudarskih del na okolje,
7. dokumentacija o razvrstitvi rudnikov ali njihovih delov, kjer se izvajajo rudarska dela glede na stopnje nevarnosti zaradi škodljivih pojavov plina, vode in drugih nevarnih lastnosti mineralne surovine.

Podrobnejšo vsebino in obseg tehnične dokumentacije iz prejšnjega odstavka pri izvajanju posameznih rudarskih del iz 4. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

Pri rudarskih delih, ki niso v neposredni povezavi z raziskovanjem ali izkoriščanjem mineralnih surovin se lahko uporablja tudi dokumentacija, ki jo določa zakon, ki ureja graditev objektov.

64. člen

(izdelava tehnične dokumentacije)

Tehnična dokumentacija iz prejšnjega člena mora biti izdelana tako, da se upošteva:

1. določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdani tehnični predpisi in predpisi o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu ter zahteve, določene z dovoljenjem za poseg v prostor ali z dovoljenjem za raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, pogoji iz izdanih soglasij prizadetih organov in organizacij ter drugi predpisi, ki se uporabljajo na področju raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin,
2. predpisi o varnosti in zdravju pri delu in o varstvu okolja ter o varstvu pred požari, kolikor s predpisi iz prejšnje točke ni drugače določeno,
3. sodobni dosežki in sodobne metode rudarske, geološke, geomehanske in geotehnološke znanosti in tehnike.

65. člen

(rudarski projekti)

Rudarski projekti so:

1. projekt za raziskovanje mineralnih surovin in hribinskih struktur,
2. projekt za izkoriščanje mineralnih surovin,
3. projekt za izgradnjo in izrabo podzemnih prostorov,
4. projekt opustitve izkoriščanja mineralnih surovin,
5. projekt za izvajanje del pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, izgradnji podzemnih prostorov, opustitvi raziskovanja ali izkoriščanja in pri sanaciji,
6. projekt izvedenih del.

Vsebinsko, zaporedje projektov, posamezne sestavne dele, način izdelave in revizije rudarskih projektov, predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

66. člen

(izdelava rudarskih projektov)

Rudarske projekte lahko izdeluje gospodarska družba oziroma samostojni podjetnik posameznik (v nadaljnjem besedilu: projektant), če ima gospodarska družba v sodni register vpisano, samostojni podjetnik posameznik pa pri davčni upravi priglašeno dejavnost projektiranja in drugih rudarskih in inženirskih storitev s področja rudarstva in geotehnologije. Enaki pogoji veljajo tudi za revizijo rudarskih projektov.

67. člen

(oseba za izdelavo rudarskih projektov)

Rudarski projekt ali posamezne dele rudarskega projekta lahko izdelata le samostojni projektant.

Vsak rudarski projekt mora imeti odgovornega vodjo rudarskega projekta, ki skrbi za koordinacijo posameznih delov projekta, za izvajanje določb 64. člena tega zakona, za celovitost in kakovost projekta ter za rok izdelave.

Projektantski nadzor nad izvajanjem rudarskih del lahko opravlja le oseba, ki izpolnjuje pogoje, določene za odgovornega vodjo projekta.

68. člen

(pogoji za opravljanje del samostojnega projektanta)

Samostojni projektant po 67. členu tega zakona je lahko oseba, ki ima:

1. univerzitetno izobrazbo, strokovni izpit za samostojnega projektanta rudarskih projektov in tri leta ustrezne prakse,

2. visoko strokovno izobrazbo, strokovni izpit za samostojnega projektanta rudarskih projektov in pet let ustrezne prakse,

3. višjo strokovno izobrazbo, strokovni izpit za samostojnega projektanta rudarskih projektov in deset let ustrezne prakse.

Odgovorni vodja rudarskega projekta iz drugega odstavka 67. člena tega zakona je lahko samo samostojni projektant z univerzitetno izobrazbo rudarske ali geotehnoške stroke.

69. člen

(pooblaščen oseba)

Pooblaščen oseba projektanta mora na rudarskem projektu potrditi, da samostojni projektant in odgovorni vodja rudarskega projekta izpolnjujeta pogoje iz 68. člena tega zakona.

70. člen

(izjava o upoštevanju 64. člena)

Potrjen rudarski projekt ter izjavo, da so v projektu upoštevane določbe 64. člena tega zakona, podpiše samostojni projektant, ki je izdelal rudarski projekt ali del rudarskega projekta, ter odgovorni vodja rudarskega projekta.

71. člen

(revident)

Revizijo rudarskega projekta ali dela rudarskega projekta lahko opravi samo revident z univerzitetno izobrazbo smeri, ki ustreza posameznemu delu projekta, in ki je opravljal dela samostojnega projektanta najmanj tri leta po opravljenem strokovnem izpitu za samostojnega projektanta rudarskih projektov.

Revizijo celotnega rudarskega projekta lahko opravi samo revident z univerzitetno izobrazbo rudarske smeri, za rudarske projekte, kjer ne gre za izkoriščanje mineralnih surovin, pa tudi revident z univerzitetno izobrazbo geotehnoške smeri.

Vsak revident poda svoje revizijsko poročilo, revident celotnega projekta pa skupno revizijsko poročilo.

Revizije rudarskega projekta ni mogoče poveriti delavcu revidenta, ki je projekt izdelal, in ne delavcu revidenta, katerega projekt je v reviziji kot določa 73. člen tega zakona.

Revident rudarskega projekta preveri ali so v rudarskem projektu upoštevane določbe 64. člena tega zakona.

72. člen

(revizijska klavzula)

Gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik (v nadaljnjem besedilu: revident), ki je opravil revizijo rudarskega projekta, potrdi z revizijsko klavzulo, da je opravil revizijo v skladu z 71. členom tega zakona.

Revizijsko klavzulo podpiše odgovorna oseba ali pooblaščen delavec revidenta, ki je opravil revizijo.

V revizijski klavzuli mora biti naveden revident, ki je revidiral celoten rudarski projekt in revidenti, ki so revidirali posamezne dele projekta z navedbo, da izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 71. člena tega zakona. Priložen mora biti tudi izpisek iz sodnega registra ali potrdilo Davčne uprave Republike Slovenije kot dokaz, da je revident registriran za dejavnost projektiranja rudarskih projektov v Republiki Sloveniji.

Če je opravilo revizijo posameznih delov rudarskega projekta več revidentov, mora biti v revizijski klavzuli navedeno, kateri del rudarskega projekta so revidirali posamezni revidenti.

73. člen

(potek revizije)

Revizije rudarskega projekta ne sme opraviti projektant, ki je izdelal rudarski projekt, revizijske klavzule pa ne sme izdati pravna ali fizična oseba, ki je projekt izdelala.

Pred revizijo rudarskega projekta mora podati mnenje glede upoštevanja predpisov o varstvu pri delu služba za varstvo pri delu izvajalca, kar velja tudi za vsak odmik od rudarskega projekta.

74. člen

(projekt za raziskovanje mineralnih surovin ali hribinskih struktur)

Z rudarskim projektom za raziskovanje mineralnih surovin ali hribinskih struktur je potrebno obdelati in predvideti generalne tehnične rešitve v zvezi z raziskovalnimi deli in meritve, ki omogočajo pridobitev izhodiščnih parametrov za izdelavo rudarskega projekta za izvajanje del ali za izdelavo študije vplivov rudarskih posegov na okolje. Obvezna vsebina tega rudarskega projekta je tudi program izvedbe raziskovalnih del.

75. člen

(projekt za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja mineralnih surovin)

Rudarski projekt za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja mineralnih surovin ali za sanacijo mora poleg generalnih tehničnih rešitev vsebovati tudi:

1. opis stanja naravnih dobrin in že obstoječe obremenitve okolja na vplivnem območju nameravanega izvajanja rudarskih del,

2. študije vplivov izvajanja rudarskih del na okolje z določitvijo varnostnih stebov,

3. agro-pedološke karakteristike prihrbine in jalovine, ki se bo pri izvajanju rudarskih del odlagala na površini,

4. idejne tehnične rešitve, s katerimi se ne bo preseglo dopustno tveganje za okolje in dopustna obremenitev okolja,

5. idejne tehnične rešitve, s katerimi bodo odpravljene posledice izkoriščanja v okolju, ter za spremljanje posledic na okolje ob in po opustitvi izkoriščanja mineralnih surovin.

76. člen

(projekt za izgradnjo in izrabo podzemnih prostorov)

Rudarski projekt za izgradnjo in izrabo podzemnih prostorov, ki niso v povezavi z raziskovanjem oziroma izkoriščanjem mineralnih surovin, mora poleg tehnološke rešitve vsebovati tudi:

1. namen izgradnje jamskega prostora in v primeru, da gre za izgradnjo skladišča, tudi navedbo materialov, ki se bodo skladiščili,

2. študije vplivov izgradnje in izrabe podzemnega prostora na okolje,

3. idejne tehnične rešitve, s katerimi se ne bo preseglo dopustno tveganje za okolje.

77. člen

(projekt za izvajanje del)

Rudarski projekt za izvajanje del pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, izgradnji podzemnih prostorov in pri opustitvi izvajanja rudarskih del, je projekt za izvedbo rudarskih del iz 4. člena tega zakona, in se nanaša na projekte iz 74., 75. in 76. člena tega zakona.

78. člen

(odmik od projekta za izvajanje del)

Odmik od projekta za izvajanje del je sprememba projekta tehnične ali tehnološke narave, ki ne poslabšuje pogojev iz varstva pri delu. Tehnične načrte za odmik od rudarskega projekta se izdelava v soglasju z odgovornim vodjem projekta ali v soglasju z odgovornim vodjem projekta, ki ga v posebnih primerih določi gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je projekt izdelal.

Izvajanje del se prične po pridobljenem pisnem soglasju odgovornega vodje projekta ali v soglasju z odgovornim vodjem projekta, ki ga v posebnih primerih določi gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je projekt izdelal in službe varstva pri delu. V soglasju se ugotovi, da se niso poslabšali pogoji varstva pri delu, ki so določeni v rudarskem projektu.

Za raziskovanje ali izkoriščanje nafte, zemeljskih plinov ter mineralnih, termalnih in radioaktivnih voda ter za raziskovanje mineralnih surovin z globinskim vrtanjem, sme izvajalec, zaradi geoloških razmer in oblike terena, brez soglasja ministrstva, pristojnega za rudarstvo, spremeniti v okviru dovoljenja za poseg v prostor, mesta vrtin, ki so predvidena v rudarskem projektu, če s tem ne posega izven odobrenega pridobivalnega prostora.

79. člen

(rudarski načrt)

Za pravilno izvajanje rudarskih del in racionalno izkoriščanje mineralnih surovin ter zagotavljanje varnega dela in za preprečitev materialne škode, mora izvajalec na podlagi meritev izdelati rudarske načrte in karte, iz katerih je razvidno stanje rudarskih del, njihov medsebojni položaj, kakor tudi položaj glede na stara rudarska dela, objekte in vodotoke na površini.

Kopije rudarskih načrtov in kart mora izvajalec dostaviti ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, na njegovo zahtevo.

Način in pogoje za izvajanje rudarskih merenj, izdelavo rudarskih načrtov in kart, njihovo merilo, izbiro sistema koordinat ter vodenje jamomerske in druge dokumentacije, ki se uporablja pri izdelavi tehnične dokumentacije, predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

80. člen

(program izkoriščanja mineralnih surovin)

Nosilec rudarske pravice mora ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, predložiti dolgoročni in letni program izkoriščanja mineralnih surovin, ki mora biti v skladu z državnim programom.

O odstopanju od programov iz prejšnjega odstavka mora izvajalec pisno obveščati ministrstvo, pristojno za rudarstvo, posebej ob večjih spremembah, najmanj pa enkrat letno.

81. člen

(geološke in geomehanske raziskave in geološka dokumentacija v rudarstvu)

Geološke raziskave v rudarstvu so:

1. ugotavljanje geološke zgradbe, odkrivanje nahajališč,

2. določanje zalog ali virov,

3. ugotavljanje fizikalno-mehanskih in drugih geoloških parametrov kamnin,

4. ugotavljanje geoloških pogojev za pridobivanje mineralnih surovin in izgradnjo površinskih in podzemskih objektov.

Geološka dokumentacija za raziskovanje mineralnih surovin mora vsebovati geološko karto v merilu 1:5000 do 1:25000 s karakterističnimi profili.

Geološka dokumentacija za izkoriščanje mineralnih surovin mora vsebovati elaborat o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov mineralnih surovin.

Geološka dokumentacija za druga rudarska dela mora vsebovati ustrezno geološko karto v merilu 1:500 do 1:2500 s karakterističnimi profili.

Geomehanska dokumentacija je del geološke dokumentacije, ki mora vsebovati podatke o inženirsko-geoloških ter geomehanskih lastnostih hribin.

Predpise o vsebini geološke in geomehanske dokumentacije, izda minister, pristojen za rudarstvo. Vsebina dokumentacije iz prejšnjega odstavka se lahko natančneje razdeli s splošnim aktom izvajalca.

82. člen

(dokumentacija o vplivih rudarskih del na okolje)

Izvajalec rudarskih del mora zagotavljati monitoring o vplivih svoje dejavnosti na okolje, skladno s predpisi na področju varstva okolja.

83. člen

(dokumentacija o določitvi kategorizacije glede na nevarne pojave)

Izvajalec mora vsak rudnik ali delovišče, kjer se izvajajo rudarska dela, kategorizirati glede na obstoječe nevarnosti, za kar mora izdelati dokumentacijo v obliki rudarskega projekta.

Merila za kategorizacijo in potrebne varnostne ukrepe predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

84. člen

(strokovni izpit)

Vsebino in način opravljanja strokovnih izpitov za tehničnega vodjo rudarskih del, vodjo tehničnih služb za opravljanje rudarskih del ter za samostojnega projektanta rudarskih projektov, kot tudi posebne pogoje glede strokovne usposobljenosti tehničnih vodij rudarskih del, vodij tehničnih služb za opravljanje rudarskih del in samostojnih projektantov rudarskih projektov predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

IX. RUDARSKA INŠPEKCIJA

85. člen

(rudarska inšpekcija)

Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določil tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov, tehničnih predpisov in predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu ter drugih predpisov pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin ter pri izvajanju drugih rudarskih del, opravlja rudarski inšpektorat (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

Inšpektorat pri svojem delu sodeluje z drugimi inšpekcijami, kakor tudi s strokovnimi organizacijami s področja rudarstva.

Inšpektorat vodi glavni rudarski inšpektor (v nadaljnjem besedilu: glavni inšpektor).

86. člen

(pristojnosti inšpektorata)

Inšpekcijsko nadzorstvo, v mejah pristojnosti inšpektorata, neposredno opravlja rudarski inšpektor (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

Kadar nadzoruje izvajanje ukrepov s področja varnosti in zdravja pri delu pri izvajanju rudarskih del po določbah tega zakona, ima inšpektor pravice in dolžnosti kot jih ima inšpektor za delo, po določbah zakona, ki ureja inšpekcijo dela in zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu.

Inšpektor je pristojen opraviti nadzor tudi nad posegom v prostor, nastalim z rudarskimi deli z namenom raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin po pravnomočnosti dovoljenja za poseg v prostor in v primeru, kadar je nedovoljen poseg v prostor izvršen neposredno poleg raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora.

Inšpektor nadzoruje zlasti:

1. kako izvajalci pri izvajanju rudarskih del upoštevajo zakone, tehnične predpise, predpise s področja varnosti in zdravja pri delu in druge predpise ter splošne akte, ki veljajo za rudarska dela iz 4. člena tega zakona,

2. ali je za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralnih surovin podeljena rudarska pravica in ali se le-ta izvaja ter, ali so za rudarska dela izdana dovoljenja iz 48. člena tega zakona in ali se dela izvajajo v skladu z odobreno projektno dokumentacijo,

3. ali je za objekte in naprave izdano dovoljenje za uporabo po 55. členu tega zakona,

4. ali izvajalci rudarskih del izpolnjujejo predpisane pogoje za izvajanje dejavnosti po določbah tega zakona,

5. ali so v projektu izjave odgovornih oseb, da so bili pri projektiranju upoštevani zakoni in tehnični predpisi in predpisi s področja varnosti in zdravja pri delu in zahteve iz izdanih dovoljenj,

6. ali oseba, ki izvaja tehnično vodenje del in tehnično nadzorstvo, izpolnjuje pogoje po tem zakonu.

Inšpektor nadzoruje tudi delo obratov, ki so v neposredni zvezi s tehnološkim procesom izvajanja rudarskih del, kakor tudi elektroenergetskih naprav pri izvajanju rudarskih del.

87. člen

(rudarski inšpektor)

Inšpektor, ki nadzira izvajanje podzemnih rudarskih del, je lahko samo oseba s univerzitetno izobrazbo rudarske ali geotehnoške smeri, ki ima najmanj 10 let delovnih izkušenj pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, od tega vsaj 8 let pri izvajanju podzemnih rudarskih del in opravljen strokovni izpit za tehničnega vodjo rudarskih del in samostojnega projektanta rudarskega projekta.

Inšpektor, ki nadzira izvajanje rudarskih del na površini, je lahko samo oseba s univerzitetno izobrazbo rudarske ali geotehnoške smeri, ki ima najmanj 5 let delovnih izkušenj pri izvajanju rudarskih del na raziskovanju in izkoriščanju ter pripravi mineralnih surovin, od tega najmanj 3 leta na površinskih kopih in opravljen strokovni izpit za tehničnega vodjo rudarskih del in samostojnega projektanta rudarskega projekta.

Inšpektor, ki nadzira elektroenergetske naprave pri izvajanju rudarskih del, je lahko samo oseba s univerzitetno izobrazbo elektrotehniške smeri, ki ima vsaj 5 let delovnih izkušenj pri izvajanju podzemnih rudarskih del in opravljen strokovni izpit za vodjo tehnične službe rudarskih del in samostojnega projektanta rudarskega projekta.

Inšpektor, ki nadzira izvajanje podzemnih rudarskih del, ki jih ogroža metan, drugi plini, vdori vode, mulja in blata ali nevaren premogov prah, mora imeti od delovnih izkušenj iz prvega odstavka tega člena vsaj 3 leta delovnih izkušenj pri

rudarskih delih v jamskih obratih, ki jih ogrožajo navedene nevarnosti in izpolnjevati ostale pogoje iz prvega odstavka tega člena.

Pomočnik glavnega inšpektorja je lahko samo oseba, ki izpolnjuje pogoje za rudarskega inšpektorja, ki nadzira izvajanje rudarskih del in elektroenergetske naprave pri izvajanju rudarskih del ter ima najmanj 10 let delovnih izkušenj pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, od tega najmanj 2 leti kot inšpektor.

Glavni inšpektor je lahko samo oseba, ki izpolnjuje pogoje za inšpektorja, ki nadzira izvajanje podzemnih rudarskih del, ki jih ogroža metan, drugi plini, vdori vode, mulja in blata ali nevaren premogov prah ter ima najmanj 4 leta delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih pri izvajanju rudarskih del oziroma ima najmanj 2 leti delovnih izkušenj kot pomočnik glavnega inšpektorja.

Podrobne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati inšpektorji, predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

88. člen

(pravice inšpektorja)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico:

1. pregledati rudarske objekte in naprave,
2. pregledati tehnično in drugo dokumentacijo,
3. ugotavljati identiteto oseb, ki izvajajo rudarska dela,
4. odvzeti tehnično dokumentacijo za največ osem dni ali jo fotokopirati v skladu s 37. členom tega zakona in zakona, ki ureja zaščito avtorskih pravic,
5. fotografirati lokacije, kjer je prepovedal dela,
6. zahtevati potrebna obvestila ali osnovne vzorce mineralnih surovin ali drugega materiala,
7. zahtevati pomoč strokovne organizacije ali posameznih strokovnjakov,
8. predlagati pristojnemu organu uvedbo postopka za odvzem rudarske pravice, če se kljub odločbi ni izvedlo predpisanih ukrepov za varnost in zdravje pri delu in ukrepov, ki so potrebni za varnost ljudi in okolja,
9. trajno ali začasno prepovedati izvajanje rudarskih del,
10. predlagati pristojnemu organu izbris posameznika iz imenika pooblaščenih oseb v rudarstvu, če ne izvaja z odločbo odrejenih ukrepov in s tem očitno krši določbe tega zakona.

Inšpektor lahko največ za osem dni odvzame dokumentacijo, ki jo potrebuje za ugotavljanje resničnega stanja v obravnavani zadevi, če meni, da so očitno kršene določbe tega zakona, tehničnih predpisov in predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona ali, da obstaja sum prekrška.

O odvzemu dokumentacije iz prejšnjega odstavka inšpektor izda nosilcu rudarske pravice ali izvajalca potrdilo, iz katerega mora biti razvidno, katera dokumentacija je bila odvzeta.

89. člen

(dolžnosti inšpektorja)

Inšpektor mora takoj na mestu pričeti z raziskavo okoliščin smrtnih in skupinskih nesreč, urediti ukrepe in na zahtevo pristojnega organa izdelati pisno mnenje o vzrokih nesreče.

Inšpektor mora najmanj enkrat v šestih mesecih opraviti nadzor nad izvajanjem rudarskih del, ki jih ogroža metan, drugi plini, vdori vode, mulja in blata, nevaren premogov prah, kremenov prah ali živosrebni hlapi ter prostor, kjer je nevarnost radioaktivnih sevanj in v primerih, ko je tveganje za nevarne pojave povečano.

Pri rudarskih delih, ki niso zajeta v drugem odstavku tega člena, mora inšpektor opraviti nadzor najmanj enkrat na leto.

90. člen
(ureditvena odločba)

Inšpektor mora nepravilnosti in pomanjkljivosti, ugotovljene pri inšpekcijskem pregledu, vpisati v zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu.

Po opravljenem inšpekcijskem nadzorstvu ima inšpektor pravico in dolžnost z odločbo odrediti, da nosilec rudarske pravice ali izvajalec z dejanjem, opustitvijo dejanja oziroma v roku, ki ga določi inšpektor, zagotovi izvajanje tega zakona, tehničnih predpisov, predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov iz svoje pristojnosti.

Odločba iz prejšnjega odstavka je lahko, kadar obstoji neposredna nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za promet, sosednje objekte ali okolje, tudi ustna. Izrek ustne odločbe inšpektor vpiše v knjigo rudarskega nadzora, skupaj z odreditvijo ukrepa iz prejšnjega odstavka.

Inšpektor mora izdati pisno odločbo nosilcu rudarske pravice ali izvajalcu najkasneje v osmih dneh od dneva, ko je bilo opravljeno inšpekcijsko nadzorstvo.

Zoper odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena je dovoljena pritožba v osmih dneh od njene vročitve.

Pritožba zoper odločbo iz tretjega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

90.a člen
(zakonita hipoteka)

Republika Slovenija ima v zavarovanje svoje terjatve iz naslova stroškov, nastalih v zvezi z izpolnitvijo inšpekcijskih ukrepov, ki se nanašajo na izvajanje sanacijskih del, odpravo posledic rudarjenja ali izvedbo potrebnih ukrepov zavarovanja, do celotnega poplačila zakonito hipoteko na nepremičninah zavezanca znotraj pridobivalnega prostora, ki so predmet sanacije, odprave posledic rudarjenja ali izvedbe potrebnih ukrepov zavarovanja.

Vse odločbe, sodbe in druge izvršljive akte, ki so podlaga za terjatve iz prejšnjega odstavka, pristojni organi pošljejo pristojnemu sodišču, ki zakonito hipoteko v zemljiško knjigo vpiše po uradni dolžnosti.

91. člen
(trajna in začasna prepoved)

Inšpektor lahko z odločbo prepove izvajalcu izvajanje rudarskih del do odprave nepravilnosti, če pri inšpekcijskem nadzorstvu ugotovi:

1. da izvajalec ni zagotovil brezhibnosti sredstev za delo in ustreznega delovnega okolja ter delovnega procesa, kakor je to določeno z odobreno projektno oziroma tehnično dokumentacijo po določbah tega zakona,

2. da izvajalec pri izvajanju rudarskih del ne upošteva v celoti določb tega zakona, tehničnih predpisov, predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov in splošnih aktov, ki veljajo za rudarska dela, oziroma rudarskih del ne izvaja v skladu z odobreno tehnično dokumentacijo,

3. da zaradi sredstev za delo, delovnega postopka, delovnega okolja ali nezavarovanega območja, grozi nevarnost za poškodbe ali zdravstveno okvaro delavcem izvajalca ali, da ti delavci niso prejeli ustreznih navodil,

4. da izvajalec ni upošteval odredb inšpektorja izrečenih z ustno odločbo,

5. da izvajalec ali odgovorna oseba izvajalca onemogoči inšpekcijski pregled.

Inšpektor mora z odločbo prepovedati izvajalcu izvajanje rudarskih del do odprave nepravilnosti, če pri inšpekcijskem nadzorstvu ugotovi:

1. da izvajalec izvaja rudarska dela brez dovoljenja za izvajanje del ali, da se rudarska dela ne izvajajo po odobreni tehnični in projektni dokumentaciji ali se rudarska dela izvajajo v nasprotju s tehničnimi predpisi, predpisi s področja varnosti in zdravja pri delu in drugimi predpisi, ki veljajo za rudarska dela ter splošnimi akti izvajalca rudarskih del, kar

lahko ogrozi življenje in zdravje ljudi, varnost prometa ter bližnjih objektov oziroma utegne nastati večja materialna škoda,

2. da pri izvajalcu zaposleni delavci ne izpolnjujejo pogojev o strokovni usposobljenosti po določbah tega zakona,

3. da izvajalec ali njegova odgovorna oseba huje ali kljub izrečeni odredbi inšpektorja ponovno krši določbe tehničnih predpisov, predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov, ki veljajo za rudarska dela ter splošnih aktov izvajalca rudarskih del po tem zakonu,

4. da izvajalec uporablja objekte ali naprave brez dovoljenja za uporabo, kar neposredno ogroža stabilnost in obstoj objekta ali naprave, varnost življenja in zdravja ljudi, prometa, sosednjih objektov in okolja ter predstavlja neposredno nevarnost za življenje ali zdravje delavcev izvajalca,

5. da izvajalec pri izvajanju del posega izven prostora, določenega z dovoljenjem za raziskovanje oziroma izkoriščanje po tem zakonu.

Inšpektor lahko z odločbo tudi trajno prepove izvajanje rudarskih del pravni oziroma fizični osebi, ki raziskuje ali izkorišča mineralne surovine izven odobrenega raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora, ali raziskuje ali izkorišča mineralne surovine brez podeljene rudarske pravice ali če je koncesijsko razmerje po določbah tega zakona prenehalo.

92. člen
(odločba)

Odločba po prvem in drugem odstavku 91. člena tega zakona je lahko ustna.

Inšpektor mora izdati pisno odločbo iz prejšnjega odstavka izvajalcu najkasneje v osmih dneh od dneva, ko je bilo opravljeno inšpekcijsko nadzorstvo.

Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena je dovoljena pritožba v osmih dneh od dneva vročitve.

Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

93. člen
(dolžnosti izvajalca)

Izvajalec mora inšpektorju zagotoviti nemoteno izvrševanje inšpekcijskega nadzora, mu dovoliti vstop v območje, kjer se izvajajo rudarska dela ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, listine in poročila, ki so potrebna za izvedbo inšpekcijskega nadzora.

Odgovorna oseba izvajalca je dolžna inšpektorju pisno poročati o izvršitvi ukrepov, naloženih z odločbo iz drugega in tretjega odstavka 90. člena tega zakona tako, da je iz poročila vidno, kako je izvajalec izvršil ukrep.

93.a člen
(izvršba s prisilitvijo)

Če je pravni ali fizični osebi z odločbo inšpektorja odredjena trajna prepoved izvajanja rudarskih del iz tretjega odstavka 91. člena tega zakona, kršitelj pa z odločbo odredjene prepovedi ne spoštuje, uvede inšpektor po uradni dolžnosti postopek izvršbe s prisilitvijo.

V primeru uvedbe postopka izvršbe s prisilitvijo iz prejšnjega odstavka, znaša denarna kazen:

– če je zavezanec pravna oseba, v višini od 1.000.000 tolarjev do 1.500.000 tolarjev;

– če je zavezanec samostojni podjetnik posameznik, v višini od 500.000 tolarjev do 1.000.000 tolarjev;

– če je zavezanec fizična oseba od 250.000 tolarjev do 500.000 tolarjev.

Vsaka poznejša izrečena denarna kazen za prisilitev se poveča za 100.000 tolarjev.

Vse kasnejše kazni za prisilitev zavezanca, ki kljub izrečenim kaznim ne izpolni svojih obveznosti, se izrekajo vse, dokler seštevek denarnih kazni ne doseže sedemkratnega zneska iz drugega odstavka tega člena.

Če zavezanec kljub izrečenim denarnim kaznim iz prejšnjega odstavka ne opravi nadenarnih obveznosti iz prvega odstavka tega člena, ga k temu fizično prisili inšpektor ob pomoči policije.

Policija ima pri izvajanju določbe iz prejšnjega odstavka vsa pooblastila iz zakona, ki ureja policijo.

93.b člen

(izvršba po drugih osebah)

Postopek izvršbe po drugih osebah uvede s sklepom inšpektor po uradni dolžnosti zoper nosilca rudarske pravice oziroma izvajalca ostalih rudarskih del, ki po končanem izvajanju rudarskih del ne izvede z inšpekcijsko odločbo odrejene dokončne sanacije okolja ali odprave posledic rudarjenja ali odrejenih potrebnih ukrepov zavarovanja, na stroške zavezanca.

Za opravljanje materialnih dejanj izvršbe inšpekcijskih ukrepov iz prejšnjega odstavka, odrejenih v dokončnih inšpekcijskih odločbah, izdanih na podlagi tega zakona, se izberejo izvajalci v skladu z zakonom o javnih naročilih.

93.c člen

(posebne prepovedi)

V primerih iz prejšnjega člena je prepovedana odtujitev in obremenitev nepremičnin, ki so predmet sanacije, odprave posledic rudarjenja ali zavarovanja oziroma pravice na nepremičnini, ki je vpisana v zemljiško knjigo, razen če je to potrebno zaradi izvršitve izrečenih inšpekcijskih ukrepov.

Prepoved iz prejšnjega odstavka je obvezna sestavina sklepa, s katerim se uvede izvršba po drugih osebah po določbah tega zakona.

93.č člen

(zaznamba prepovedi odtujitve in obremenitve ter možnost izbrisa)

Sklep, s katerim se uvede izvršba po drugih osebah po določbah tega zakona, pristojni inšpektor po uradni dolžnosti pošlje pristojnemu sodišču, ki po uradni dolžnosti v zemljiško knjigo vpiše zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve iz prejšnjega člena.

Zaznamba iz prejšnjega odstavka se izbriše iz zemljiške knjige na predlog pristojnega inšpektorja, lahko pa tudi na predlog inšpekcijskega zavezanca, če predlogu priloži potrjeno pristojnega inšpektorja o izvršeni odločbi ter v drugih primerih določenih z zakonom, ki ureja zemljiško knjigo.

93.d člen

(izvršba inšpekcijskih ukrepov)

Izvršba s prisilitvijo in izvršba po drugih osebah se opravi po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kolikor s tem zakonom ni drugače določeno.

Vse izvršbe inšpekcijskih ukrepov, izrečenih na podlagi tega zakona v zvezi s plačili denarnih kazni in stroškov, nastalih v inšpekcijskem postopku, določenih oziroma odmerjenih na podlagi tega zakona, izvršuje pristojni državni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov.

94. člen

(ostale odločbe)

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za inšpektorja ter za izvrševanje inšpekcijskega nadzorstva uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravo ter predpisi o splošnem upravnem postopku.

Zoper odločbo inšpektorja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

X. VAROVANJE IN UREJANJE PROSTORA

95. člen

(obremenitev okolja)

Nosilec rudarske pravice mora zagotoviti izvajanje rudarskih del v skladu z dovoljenjem za poseg v prostor tako, da ta dela ne presegajo dopustne obremenitve okolja.

Nosilec rudarske pravice mora med izvajanjem rudarskih del, najkasneje pa po končanih rudarskih delih, površino, ki je z rudarskimi deli prizadeta, sanirati v skladu z dovoljenjem za opustitev izkoriščanja iz 49. člena tega zakona.

96. člen

(dovoljenje za poseg v pridobivalni prostor)

Za gradnjo v mejah pridobivalnega prostora je pred izdajo gradbenega dovoljenja potrebno pridobiti soglasje nosilca rudarske pravice.

Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izjemoma izdati, čeprav je bilo soglasje nosilca rudarske pravice zavrnjeno zaradi obstoja nevarnosti za poškodbe, vendar le tedaj, če rudarski inšpektor z odločbo ugotovi, da ne obstoji nevarnost za življenje in zdravje ljudi, in če se investitor odpove pravici do odškodnine za škodo, ki utegne nastati kot posledica rudarskih del in se ta izjava z overjenim podpisom zaznamuje v zemljiški knjigi kot pravno dejstvo.

Inšpektor upošteva pri izdaji odločbe iz prejšnjega odstavka pri gradnji na pridobivalnem prostoru, na katerem poteka podzemno izkoriščanje mineralnih surovin:

- napoved posredkov površine na predvideni lokaciji gradnje,
- konsolidacijo terena, če se gradi na že odkopanem območju,
- gradnjo v območju varnostnih stebrov in vplivnih kotov.

Inšpektor upošteva pri izdaji odločbe iz drugega odstavka tega člena za gradnjo na pridobivalnem prostoru, na katerem poteka podzemno ali površinsko izkoriščanje mineralnih surovin bližino drugih obstoječih objektov, ki so potrebni za raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin.

97. člen

(graditev v pridobivalnem prostoru)

Čez pridobivalni prostor se smejo graditi javne ceste, železniške proge, prekopi ter druge prometne poti, električni vodi visoke napetosti, vodovodi, naftovodi in plinovodi, če se zagotovijo varnostni stebri, s katerimi ne bo ogroženo življenje in premoženje.

Preden izdelava investicijski program za objekte iz prvega odstavka tega člena, mora investitor zahtevati od nosilca rudarske pravice mnenje o tem, katera smer in lega teh objektov na pridobivalnem prostoru bi bila najprimernejša.

98. člen

(uporaba vode)

Vode, ki se odprejo z rudarskimi deli, lahko nosilec rudarske pravice uporablja v svojem tehnološkem postopku po zakonu, ki ureja vode, vse do njihovega izliva v stalno površinsko vodo.

Nosilec rudarske pravice ravna z odpadnimi vodami v skladu s predpisi na področju varstva okolja.

XI. INŽENIRSKA ZBORNICA SLOVENIJE IN
MATIČNA SEKCIJA INŽENIRJEV RUDARSKE
IN GEOTEHNOLOŠKE STROKE TER IMENIK
POOBLAŠČENIH OSEB V RUDARSTVU

99. člen

(združevanje v Inženirsko zbornico Slovenije in ustanovitev
Matične sekcije)

Zaradi zagotavljanja strokovnosti in varovanja javnega interesa na področju izvajanja rudarskih del ter varstva tretjih oseb, se inženirji, ki delajo na področju gradnje objektov z rudarskimi metodami dela, lahko združujejo v Inženirsko zbornico Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

Za izvajanje določb statuta zbornice ter s ciljem enakopravnosti inženirjev vseh strok, združenih v zbornici, sprejme skupščina zbornice, najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, sklep, s katerim se za področje gradnje objektov z rudarskimi metodami dela ustanovi Matična sekcija inženirjev rudarske in geotehnoške stroke.

99.a člen

(imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu)

Ministrstvo, pristojno za rudarstvo, vodi imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu, ki vsebuje podatke, potrebne za pridobivanje pravic, obveznosti in odgovornosti posameznikov, katere izhajajo iz tega zakona, in sicer:

- osebno ime,
- datum in kraj rojstva,
- naslov stalnega ali začasnega prebivališča,
- številko telefona, telefaksa, naslov elektronske pošte,
- strokovni ali znanstveni naziv,
- podatke o opravljenem strokovnem izpitu po tem zakonu,

- identifikacijsko številko,
- podatke o zaposlitvi.

V imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu vpisani posamezniki mora ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, sporočiti spremembo podatkov, ki se vpisujejo v imenik, v 15 dneh po nastanku spremembe.

Pravico do vpogleda v vse podatke imenika pooblaščenih oseb v rudarstvu imajo od ministra pooblaščen osebe in rudarski inšpektor.

Javni del imenika pooblaščenih oseb v rudarstvu sestavljajo naslednji podatki:

- osebno ime,
- naslov stalnega ali začasnega prebivališča,
- številka telefona, telefaksa, naslov elektronske pošte,
- podatki o zaposlitvi.

99.b člen

(vpis v imenik pooblaščenih oseb)

V imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu se na svojo zahtevo vpiše posameznik, ki izpolnjuje pogoje za tehnično vodenje rudarskih del ali pogoje za opravljanje del samostojnega projektanta in revidenta po tem zakonu in je zaposlen v gospodarski družbi, ki ima v sodni register vpisano vsaj eno dejavnost s področja izvajanja rudarskih del iz 4. člena tega zakona, ali projektiranja in tehničnega svetovanja, ali ima status samostojnega podjetnika posameznika, ki ima pri davčni upravi priglášeno eno od naštetih dejavnosti.

O vpisu odloči ministrstvo, pristojno za rudarstvo, z odločbo.

Posameznik dobi ob vpisu v imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu identifikacijsko številko, ki se lahko uporablja skupaj z žigom gospodarske družbe, v kateri je posameznik zaposlen, ali žigom samostojnega podjetnika posameznika.

Identifikacijska številka se določi na podlagi zaporedne številke prispetja vloge za vpis v imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu.

Identifikacijska številka iz prejšnjega odstavka se uporablja le za namene iz tega zakona.

Dela tehničnega vodje rudarskih del iz 56. člena tega zakona, samostojnega projektanta rudarskih projektov iz 67. člena tega zakona ali revidenta iz 71. člena tega zakona, lahko opravlja le pooblaščen oseba, vpisana v imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu.

99.c člen

(izbris in ponovni vpis v imenik pooblaščenih oseb)

Posameznik se izbriše iz imenika pooblaščenih oseb v rudarstvu, če:

- pisno zahteva izbris,
- mu je izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica,
- umre,
- tako predlaga rudarski inšpektor v okviru inšpekcije skega nadzora,
- iz katerega koli razloga ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 99.b člena tega zakona.

O izbrisu odloči ministrstvo, pristojno za rudarstvo, z odločbo.

Če so podani razlogi iz druge alineje prvega odstavka tega člena, mora posameznik, vpisan v imenik pooblaščenih oseb v rudarstvu, o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

Posameznik, ki je bil izbrisan iz imenika pooblaščenih oseb v rudarstvu iz razlogov iz pete alineje prvega odstavka tega člena, se lahko ponovno vpiše v imenik, če izpolnjuje pogoje za vpis. Posameznik, ki je bil izbrisan iz imenika pooblaščenih oseb v rudarstvu zaradi razloga iz druge ali četrte alineje prvega odstavka tega člena, se na zahtevo lahko ponovno vpiše v imenik, ko preteče veljavnost izrečenega ukrepa.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

100. člen

(prekrški)

Z globo najmanj 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če raziskuje ali če izkorišča mineralne surovine izven odobrenega raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora (prvi in drugi odstavek 12. člena),

2. če raziskuje ali če izkorišča mineralne surovine brez podeljene rudarske pravice (13. člen).

Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo najmanj 1.500.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena fizična oseba kot lastnik zemljišča, ki ne ravna po določbi 37.a člena tega zakona.

101. člen

(prekrški)

Z globo od 1.000.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če v določenem roku ne izdela ali sploh ne izdela zaključnega elaborata o raziskovanju mineralnih surovin v raziskovalnem prostoru (29. člen),

2. če izvaja rudarska dela izvajalec del, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajanje dejavnosti, ki se nanašajo na izvajanje rudarskih del (39. člen),

3. če izvaja rudarska dela na podlagi in v okviru odobrenega rudarskega projekta za izvajanje del tako, da je zaradi tega neposredno ogroženo življenje in zdravje delavcev, povzročena materialna škoda ali ogroženo okolje (prvi odstavek 40. člena),

4. če ne ustanovi reševalne službe (43. člen),

5. če pri izvajanju del ne zagotovi tehničnega vodenja del oziroma tehničnega nadzorstva (45. člen),

6. če izvaja rudarska dela po revidiranem rudarskem projektu, ki ni odobren z dovoljenjem za izvajanje del ali z enotnim dovoljenjem (50. in 51. člen),

7. če v določenem roku ne prijavi ali sploh ne prijavi pričetka rudarskih del (54. člen),

8. če se objekti in naprave uporabljajo brez dovoljenja za uporabo ali v nasprotju z izdanim dovoljenjem (55. člen),

9. če ne zagotovi omenjenega nadzorstva po osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje (56. člen),

10. če ob začasnih ustavitvi del ne ravna po določenih tretjega in petega odstavka 58. člena,

11. če po končanem izvajanju rudarskih del ne izvede dokončne sanacije okolja ali ne odpravi posledic rudarjenja ali ne izvede potrebnih ukrepov zavarovanja (prvi odstavek 60. člena),

12. če pri izvajanju del nima predpisane tehnične dokumentacije (63. člen),

13. če pri izdelavi tehnične dokumentacije ne upošteva v celoti ali sploh ne upošteva določb 64. člena tega zakona ali jih očitno nepravilno uporabi.

Z globo od 100.000 do 400.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 500.000 do 2.000.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo od 80.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

102. člen

(prekrški)

Z globo od 200.000 do 3.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. vsake začasne ustavitve in ponovnega pričetka rudarskih del ne prijavi inšpektorju v določenih rokih, ali je sploh ne prijavi (58. člen),

2. v 15 dneh ne prijavi ali sploh ne prijavi inšpektorju in ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, ali upravni enoti, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje po 48. členu tega zakona, polne in trajne opustitve izvajanja rudarskih del (59. člen),

3. izvajalec ne ravna po izvršljivi odločbi inšpektorja oziroma če ne izvrši odrejenih ukrepov v določenem roku oziroma jih sploh ne izvrši (90. in 91. člen),

4. v osmih dneh po poteku izvršitvenega roka ne dostavi ali sploh ne dostavi inšpektorju pisnega poročila o izvršiti odrejenih ukrepov (93. člen).

Z globo od 80.000 do 250.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

103. člen

(mandatna kazen)

Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe če ne dovoli inšpektorju vstopa v poslovne ali obratne pros-

tore ali če mu ne da na razpolago vseh zahtevanih podatkov, listine in poročila, ki se nanašajo na inšpekcijske zadeve (93. člen).

104. člen

(mandatna kazen)

Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe:

1. če pri vodenju in nadziranju ne poskrbi, da se rudarska dela izvajajo v skladu z določili tehničnih predpisov, predpisov o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu, določil zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu in splošnih aktov, ki veljajo za rudarska dela,

2. če pri vodenju ali nadziranju ne zagotovi, da se delovne priprave in naprave vzdržujejo v predpisanem stanju ter se uporabljajo v skladu s predpisi.

104.a člen

(prekrški)

Z globo od 80.000 do 250.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če ne dovoli inšpektorju vstopa v poslovne ali obratne prostore ali če mu ne da na razpolago vseh zahtevanih podatkov, listin in poročil, ki se nanašajo na inšpekcijske zadeve (93. člen).

104.b člen

(prekrški)

Z globo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika:

1. če pri vodenju in nadziranju ne poskrbi, da se rudarska dela izvajajo v skladu z določili tehničnih predpisov, predpisov o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu, določili zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu in splošnih aktov, ki veljajo za rudarska dela (45. člen),

2. če pri vodenju ali nadziranju ne zagotovi, da se delovne priprave in naprave vzdržujejo v predpisanem stanju ter se uporabljajo v skladu s predpisi (45. člen).

Zakon o rudarstvu – ZRud (Uradni list RS, št. 56/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

105. člen

(podelitev rudarske pravice v prehodnem obdobju)

Pravni ali fizični osebi, ki je s pravnomočnim dovoljenjem za raziskovanje rudnin iz 15. člena zakona o rudarstvu (Uradni list SRS, št. 17/75, 29/86 in 24/89) ali veljavnim dovoljenjem za raziskovanje rudnin iz 26. člena zakona o rudarstvu ali z veljavnim dovoljenjem za pridobivanje drugih rudnin iz 54. člena zakona o rudarstvu, pridobila pravico za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine in je za njeno izvajanje potrebno pridobiti koncesijo po določbah tega zakona, podeli vlada koncesijo v skladu z določbami tega zakona ob upoštevanju mnenja lokalne skupnosti, na območju katere se bo izkoriščala rudnina, brez javnega razpisa, v obsegu in pod pogoji, določenimi v dovoljenju, s katerim je bila pravica pridobljena.

Če pristojni organ lokalne skupnosti v primeru iz prejšnjega odstavka ne posreduje svojega mnenja v 30 dneh po prejemu pisnega in obrazloženega zaprosila, lahko vlada nadaljuje s sprejemanjem koncesijskega akta.

Dovoljenja za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine iz prvega odstavka nadomeščajo odločbo o

izboru za nosilca rudarske pravice. Nosilec rudarske pravice in država skleneta koncesijsko pogodbo v šestih mesecih po izdaji koncesijskega akta.

V koncesijskem aktu iz prejšnjega odstavka, se določi primeren čas izvajanja rudarske pravice, ki omogoča dosedanjemu imetniku dovoljenja, glede na vložena sredstva in dosedanje trajanje raziskovanja oziroma izkoriščanja, prilagoditev določbam tega zakona.

Postopke priprave predloga koncesijskega akta in koncesijske pogodbe iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede ministrstvo, pristojno za rudarstvo, po uradni dolžnosti, na podlagi vloge imetnika dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, ki jo mora imetnik vložiti v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Vlogi mora biti priloženo pravnomočno dovoljenje za raziskovanje oziroma izkoriščanje po zakonu o rudarstvu in izvleček iz prostorskega načrta občine, na območju katere raziskovanje oziroma izkoriščanje poteka.

Pravna ali fizična oseba, ki ne podpiše koncesijske pogodbe v roku iz tretjega odstavka tega člena, pravica za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine preneha.

Odločbo o prenehanju pravice iz prejšnjega odstavka izda ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

Do izdaje aktov po določbah tega člena imetnik pravice iz prvega odstavka tega člena izvaja svojo pravico v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi s pravnomočnim dovoljenjem za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine.

S pričetkom plačevanja plačila za koncesijo preneha plačevanje vseh ostalih odškodnin za raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin po zakonu o rudarstvu, razen rudarskih škod.

106. člen

(prehod na nov sistem programiranja in načrtovanja z mineralnimi surovinami)

Do sprejetja državnega programa in načrtov gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami, skladno z določbami tega zakona, se za gospodarjenje z mineralnimi surovinami in za podeljevanje koncesij po določbah tega zakona, uporabljajo obstoječi prostorski akti države in lokalnih skupnosti.

107. člen

(sanacija vrtin in opuščeni rudarskih objektov)

Z namenom varnostne in ekološke sanacije vrtin in opuščeni rudarskih objektov, ki so bili zgrajeni za potrebe raziskovanja in izkoriščanja ogljikovodikov do konca leta 1990, Republika Slovenija zagotovi letno 500 mio tolarjev za obdobje treh let po uveljavitvi tega zakona.

Sanacijska dela iz prejšnjega odstavka se oddajo na podlagi sanacijskega programa usposobljenemu izvajalcu na podlagi javnega razpisa.

108. člen

(prilaganje tolarskih zneskov)

Vlada spremeni tolarske zneske iz 14. člena tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti EUR po tečaju Banke Slovenije.

109. člen

(postopki, prijeti pred uveljavitvijo tega zakona)

Postopki za pridobitev dovoljenja za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine na podlagi zakona o rudarstvu, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se dokončajo po predpisih, ki so veljali ob vložitvi vloge za njihovo pridobitev.

Ministrstvo, pristojno za rudarstvo, ali vlada, pri izdaji aktov iz prejšnjega odstavka ravna skladno z določbami prvega odstavka 105. člena tega zakona.

110. člen

Za dovoljenje za poseg v prostor po tem zakonu se šteje lokacijsko dovoljenje po določbah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97).

111. člen

(predpisi ministra, pristojnega za rudarstvo)

Minister, pristojen za rudarstvo, izda predpise iz 7., 12., 30., 43., 44., 53., 57., 63., 65., 79, 81, 83., 84. in 87. člena tega zakona najkasneje v dveh letih od dneva uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za rudarstvo, izda tehnične predpise in predpise o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu iz 42. člena tega zakona najkasneje v petih letih od dneva uveljavitve tega zakona.

112. člen

(predpisi vlade)

Vlada najkasneje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona določi povprečno ceno na enoto pridobljene mineralne surovine, merila in pogoje za zmanjšanje in oprostitev plačila, način odmere, obračunavanje in plačevanje, ter način nadzora nad plačevanjem in izpolnjevanjem koncesijske pogodbe iz 14. člena tega zakona.

Vlada najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona sprejme državni program iz 5. člena tega zakona.

Vlada najkasneje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona določi višino plačila za sanacijo, merila za izračunavanje plačila za sanacijo, način odmere, obračunavanje in plačevanje, ter način nadzora nad plačevanjem plačila za sanacijo iz 62. člena tega zakona.

113. člen

(veljavnost listin, upoštevanje obstoječe strokovne izobrazbe)

Diplome in javne listine o opravljenih strokovnih izpitih, pridobljene na območju nekdanje SFRJ do 25. 6. 1991, so enakovredne diplomam in javnim listinam o strokovnih izpitih, pridobljenih v Republiki Sloveniji.

Zahteve po strokovni izobrazbi oseb, ki ob prenehanju veljavnosti zakonov iz 116. člena tega zakona že opravljajo dela in naloge tehničnih vodij rudarskih del, vodij tehniških služb, samostojnih projektantov rudarskih projektov, odgovornih projektantov rudarskih projektov, revidentov in inšpektorjev, se z uveljavitvijo tega zakona ne spremenijo.

114. člen

(mednarodni sporazum)

Določbe tega zakona, ki urejajo pravice in obveznosti gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov posameznikov, registriranih v Republiki Sloveniji, veljajo ob pogoju vzajemnosti tudi za gospodarske družbe in druge gospodarske subjekte iz držav, s katerimi ima Republika Slovenija ratificiran in uveljavljen mednarodni sporazum, ki jo zavezuje k enakemu obravnavanju teh subjektov, z domačimi pravnimi in fizičnimi osebami.

115. člen

(veljavnost obstoječih predpisov)

Do izdaje novih predpisov po določbah tega zakona veljajo oziroma se uporabljajo naslednji predpisi, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– Zakon o enotnem načinu ugotavljanja, evidentiranja in zbiranja podatkov o rezervah rudnin in talnih voda ter o bilancih teh rezerv (Uradni list SFRJ, št. 53/77, 24/86 in 17/90),

– Pravilnik o strokovni izobrazbi in usposobljenosti tehničnih vodij, vodij tehničnih služb in nadzorno tehničnega

osebja pri raziskovanju ali izkoriščanju rudnin ter o strokovnih izpitih in ustrezni praksi samostojnih projektantov rudarskih projektov (Uradni list SRS, št. 14/76 in 16/89),

– Pravilnik o raziskovalnem in pridobivalnem prostoru rudnin (Uradni list SRS, št. 23/76),

– Odredba o načinu poročanja o rezultatih raziskovanja v raziskovalnem prostoru (Uradni list SRS, št. 23/76),

– Pravilnik o vsebini rudarskih projektov s področja izkoriščanja nafte in zemeljskih plinov (Uradni list SFRJ, št. 21/68),

– Pravilnik o vsebini rudarskih projektov za izkoriščanje trdnih mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 21/68),

– Navodilo o postopku za obogatitev in oplemenitev mineralnih surovin, ki veljajo za izkoriščanje (Uradni list SFRJ, št. 51/59),

– Pravilnik o tehničnih predpisih o rudarskem merjenju, o merilnih knjigah in o rudarskih načrtih (Uradni list FLRJ, št. 45/60),

– Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji rezerv posameznih mineralnih surovin in evidenci o njih (Uradni list SFRJ, št. 50/66),

– Pravilnik o uvrščanju zalog trdnih mineralnih surovin v razrede in vrste in o njihovi evidenci (Uradni list SFRJ, št. 53/79),

– Pravilnika o klasifikaciji in kategorizaciji rezerv talnih voda ter o njihovi evidenci (Uradni list SFRJ, št. 34/79),

– Odlok o postopku ugotavljanja in overjanja razvrščenih rezerv rudnin in talnih voda (Uradni list SRS, št. 1/79),

– Pravilnika o klasifikaciji in kategorizaciji rezerv nafte, kondenzatov in naravnih plinov ter o vodenju njihove evidence (Uradni list SFRJ, št. 80/87),

– Navodilo o evidenci in katastru raziskovalnih in pridobivalnih prostorov (Uradni list SRS, št. 9/77),

– Pravilnik o tehničnih normativih za bogatenje mineralnih surovin – rud neželeznih kovin (Uradni list SFRJ, št. 36/79),

– Pravilnik o tehničnih normativih za ravnanje z eksplozivnimi sredstvi in miniranje v rudarstvu (Uradni list SFRJ, št. 26/88 in 63/88),

– Pravilnik o tehničnih normativih za podzemeljsko pridobivanje premoga (Uradni list SFRJ, št. 4/89, 45/89, 3/90 in 54/90),

– Pravilnik o tehničnih normativih za podzemeljsko pridobivanje kovinskih in nekovinskih mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 24/91),

– Pravilnik o tehničnih normativih pri prevozu ljudi in materiala po rudniških jaških (Uradni list SFRJ, št. 4/80, 12/85, 35/87 in 51/88),

– Pravilnik o tehničnih normativih za prevažanje ljudi v vodoravnih in poševnih prostorih v rudnikih s podzemeljskim pridobivanjem mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 34/89),

– Pravilnik o tehničnih normativih za prevoz s transporterji s trakom v rudarstvu (Uradni list SFRJ, št. 5/73 in 12/74, razen določb 23. do 85. člena in 90. do 112. člena),

– Pravilnik o tehničnih normativih za graditev jamskih skladišč za eksplozivna sredstva v rudnikih s podzemeljsko eksploatacijo mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 12/88),

– Pravilnik o tehničnih normativih za stroje z dieselskimi motorji, ki se uporabljajo pri podzemnih rudarskih delih v nemetanskih jamah (Uradni list SFRJ, št. 66/78),

– Pravilnik o tehničnih normativih za površinsko izkoriščanje ležišč rudnin (Uradni list SFRJ, št. 4/86 in 62/87),

– Pravilnik o tehničnih normativih za površinsko pridobivanje arhitektonskega gradbenega kamna (okrasnega kamna), tehničnega kamna, gramoza in peska ter za predelavo arhitektonskega gradbenega kamna (Uradni list SFRJ, št. 11/86),

– Pravilnik o tehničnih normativih pri raziskovanju in izkoriščanju nafte, zemeljskih plinov in slojnih voda (Uradni list SFRJ, št. 43/79, 41/81 in 15/82),

– Pravilnik o tehničnih normativih za graditev objektov za pridobivanje morske soli in njeno proizvodnjo (Uradni list SFRJ, št. 20/78),

– Pravilnik o tehničnih normativih za rudarska dela pri raziskovanju in eksploataciji ležišč kamene soli (Uradni list SFRJ, št. 8/79),

– Pravilnik o tehničnih normativih za raziskovanje, pridobivanje in pripravo jedrskih mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 39/85 in 40/86),

– Pravilnik o tehničnih normativih za električne postroje, naprave in instalacije v rudnikih s podzemeljsko eksploatacijo (Uradni list SFRJ, št. 21/88),

– Pravilnik o tehničnih normativih za električne postroje in naprave v rudnikih s površinsko eksploatacijo mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 66/87).

116. člen

(prenehanje veljavnosti zakonov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o rudarstvu (Uradni list RS, št. 17/75, 29/86 in 24/89).

Z uveljavitvijo tega zakona se preneha uporabljati temeljni Zakon o rudarstvu (Uradni list SFRJ, št. 9/66).

117. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon prične veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona rudarstvu – ZRud-A (Uradni list RS, št. 46/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

Globe, določene v 100., 101. in 102. členu zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03), v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v višini s tem zakonom predpisanih glob.

Določbe četrtega odstavka 100. člena, četrtega odstavka 101. člena, četrtega odstavka 102. člena, 104.a in 104.b člena zakona, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

30. člen

Uredbo o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/2000) je potrebno uskladiti z določbami tega zakona v roku enega leta po njegovi uveljavitvi, do takrat pa se uporablja kolikor ni v nasprotju z določbami tega zakona.

31. člen

Do dokončanja programa sanacije vrtin in opuščeni rudarskih objektov, ki so bili zgrajeni za potrebe raziskovanja in izkoriščanja ogljikovodikov do konca leta 1990 se za ekološko in tehnološko sanacijo Nafte Lendava v proračunu Republike Slovenije na posebni proračunski postavki zagotovi sredstva pri ministrstvu, pristojnem za rudarstvo.

32. člen

Določbi 103. in 104. člena zakona prenehata veljati z dnem začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

33. člen

Za projektne pogoje in z njimi povezana soglasja k projektnim rešitvam po določbi 29. točke prvega odstavka 206. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 in 97/03 – odločba US) se z dnem uveljavitve tega zakona štejeta soglasje ali odločba iz 96. člena zakona.

34. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4286. Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja, ki obsega:

- Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD (Uradni list RS, št. 59/99 z dne 23. 7. 1999),
- Popravek Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD (Uradni list RS, št. 12/2000 z dne 11. 2. 2000) in
- Zakon o spremembah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-A (Uradni list RS, št. 50/04 z dne 6. 5. 2004).

Št. 713-01/94-12/10
Ljubljana, dne 17. junija 2004.
EPA 1358-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**Z A K O N
O ODGOVORNOSTI PRAVNIH OSEB
ZA KAZNIVA DEJANJA**

**(uradno prečiščeno besedilo)
(ZOPOKD-UPB1)**

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ob pogojih, ki jih v skladu s 33. členom Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popr. in 23/99) določa ta zakon, je za kaznivo dejanje poleg storilca odgovorna tudi pravna oseba.

(2) Zakon določa, za katero kaznivo dejanje je lahko odgovorna pravna oseba in kakšna kazen oziroma druga kazenska sankcija se ji lahko izreče.

Omejitve pri odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja

2. člen

(1) Republika Slovenija in lokalne samoupravne skupnosti kot pravne osebe ne odgovarjajo za kaznivo dejanje.

(2) Za pravne osebe, ki niso obsežene v prejšnjem odstavku, lahko zakon določi, da so za določeno kaznivo dejanje odgovorne vse ali pa samo nekatere vrste pravnih oseb.

Krajevna veljavnost zakona

3. člen

(1) Po tem zakonu so domače in tuje pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, storjena na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Domača in tuja pravna oseba sta po tem zakonu odgovorni tudi za kaznivo dejanje, storjeno v tujini, če ima pravna oseba na ozemlju Republike Slovenije svoj sedež ali pa na njem opravlja svojo dejavnost, kaznivo dejanje pa je bilo storjeno proti Republiki Sloveniji, njenemu državljanu ali domači pravni osebi.

(3) Domača pravna oseba je po tem zakonu odgovorna tudi za kaznivo dejanje, storjeno v tujini proti tuji državi, tujemu državljanu ali tuji pravni osebi, pri čemer odgovornost pravne osebe ni odvisna od pogojev, določenih v 122. in drugem odstavku 123. člena kazenskega zakonika ter posebnih pogojev za pregon storilca iz 124. člena kazenskega zakonika, razen pogojev iz tretjega in petega odstavka.

II. SPLOŠNI DEL

**1. Pogoji, pod katerimi je pravna oseba odgovorna
za kaznivo dejanje**

Temelji odgovornosti pravne osebe

4. člen

Za kaznivo dejanje, ki ga je storilec storil v imenu, na račun ali v korist pravne osebe, je ta odgovorna:

1. če pomeni storjeno kaznivo dejanje izvršitev protipravnega sklepa, naloga ali odobritve njenih vodstvenih ali nadzornih organov;
2. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi vplivali na storilca ali mu omogočili, da je storil kaznivo dejanje;
3. če razpolaga s protipravno pridobljeno premoženjsko koristjo ali uporablja predmete, nastale s kaznivim dejanjem;
4. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi opustili dolžno nadzorstvo nad zakonitostjo ravnanja njim podrejenih delavcev.

Meje odgovornosti pravne osebe za kaznivo dejanje

5. člen

(1) Ob pogojih iz prejšnjega člena je pravna oseba odgovorna za kaznivo dejanje tudi, če storilec za storjeno kaznivo dejanje ni kazensko odgovoren.

(2) Odgovornost pravne osebe ne izključuje kazenske odgovornosti fizičnih oziroma odgovornih oseb za storjeno kaznivo dejanje.

(3) Za kazniva dejanja, storjena iz malomarnosti, je pravna oseba lahko odgovorna le pod pogoji iz 4. točke 4. člena tega zakona. V tem primeru se sme pravno osebo kaznovati mileje.

(4) Če v pravni osebi razen storilca ni drugega organa, ki bi lahko vodil ali nadziral storilca, odgovarja pravna oseba za storjeno kaznivo dejanje v mejah storilčeve krivde.

Odgovornost pri spremembi statusa pravne osebe

6. člen

(1) Pravna oseba, ki je v stečaju, je lahko odgovorna za kaznivo dejanje ne glede na to, ali je bilo storjeno pred uvedbo stečajnega postopka ali med njim, vendar se ji ne izreče kazen, temveč le odvzem premoženjske koristi ali varnostni ukrep odvzema predmetov.

(2) Če je pravna oseba pred pravnomočno končanim kazenskim postopkom prenehala obstajati, se jo lahko spoznava za odgovorno, kazen in druge sankcije pa se izrečejo

pravni osebi, ki je njen pravni naslednik, če so njeni vodstveni ali nadzorni organi pred prenehanjem obsojene pravne osebe vedeli za storjeno kaznivo dejanje.

(3) Pravni osebi, ki je pravni naslednik obsojene pravne osebe, njeni vodstveni ali nadzorni organi pa niso vedeli za storjeno kaznivo dejanje, se izreče le odvzem premoženjske koristi ali varnostni ukrep odvzema predmetov.

(4) Če je pravna oseba prenehala obstajati po pravno-močno končanem kazenskem postopku, se izrečena sankcija izvrši v skladu z določbami drugega in tretjega odstavka tega člena.

Skrajna sila

7. člen

(1) Pravna oseba ni odgovorna, če je storilec izvršil kaznivo dejanje zato, da bi od nje odvrnil nezakriviljeno nevarnost škode, ki ne izhaja iz dovoljenih dejanj drugih oseb ali državnih organov, pri tem pa je škoda, ki je grozila, večja od škode, povzročene s kaznivim dejanjem.

(2) V primerih, ko se storilec zaradi prekoračene skrajne sile sme kaznovati mileje ali se mu sme kazneni odpustiti, se tudi pravno osebo sme kaznovati mileje oziroma se ji sme kazneni odpustiti.

Poskus

8. člen

(1) Če je storilec naklepno kaznivo dejanje začel, pa ga ni dokončal, je za poskus pod pogoji iz 4. člena tega zakona odgovorna tudi pravna oseba, če je v zakonu določeno, da je poskus kazniv.

(2) Pravno osebo se kaznuje za poskus enako kot za dokončano kaznivo dejanje, sme pa se tudi kaznovati mileje.

(3) Če vodstveni ali nadzorni organ storilcu prostovoljno prepreči dokončanje začete kaznivega dejanja, se sme pravni osebi kazneni odpustiti.

Kolektivno kaznivo dejanje

9. člen

Če je pri pravni osebi podan isti temelj odgovornosti glede več istovrstnih in časovno povezanih kaznivih dejanj večih storilcev, taka pravna oseba odgovarja, kakor da bi bilo storjeno eno kaznivo dejanje.

Sostorilstvo pravnih oseb

10. člen

(1) Dvoje ali več pravnih oseb sodeluje pri kaznivem dejanju v sostorilstvu, če je pri vsaki podan kateri od temeljev odgovornosti iz 4. člena tega zakona.

(2) Pri sostorilstvu po prejšnjem odstavku vsaka pravna oseba odgovarja tako, kakor da bi bila edina poleg storilca odgovorna za kaznivo dejanje.

Splošni razlogi za milejše kaznovanje ali odpustitev kazni

11. člen

(1) Če vodstveni ali nadzorni organ po storitvi kaznivega dejanja prostovoljno naznani storilca, se sme pravno osebo kaznovati mileje.

(2) Če vodstveni ali nadzorni organ po storitvi kaznivega dejanja prostovoljno in takoj odredi vrnitev protipravno pridobljene premoženjske koristi ali odpravi povzročene škodljive posledice ali sporoči podatke o temeljih odgovornosti za druge pravne osebe, se sme pravni osebi kazneni odpustiti.

2. Kazni in druge sankcije za pravne osebe

Vrste kazni

12. člen

Za kazniva dejanja pravnih oseb se sme predpisati naslednje kazni:

- 1) denarna kazen;
- 2) odvzem premoženja;
- 3) prenehanje pravne osebe.

Denarna kazen

13. člen

(1) Denarna kazen, ki se sme predpisati, ne sme biti manjša od 500.000 tolarjev in ne večja od 150.000.000 tolarjev.

(2) V primeru, ko je bila s kaznivim dejanjem pravne osebe povzročena drugemu premoženjska škoda ali je pravna oseba pridobila protipravno premoženjsko korist, je lahko največja mera izrečene denarne kazni dvestokratni znesek takšne škode ali koristi.

Odvzem premoženja

14. člen

(1) Pravni osebi se lahko odvzame polovico ali več premoženja ali celotno premoženje.

(2) Odvzem premoženja se sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen pet let zapor ali hujša kazen.

(3) V primeru stečajnega postopka kot posledice izrečene kazni odvzema premoženja se upniki lahko poplačajo iz odvzetega premoženja.

Prenehanje pravne osebe

15. člen

(1) Prenehanje pravne osebe se lahko izreče, če je bila dejavnost pravne osebe v celoti ali v pretežni meri izrabljena za izvršitev kaznivih dejanj.

(2) Poleg prenehanja pravne osebe lahko sodišče izreče še kazneni odvzem premoženja.

(3) Z izrečeno kaznijo prenehanja pravne osebe sodišče predlaga začetek likvidacijskega postopka.

(4) Iz premoženja pravne osebe, ki ji je bila izrečena kazen prenehanja pravne osebe, se lahko poplačajo upniki.

Odmera kazni

16. člen

(1) Sodišče pri odmeri kazni pravni osebi upošteva poleg splošnih pravil za odmero kazni iz 41. člena kazenskega zakonika tudi gospodarsko moč pravne osebe.

(2) Pri kaznivih dejanjih, za katere je poleg denarne kazni predpisana tudi kazen odvzema premoženja, mora sodišče pri odmeri višine denarne kazni upoštevati, da ne presega polovice premoženja pravne osebe.

Pogojna obsodba

17. člen

(1) Sodišče sme pravni osebi za kaznivo dejanje izreči namesto denarne kazni pogojno obsodbo.

(2) S pogojno obsodbo lahko določi sodišče pravni osebi denarno kazen do 50.000.000 tolarjev in hkrati odloči, da ne bo izrečena, če pravna oseba v času, ki ga določi sodišče in ki ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preizkusna doba), ne bo odgovorna za nova kazniva dejanja.

Varnostni ukrepi

18. člen

Za kazniva dejanja pravnih oseb se smeta poleg varnostnega ukrepa odvzema predmetov po 69. členu kazenskega zakonika izrekat kot varnostna ukrepa:

- 1) objava sodbe;
- 2) prepoved določene gospodarske dejavnosti pravni osebi.

Objava sodbe

19. člen

(1) Varnostni ukrep objave sodbe izreče sodišče v primeru, ko bi bilo koristno, da javnost izve za sodbo, zlasti pa, če bi objava sodbe pripomogla k temu, da se odvrne nevarnost za življenje ali zdravje ljudi ali da se zavaruje varnost prometa ali kakšna korist gospodarstva.

(2) Sodišče oceni glede na pomen kaznivega dejanja in potrebo, da javnost izve za sodbo, ali naj se sodba objavi v tisku, radiu ali televiziji ali po več navedenih sredstvih javnega obveščanja hkrati ter ali naj se objavi njena obrazložitev v celoti ali v izvlečku. Sodišče pri tem upošteva, da bo z načinom objave omogočena obveščenost vseh tistih, v katerih interesu je treba sodbo objaviti.

Prepoved določene gospodarske dejavnosti
pravni osebi

20. člen

(1) Sodišče sme pravni osebi prepovedati proizvajati določene proizvode ali poslovati v določenih obratih, ali ji prepovedati ukvarjati se z določenimi posli prometa blaga ali storitev ali z drugimi gospodarskimi posli.

(2) Varnostni ukrep se lahko izreče pravni osebi, če bi bilo njeno nadaljnje ukvarjanje z določeno gospodarsko dejavnostjo nevarno za življenje ali zdravje ljudi ali škodljivo za gospodarsko ali finančno poslovanje drugih pravnih oseb ali za gospodarstvo ali če je bila pravna oseba v zadnjih dveh letih pred storitvijo kaznivega dejanja že kaznovana za enako ali podobno kaznivo dejanje.

(3) Ta varnostni ukrep se sme izreči za čas od šestih mesecev do petih let, šteto od pravomočnosti sodbe.

Pravne posledice obsodbe

21. člen

(1) Za pravno osebo lahko nastanejo pravne posledice obsodbe tudi, če ji je bila izrečena denarna kazen.

(2) Za pravno osebo lahko nastanejo naslednje pravne posledice obsodbe:

1. prepoved delovanja na podlagi dovoljenj, pooblastil ali koncesij, pridobljenih s strani državnih organov;
2. prepoved pridobitve dovoljenj, pooblastil ali koncesij, ki jih dajejo državni organi.

Zastaranje

22. člen

(1) Zastaranje kazenskega pregona zoper pravno osebo se šteje glede na kazen, ki se po zakonu sme izreči storilcu kaznivega dejanja.

(2) Izvršitev kazni zastara za pravno osebo, ko od pravomočnosti sodbe, s katero je bila kazen izrečena, preteče:

- 1) tri leta pri izvršitvi denarne kazni;
- 2) pet let pri izvršitvi kazni odvzema premoženja in kazni prenehanja pravne osebe.
- (3) Izvršitev varnostnega ukrepa zastara:
 - 1) ko preteče šest mesecev od pravomočnosti odločbe, s katero je bil izrečen ukrep objave sodbe;

2) ko preteče čas, za katerega je bil izrečen ukrep prepovedi določene gospodarske dejavnosti pravni osebi.

Uporaba splošnega dela kazenskega zakonika

23. člen

Za pravne osebe se uporabljajo določbe splošnega dela kazenskega zakonika, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

III. POSEBNI DEL

Kazniva dejanja pravnih oseb

24. člen

Pravne osebe lahko odgovarjajo za kazniva dejanja iz posebnega dela kazenskega zakonika in za druga kazniva dejanja, če zakon tako določa.

Kazniva dejanja iz kazenskega zakonika

25. člen

Pravne osebe odgovarjajo za naslednja kazniva dejanja iz posebnega dela kazenskega zakonika:

- 1) iz šestnajstega poglavja za kazniva dejanja po 141., 151., 153., 154. členu ter po členih od 158 do 160;
- 2) iz sedemnajstega poglavja za kaznivo dejanje po 162. členu;
- 3) iz devetnajstega poglavja za kazniva dejanja po 185., 186. in 187. členu;
- 4) iz dvajsetega poglavja za kazniva dejanja po 18-8. členu in po členih od 191 do 196;
- 5) iz dvaindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 205 do 209;
- 6) iz triindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 215 do 229;
- 7) iz štiriindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 231 do 244 in po členih od 247 do 255;
- 8) iz šestindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po 268., 269. in 269.a členu;
- 9) iz osemindvajsetega poglavja za kaznivi dejanji po 292. in 293. členu;
- 10) iz devetindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po 297., 298. in 310. členu;
- 11) iz tridesetega poglavja za kazniva dejanja po 318., 319. in 321. členu;
- 12) iz enaintridesetega poglavja za kaznivi dejanji po 327. in 328. členu;
- 13) iz dvaintridesetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 333 do 347;
- 14) iz petintridesetega poglavja za kazniva dejanja po 387., 387.a in 388.a členu.

Kazni za kazniva dejanja

26. člen

(1) Za kazniva dejanja iz prejšnjega člena se pravne osebe kaznujejo:

1) za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen do treh let zapor, z denarno kaznijo do 75.000.000 tolarjev ali do zneska stokratne povzročene škode ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;

2) za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen zapor nad tri leta, z denarno kaznijo najmanj 2.500.000 tolarjev ali največ do zneska dvestokratne povzročene škode ali protipravne premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

(2) Za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen petih let zapor ali hujša kazen, se namesto denarne kazni lahko izreče kazen odvzema premoženja.

(3) Za kazniva dejanja iz prvega odstavka tega člena se namesto denarne kazni lahko izreče kazen prenehanja pravne osebe, če so izpolnjeni pogoji iz 15. člena tega zakona.

IV. POSTOPEK

Enotnost postopka

27. člen

(1) Zaradi istega kaznivega dejanja se zoper pravno osebo praviloma uvede in izvede postopek skupaj s postopkom zoper storilca.

(2) V enotnem postopku se zoper obdolženo pravno osebo in obdolženca vloži ena obtožba in izda ena sodba.

(3) Postopek samo zoper pravno osebo se lahko uvede oziroma izvede le v primeru, ko ga zoper storilca ni mogoče uvesti oziroma izvesti iz razlogov, določenih z zakonom, ali pa je bil zoper njega že izveden.

Smotrnost uvedbe postopka

28. člen

Državni tožilec lahko odloči, da zoper pravno osebo ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka, če okoliščine primera kažejo, da to ne bi bilo smotno, ker je bila udeležba pravne osebe pri storitvi kaznivega dejanja nepomembna, ali ker pravna oseba nima premoženja ali je to tako majhno, da ne bi zadoščalo niti za pokritje stroškov postopka, ali ker je bil zoper njo začet stečajni postopek ali ker je storilec kaznivega dejanja edini lastnik pravne osebe, zoper katero bi bilo potrebno uvesti postopek.

Krajevna pristojnost

29. člen

V primeru, ko je krajevna pristojnost sodišča po zakonu o kazenskem postopku (Uradni list št. 63/94, 70/94 – popr., 25/96 – odločba US, 5/98 – odločba US, 72/98 in 6/99) odvisna od prebivališča obdolženca, postopek pa teče samo zoper obdolženo pravno osebo, je pristojno sodišče, na območju katerega ima obdolžena pravna oseba svoj sedež oziroma kjer ima obdolžena tuja pravna oseba podružnico.

Zastopnik obdolžene pravne osebe

30. člen

(1) V kazenskem postopku zastopa obdolženo pravno osebo zastopnik, ki je upravičen za vsa dejanja, za katera je po zakonu o kazenskem postopku upravičen obdolženec.

(2) Obdolžena pravna oseba sme imeti samo enega zastopnika.

(3) Vsaka obdolžena pravna oseba mora imeti svojega zastopnika.

(4) Sodišče mora vsakokrat ugotoviti identiteto zastopnika obdolžene pravne osebe in njegovo upravičenost za zastopanje.

Določitev zastopnika

31. člen

(1) Zastopnik obdolžene pravne osebe je tisti, ki jo je po zakonu, po aktu pristojnega državnega organa ali po statutu, aktu o ustanovitvi ali drugem aktu pravne osebe upravičen zastopati.

(2) Zastopnik obdolžene tuje pravne osebe je tisti, ki vodi njeno podružnico.

(3) Če obdolženo pravno osebo ali podružnico obdolžene tuje pravne osebe zastopa kolektivno več oseb, te osebe izmed sebe določijo zastopnika. Če tega kljub pozivu sodišča ne storijo ali v danem roku o tem pisno ne obvestijo sodišča, ga izmed njih določi sodišče.

(4) Zastopnik ali osebe, ki kolektivno zastopajo obdolženo pravno osebo, lahko pooblastijo za zastopanje koga drugega. Pooblastilo mora biti dano pisno ali ustno na zapisnik pri sodišču.

(5) Če pred pravnomočno končanim kazenskim postopkom pravna oseba preneha obstajati, sodišče določi zastopnika obdolžene pravne osebe.

Izločitev zastopnika

32. člen

(1) Zastopnik obdolžene pravne osebe ne more biti, kdor je v isti stvari povabljen za pričo.

(2) Zastopnik obdolžene pravne osebe ne more biti tisti, zoper katerega teče postopek zaradi istega kaznivega dejanja, razen če je edini član obdolžene pravne osebe.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena sodišče pozove obdolženo pravno osebo oziroma podružnico obdolžene tuje pravne osebe, da pristojni organ obdolžene domače ali tuje pravne osebe določi drugega zastopnika in v določenem roku o tem pisno obvesti sodišče.

(4) Če obdolžena pravna oseba nima organa, ki bi bil pristojen določiti zastopnika, ali če v določenem roku ne obvesti sodišča, koga je določila za zastopnika, ga določi sodišče.

Vročanje pisanj zastopniku

33. člen

Pisanja, namenjena zastopniku, se vročajo obdolženi pravni osebi oziroma podružnici obdolžene tuje pravne osebe.

Privedba zastopnika

34. člen

Če pravilno povabljeni zastopnik obdolžene pravne osebe ne pride in izostanka ne opraviči, sme sodišče odrediti privedbo.

Stroški zastopnika

35. člen

Stroški zastopnika obdolžene pravne osebe spadajo med stroške kazenskega postopka. Ti stroški se vnaprej izplačajo iz sredstev organa, ki vodi kazenski postopek, samo za zastopnika, postavljenega na podlagi petega odstavka 31. člena in četrtega odstavka 32. člena tega zakona, če obdolžena pravna oseba nima sredstev, iz katerih bi jih bilo mogoče izterjati.

Zagovornik

36. člen

(1) Obdolžena pravna oseba ima lahko poleg zastopnika tudi zagovornika.

(2) Za obdolženo pravno osebo se ne uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o obvezni obrambi.

(3) Obdolžena pravna oseba ne more imeti istega zagovornika kot obdolženec.

Vsebina obtožbe

37. člen

Obtožba zoper obdolženo pravno osebo mora poleg sestavin, predpisanih z zakonom o kazenskem postopku, vsebovati tudi firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pra-

vna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu, ter njen sedež, opis kaznivega dejanja in temelj odgovornosti obdolžene pravne osebe.

Zaslišanje in končna beseda

38. člen

(1) Na glavni obravnavi se vedno najprej zasliši obdolženca, šele potem zastopnika obdolžene pravne osebe.

(2) Po končanem dokaznem postopku ter besedi tožilca in oškodovanca dobi besedo najprej zagovornik obdolžene pravne osebe, nato zastopnik obdolžene pravne osebe, za njim zagovornik obdolženca, na koncu pa obdolženec.

Pisna izdelava sodbe

39. člen

Poleg sestavih, predpisanih v 364. členu zakona o kazenskem postopku, mora pisna sodba vsebovati tudi naslednje:

1) v uvodu sodbe firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu in njen sedež ter ime in priimek njenega zastopnika, ki je bil navzoč na glavni obravnavi;

2) v izreku sodbe firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu in njen sedež ter odločbo, s katero se obdolžena pravna oseba spozna za odgovorno dejanja, ki ga je obdolžena, s katero se oprostí obtožbe za to dejanje ali s katero se obtožba zavrne.

Delna razveljavitev sodbe sodišča prve stopnje

40. člen

Sodišče druge stopnje sme razveljaviti sodbo tudi samo zoper obdolženo pravno osebo ali samo zoper obdolženca, če se da ta del sodbe izločiti brez škode za pravilno razsodbo.

Ukrep zavarovanja

41. člen

(1) V zavarovanje izterjave kazni odvzema premoženja ali odvzema premoženjske koristi lahko sodišče na predlog upravičenega tožilca zoper obdolženo pravno osebo odredi začasno zavarovanje po določbah zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje terjatev. V takem primeru veljata smiselno drugi in tretji odstavek 109. člena zakona o kazenskem postopku.

(2) Če okoliščine opravičujejo bojazen, da bo v okviru obdolžene pravne osebe ponovljeno dejanje, za katerega obstaja utemeljen sum, da je zanj odgovorna pravna oseba ali se s storitvijo podobnega dejanja grozi, lahko sodišče po enakem postopku poleg ukrepov iz prejšnjega odstavka obdolženi pravni osebi začasno prepove opravljati eno ali več določenih gospodarskih dejavnosti.

(3) Če je zoper pravno osebo uveden kazenski postopek, lahko sodišče na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti s sklepom prepove statusne spremembe, ki bi povzročile izbris obdolžene pravne osebe iz sodnega registra. Prepoved se vpiše v sodni register.

Uporaba Zakona o kazenskem postopku

42. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se v kazenskem postopku zoper pravno osebo smiselno uporabljajo določbe Zakona o kazenskem postopku, tudi če postopek teče samo zoper pravno osebo.

Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD (Uradni list RS, št. 59/99) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

V. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

43. člen

(1) Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, je pravna oseba odgovorna tudi za kazniva dejanja iz prvega odstavka 392. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popr. in 23/99).

(2) Za kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se pravne osebe kaznujejo s kaznimi, predpisanimi v 26. členu tega zakona.

44. člen

Ta zakon začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-A (Uradni list RS, št. 50/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4287. Zakon o blagovnih rezervah (ZBR-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o blagovnih rezervah, ki obsega:

- Zakon o blagovnih rezervah – ZBR (Uradni list RS, št. 60/95 z dne 20. 10. 1995),
- Zakon o dopolnitvah Zakona o blagovnih rezervah – ZBR-A (Uradni list RS, št. 38/99 z dne 21. 5. 1999) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o blagovnih rezervah – ZBR-B (Uradni list RS, št. 50/04 z dne 6. 5. 2004).

Št. 310-04/90-2/16

Ljubljana, dne 17. junija 2004.

EPA 1359-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O BLAGOVNIH REZERVAH (uradno prečiščeno besedilo) (ZBR-UPB1)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se določajo obveznosti in pravice države pri programiranju državnih blagovnih rezerv (v nadaljnjem besedilu: blagovne rezerve) in pri zagotavljanju storitev na področju oblikovanja in uporabe blagovnih rezerv.

Storitev oblikovanja in uporabe blagovnih rezerv je gospodarska javna služba. Za izvajanje te storitve Republika Slovenija ustanovi javni gospodarski zavod za blagovne rezerve.

2. člen

Blagovne rezerve se oblikujejo za zagotavljanje potreb osnovne preskrbe:

- pri večjih motnjah in nestabilnostih na trgih,
- ob naravnih in drugih nesrečah večjega obsega in
- v vojni.

Osnovna preskrba po tem zakonu je preskrba z osnovnimi živili in neživilskimi proizvodi, ki so nujno potrebni za življenje ljudi, ter strateškimi surovinami in reprodukcijskimi materiali, ki so potrebni za zagotavljanje proizvodnje ali ki so posebnega pomena za obrambo države.

II. OBVEZNOSTI IN PRAVICE DRŽAVNIH ORGANOV

3. člen

Državni organi Republike Slovenije, določeni s tem zakonom, z določanjem in organiziranjem oblikovanja in uporabe blagovnih rezerv sodelujejo pri zagotavljanju trajne in nemotene osnovne preskrbe in z njo povezane stabilnosti cen.

4. člen

Vlada Republike Slovenije:

- predpiše način opravljanja dejavnosti oblikovanja in uporabe blagovnih rezerv,
- določa blago osnovne preskrbe iz drugega odstavka 2. člena tega zakona,
- sprejema petletne programe blagovnih rezerv,
- sprejme akt o ustanovitvi Zavoda za blagovne rezerve (v nadaljnjem besedilu: zavod) ter izvaja pravice in obveznosti ustanovitelja zavoda v skladu z zakonom,
- predpisuje koncesije za uvoz blaga osnovne preskrbe zaradi oblikovanja blagovnih rezerv,
- določi organe ter zavode in druge organizacije, ki se financirajo iz javnih sredstev in ki so dolžni prednostno kupovati blago iz blagovnih rezerv,
- sprejema letno poročilo zavoda,
- s sklepom določa odkup posamezne vrste kmetijskega pridelka po zaščitni ceni in njegovo količino,
- zagotavlja sredstva za stroške odkupa iz prejšnje alinee,
- odloča o uporabi blagovnih rezerv in njihovi nadomestitvi,
- pooblasti ministra, pristojnega za preskrbo, da v določenih primerih v soglasju z ministrom, pristojnim za posamezno področje, odloča o uporabi blagovnih rezerv.

5. člen

Ministrstvo, pristojno za preskrbo:

- spremlja sprotno preskrbljenost trga z blagom osnovne preskrbe in ugotavlja predvideno preskrbljenost ter o tem poroča Vladi Republike Slovenije,
- zbira podatke o količinah uvoženega blaga osnovne preskrbe po vrstah blaga v posameznem mesecu in ugotavlja količine letnega uvoza tega blaga po posameznih uvoznikih,
- analizira gospodarska gibanja z vidika njihovega vpliva na preskrbljenost trga in na blagovne rezerve v prihodnjem trimesečnem in polletnem obdobju in o tem poroča Vladi Republike Slovenije,
- daje soglasja zavodu k izbiri sopogodbjenikov in k pogodbam, če to ni v pristojnosti Vlade Republike Slovenije,
- odkupovalcem pri odkupu po zaščitnih cenah določi odkupna območja in vrste pridelkov, ki jih odkupujejo,

– opravlja dela, ki so potrebna za izvajanje pravic in obveznosti Vlade Republike Slovenije kot ustanovitelja zavoda,

– predpiše standarde in normative s področja skladiščenja in občasnega obnavljanja blaga, stroškov, amortizacije in organizacije,

– odloča o izbiri koncesionarja v skladu s predpisom iz pete alinee 4. člena tega zakona,

– izvaja stalne priprave za delovanje sistema blagovnih rezerv v posameznih primerih iz prvega odstavka 2. člena tega zakona,

– neposredno izvaja nadzorstvo nad zakonitostjo dela zavoda in strokovni nadzor nad dejavnostjo zavoda v skladu s področjem svojega dela,

– določi zaupnost podatkov in način varovanja zaupnosti,

– predlaga Vladi Republike Slovenije akte in sklepe za izvajanje nalog iz prejšnjega člena,

– opravlja druge naloge, določene z zakonom.

6. člen

S programom blagovnih rezerv Vlada Republike Slovenije določa:

- sredstva blagovnih rezerv, tako v celoti kot po posameznih oblikah sredstev,
- vire financiranja in obseg posameznih virov,
- način skladiščenja blaga in deponiranja denarnih sredstev,
- vrste in količine blaga,
- teritorialno razmestitev blaga na podlagi obrambnih načel in glede na potrebe preskrbe,
- načine in roke obnavljanja blaga ter
- najmanjše količine posameznih vrst blaga, ki morajo biti vedno na razpolago za potrebe preskrbe ob naravnih in drugih nesrečah večjega obsega in v vojni, in število dni preskrbe s temi količinami.

Preden ministrstvo, pristojno za preskrbo, pošlje predlog programa blagovnih rezerv Vladi Republike Slovenije, dajo o njem svoje mnenje ministrstva, pristojna za obrambo, za finance, za kmetijstvo, za industrijo, za energetiko, za zdravstvo ter za promet in zveze.

7. člen

Za uvoz blaga osnovne preskrbe lahko Vlada Republike Slovenije predpiše koncesijo, ki je omejena na kapitalске gospodarske družbe.

Koncesija iz prejšnjega odstavka se izda na podlagi zahteve kapitalске družbe, ki sta ji priložena dokumentacija o izpolnjevanju pogojev za poslovanje in trgovanje s posameznimi vrstami blaga ter izjava, da bo družba kot blagovne rezerve hranila uvoženo blago osnovne preskrbe v količinah, ki ustrezajo deležem njenega letnega uvoza posamezne vrste blaga, določenih s predpisom iz prejšnjega odstavka, in da bo o tem sklenila pogodbo z zavodom.

8. člen

Odkup posameznih vrst domačih kmetijskih pridelkov po predpisanih zaščitnih cenah določi Vlada Republike Slovenije, kadar padejo njihove povprečne tržne cene na raven ali pod raven zaščitnih cen. Ta odkup se nanaša na pridelke, določene s sklepom iz sedme alinee 4. člena tega zakona, katerih kakovost je v skladu s predpisi.

9. člen

O uporabi blagovnih rezerv odloči Vlada Republike Slovenije, kadar je to nujno za ureditev preskrbe pri večjih motnjah in nestabilnostih na trgih, ob naravnih nesrečah in v vojni.

Sklep o uporabi blagovnih rezerv določa vrsto blaga, namen in način uporabe, rok in način nadomestitve uporabljenih rezerv, če jih je treba nadomestiti ter ob prodaji blaga

tudi cene, po katerih se proda blago in delež cene blaga, ki je namenjen za financiranje blagovnih rezerv na podlagi poslovanja z blagom.

Cene za prodajo blaga zaradi njegovega občasnega obnavljanja določa minister, pristojen za preskrbo.

10. člen

Inšpekcijsko nadzorstvo nad blagom v blagovnih rezervah in nad poslovanjem z njim organizira in opravlja Tržni inšpektorat Republike Slovenije.

Nadzorstvo nad ustreznostjo in neoporečnostjo ter kakovostnimi lastnostmi blaga v povečanih komercialnih zalogah iz 17. člena tega zakona opravljajo pristojni inšpekcijski organi.

III. OBVEZNOSTI IN PRAVICE ZAVODA

11. člen

Zavod je nosilec pravic, obveznosti in odgovornosti glede razpolaganja s sredstvi blagovnih rezerv, to je z denarnimi sredstvi, vrednostnimi papirji, blagom, nepremičninami in opremo za blagovne rezerve.

12. člen

Zavod neposredno opravlja dejavnost oblikovanja in uporabe blagovnih rezerv. Pri tem v skladu s predpisanimi standardi in normativi iz sedme alineje 5. člena tega zakona ter s sprejetim programom blagovnih rezerv določi letni program dela zavoda, s katerim opredeli aktivnosti, potrebne za delovanje in ohranjanje blagovnih rezerv, ter v tem okviru zlasti vzdrževanje objektov in opreme ter obnavljanje blaga.

13. člen

Blagovne rezerve se financirajo s sredstvi, določenimi v državnem proračunu, s sredstvi amortizacije blagovnih rezerv in s sredstvi, pridobljenimi s poslovanjem z blagom in nepremičninami blagovnih rezerv.

Zavod sme za financiranje blagovnih rezerv najemati posojila do višine, za katero lahko zagotavlja kritje s premoženjem in sredstvi blagovnih rezerv.

14. člen

Zavod ločeno vodi računovodstvo zavoda in računovodstvo sredstev blagovnih rezerv.

15. člen

Denarna sredstva za vzdrževanje, oblikovanje, obnavljanje in dopolnjevanje blagovnih rezerv se v skladu s programom blagovnih rezerv zagotavljajo v državnem proračunu na posebni postavki v okviru postavk za opravljanje nalog ministrstva, pristojnega za preskrbo.

Sredstva iz prejšnjega odstavka so namenjena kritju stroškov nakupa blaga in plačila storitev, investicijskih izdatkov, amortizacije in negativnih razlik pri poslovanju z blagovnimi rezervami ter obnavljanju blaga.

16. člen

Plačila storitev zavoda za kritje plač in prispevkov delodajalca se na podlagi sistemizacije zavoda in zasedbe delovnih mest ter v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo in na način in po merilih, ki veljajo za plače delavcev in funkcionarjev v državnih organih, zagotavljajo v državnem proračunu na posebni postavki za plačilo storitev zavoda v okviru postavk za opravljanje nalog ministrstva, pristojnega za preskrbo. Na tej postavki se zagotavljajo tudi sredstva za kritje zavodovih stroškov materiala in storitev.

17. člen

Zavod praviloma skladišči blago, ki ni zajeto s koncesijami, kot povečano komercialno zalogo pri predelovalcih

oziroma proizvajalcih tega blaga v Republiki Sloveniji ali pri večjih trgovcih na debelo po posameznih območjih države na podlagi pogodb o nakupu, skladiščenju in sprotnem obnavljanju blaga. Če ni mogoče skladiščenja blaga organizirati na tak način, zavod sam skladišči blago v lastnih oziroma najetih skladiščih.

K izbiri proizvajalcev oziroma predelovalcev in trgovcev in k pogodbam z njimi mora zavod pridobiti soglasje ministra, pristojnega za preskrbo.

Pravna oseba, ki ji je blago iz blagovnih rezerv zaupano po pogodbi o skladiščenju ali s koncesijo, ne sme brez dovoljenja zavoda tega blaga odtujiti ali uporabljati in ne spremeniti njegovega namena ali pogodbeno določenega skladišča, ga nadomestiti z blagom druge vrste ali druge kakovosti ali v nasprotju s pogodbo, koncesijo in predpisi kako drugače z njim razpolagati.

18. člen

Nakup in prodajo blaga ter oddajo gradnje objektov in investicijskega vzdrževanja izvede zavod z izbiro najugodnejšega ponudnika na podlagi javnega razpisa ali zbiranja ponudb. Pri tem se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo oddajo javnih naročil iz sredstev državnega proračuna.

Zavod izloči iz razpisnega postopka ponudbe tistih oseb, ki so bile pravnomočno kaznovane za prekršek iz 22. člena tega zakona ali ki imajo neizpolnjene obveznosti do zavoda dalj kot trideset dni. Oba izločitvena razloga morata biti navedena v javnem razpisu.

Zavod mora pridobiti predhodno soglasje ministra, pristojnega za preskrbo k spremembam in dopolnitvam pogodb in k tarifnim postavkam za skladiščenje blaga in oddajanje prostorov.

19. člen

Nepremičnine in oprema, ki so neprimerne za potrebe blagovnih rezerv oziroma so zanje nepotrebne, sme zavod uporabljati za skladiščenje tujega blaga, jih dati v zakup ali prodati. Izbira najugodnejšega ponudnika se izvede na podlagi javnega razpisa ali z zbiranjem ponudb. Pri tem se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo oddajo javnih naročil iz sredstev državnega proračuna.

Pred oddajo v dolgoročni zakup in prodajo nepremičnin mora zavod pridobiti soglasje Vlade Republike Slovenije. V drugih primerih zakupa in prodaje in v primeru skladiščenja tujega blaga pridobi zavod poprejšnje soglasje ministra, pristojnega za preskrbo.

20. člen

Poslovanje in delo zavoda vodi direktor, ki ga imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije.

21. člen

Zavod upravlja upravni odbor, sestavljen iz devetih članov, imenovanih za štiriletni mandat. Odbor imenuje Vlada Republike Slovenije, s tem da neposredno imenuje osem članov za zastopanje interesov države pri upravljanju zavoda, medtem ko enega člana imenuje na predlog delavcev zavoda.

Vlada Republike Slovenije imenuje za člane upravnega odbora, ki zastopajo interese države, predstavnike ministrstev, iz drugega odstavka 6. člena tega zakona in dva predstavnika ministrstva, pristojnega za preskrbo. Za predsednika upravnega odbora imenuje Vlada Republike Slovenije enega izmed predstavnikov ministrstva, pristojnega za preskrbo.

Upravni odbor:

- sprejme statut zavoda in odloča o zavodovih statusnih spremembah,
- na predlog direktorja določi v skladu s programom blagovnih rezerv letni program dela in finančni načrt zavoda,
- sprejme akta o organizaciji zavoda in o sistemizaciji delovnih mest,

- obravnava letno poročilo zavoda in revizijska poročila,
- potrjuje bilance,
- imenuje in razrešuje vodilne delavce zavoda,
- daje smernice za delo direktorja ter spremlja in nadzoruje njegovo delo,
- odloča o reviziji, ki se opravlja na zahtevo zavoda, in o izbiri revizijske družbe,
- nalaga direktorju pripravo poročil o posameznih vprašanjih,
- odloča o vlaganju kapitala in ugotavlja obseg sredstev blagovnih rezerv,
- opravlja druge naloge, določene v skladu z zakonom v aktu o ustanovitvi zavoda in statutu zavoda.

III.a ZAGOTAVLJANJE OBVEZNIH REZERV NAFTE IN NAFTNIH DERIVATOV

21.a člen

Kot posebna gospodarska javna služba se zagotavlja oblikovanje obvezne rezerve nafte in njenih derivatov za naslednje skupine proizvodov:

- motorni bencin, letalski bencin, letalsko gorivo na bencinski bazi;
- dizelsko gorivo, ekstra lahko kurilno olje, gorilni kerozin, letalsko gorivo na kerozinski bazi;
- kurilno olje.

Za izvajanje gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka Republika Slovenija ustanovi javni gospodarski zavod za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov.

Vlada Republike Slovenije z uredbo predpiše način in pogoje za oblikovanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov ter vzdrževanje in upravljanje rezerv tako, da se do leta 2005 doseže količina rezerv, ki ustreza devetdesetdnevni povprečni porabi v preteklem letu.

Javni gospodarski zavod za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov lahko sklepa pogodbe za skladiščenje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov z domačimi subjekti, s tujimi subjekti pa na podlagi predhodno sklenjenega meddržavnega sporazuma.

Obvezne rezerve nafte in njenih derivatov se oblikujejo in zagotavljajo po proizvodih, vrstah in količinah, ki jih za vsako koledarsko leto določi Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za preskrbo, ob soglasju ministra, pristojnega za energetiko.

21.b člen

Oblikovanje in zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov se financira iz posebnega nadomestila za izvrševanje gospodarske javne službe, ki ga kot obvezno članarino plačujejo uporabniki (v nadaljnjem besedilu: članarina).

Uporabniki gospodarske javne službe (v nadaljnjem besedilu: uporabniki) so fizične in pravne osebe, ki so v preteklem letu vnesle na ozemlje Republike Slovenije več kot 25 ton nafte in njenih derivatov iz prvega odstavka 21.a člena tega zakona. Uporabniki so upravičeni, da se, v primeru izdaje sklepa iz 9. člena tega zakona, oskrbujejo iz obveznih rezerv za namene nadaljnje prodaje oziroma za lastno oskrbo.

Uporabniki so dolžni poročati ministrstvu, pristojnemu za preskrbo in javnemu gospodarskemu zavodu za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov o vnesenih količinah nafte in njenih derivatov najkasneje do 15. v mesecu za pretekli mesec.

Ministrstvo, pristojno za preskrbo, in javni gospodarski zavod za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov lahko, z namenom kontrole podatkov iz prejšnjega odstavka, s strani organa, pristojnega za trošarinski in carinski nadzor, pridobita trošarinske in carinske podatke o nafti in naftnih derivatih.

Članarino plačujejo uporabniki gospodarske javne službe javnemu gospodarskemu zavodu za obvezne rezerve nafte in naftnih derivatov. Ta sredstva so namenjena zagotavljanju rezervoarskih kapacitet in potrebnih količin nafte in naftnih derivatov.

Za razpolaganje s sredstvi iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 11., 12. in 13. člena, drugega odstavka 17. člena ter 18. in 19. člena tega zakona.

Osnova za obračun in plačilo članarine so prodane količine nafte in njenih derivatov.

Višino članarine in način obračunavanja za vsako naslednje koledarsko leto po posameznih proizvodih določi Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za preskrbo ob soglasju ministra, pristojnega za energetiko.

21.c člen

Osebe iz drugega odstavka 21.b člena morajo na obzraču, ki ga predpiše minister, pristojen za preskrbo, posredovati podatke, ki so potrebni za določanje vrste in količine obveznih rezerv.

21.č člen

Pravice in odgovornosti ustanovitelja javnega gospodarskega Zavoda za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov izvršuje ustanovitelj.

Zavod upravlja upravni odbor, sestavljen iz šestih članov, imenovanih za štiriletni mandat.

Upravni odbor imenuje Vlada Republike Slovenije.

Po enega člana upravnega odbora imenuje Vlada Republike Slovenije izmed predstavnikov ministrstva, pristojnega za preskrbo in ministrstva, pristojnega za energetiko, dva člana na poziv ministrstva, pristojnega za preskrbo predlagajo uporabniki gospodarske javne službe, dva člana pa se na predlog ministrstva, pristojnega za preskrbo, imenujeta izmed neodvisnih strokovnjakov.

Za predsednika upravnega odbora imenuje Vlada Republike Slovenije enega izmed predstavnikov ministrstva, pristojnega za preskrbo.

Druge pravice in odgovornosti ustanovitelja izvršuje Zavod Republike Slovenije za blagovne rezerve.

IV. KAZENSKÉ DOLOČBE

22. člen

Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju gospodarske dejavnosti, če ne posreduje podatkov, zahtevanih po 21.c členu tega zakona.

Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki brez dovoljenja zavoda odtuji blago, ga uporablja, spremeni njegov namen ali njegovo skladišče, ga nadomesti z blagom druge vrste ali druge kakovosti ali v nasprotju s pogodbo, koncesijo in predpisi kako drugače z njim razpolaga (tretji odstavek 17. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 700.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizacija, ki ne izvaja posebej določene obveznosti prednostnega nakupa blaga iz blagovnih rezerv (šesta alineja 4. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organizacije, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

23. člen

Z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba zavoda, če zavod:

- ne ravna v skladu s sklepom o uporabi blagovnih rezerv ali sklepom o cenah za prodajo blaga (9. člen),
- najame posojilo v nasprotju z drugim odstavkom 13. člena tega zakona,
- pri skladiščenju blaga ravna v nasprotju s prvim odstavkom 17. člena,
- ne izvede nakupa in prodaje blaga ter oddaje objektov in investicijskega vzdrževanja v skladu z 18. členom,
- ne pridobi poprejšnjih soglasij iz tretjega odstavka 18. člena in iz 19. člena.

Zakon o blagovnih rezervah – ZBR (Uradni list RS, št. 60/95) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Celotno premoženje Direkcije Republike Slovenije za blagovne rezerve, to so nepremičnine, oprema in blago v republiških stalnih in tržnih blagovnih rezervah in druga sredstva, se z dnem ustanovitve zavoda prenese v sredstva zavoda.

V sredstva zavoda se prenesejo tudi vse blagovne rezerve v občinah, katerih hramba, vzdrževanje in obnavljanje so bili financirani iz državnega proračuna od 1. januarja 1991 dalje in ki so bile popisane s stanjem na dan 31. decembra 1993.

Sredstva iz prvega in drugega odstavka tega člena so državna lastnina Republike Slovenije.

Zavod vodi premoženje iz prejšnjega odstavka v svojih poslovnih knjigah na način iz 14. člena, država pa izkazuje ta sredstva kot kapitalsko vlogo.

25. člen

Zavod prevzame od Direkcije Republike Slovenije za blagovne rezerve vse njene delavce.

26. člen

Zavod se ustanovi najpozneje trideset dni po uveljavitvi tega zakona. Z dnem ustanovitve zavoda se odpravi in preneha z delom Direkcija Republike Slovenije za blagovne rezerve.

Zavod je ustanovljen, ko Vlada Republike Slovenije sprejme akt o ustanovitvi zavoda in imenuje vršilca dolžnosti direktorja zavoda in upravni odbor zavoda.

Vlada Republike Slovenije v šestdesetih dneh po ustanovitvi zavoda izvede postopek imenovanja direktorja zavoda. Upravni odbor zavoda imenuje vodilne delavce v petinštiridesetih dneh od ustanovitve zavoda.

27. člen

Direkcija Republike Slovenije za blagovne rezerve pred prenehanjem izdela zaključne bilance, zavod pa izdela po ustanovitvi otvoritvene bilance.

28. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati Zakon o republiških blagovnih rezervah (Uradni list SRS, št. 19/76, 15/83 in Uradni list RS, št. 14/90).

29. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvah Zakona o blagovnih rezervah – ZBR-A (Uradni list RS, št. 38/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

3. člen

Zavod za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov se ustanovi najpozneje v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona.

Sredstva za začetek dela Zavoda za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov se zagotovijo iz premoženja Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve.

Vlada Republike Slovenije v roku desetih dni po sprejemu ustanovitvenega akta imenuje upravni odbor Zavoda za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov, ki sprejme statut zavoda v roku šestdesetih dni.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o blagovnih rezervah – ZBR-B (Uradni list RS, št. 50/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

**4288. Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot-UPB2)
(uradno prečiščeno besedilo)**

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o varstvu potrošnikov, ki obsega:

- Zakon o varstvu potrošnikov – ZVPot (Uradni list RS, št. 20/98, z dne 13. 3. 1998),
- Popravek Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot (Uradni list RS, št. 25/98 z dne 28. 3. 1998),
- Zakon o splošni varnosti proizvodov – ZSVP (Uradni list RS, št. 23/99 z dne 8. 4. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-A (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-B (Uradni list RS, št. 51/04 z dne 7. 5. 2004).

Št. 700-01/90-6/33

Ljubljana, dne 17. junija 2004.

EPA 1374-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Z A K O N
O VARSTVU POTROŠNIKOV
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZVPot-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnik (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga in storitev s strani podjetij in določa dolžnosti državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.

(2) Po tem zakonu je potrošnik fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago in storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti.

(3) Po tem zakonu se šteje za podjetje pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost.

(4) Obveznosti, ki jih ima po tem zakonu podjetje, se nanašajo tudi na zavode in druge organizacije oziroma druge fizične osebe, ki zagotavljajo potrošnikom blago in storitve.

(5) Proizvajalec je po tem zakonu podjetje, ki izdeluje končne izdelke ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine ali oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na izdelku predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik izdelka, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katera koli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.

(6) Za uvoznika izdelka se šteje vsak uvoznik izdelka na ozemlje držav članic Evropskih skupnosti.

(7) Po tem zakonu so storitve informacijske družbe tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo preko svetovnega spleta oziroma interneta in vključujejo prodajo storitev in blaga na podlagi sklepanja pogodb preko svetovnega spleta oziroma interneta ter brezplačne storitve kot so posredovanje podatkov in oglasna sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom.

(8) Po tem zakonu je ponudnik storitev informacijske družbe vsako podjetje, ki nudi storitve iz prejšnjega odstavka.

(9) Finančne storitve po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga vrednostnih papirjev investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnega prometa in potrošniških kreditov.

(10) Pravice, ki potrošniku pripadajo po tem zakonu, ne posegajo v njegove pravice, ki jih ima po splošnih predpisih o obligacijskih razmerjih.

(11) Pravice, ki pripadajo potrošniku po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

(12) Vlada Republike Slovenije spremeni tolarke zneske iz tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti evru po srednjem tečaju Banke Slovenije.

2. člen

(1) Podjetje mora s potrošniki poslovati v slovenskem jeziku, na območjih kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa tudi v jeziku narodne skupnosti. Pri tem mora v pisnih sporočilih uporabljati celotno ime svoje firme in sedež. Pri označevanju izdelkov mora potrošniku v slovenskem jeziku posredovati potrebne informacije glede značilnosti, prodajnih pogojev, uporabe in namembnosti izdelka. Pri tem lahko uporablja tudi splošno razumljive simbole in slike.

(2) Podjetje lahko v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, uporablja tudi skrajšano firmo, če je s skrajšano firmo vpisano v register, in kraj, kjer

posluje, ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjih dveh odstavkov je dolžan ponudnik storitev informacijske družbe omogočiti tudi enostaven, neposreden in stalen dostop do:

- svojih podatkov, vključno s svojim elektronskim naslovom,

- podatkov o vpisu v register oziroma drugo javno evidenco z navedbo registra oziroma evidence in številke vpisa,

- naziva pristojnega državnega organa, zbornice ali druge nadzorne organizacije, če za svojo dejavnost potrebuje posebno dovoljenje,

- naziva poklicne zbornice oziroma združenja, poklicnega naziva in države, v kateri je bil ta podeljen, ter napotil na veljavna poklicna pravila te države in načinov dostopa do njih, če gre za poklic oziroma dejavnost, za katera so predpisani posebni pogoji ali obvezno združevanje v zbornice ali podobna združenja,

- podatkov o obveznosti plačila davka na dodano vrednost in s tem povezanih predpisanih podatkov.

3. člen

(1) Podjetja in druge organizacije, ki zagotavljajo potrošnikom javne storitve in dobrine, so dolžni zagotoviti redno in kakovostno opravljanje storitev ter skrbeti za ustrezen razvoj in dvig kakovosti storitev.

(2) Če potrošnik pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ga mora upnik s pisnim opominom pozvati k izpolnitvi obveznosti in mu določiti naknadni rok za izpolnitev, ki ne sme biti krajši od 15 dni, če drug zakon ne določa daljšega roka. Pred iztekom dodatnega roka za izpolnitev upnik ne sme prekiniti zagotavljanja javne storitve ali dobrine.

II. ODGOVORNOST ZA IZDELEK

4. člen

(1) V skladu s splošnimi pravili o odgovornosti za škodo in s pravilom o odgovornosti proizvajalca stvari z napako je dolžan proizvajalec izdelka, kadar napaka na izdelku povzroči smrt, telesno poškodbo ali okvaro zdravja človeka ali kadar zaradi napake na izdelku nastane škoda na drugi stvari, povrniti nastalo škodo.

(2) Škodo na drugi stvari je proizvajalec dolžan povrniti, če presega vrednost 100.000 tolarjev, in to le tedaj, če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo.

(3) Če proizvajalca izdelka ali uvoznika ni mogoče ugotoviti, se vsak dobavitelj izdelka šteje za proizvajalca, razen če v razumnem roku oškodovanca obvesti o tem, kdo je proizvajalec oziroma uvoznik, ali katera oseba mu je izdelek dobavila.

5. člen

Izdelek v smislu tega poglavja je vsaka premična stvar, tudi če je del druge premične stvari ali je povezana z nepremično stvarjo, vključno z električno energijo.

6. člen

(1) Izdelek ima napako, kadar njegova varnost ni takšna, kot jo potrošnik lahko upravičeno pričakuje. Pri oceni, kakšno varnost je potrošnik upravičen pričakovati, je treba upoštevati zlasti:

1. predstavitev izdelka glede na njegovo namembnost,
2. predvidljivo uporabo izdelka na razumen način,
3. čas, ko je bil izdelek dan v promet.

(2) Ne šteje se, da ima izdelek napako samo zato, ker je bil pozneje dan v promet boljši izdelek.

7. člen

Oškodovanec mora dokazati napako, škodo in vzročno zvezo med njima.

8. člen

Izdelek je dan v promet v trenutku, ko ga je proizvajalec ne glede na pravni naslov dal na razpolago ali v uporabo oziroma ga je odposlal.

9. člen

Proizvajalec je odgovoren za škodo, ki jo je povzročil izdelek z napako, če je škoda nastala deset let od dneva, ko je ta izdelek dal v promet.

10. člen

Proizvajalec ni odgovoren za škodo, če dokaže, da:

- izdelka ni dal v promet;
- iz okoliščin izhaja, da napake, ki je povzročila škodo, ni bilo v času, ko je izdelek dal v promet;
- je napaka posledica skladnosti izdelka s prisilnimi predpisi;
- je izdelal le sestavni del oziroma sestavino izdelka oziroma pridobil osnovno surovino ali dodatno surovino ali aditiv in da je napaka nastala zaradi konstrukcije ali izdelave izdelka, v katerega je bil sestavni del vgrajen oziroma za katerega je bila uporabljena osnovna ali dodatna surovina oziroma aditiv, ali da je napaka nastala zaradi navodila proizvajalca tega izdelka;
- svetovna raven znanosti in tehničnega napredka v času, ko je dal izdelek v promet, ni bila takšna, da bi bilo možno napako na izdelku odkriti (npr. z znanimi metodami in analizami);
- izdelka ni izdelal za prodajo ali kakršnokoli drugo obliko distribucije v ekonomske namene, niti ga ni izdelal ali dal v promet v okviru svoje dejavnosti.

11. člen

Odgovornosti za škodo po tem poglavju s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

11.a člen

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike.

III. OGLAŠEVANJE BLAGA IN STORITEV

12. člen

(1) Oglaševanje blaga in storitev ne sme biti v nasprotju z zakonom, ne sme biti nedostojno ali zavajajoče.

(2) Oglaševalska sporočila morajo biti v slovenskem jeziku, na območjih kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa so lahko v jeziku narodne skupnosti. Posamezne besede ali krajše besedne zveze v tujem jeziku, ki so zaradi običajne uporabe razumljive večini potrošnikov, se lahko uporabljajo, če predstavljajo sestavni del celostne podobe.

12.a člen

Nedostojno oglaševanje blaga in storitev pomeni oglaševanje, ki vsebuje sestavine, ki so žaljive ali bi lahko bile žaljive za potrošnike, bralce, poslušalce in gledalce, ali sestavine, ki nasprotujejo morali.

12.b člen

(1) Zavajajoče oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršenkoli način, vključno s predstavitvijo blaga in storitev, zavaja ali utegne zavajati potrošnika, ki mu je oglaševanje namenjeno ali ga lahko doseže in ki bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivalo na ekonom-

sko obnašanje potrošnika ali ki iz enakih razlogov škodi ali bi verjetno škodilo konkurentom.

(2) Zavajajoče oglaševanje je zlasti oglaševanje, ki izkorišča ali bi lahko izkoriščalo potrošnikovo neizkušenost in neznanje v dobičkonosne namene, ki vsebuje nejasnosti, čezmerna pretiravanja ali druge podobne sestavine, ki potrošnika zavajajo ali bi ga lahko zavajale.

12.c člen

(1) Primerjalno oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršenkoli način, izrecno ali z nakazovanjem, določa identiteto konkurenta oziroma blaga ali storitev, ki jih ponuja konkurent.

(2) Primerjalno oglaševanje je dovoljeno, če:

- ni zavajajoče;
- primerja resnične podatke glede blaga ali storitev, ki zadovoljujejo iste potrebe ali imajo enak pomen;
- objektivno primerja eno ali več objektivnih, namenskih ali predstavitvenih lastnosti glede takega blaga, tudi cene;
- ne ustvarja zmede na trgu med oglaševalcem in konkurentom ali med blagovnimi oziroma storitvenimi znamkami, trgovskimi imeni, drugimi znaki razlikovanja, blagom ali storitvami oglaševalca in konkurentov;
- ne diskreditira ali očrni blagovnih oziroma storitvenih znamk, trgovskih imen, drugih znakov razlikovanja, storitev, dejavnosti ali razmer konkurenta;
- pri izdelkih z označbo porekla blaga v vsakem primeru obravnava izdelke z enakim poreklom;
- se nelojalno ne okorišča z ugledom blagovne oziroma storitvene znamke, trgovskega imena ali drugimi znaki razlikovanja konkurenta ali s poreklom konkurenčnih proizvodov;
- ne predstavlja blaga ali storitev kot ponaredke ali kopije blaga, ki ima zavarovano blagovno oziroma storitveno znamko ali trgovsko ime.

(3) Vsaka primerjava, ki se nanaša na posebno ponudbo mora jasno in nedvoumno navajati datum prenehanja ponudbe. Če ponudba še ni pričela veljati, mora navajati tudi datum začetka obdobja, v katerem se uporablja posebna cena ali kaki drugi pogoji. Primerjava mora navajati, da posebna ponudba velja le za omejene količine blaga in storitev.

12.č člen

Določila tega poglavja se uporabljajo tudi za oblike oglaševanja, ki niso namenjene potrošnikom.

12.d člen

(1) Glede na okoliščine konkretnega primera in upoštevajoč upravičen interes oglaševalca, potrošnika in drugih strank v postopku lahko sodišče ali organ pred katerim teče postopek v postopku, ki se nanaša na oglaševanje, od oglaševalca zahteva, naj predloži dokaze o resničnosti oglaševalskih trditev, v katerih navaja domnevana dejstva, pri primerjalnem oglaševanju pa, da mora predložiti dokaze v roku, ki ne sme biti daljši od osmih dni.

(2) Če oglaševalec dokazov iz prejšnjega odstavka ne predloži ali če predloži pomanjkljive dokaze, se šteje, da trditve, v katerih so navedena domnevana dejstva, niso točne.

13. člen

Na zahtevo državnega organa, organizacije potrošnikov, potrošnika ali na lastno pobudo lahko poda stanovsko združenje oglaševalcev mnenje o tem, ali je določeno oglaševanje nedostojno oziroma zavajajoče.

14. člen

(1) Pravne in fizične, domače ali tuje osebe, ki opravljajo dejavnost oglaševanja na območju Republike Slovenije, se lahko združujejo v Slovensko oglaševalsko zbornico.

(2) Zbornica je pravna oseba. Svojo organizacijo in delovanje določi s statutom.

15. člen

Oglaševanje ne sme vsebovati sestavin, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavin, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj.

15.a člen

(1) V vseh oglaševalskih sporočilih, ki so del ali pa predstavljajo storitev informacijske družbe, mora biti, če ni z drugim predpisom to že urejeno v enakem ali večjem obsegu, poleg podatkov iz 2. člena tega zakona zagotovljeno tudi, da je jasno prepoznavno, da gre za oglaševalsko sporočilo in katero podjetje je njegov naročnik.

(2) Če oglaševalsko sporočilo obsega posebne ponudbe (popusti, premije, darila in podobno), morajo biti le-te jasno prepoznavne, pogoji za njihovo pridobitev pa dostopni in jasni ter nedvoumno navedeni. Enako velja tudi za dovoljena nagradna tekmovanja ali igre na srečo.

IV. GARANCIJA ZA BREZHIBNO DELOVANJE STVARI

15.b člen

(1) Blago, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje, je blago, katerega brezhibno delovanje se zagotavlja z vzdrževanjem ali zamenjavo njegovih sestavnih delov. To velja tudi za blago, ki se kupuje samostojno, uporablja pa se kot sestavni del drugega blaga.

(2) Minister, pristojen za gospodarstvo, izda predpis, s katerim določi blago iz prvega odstavka tega člena ter podrobneje uredi garancijske obveznosti za posamezne vrste blaga, zlasti:

- najkrajši garancijski rok;
- čas po preteku garancijskega roka, v katerem je proizvajalec dolžan zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate.

16. člen

(1) Za blago iz prejšnjega člena mora proizvajalec ali prodajalec ob sklenitvi prodajne pogodbe izročiti potrošniku garancijski list, navodila za sestavo in uporabo in seznam pooblaščenih servisov. Pri tem je dolžan zagotoviti pooblaščen servis, razen če sam ne opravlja te dejavnosti.

(2) Pooblaščen je tisti servis, ki ima veljavno pooblastilo proizvajalca, da lahko izvaja servisna dela na proizvodih in ima sklenjeno pogodbo za dobavo originalnih rezervnih delov.

(3) Garancijski list mora biti za potrošnika lahko razumljiv. Kadar je izdelek namenjen prodaji na ozemlju Republike Slovenije, mora biti garancijski list v celoti v slovenskem jeziku.

(4) Proizvajalec je dolžan zagotoviti popravilo in vzdrževanje izdelka, za čas garancijskega roka oziroma njegovega podaljšanja brezplačno, po poteku le tega pa proti plačilu tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo.

(5) Tudi po preteku garancijskega roka je proizvajalec dolžan potrošniku zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate.

(6) Pravice iz garancije lahko potrošnik uveljavlja tudi proti prodajalcu.

(7) Tudi za rabljeno blago iz 15.b člena mora prodajalec, registriran za opravljanje dejavnosti prodaje rabljenega blaga, ob sklenitvi prodajne pogodbe izročiti potrošniku garancijski list, navodila za sestavo in uporabo in seznam pooblaščenih servisov. V primeru, da za tako blago v Republiki Sloveniji še ni pooblaščenega servisa, je dolžan zagotoviti pooblaščen servis, razen če sam ne opravlja te dejavnosti.

(8) Prodajalec stanovanja ali poslovnega prostora mora kupcu najkasneje ob izročitvi stanovanja predati garancijske liste za vso vgrajeno blago iz 15.b člena tega zakona.

17. člen

(črtan)

18. člen

(1) Garancijski list mora vsebovati zlasti naslednje podatke:

1. firmo in sedež proizvajalca,
2. podatke, ki identificirajo blago,
3. izjavo, da proizvajalec jamči za kakovost oziroma za brezhibno delovanje v garancijskem roku, ki začne teči z izročitvijo blaga potrošniku,
4. trajanje garancijskega roka,
5. firmo in sedež prodajalca ter datum izročitve blaga potrošniku,
6. najkrajši garancijski rok, ki ne sme biti krajši od enega leta, razen če gre za rabljeno blago, za katerega lahko prodajalec določi krajši garancijski rok,
7. čas po preteku garancijskega roka, v katerem je proizvajalec dolžan zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate, ki mora biti vsaj trikrat daljši od garancijskega roka.

(2) Proizvajalec ima obveznosti po zakonu, tudi če za blago, določeno v predpisu iz 15.b člena tega zakona, garancijski list ni bil izdan ali ni bil izročen potrošniku ali iz njegove vsebine ne izhajajo z zakonom predpisane obveznosti proizvajalca.

(3) Šteje se, da garancijski list ni bil izdan, če potrošniku niso bile izročene listine, na katerih so vsi podatki iz prvega odstavka tega člena. Če se podatki iz prvega odstavka tega člena nahajajo na različnih listinah, mora prodajalec potrošnika na to posebej opozoriti.

(4) Proizvajalec ima vse obveznosti po zakonu tudi, če garancija ni obvezna, pa jo je javno obljubljal (prostovoljna garancija).

19. člen

Stroške za material, nadomestne dele, delo, prenos in prevoz izdelkov, ki nastanejo pri odpravljanju okvar oziroma pri nadomestitvi izdelka z novim na podlagi garancije, plača proizvajalec.

20. člen

(1) Proizvajalec mora zagotoviti, da pooblaščen servis razpolaga z vsemi potrebnimi nadomestnimi deli za odpravo okvar in pomanjkljivosti, da takoj sprejme blago v popravilo in da napake odpravijo najkasneje v skupnem roku 45 dni od dneva, ko je dajalec garancije oziroma pooblaščen servis prejel zahtevo za brezplačno odpravo okvare in pomanjkljivosti izdelka. Če proizvajalec tega v tem roku ne stori, mora potrošniku brezplačno nadomestiti tak izdelek z enakim novim in brezhibnim izdelkom.

(2) Proizvajalec oziroma pooblaščen servis lahko potrošniku za čas popravila blaga, za katerega le ta uveljavlja garancijo, zagotovi brezplačno uporabo podobnega izdelka.

(3) V primeru, da proizvajalec oziroma pooblaščen servis tega potrošniku ne zagotovi, ima potrošnik pravico do povračila škode, ki jo je pretrpel zaradi tega, ker stvari ni mogel uporabljati, in sicer od trenutka, ko je zahteval popravilo ali zamenjavo, do njune izvršitve.

21. člen

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike.

V. POGODBENI POGOJI

22. člen

(1) Za pogodbene pogoje po tem zakonu se štejejo vse sestavine pogodbe, ki jih določi podjetje, zlasti tiste, ki so določene v obliki formularne pogodbe ali splošnih pogojev poslovanja, na katere se pogodba sklicuje.

(2) Pogodbeni pogoji zavezujejo potrošnika le, če je bil pred sklenitvijo pogodbe seznanjen z njihovim celotnim besedilom.

(3) Šteje se, da je bil potrošnik seznanjen s celotnim besedilom pogodbenih pogojev, če ga je nanje podjetje izrecno opozorilo in če so mu bili dostopni brez težav.

(4) Pogodbeni pogoji iz prvega odstavka tega člena morajo biti jasni in razumljivi.

(5) Nejasna določila je treba razlagati v korist potrošnika.

23. člen

(1) Podjetje ne sme postavljati pogodbenih pogojev, ki so nepošteni do potrošnika.

(2) Pogodbeni pogoji iz prejšnjega odstavka so nični.

24. člen

(1) Pogodbeni pogoji se štejejo za nepoštena, če:

- v škodo potrošnika povzročijo znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank ali

- povzročijo, da je izpolnitev pogodbe neutemeljeno v škodo potrošnika ali

- povzročijo, da je izpolnitev pogodbe znatno drugačna od tistega, kar je potrošnik utemeljeno pričakoval ali
- nasprotujejo načelu poštenja in vestnosti.

(2) Pogodbene pogoje je treba razlagati v povezavi z drugimi pogoji v isti pogodbi ali v drugi pogodbi med istima strankama in ob upoštevanju narave blaga oziroma storitev in vseh drugih okoliščin v zvezi s sklenitvijo pogodbe.

(3) Če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, se šteje za nepošten pogodbeni pogoj zlasti določba:

- po kateri lahko podjetje odstopi od pogodbe v vsakem primeru;

- s katero se potrošnik odpove pravici do uveljavljanja določenih ugovorov (npr. ugovor zaradi ničnosti, spodbornosti, neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve pogodbe);

- po kateri cena ni določena ali ni dovolj določena;

- ki izključuje odgovornost za škodo, ki jo je podjetje ali oseba, za katero je podjetje odgovorno, povzročila namenoma ali iz malomarnosti;

- s katero si podjetje zagotovi neprimerno dolg rok za izpolnitev potrošnikovega naročila;

- s katero se podjetju dovoljuje, da enostransko spremeni pogodbene pogoje, ki so bistveni za pogodbeno razmerje;

- po kateri si podjetje pridrži pravico odločati, ali je dobavljeno blago v skladu s pogoji iz pogodbe;

- s katero se določi pogodbeni kazen v korist podjetja;

- s katero lahko podjetje prenese svoje pogodbene obveznosti na tretjo osebo, ki v pogodbi ni bila navedena po imenu;

- s katero se na potrošnika prenese dokazno breme, ki ga po veljavnem pravu nosi podjetje;

- ki izključuje ali omejuje odgovornost podjetja za primer smrti ali poškodb potrošnika, ki so posledica dejanja ali opustitve podjetja;

- ki od potrošnika zahteva plačilo nesorazmerno visokega nadomestila v primeru, ko potrošnik ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;

- ki podjetju omogoča, da brez primerne odstopnega roka odstopi od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas;

- ki podjetju omogoča, da enostransko in brez navedbe razlogov spremeni lastnosti blaga ali storitev, ki so predmet pogodbe;

- ki podjetju omogoča, da ceno blaga ali storitev določi ali zviša ob dobavi, potrošniku pa ne daje možnosti odstopa od pogodbe, če je tako določena cena previsoka glede na ceno, dogovorjeno ob sklenitvi pogodbe;

- ki podjetju daje izključno pravico razlage pogodbenih določil;

- ki potrošnika zavezuje k izpolnitvi vseh pogodbenih obveznosti tudi v primeru, ko podjetje ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;

- ki omejuje ali izključuje potrošnikove pravice do pravnega varstva, zlasti še določbe, ki potrošniku omejujejo dostop do dokaznega gradiva;

- ki daje podjetju pravico do podaljševanja pogodbe sklenjene za določen čas, kadar je rok, v katerem lahko potrošnik izrazi željo, da ne bo podaljšal pogodbe, nerazumno kratek;

- ki omejuje obveznost podjetja, da spoštuje obveznosti, ki so jih prevzeli njegovi zastopniki.

VI. PRODAJA BLAGA IN OPRAVLJANJE STORITEV

1. Splošno

25. člen

(1) Podjetje mora prodajati blago potrošniku oziroma opravljati storitve zanj na način, ki ni v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji.

(2) Podjetje mora prodajati blago oziroma opravljati storitve vsem potrošnikom pod enakimi pogoji.

26. člen

(1) Podjetje mora za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, vidno označiti ceno, ki vključuje davek na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost.

(2) Cena blaga oziroma storitve mora biti označena v tolarjih.

(3) Podjetje mora upoštevati označene cene.

(4) V primeru, da gre za ponudbo v okviru storitev informacijske družbe, mora biti poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave.

(5) Minister, pristojen za trgovino, predpiše način označevanja cen blaga in storitev.

27. člen

Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se denarna obveznost potrošnika, ki se plačuje s posredovanjem banke ali druge organizacije za plačilni promet, šteje za plačano z dnem, ko je potrošnik dal nalog taki organizaciji.

27.a člen

(1) Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbeni stranke, ne sme dogovoriti uporabe višjih zamudnih obresti, kot jih določa obligacijski zakonik.

(2) Stroški opomina, ki ga izda podjetje, v primeru zamude plačila potrošnika kot pogodbeni stranke, ne smejo presežati dejanskih stroškov izdelave in pošiljanja opomina, hkrati pa tudi ne višine zamudnih obresti.

2. Posebna pravila o lastnostih blaga

28. člen

(1) Podjetje mora razprodajo objaviti na krajevno običajen način. Objava o uvedbi razprodaje mora vsebovati podatek o vrsti blaga, odstotku znižanja in času trajanja tovrstne prodaje.

(2) Blago, ki je na razprodaji, mora biti označeno s ceno pred znižanjem in z znižano ceno.

(3) Če je odstotek znižanja objavljen v razponu, mora najvišji odstotek znižanja zajemati najmanj eno četrtno vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji.

29. člen

Blago, ki je na razprodaji zato, ker bo v kratkem preteklo rok uporabnosti, mora imeti poleg označbe iz drugega odstavka 28. člena tudi posebej označen datum, ko poteče rok uporabnosti.

30. člen

Podjetje, ki prodaja blago z napako, mora tako blago fizično ločiti od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno opozoriti, da gre za prodajo blaga z napako, ter vsak kos takega blaga posebej označiti.

31. člen

(1) Podjetje je dolžno storiti vse, kar je potrebno, da se ohranijo vse lastnosti blaga, ki je namenjeno prodaji, zlasti blaga z omejenim rokom uporabnosti.

(2) Če je za blago predpisan rok uporabnosti, mora biti ta rok na blagu vidno in čitljivo označen.

(3) Če blago zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, ga podjetje ne sme dati v prodajo oziroma mora ustaviti njegovo prodajo ali na njem označiti, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi.

32. člen

(1) Podjetje mora potrošnika seznaniti z lastnostmi ponujenega blaga, po katerem povprašuje.

(2) Na izbranem kosu blaga mora podjetje potrošniku nazorno prikazati delovanje in ugotoviti njegovo brezhibnost. Če to ni mogoče, je podjetje dolžno potrošniku dati podrobna navodila in pojasnila o prodanem blagu.

(3) Če podjetje ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka, mora odstraniti blago iz prodaje.

33. člen

(1) Blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napako uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, mora proizvajalec priložiti navodilo za uporabo. Navodila za uporabo so lahko tudi prilepljena ali natisnjena na blagu oziroma na njegovi embalaži. Navodilo za uporabo je lahko v obliki besedila, slike ali skice oziroma kombinacije teh oblik.

(2) Vsebina navodila za uporabo mora biti za potrošnika lahko razumljiva in mu mora omogočati pravilno uporabo izdelka. Kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije, mora biti navodilo za uporabo v celoti v slovenskem jeziku.

(3) Navodilo za uporabo je dolžno priložiti tudi podjetje pri prodaji blaga potrošnikom.

34. člen

Podjetje mora za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, izročiti označbe, certifikat, izjavo o skladnosti, garancijski list, navodilo za sestavo in uporabo, seznam pooblaščenih servisov oziroma druge spremlne dokumente, če je s predpisom tako določeno.

35. člen

(1) Podjetje je dolžno za prodano blago oziroma opravljeno storitev potrošniku izdati račun, razen če ni z drugim predpisom drugače določeno.

(2) Potrošniku mora podjetje omogočiti, da preveri pravičnost zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve.

36. člen

(1) Prodajalec mora blago prodajati v primerni embalaži.

(2) Na potrošnikovo zahtevo je podjetje dolžno blago posebej zaviti. Takšno zavijanje lahko podjetje potrošniku posebej zaračuna do višine dejanskih stroškov.

(3) Embalaža mora biti zdravju neškodljiva, primerna obliki in teži blaga in ne sme zavajati potrošnika o velikosti in teži blaga.

(4) Prodajalec mora na potrošnikovo zahtevo obdržati embalažo.

37. člen

(1) Prodajalec mora potrošniku izročiti blago v skladu s pogodbo in odgovarja za stvarne in pravne napake svoje izpolnitve.

(2) Napaka je stvarna:

1. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za njeno normalno rabo ali za promet;

2. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za posebno rabo, za katero jo kupec kupuje, ki pa je bila prodajalcu znana oziroma bi mu morala biti znana;

3. če stvar nima lastnosti in odlik, ki so bile izrecno ali molče dogovorjene oziroma predpisane;

4. če je prodajalec izročil stvar, ki se ne ujema z vzorcem ali modelom, razen če je bil vzorec ali model pokazan le zaradi obvestila.

(3) Primernost blaga za normalno rabo se presoja glede na običajno blago enake vrste in ob upoštevanju kakršnihkoli prodajalčevih izjav o značilnostih blaga, ki jih je dal prodajalec ali proizvajalec zlasti z oglaševanjem, predstavitvijo izdelka ali navedbami na blagu samem.

(4) Za odgovornost za stvarne in pravne napake se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, če ta zakon ne določa drugače.

37.a člen

(1) Potrošnik lahko uveljavlja svoje pravice iz naslova stvarne napake, če o napaki obvesti prodajalca v roku dveh mesecev od dneva, ko je bila napaka odkrita.

(2) Potrošnik mora v obvestilu o napaki natančneje opisati napako in prodajalcu omogočiti, da stvar pregleda.

(3) Obvestilo o napaki lahko potrošnik prodajalcu sporoči osebno, o čemer mu prodajalec mora izdati potrdilo, ali ga pošlje v prodajalno, kjer je bila stvar kupljena, ali pa za stopniku prodajalca, s katerim je sklenil pogodbo.

37.b člen

(1) Prodajalec ne odgovarja za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mineta dve leti, odkar je bila stvar izročena.

(2) Če je predmet pogodbe med prodajalcem in potrošnikom rabljena stvar, ne odgovarja prodajalec za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mine leto dni, odkar je bila stvar izročena.

(3) Šteje se, da je napaka na stvari obstajala že v času izročitve, če se pojavi v roku šest mesecev od izročitve.

37.c člen

(1) Potrošnik, ki je pravilno obvestil prodajalca o napaki, ima pravico od prodajalca zahtevati, da:

– odpravi napako na blagu ali
– vrne del plačanega zneska v sorazmerju z napako ali

– blago z napako zamenja z novim brezhibnim blagom ali

– vrne plačani znesek.

(2) V vsakem primeru ima potrošnik tudi pravico, da od prodajalca zahteva povrnitev škode, zlasti pa povračilo stroškov materiala, nadomestnih delov, dela, prenoza in prevoza izdelkov, ki nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Pravice potrošnika iz prvega odstavka ugasnejo s potekom dveh let od dneva, ko je o stvarni napaki obvestil prodajalca.

37. člen

(1) Z nobenim pogodbenim določilom ni mogoče omejiti ali izključiti prodajalčeve odgovornosti za stvarne napake, kot je določena s tem zakonom.

(2) Pogodbeno določilo, ki nasprotuje prejšnjemu odstavku, je nično.

38. člen

(1) Potrošnik ima pravico, če je bila storitev opravljena nepravilno, od izvajalca storitve zahtevati, da:

- odpravi pomanjkljivosti pri opravljeni storitvi ali
- vrne del plačanega zneska v sorazmerju s pomanjkljivostjo pri opravljeni storitvi ali
- ponovno opravi storitev ali
- vrne plačani znesek.

(2) Roki, ki so določeni za odgovornost prodajalca za stvarne napake, se smiselno uporabljajo tudi za izvajalca storitve, če s posebnim zakonom ni določen daljši rok.

39. člen

(1) Če v primerih iz 37. in 38. člena napaka ni sporna, mora podjetje čimprej, vendar najpozneje v roku osmih dni ugoditi potrošnikovi zahtevi.

(2) Podjetje mora pisno odgovoriti potrošniku na zahtevo najpozneje v osmih dneh po njenem prejemu, če je napaka sporna.

40. člen

(1) Če podjetje uniči ali izgubi proizvod, ki mu je bil dan v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, je dolžno potrošniku po njegovi izbiri izročiti v osmih dneh nov enak proizvod ali mu takoj plačati odškodnino v višini drobnoprodajne cene novega proizvoda.

(2) Če podjetje poškoduje ali pokvari proizvod, ki mu je bil dan v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, je dolžno na lastne stroške v treh dneh odpraviti okvaro oziroma poškodbo, kadar se s tem ne zmanjšata vrednost in uporabnost proizvoda. V primeru, da tega ni mogoče zagotoviti, pripada potrošniku pravica iz prvega odstavka.

3. Predplačilo

41. člen

(1) Če podjetje molče ali izrecno pogojuje nakup blaga ali opravljanje storitev z delnim ali celotnim predplačilom in dobavi blago ali opravi storitev po prejemu predplačila, je dolžno potrošniku ob dobavi blaga ali izvedbi storitve obračunati in plačati odobri po obrestni meri, po kakršni se obrestujejo hranilne vloge, vezane nad tri mesece.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja, če je predplačilo plačano v roku manj kot 3 delovne dni pred dnem, ko se opravi dobava ali začne z opravljanjem storitev.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na predplačilo, se ne uporabljajo v primeru, ko podjetje pogojuje nakup blaga ali opravljanje storitve z izročitvijo are.

4. Posebne vrste pogodb

a) Dostava blaga na dom

42. člen

(1) Če se podjetje in potrošnik dogovorita o dostavi na dom ali na drug kraj, je podjetje dolžno, da potrošniku blago dostavi v brezhibnem stanju, v dogovorjeni količini in v dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje in mu hkrati izroči vso pripadajočo dokumentacijo.

(2) Za dostavo na dom se ne šteje puščanje blaga pred vrati potrošnikovega stanovanja.

b) Pogodbe, sklenjene na daljavo

43. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene na daljavo, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, vključno s finančnimi storitvami, ki so sklenjene med podjetjem in potrošnikom na podlagi organiziranega programa za ponujanje blaga ali storitev na daljavo, ki ga vodi podjetje in ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komunikacijo na daljavo, vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

(2) Sredstva za komuniciranje na daljavo so tista sredstva komunikacije, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank.

(3) Sredstva za komuniciranje na daljavo so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet oziroma internet.

43.a člen

(1) Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih na daljavo, se ne uporabljajo za:

1. pogodbe o gradnji in prodaji nepremičnin ter pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah razen oddaje v najem;
2. pogodbe o časovnem zakupi nepremičnin, ki so urejene z določbami od 59. do 60.e člena tega zakona;
3. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;

4. pogodbe o nastanitvi, prevozu, gostinskih storitvah, dobavi hrane in pijače, obisku prirediteljev in storitvah za prosti čas, kjer se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost v točno določenem trenutku ali v točno določenem roku;
5. pogodbe, ki so sklenjene:

- s pomočjo prodajnih avtomatov;
- z operaterji telekomunikacij ob uporabi javnih telefonskih govorilnic;
- na javni dražbi.

(2) Pri pogodbah o finančnih storitvah, ki obsegajo začetni sporazum o storitvi, temu pa sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega zakona uporabljajo samo za začetni sporazum. Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se določbe 43.b in 43.c člena uporabljajo samo pri prvem poslu. Kadar pa se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

43.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, mora potrošnik dobiti v času, ki je primeren glede na sredstvo komunikacije, najkasneje pa preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, naslednje podatke:

1. firmo in sedež podjetja;
2. bistvene lastnosti blaga ali storitve, vključno z najkrajšim rokom trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se izpolnitev;
3. ceno blaga ali storitve, vključno z vsemi davki in drugimi dajatvami;
4. morebitne stroške dostave;
5. podrobnejšo ureditev plačila ter načina in roka dobave ali izpolnitve;
6. opis pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 43.č členom nima pravice do odstopa mora biti o tem izrecno obveščen;

7. stroške, povezane z uporabo komunikacijskega sredstva, če se ti stroški razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;

8. rok veljavnosti ponudbe, še posebej cene.

(2) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe v okviru storitev informacijske družbe, morajo biti, poleg podatkov, navedenih v prejšnjem odstavku, in podatkov, navedenih v tretjem odstavku 2. člena, pred sklenitvijo pogodbe potrošniku na voljo naslednji podatki:

1. točna navedba tehničnih korakov, ki vodijo do sklenitve pogodbe;

2. navedba ali bo sklenjena pogodba shranjena pri podjetju in na kakšen način bo možen dostop do nje;

3. navedba tehnoloških sredstev, ki omogočajo prepoznavanje in popravljanje napak pred oddajo naročila;

4. jeziki, v katerih je možno skleniti pogodbo.

(3) V vsakem primeru pa je podjetje, razen če se pogodba sklene izključno z izmenjavo elektronske pošte ali primerljivih posameznih sporočil, dolžno potrošniku, takoj po prejemu naročila, potrditi naročilo, in sicer v elektronski obliki ter posredovati pogodbeno določila v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo.

(4) Podatki iz tega člena, katerih komercialni namen mora biti jasno izražen, morajo biti predstavljeni jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri tem pa je treba upoštevati načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki po zakonodaji držav članic niso poslovno sposobne.

(5) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe o finančnih storitvah, mora potrošnik poleg podatkov iz prvega odstavka dobiti tudi naslednje podatke:

1. opis glavnih značilnosti finančne storitve;

2. glavno poslovno dejavnost podjetja in vse naslove, ki so pomembni v poslovnem odnosu med potrošnikom in ponudnikom;

3. identiteto in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, kjer ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteto, naslov in funkcijo morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni ponudnik;

4. če je podjetje vpisano v sodni ali drug javni register, register, v katerega je vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake;

5. če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje, podatke o ustreznem nadzornem organu;

6. skupno ceno, ki jo mora za finančno storitev potrošnik plačati podjetju, vključno z vsemi provizijami, taksami in izdatki ter vsemi davki, ki jih podjetje odvede pri opravi storitve, ali, če natančne cene ni mogoče navesti, osnovo za njen izračun, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;

7. po potrebi ustrezno opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s posebnim tveganjem ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katere ponudnik nima vpliva, kot tudi opozorilo, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;

8. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in/ali stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna ponudnik;

9. podatke o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe na podlagi petega odstavka 43.d člena;

10. podatke o tem, ali je potrošniku dostopen mehanizem za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma;

11. pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo.

43.c člen

(1) Podjetje mora potrošniku v primernem času zagotoviti na primernem trajnem nosilcu podatkov podatke iz prejšnjega člena tega zakona vendar najkasneje ob dobavi blaga ali začetku opravljanja storitve, če mu ti podatki niso bili dani na takšen način že prej.

(2) V roku iz prejšnjega odstavka mora podjetje zagotoviti še:

1. pisno obvestilo o pravici do odstopa od pogodbe iz 43.č člena tega zakona ter o načinu in pogojih izvrševanja te pravice oziroma pisno obvestilo, da potrošnik v primerih iz petega odstavka 43.č člena te pravice nima;

2. naslov, kamor lahko potrošnik pošlje svoje ugovore, pripombe, zahtevke in izjave;

3. podatke o servisni službi in veljavnih garancijskih pogojih;

4. pogoje za odpoved pogodbe pri pogodbah, sklenjenih za nedoločen čas, oziroma pri pogodbah, sklenjenih za čas daljši od enega leta.

(3) V primeru pogodbe o finančnih storitvah morajo biti potrošniku podatki iz prejšnjega člena ter podatki o vseh pogodbenih pogojih zagotovljeni na primernem trajnem nosilcu podatkov že v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba. Izjemoma lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz tega odstavka takoj po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve podatkov in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

(4) Potrošnik lahko kadarkoli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju. Poleg tega ima potrošnik pravico do spremembe sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je to nezdržljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

(5) Določbi prvega in drugega odstavka se ne uporabljata za storitve, ki se opravijo neposredno preko sredstva za komuniciranje na daljavo, če gre za enkratno storitev, ki jo zaračunava operater komunikacijskega sredstva. Tudi v tem primeru pa ima potrošnik pravico dobiti točen naslov, kamor lahko pošlje svoje pritožbe.

(6) Za primeren trajni nosilec podatkov velja tisti nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča shranjevanje nanj naslovljenih podatkov tako, da so mu dostopni za kasnejšo uporabo v obdobju, primernem glede na namen podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predstavitev shranjenih podatkov. Primerna oblika je predvsem pisno obvestilo.

43.č člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v petnajstih dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo in pogodbah sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, je ta rok 30 dni. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je pošiljka oddana v roku.

(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo te obveznosti, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 43.c člena po dobavi blaga, začne teči petnajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega odstavka.

(4) Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.

(5) Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena:

1. pri pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanja na finančnih trgih, na katere podjetje nima nobenega vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, kot npr. pri pogodbah o storitvah

v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami ter zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa, ter opcijami za nakup ali prodajo kateregakoli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;

2. pri pogodbah, katerih predmet je blago, ki je bilo izdelano po natančnih navodilih potrošnika, ki je bilo prilagojeno njegovim osebnim potrebam, ki zaradi svoje narave ni primerno za vračilo, ki je hitro pokvarljivo ali kateremu je že potekel rok uporabe;

3. pri pogodbah o dobavi avdio ali video posnetkov ali računalniških programov, če je potrošnik odprl varnostni pečat;

4. pri pogodbah o dobavi časopisov, revij in periodičnih publikacij;

5. pri pogodbah za igre na srečo in storitvah loterije;

6. pri zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca.

(6) Edini strošek, ki bremeni potrošnika v zvezi z odstopom od pogodbe, je neposreden strošek vračila blaga, razen v primeru iz petega odstavka naslednjega člena.

43.d člen

(1) Če je potrošnik v primeru iz prejšnjega člena tega zakona odstopil od pogodbe, mu mora podjetje vrniti vsa opravljena plačila.

(2) Vračilo plačil mora podjetje opraviti takoj, ko je to mogoče, najkasneje pa v petnajstih dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe. Če podjetje zamudi z vračilom plačil, mora potrošniku poleg zakonitih zamudnih obresti plačati še eno desetino prejetih plačil za vsakih dopolnjenih trideset dni zamude pri vračilu.

(3) Če je potrošnik blago že prejel in od pogodbe odstopi, mora blago nepoškodovano in v nespremenjeni količini odposlati podjetju v petnajstih dneh po sporočilu iz prvega odstavka 43.č člena tega zakona, razen če je blago uničeno, pokvarjeno, izgubljeno ali se je njegova količina zmanjšala, ne da bi bil za to kriv potrošnik.

(4) Vrnitev prejetega blaga podjetju v roku za odstop od pogodbe se šteje za sporočilo o odstopu od pogodbe.

(5) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje od njega zahteva plačilo storitve, ki jo je zanj dejansko opravilo. Izpolnjevanje pogodbe se lahko začne šele s potrošnikovim soglasjem. Plačilo mora biti sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni. Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo le, če dokaže, da je bil potrošnik o njem ustrezno obveščen v skladu z 9. točko petega odstavka 43.b člena tega zakona.

43.e člen

(1) Podjetje mora izpolniti svoje obveznosti iz pogodbe v roku trideset dni od sklenitve pogodbe, razen če se stranki nista dogovorili drugače.

(2) Če podjetje ne more izpolniti svoje obveznosti, ker blago ni na razpolago ali ker ni pogojev za opravljanje storitve, mora podjetje o tem takoj obvestiti potrošnika in mu vrniti vsa opravljena plačila. Za vračilo plačil se uporablja določba drugega odstavka 43.d člena tega zakona.

43.f člen

Če se v zvezi s pogodbo sklenjeno na daljavo, zlorabi potrošnikova plačilna ali kreditna kartica, ima potrošnik, v primeru da transakcija še ni bila opravljena, pravico do preklica plačila pri podjetju, registriranem in pristojnem za opravljanje transakcije. V primeru, da je transakcija že opravljena ima

potrošnik pravico zahtevati vračilo zneska od podjetja, kateremu je bil znesek nakazan.

43.g člen

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika ter s potrošnikovim soglasjem za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, pa tudi za izpolnitev pogodbe, je na strani podjetja.

44. člen

(črtan)

45. člen

Če podjetje z namenom skleniti prodajno pogodbo pošlje potrošniku blago, ki ga ta ni naročil, se takšna pošiljka blaga šteje za reklamno darilo.

45.a člen

(1) Podjetje lahko uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto samo z vnaprejšnjim soglasjem posameznega potrošnika, ki mu je sporočilo namenjeno.

(2) Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik, na začetku vsakega razgovora s potrošnikom razkriti firmo in sedež podjetja in jasno povedati, da gre za klic, ki ima komercialni namen.

(3) V primeru pogodbe o finančnih storitvah je podjetje v telefonskem pogovoru dolžno seznaniti potrošnika tudi s podatki o identiteti osebe, ki je v stiku z njim, in njeni povezavi s podjetjem, s podatki iz 6. točke prvega odstavka 43.b člena ter 1., 5., 7. in 8. točke petega odstavka 43.b člena tega zakona. Hkrati ga mora seznaniti z možnostjo da mu bodo na njegovo zahtevo posredovani dodatni podatki iz prvega in petega odstavka 43.b člena tega zakona. Podjetje mora v vsakem primeru izpolniti svojo obveznost iz 43.c člena tega zakona.

(4) Če potrošnik pri kateremkoli stiku, vzpostavljenim s sredstvom za komunikacijo, ki omogoča osebna sporočila, izjavi, da ne želi več prejemati sporočil na takšen način, mu podjetje ne sme več pošiljati nobenih sporočil, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve.

c) Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov

46. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene:

1. med srečanjem izven poslovnih prostorov podjetja ali

2. med obiskom zastopnika ali pooblaščenca podjetja na potrošnikovem domu, na domu drugega potrošnika ali na delovnem mestu potrošnika, če do obiska ne pride na izrecno potrošnikovo željo.

(2) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, čeprav do obiska pride na izrecno željo potrošnika, vendar potrošnik v trenutku, ko je obisk zahteval, ni vedel ali ni mogel vedeti, da dobava blaga ali opravljanje storitve, ki je predmet te pogodbe, ne sodi med dejavnosti, za katere je podjetje registrirano.

(3) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene tako, da podjetje sprejme potrošnikovo ponudbo za sklenitev pogodbe, če je bila ponudba za sklenitev pogodbe dana v okoliščinah, ki so podobne tistim iz prvega in drugega odstavka tega člena (sejmi).

46.a člen

Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se ne uporabljajo za:

1. pogodbe o gradnji, prodaji in najemu nepremičnin in pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah;

2. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;

3. pogodbe o dobavi blaga in opravljanju storitev, če so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

– pogodba je sklenjena na podlagi kataloga podjetja, ki ga je potrošnik imel možnost preučiti v odsotnosti zastopnika ali pooblaščenca podjetja;

– potrošnik in zastopnik ali pooblaščenec podjetja imata s to in naslednjimi pogodbami namen vzpostaviti stalno zvezo;

– katalog in pogodba vsebujeta jasno določilo, da ima potrošnik pravico, da lahko podjetju vrne blago v roku, ki ni krajši od petnajst dni po prejemu ali da v istem roku odstopi od pogodbe, ne da bi pri tem imel kako drugo obveznost, razen da primerno hrani blago;

4. zavarovalne pogodbe;

5. pogodbe, katerih predmet so vrednostni papirji;

6. pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik iz naslova te pogodbe ne presega 3000 tolarjev.

46.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, mora podjetje potrošniku izročiti v rokih iz drugega odstavka tega člena pisno obvestilo, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora podjetje izročiti potrošniku:

– v primeru iz prvega odstavka 46. člena tega zakona ob sklenitvi pogodbe;

– v primeru iz drugega odstavka 46. člena tega zakona najkasneje ob sklenitvi pogodbe;

– v primeru iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, ko je bila dana ponudba.

46.c člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v petnajstih dneh podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 46.b člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 46.b člena po dobavi blaga, začne teči petnajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega odstavka.

(4) Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.

(5) Za način izvršitve in omejitve pravice do odstopa ter vračilo prejetega blaga in že plačane kupnine se smiselno uporabljajo določbe 43.č in 43.d člena tega zakona.

47. člen

(črtan)

d) Pogodbe o dobavi energije in vode

48. člen

(1) Pri izpolnjevanju pogodb o dobavi energije in vode potrošnikom je treba potrošniku ceno obračunati po dejanski dobavi izkazani na njegovem merilnem mestu. Če dejanske tehnične možnosti v obstoječih stavbah z več stanovanji oziroma poslovnimi prostori ne omogočajo merjenja dobavljene energije in vode pri posameznem potrošniku in pri odjemu za skupne prostore, se obračun dobavljene količine lahko izvede na osnovi med lastniki dogovorjenih razmerij ali drugega s predpisi opredeljenega razmerja. Potrošnik pa ima pravico, da se mu na njegove stroške omogoči vgraditev ustreznega merilnika, če tehnične možnosti to omogočajo. Pri obračunu dobavljene količine posameznemu potrošniku, je upravnik stavbe z več stanovanji oziroma poslovnimi prostori na zahtevo potrošnika dolžan predložiti račune dobaviteljev.

(2) Način merjenja za dobavljeno energijo in vodo se določi v posebnem področnem predpisu.

5. Prodaja na obroke

49. člen

(1) S pogodbo o prodaji blaga na obroke se podjetje (prodajalec) zavezuje, da bo potrošniku izročilo določeno blago, še preden mu bo kupnina popolnoma izplačana, potrošnik pa se zavezuje, da ga bo odplačal v obrokih v določenih časovnih presledkih.

(2) Pogodba o prodaji na obroke mora biti sestavljena v pisni obliki.

(3) Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, se smiselno uporabljajo tudi za prodajo storitev.

(4) Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, ne vplivajo na pravice potrošnikov po zakonu, ki ureja potrošniške kredite.

50. člen

(1) V pogodbeni listini morajo biti poleg blaga in njegove cene pri prodaji za gotovino navedeni tudi: skupen znesek vseh obročnih odplačil, všteti tudi tisto, kar je bilo plačano ob sklenitvi pogodbe, znesek posameznih obrokov, njihovo število ter njihovi roki, sicer lahko potrošnik odstopi od pogodbe.

(2) V pogodbi morajo biti izrecno navedene tudi pravice, ki jih ima potrošnik po tem poglavju (51., 53., 53.a in 54. člen).

(3) Če pravice iz prejšnjega odstavka niso navedene v pogodbi, jih lahko potrošnik kljub temu uveljavlja ali pa odstopi od pogodbe.

50.a člen

Nična so določila pogodbe o prodaji na obroke, ki bi bila za potrošnika manj ugodna od določb tega poglavja, razen določil o lastninskem pridržku.

51. člen

(1) Potrošnik ima pravico, da kadarkoli predčasno odplača ostanek dolžne kupnine, in to brez pogodbenih obresti, razen stroškov izdelave obračuna predčasnega odplačila kupnine.

(2) Drugačno pogodbeno določilo je nično.

52. člen

(1) Prodajalec lahko odstopi od pogodbe, če pride potrošnik v zamudo z začetnim obrokom.

(2) Po plačilu začetnega obroka lahko prodajalec odstopi od pogodbe, če pride potrošnik v zamudo z najmanj

dvema zaporednima obrokom, ki pomenita najmanj osmino kupnine.

(3) Izjemoma lahko prodajalec razdre pogodbo, če potrošnik pride v zamudo le z enim obrokom, kadar za plačilo kupnine niso predvideni več kot štirje obroki.

(4) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena lahko prodajalec, namesto da bi odstopil od pogodbe, zahteva od potrošnika, da plača ves ostanek kupnine, vendar mu mora pred tem pustiti dodaten petnajstdnevni rok.

53. člen

(1) Kadar to opravičuje okoliščine primera, lahko sodišče na zahtevo potrošnika podaljša roke za plačilo zamujenih obrov, če da potrošnik zavarovanje, da bo izpolnil obveznost in če prodajalec zaradi tega ne trpi škode.

(2) Nično je pogodbeno določilo o pogodbeni kazni za primer, če bi potrošnik prišel v zamudo s plačilom kakšnega obroka kupnine.

53.a člen

(1) Potrošnik lahko v vsakem primeru odstopi od pogodbe, če to pisno sporoči prodajalcu v petnajstih dneh po podpisu. Potrošnik se tej pravici ne more vnaprej odpovedati.

(2) Drugačno pogodbeno določilo je nično.

54. člen

(1) Če se pogodba razveže, mora prodajalec vrniti prežete obroke z zakonitimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel, in mu povrniti nujne stroške, ki jih je imel za blago.

(2) Potrošnik mora s svoje strani vrniti prodajalcu blago v stanju, v kakršnem je bilo tedaj, ko mu je bilo izročeno, in mu dati povračilo za njegovo uporabo vse do razveze pogodbe.

55. člen

(črtan)

56. člen

(1) Določbe o prodaji na obroke iz tega poglavja veljajo tudi pri drugih dogovorih, ki imajo enako vsebino, kot npr. zakupna pogodba z določilom, da bo v zakup dano blago prešlo v potrošnikovo lastnino, če bo določen čas plačeval zakupnino.

(2) Te določbe se uporabljajo tudi pri posojilu, ki je bilo potrošniku dano za nakup določenega blaga, če sta se podjetje, ki je potrošniku dalo posojilo (posojilodajalec) in prodajalec sporazumela, da bo potrošnik blago, ki mu ga je prodal prodajalec, odplačeval v obrokih, po pogodbi, sklenjeni med potrošnikom in prodajalcem.

6. Turistične storitve

57. člen

Dejavnost organiziranja in prodaje turističnih potovanj, dejavnost turističnih vodnikov in spremljevalcev ter dejavnost vodenja in usposabljanja na področju športa je urejeno v področnih zakonih.

58. člen

Podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, morajo potnike ustrezno zavarovati.

7. Časovni zakup stanovanjskih objektov

59. člen

(1) Pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za obdobje najmanj treh let, s katero podjetje potrošniku proti plačilu določene cene zagotovi ali obljubi zagotoviti pravico do uporabe stanovanjskega objekta v določenem obdobju leta ali

obdobju, ki ga je treba še določiti, in ki ne znaša manj kot sedem dni v letu.

(2) Za stanovanjski objekt po tem zakonu se šteje zemljišče, stavba ali del zemljišča oziroma stavbe, ki je namenjen trajnemu ali začasnemu prebivanju, in ki po pravu države, v kateri se nahaja, predstavlja predmet pravnega prometa.

(3) Pravica do uporabe po tem zakonu je lahko stvarna ali druga pravica, ki lahko izvira tudi iz članstva v društvu, deleža v družbi ali zadrugi.

60. člen

(1) Ponudnik pravice o časovnem zakupu mora vsakemu interesentu izročiti prospekt, ki poleg splošnega opisa stanovanjskega objekta, ki je predmet pravice, vsebuje tudi natančne podatke v skladu s prvim in drugim odstavkom 60.b člena tega zakona.

(2) Prospekt je sestavni del pogodbe o časovnem zakupu.

(3) Če ima interesent stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva prospekt v uradnem jeziku te države.

(4) Prospekt, ki se nanaša na objekt v Republiki Sloveniji ali prospekt, ki se izroča državljanu Republike Slovenije ali osebi s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, mora biti tudi v slovenskem jeziku.

(5) Pri vsakem oglaševanju sklepanja pogodb o časovnem zakupu stanovanjskih objektov je treba navesti, da je mogoče dobiti prospekt in kje ga je mogoče dobiti.

60.a člen

(1) Pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov mora biti sklenjena v pisni obliki. Pogodba mora vsebovati vse podatke, našteje v 60.b členu tega zakona. Glede jezika, v katerem je pogodba sestavljena se smiselno uporabljajo določila tretjega odstavka 60. člena tega zakona.

(2) Vsebina pogodbe o časovnem zakupu mora ustrezati besedilu prospekta, ki se izroči potrošniku. Če pogodbeni stranki ne skleneta drugačnega dogovora, se pred sklenitvijo pogodbe lahko spremeni vsebina prospekta le v primeru, ko to narekujejo okoliščine, na katere podjetje ni imelo vpliva. Takšne spremembe se morajo potrošniku sporočiti pred sklenitvijo pogodbe v pisni obliki.

(3) Poleg izvirnika pogodbe mora podjetje potrošniku izročiti overjen prevod pogodbe v jeziku države, kjer se stanovanjski objekt nahaja, v primeru, ko je ta jezik drugačen od jezika, v katerem je sestavljena pogodba. Ta obveznost ne velja v primeru, ko so predmet pogodbe o časovnem zakupu deli stanovanjskih objektov, ki se nahajajo v dveh ali več državah.

60.b člen

(1) Prospekt in pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov morata vsebovati naslednje podatke:

1. firmo in sedež podjetja ter ime morebitnega zastopnika podjetja;

2. natančen opis narave pravice, ki je predmet pogodbe in opis izpolnjenih pogojev ali pogojev, ki jih je v skladu z zakonodajo države, kjer se stanovanjski objekt nahaja za izvrševanje pravice še potrebno izpolniti;

3. natančen opis stanovanjskega objekta in njegove lege, če je predmet pogodbe določen stanovanjski objekt;

4. podatke iz evidence nepremičnin za objekt, če takšna evidenca obstaja;

5. v primeru stanovanjskega objekta v stanju načrtovanja ali gradnje pa tudi:

– stanje gradbenih del in del na skupnih komunalnih napravah;

– rok za dokončanje del;

– če se pravica nanaša na določen stanovanjski objekt, naziv in naslov pristojnega upravnega organa ter številke potrebnih dovoljenj;

– če se pravica nanaša na določen stanovanjski objekt, stanje del na skupnih komunalnih napravah, kot so plinski, električni, vodovodni in telefonski priključek;

– zagotovila, ki obstajajo za dokončanje stanovanjskega objekta in vračilo nadomestila potrošniku v primeru nedokončanja stanovanjskega objekta;

– komunalne naprave (plinski, električni, vodovodni in telefonski priključek) in storitve (vzdrževanje, odvoz smeti), ki so ali bodo na razpolago potrošniku in pogoje za njihovo uporabo;

6. načela, po katerih bo potekalo vzdrževanje, popravila in upravljanje stanovanjskega objekta ali stanovanjskih objektov;

7. skupne naprave, kot so savne ali bazeni, ki jih potrošnik lahko uporablja ali jih bo lahko uporabljal in morebitni pogoji za uporabo;

8. ceno, ki jo mora potrošnik plačati za uporabo stanovanjskega objekta, osnovo za izračun in oceno zneska tekočih stroškov, ki jih mora potrošnik plačati za uporabo skupnih naprav in storitev, ki so mu ali mu bodo na razpolago, oceno zneska upravnih stroškov (davki, dajatve) ter oceno stroškov upravljanja, vzdrževanja in popravil stanovanjskega objekta;

9. podatek, ali lahko potrošnik sodeluje pri poslih menjave ali ponovne prodaje pogodbene pravice uporabe in ocena stroškov v primeru, da podjetje ali tretja oseba, določena v pogodbi s strani podjetja, posreduje pri menjavi ali ponovni prodaji;

10. navodilo glede pravice potrošnika do odstopa od pogodbe v skladu z določili 60.c člena tega zakona, ime in naslov prejemnika pisne izjave o odstopu, navodilo glede odstopnega roka in pisno obliko izjave o odstopu. Po potrebi mora prospekt opredeliti tudi stroške, ki jih mora kriti potrošnik v primeru odstopa od pogodbe v skladu s tretjim odstavkom 60.c člena tega zakona;

11. navodilo glede pridobivanja drugih podatkov.

(2) Pogodba mora poleg navedenega vsebovati tudi naslednje:

1. ime, priimek in stalno prebivališče potrošnika;

2. natančno določeno časovno obdobje v letu, v katerem se pravica uporabe lahko izvršuje, trajanje veljavnosti pravice in druge podatke, pomembne za izvrševanje pravice uporabe;

3. izjavo, da pridobitev in izvrševanje pravice uporabe nista povezana s stroški, obveznostmi ali bremenami, ki niso opredeljeni v pogodbi;

4. datum in kraj podpisa pogodbe.

60.c člen

(1) Potrošnik ima pravico, da v petnajstih dneh od sklenitve pogodbe oziroma predpogodbe podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe oziroma predpogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

(2) Če v pogodbi manjka eden od podatkov, predpisanih v 60.b členu tega zakona, ali če ni bil izročen prospekt ali če je pogodba sestavljena v jeziku v nasprotju z določbami tega zakona, prične rok iz prejšnjega odstavka tega člena teči po pisnem sporočilu manjkajočega podatka potrošniku, a najkasneje tri mesece po sklenitvi pogodbe.

(3) Če potrošnik odstopi od pogodbe se smiselno uporablja določila 43.d člena tega zakona. Potrošnik ni dolžan povrniti morebitnih stroškov uporabe stanovanjskega objekta in drugih storitev. Potrošnik je dolžan povrniti stroške pravnih dejanj, povezanih s sklenitvijo pogodbe, ki jih je bilo potrebno opraviti pred iztekom odpovednega roka iz prvega odstavka tega člena, če je to v pogodbi izrecno določeno.

60.č člen

Nično je pogodbeno določilo, po katerem mora potrošnik del cene ali stroškov plačati pred potekom roka iz prvega odstavka prejšnjega člena.

60.d člen

(1) Če se cena, ki jo mora za pravico uporabe plačati potrošnik, v celoti ali delno financira s kreditom podjetja, z odstopom od pogodbe o časovnem zakupu preneha veljati tudi posojilna pogodba. V primeru odstopa od pogodbe sta obe strani dolžni vrniti prejete vsote. Podjetje do potrošnika nima nobenih zahtevkov glede plačil obresti in stroškov.

(2) Prejšnji odstavek tega člena se uporablja tudi v primerih, ko je posojilodajalec druga oseba, pa je podjetje posredovalo pri sklenitvi posojilne pogodbe oziroma je potrošnika napotilo na posojilodajalca.

60.e člen

Če pogodbo o časovnem zakupu stanovanjskih objektov, ali posojilno pogodbo iz prejšnjega člena urejajo tuji pravni predpisi, se določbe tega zakona kljub temu uporabljajo, če:

1. se stanovanjski objekt nahaja na ozemlju države članice Evropske unije ali

2. če pride do sklenitve pogodbe na podlagi javne ponudbe, javnega oglaševanja ali podobne poslovne dejavnosti, ki jo opravlja podjetje na ozemlju Republike Slovenije, in če ima potrošnik pri oddaji izjave, ki se nanaša na sklenitev pogodbe, stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji.

VII. NOSILCI VARSTVA POTROŠNIKOV

1. Urad za varstvo potrošnikov

61. člen

(1) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov opravlja v skladu z zakonom Urad Republike Slovenije za varstvo potrošnikov (v nadaljevanju: urad).

(2) Urad na podlagi nacionalnega programa varstva potrošnikov pripravi letni program varstva potrošnikov, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

62. člen

(1) Pri uradu je strokovni svet, ki ga sestavljajo predstavniki zainteresiranih pristojnih upravnih organov, organizacij potrošnikov, podjetniških zbornic in združenj ter ugledni strokovnjaki s področja varstva potrošnikov.

(2) Število članov in sestavo strokovnega sveta določi minister, pristojen za trgovino.

(3) Strokovni svet sodeluje pri pripravi nacionalnega in letnega programa za varstvo potrošnikov in obravnava druga vprašanja, ki zadevajo strokovno delo urada ter daje direktorju urada mnenja in predloge.

2. Organizacije potrošnikov

63. člen

(1) Za organizacije potrošnikov se štejejo organizacije, registrirane kot društva ali zavodi ali druge organizacije, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti in jih ustanovijo potrošniki zaradi varstva svojih pravic ter so vpisane v register potrošniških organizacij pri uradu.

(2) Pogoj za vpis v register potrošniških organizacij v register je nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga in storitev, kar pomeni, da organizacija ne sme pridobivati sredstev od ponudnikov blaga in storitev.

(3) Potrošniške organizacije, registrirane pri uradu, se lahko povezujejo v zvezo potrošniških organizacij z namenom aktivno podpirati in krepi interese potrošniških organizacij na državnem in mednarodnem nivoju.

(4) Minister, pristojen za trgovino, v treh mesecih po uveljavitvi zakona predpiše pravilnik o načinu in drugih pogojih za vpis potrošniških organizacij v register.

3. Izvajalci izobraževanja potrošnikov

64. člen

(1) Vzgojno-izobraževalni programi osnovnega in srednjega šolstva vsebujejo tudi temeljna znanja o varstvu potrošnikov.

(2) Urad sodeluje z vzgojno-izobraževalnimi institucijami pri pripravi izobraževalnih programov varstva potrošnikov. Urad in organizacije potrošnikov lahko izvajajo programe strokovnega izpopolnjevanja za učitelje za pridobivanje temeljnih znanj iz varstva potrošnikov.

(3) Organizacije potrošnikov lahko sodelujejo z vzgojno-izobraževalnimi institucijami, pripravljajo vzgojno-izobraževalna gradiva in vodijo druge vzgojno-izobraževalne aktivnosti s področja varstva potrošnikov za potrošnike vseh starostnih skupin.

4. Varuh človekovih pravic

65. člen

Na področju varstva pravic potrošnikov opravlja svoje naloge v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in nosilcev javnih pooblastil tudi varuh človekovih pravic.

VIII. NACIONALNI PROGRAM VARSTVA POTROŠNIKOV

66. člen

(1) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov se opravljajo kot javna služba, katere trajnost in nemotenost opravljanja zagotavlja v javnem interesu Republika Slovenija.

(2) Javna služba iz prejšnjega odstavka se ne opravlja z namenom pridobivanja dobička.

(3) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov, ki se opravljajo kot javna služba, so: svetovanje potrošnikom, obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter izvajanje primerjalnih ocenjevanj blaga in storitev.

(4) Obseg javne službe na področju varstva potrošnikov se določi z nacionalnim programom varstva potrošnikov.

67. člen

(1) Nacionalni program varstva potrošnikov določa temelje politike varstva potrošnikov in opredeljuje obseg dejavnosti, ki se financira oziroma sofinancira iz državnega proračuna.

(2) Z nacionalnim programom varstva potrošnikov se določijo zlasti:

- načela in cilji politike varstva potrošnikov,
- naloge, ki imajo pri uresničevanju politike varstva potrošnikov prioriteto,
- vrste nalog na področju varstva potrošnikov, ki se bodo opravljale na podlagi koncesij,
- okvirni obseg sredstev za izvedbo nalog iz nacionalnega programa,
- okvirni obseg sredstev za spodbujanje razvoja in delovanja potrošniških organizacij.

68. člen

Javno službo lahko na podlagi koncesije opravljajo potrošniške organizacije, vpisane v register pri uradu in strokovne organizacije, katerih cilj ni pridobivanje dobička ter izvajajo posamezne strokovne in raziskovalne naloge na področju varstva potrošnikov.

69. člen

(1) Koncesija za opravljanje javne službe na področju varstva potrošnikov se podeli z odločbo Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega razpisa.

(2) V javnem razpisu za podelitev koncesije se navedejo zlasti:

- predmet koncesije,
- pogoji za opravljanje javne službe,
- čas, za katerega se bo podelila koncesija,
- rok, do katerega se sprejemajo prijave in
- rok, do katerega bodo prijavljeni obveščeni o izbiri.

(3) Razmerja med koncedentom in koncesionarjem se uredijo s pogodbo o koncesiji.

(4) S pogodbo se uredijo zlasti:

- obseg izvajanja javne službe,
- začetek izvajanja javne službe,
- rok za odpoved koncesije,
- sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent.

(5) Pogodba se sklene v pisni obliki.

IX. INŠPEKCIJSKI NADZOR IN UPRAVNI UKREPI

70. člen

Tržni inšpektorat in drugi pristojni inšpekcijski organi v skladu s svojimi pooblastili nadzirajo uresničevanje tega zakona in izrekajo ukrepe v skladu z zakonom.

71. člen

(1) Če podjetje neupravičeno zavrne potrošnikovo zahtevo, naj mu blago z napako zamenja z novim blagom ali naj mu vrne znesek za plačano blago ali naj odpravi napako na blagu, lahko izda pristojni tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekciji organ na potrošnikov predlog odločbo, s katero podjetju odredi, naj ugotovi zahtevo.

(2) Odločbo iz prejšnjega odstavka izda pristojni organ le, če med strankama ni spora o obstoju napake ali če potrošnik predloži mnenje sodnega izvedenca, ali če je na drug način nedvomno dokazana.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za opravljanje storitev.

72. člen

Če pristojni tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:

- cene blaga oziroma storitev niso označene ali niso vidno označene (prvi odstavek 26. člena);
 - cena blaga oziroma storitve ni označena v tolarjih (drugi odstavek 26. člena);
 - najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrte vrednosti blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);
 - blago z napako ni fizično ločeno od redne prodaje brezhibnega blaga ali podjetje ni vidno opozorilo, da gre za prodajo blaga z napako ali vsakega kosa blaga z napako ni posebej označilo (prvi odstavek 30. člena);
 - predpisani rok uporabnosti na blagu ni vidno in čitljivo označen (drugi odstavek 31. člena);
 - je podjetje dalo v prodajo blago oziroma ni ustavilo prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo in na njem ni označilo, za kakšne namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
 - blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil škodo zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona (33. člen);
 - podjetje za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, ne izroči označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov (34. člen);
- izda odločbo, s katero prepove prodajo tega blaga oziroma storitev do odprave pomanjkljivosti.

72.a člen

Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da

– podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen); izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti.

73. člen

Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:

1. podjetje oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom tega zakona;

2. podjetje primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);

3. oglaševanje vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki jih izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen); z odločbo začasno prepove takšno oglaševanje blaga ali storitev ali prepove objavo takšnega oglasa, če ta še ni bil objavljen, a je tik pred javno objavo.

X. PREMOŽENJSKOPRAVNO VARSTVO

74. člen

(1) Podjetje, ki v pravnem prometu s potrošniki uporablja splošne pogoje poslovanja ali v sklenitev ponuja vnaprej natisnjene pogodbe (formularne pogodbe) ali uporablja metode poslovanja ali oglašuje na načine, ki nasprotujejo prisilnim predpisom ali dobrim poslovnim običajem, je lahko toženo na opustitev takšnega ravnanja.

(2) Sodišče lahko v okviru tožbenega zahtevka odloči, da se na stroške podjetja sodba objavi. Sodišče ob tem odloči, v kakšnem obsegu je potrebno objaviti obrazložitev sodbe.

74.a člen

V sporu zaradi zavajajočega ali primerjalnega oglaševanja po 74. členu tega zakona sodišče na predlog tožeče stranke po določbah zakona, ki ureja zavarovanje izda začasno odredbo, s katero odredi prenehanje zavajajočega oglaševanja ali nedovoljenega primerjalnega oglaševanja ali prepove objavo zavajajočega ali nedovoljenega primerjalnega oglasa, če ta še ni bil objavljen, a je tik pred javno objavo.

75. člen

(1) Tožbo iz prejšnjega člena lahko vloži vsaka organizacija, ki je pravna oseba, ustanovljena za varovanje pravic in interesov potrošnikov, od katere ustanovitve je do trenutka vložitve tožbe že preteklo najmanj eno leto in dejansko deluje.

(2) Tožbo iz predhodnega člena lahko vloži tudi zbornica ali poslovno združenje, katerega član je podjetje, ki je toženec.

(3) Če ravnanje, na katerega se nanaša tožba, lahko prizadene položaj in pravice potrošnikov v državi članici Evropske skupnosti, lahko tožbo iz prejšnjega člena vloži tudi organizacija ali neodvisen javni organ (npr. potrošniški ombudsman), ki je po predpisih tiste države ustanovljena za varovanje pravic in interesov potrošnikov v tisti državi ter od katere ustanovitve do vložitve tožbe je preteklo že najmanj eno leto in dejansko deluje.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka tega člena lahko vloži tožbo šele po posvetovanju z državnim organom, pristojnim

za varstvo potrošnikov. Tožba se lahko vloži tudi neposredno, če organ za varstvo potrošnikov v štirinajstih dneh ne odgovori na zahtevo za posvetovanje.

76. člen

(1) Organizacije iz predhodnega člena lahko vložijo tožbo, s katero zahtevajo ugotovitev neveljavnosti določenih pogodb, ki jih toženec sklepa s potrošniki, posameznih določil teh pogodb ali splošnih pogojev poslovanja, vključenih v te pogodbe.

(2) Ugodilna sodba učinkuje proti vsem, tako da se lahko vsakdo sklicuje na pravnomočno sodbo, s katero je na podlagi tožbe iz prejšnjega odstavka ugotovljena neveljavnost določenih pogodb, posameznih določil teh pogodb ali splošnih pogojev poslovanja, vključenih v te pogodbe.

(3) Zavmilna sodba učinkuje le med strankama in ne preprečuje vložitve nove tožbe z istim zahtevkom, bodisi s strani druge organizacije, upravičene za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena bodisi oseb, ki imajo pravni interes za vložitev ugotovitvene tožbe.

(4) Dokler pravda teče, se ne more o istem zahtevku začeti nova pravda med istima strankama ali med istim tožencem in drugo organizacijo, ki je upravičena za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena.

(5) Druga organizacija, ki je upravičena za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena, se lahko v tekoči pravdi pridruži tožniku ves čas postopka do pravnomočnosti. V pravdi ima položaj stranskega intervenienta v skladu z določbami zakona, ki ureja pravdni postopek.

XI. KAZENSKE DOLOČBE

77. člen

(1) Samostojni podjetnik posameznik se kaznuje za prekršek z globo od 1.000.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z globo od 3.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev, če:

1. s potrošniki ne posluje v skladu z 2. členom zakona ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža (prvi in drugi odstavek 2. člena);

2. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne omogoči enostaven neposreden in stalen dostop do podatkov, določenih v tretjem odstavku 2. člena (tretji odstavek 2. člena);

3. oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom;

4. primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);

5. oglaševanje blaga ali storitev vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);

6. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe ni v skladu s 15.a členom (15. a člen);

7. za blago iz 15.b člena ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo in seznama pooblaščenih servisov ali če navedeni dokumenti niso v celoti v slovenskem jeziku in lahko razumljivi (prvi in tretji odstavek 16. člena);

8. ne zagotovi popravila in vzdrževanja izdelka, za čas garancijskega roka oziroma njegovega podaljšanja brezplačno, po poteku le tega pa proti plačilu, tako da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti odstavek 16. člena);

9. ne zagotovi vzdrževanja, nadomestnih delov in priklonih aparatov tudi po preteku garancijskega roka (peti odstavek 16. člena);

10. kot prodajalec stanovanja ali poslovnega prostora kupcu, najkasneje ob izročitvi stanovanja, ne preda garancijskih listov za vso vgrajeno blago iz 15.b člena (osmi odstavek 16. člena);

11. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;

12. če kot proizvajalec ravna v nasprotju s prvim odstavkom 20. člena;

13. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (drugi odstavek 25. člena);

14. najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrte vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);

15. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napako uporabo lahko povzročil škodo zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodila za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona;

16. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);

17. pri dogovorjeni dostavi na dom ali na drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, ali dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 42. člena);

18. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 42. člena);

19. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo podjetje v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi podatkov 43.b člena tega zakona, na primernem trajnem nosilcu podatkov (43. c člen);

20. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne potrdi naročila v elektronski obliki, razen zakonsko določene izjeme ali ne posreduje pogodbenih določil v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo (tretji odstavek 43.b člena);

21. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, ali pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe v roku ne vrne vseh opravljenih plačil (prvi odstavek 43.d člena in peti odstavek 46.c člena);

22. uporablja sistem ključev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto brez vnaprejšnjega soglasja potrošnika, ki mu je bilo sporočilo namenjeno (prvi odstavek 45.a člena);

23. potrošniku pošilja sporočila, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve, čeprav potrošnik izjavi, da jih ne želi več prejemati (tretji odstavek 45.a člena);

24. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v predpisanih rokih potrošniku ne izroči pisnega obvestila, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum (46.b člen);

25. cene dobave energije oziroma vode potrošniku ne obračuna po dejanski dobavi ali če merjenje dejanske dobave energije oziroma vode ne opravi na predpisan način (48. člen);

26. pri prodaji na obroke, potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (51. člen);

27. pri prodaji na obroke, v primeru da potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (54. člen);

28. podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, niso ustrezno zavarovala potnikov (58. člen);

29. pogodbe o časovnem zakupu turističnih objektov ne sklene v pisni obliki (60.a člen);

30. pogodba ne vsebuje predpisanih podatkov (60.b člen).

(2) Z globo od 300.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

78. člen

(1) Samostojni podjetnik posameznik se kaznuje za prekršek z globo 200.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, pravna oseba pa z globo 300.000 tolarjev, ki se izterja takoj, če:

1. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim odstavkom 3. člena;

2. za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 26. člena);

3. cene blaga oziroma storitve ne označi v tolarjih (drugi odstavek 26. člena);

4. ne upošteva označenih cen (tretji odstavek 26. člena);

5. če v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 26. člena);

6. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga in storitve (peti odstavek 26. člena);

7. uporabi višje zamudne obresti kot jih določa obližnijski zakonik (prvi odstavek 27.a člena);

8. v primeru zamude potrošnika kot pogodbeno stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina oziroma višino zamudnih obresti (drugi odstavek 27.a člena);

9. če razprodaje ne objavi v skladu s prvim odstavkom 28. člena ali če blaga na razprodaji ne označi s ceno pred znižanjem in z znižano ceno (prvi in drugi odstavek 28. člena);

10. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ter vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (prvi odstavek 30. člena);

11. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, in na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);

12. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 32. člena (tretji odstavek 32. člena);

13. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, potrošniku ne izroči označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (34. člen);

14. ne izda računa za prodano blago oziroma opravljeno storitev ali potrošniku ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunane cene glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve (35. člen);

15. ne prodaja blaga v primerni embalaži in če ga na potrošnikovo zahtevo posebej ne zavije (prvi in drugi odstavek 36. člena);

16. embalaža ni primerna obliki in teži blaga in če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (tretji odstavek 36. člena);

17. v primeru iz 37.c in 38. člena, ko napaka ni sporna, ne ugotovi potrošnikovi zahtevi najpozneje v osmih dneh (prvi odstavek 39. člena);

18. potrošniku ne odgovori pisno v osmih dneh po prejemu potrošnikove zahteve (drugi odstavek 39. člena);

19. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, potrošnika takoj ne obvesti, da ne more izpolniti svoje obveznosti, ker nima na razpolago blaga ali ker ni pogojev za opravljanje storitev in mu ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.e člena).

(2) Z globo 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

78.a člen

Postopek o prekršku zastara, ko potečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko potečejo štiri leta od dneva storitve prekrška.

Zakon o varstvu potrošnikov – ZVPot (Uradni list RS, št. 20/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

79. člen – upoštevana sprememba iz ZVPot-A

(1) Predpis o splošni varnosti izdelkov iz drugega odstavka 3. člena tega zakona, o označevanju cen iz 26. člena tega zakona, predpis o načinu merjenja dejanske dobave energije in vode potrošnikom iz 48. člena tega zakona se sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Strokovni svet iz 62. člena se ustanovi najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Nacionalni program varstva potrošnikov predloži Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

80. člen – upoštevana sprememba iz ZVPot-A

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati členi 10. do 19., 35., 36., 38., 42., 43., 46. in 47. člen zakona o trgovini (Uradni list SFRJ, št. 46/90), členi od 23. do 30. člena zakona o blagovnem prometu (Uradni list RS, št. 21/77 in 29/86) in 62. do 64. člen zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88, 23/91 in 55/91 – popr.).

(2) Do uveljavitve predpisa iz 15.b člena zakona se uporabljajo:

– odredba o izdelkih, ki smejo v promet le z garancijskim listom, tehničnim navodilom in seznamom pooblaščenih servisov, ter o najkrajšem garancijskem roku zanje (Uradni list SFRJ, št. 5/78),

– odredba o elektromedicinskih pripravah oziroma opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 66/80),

– odredba o grafični opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 66/80),

– odredba o električnih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/81),

– odredba o plinskih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/81),

– odredba o proizvodih avtomobilske industrije, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 9/81, 62/84),

– odredba o določitvi aparatov za gašenje požara, ki smejo v promet samo, če so opremljeni z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 45/81),

– odredba o opremi za opravljanje dejavnosti v kmetijstvu, ki mora biti opremljena s tehničnim navodilom in mora biti zanje določen rok zagotovljenega servisiranja, ter o najkrajšem roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 63/81),

– odredba o pisarniških pisalnih strojih, računalniških strojih in strojih za razmnoževanje besedila ter registrirnih blagajnah za uporabo v trgovini, gostinstvu in hotelirstvu, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 17/85),

– odredba o izolacijskih napravah in opremi za kontrolo izolacijskih naprav, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/87),

– odredba o športni opremi in rekvizitih, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 41/87),

– odredba o napravah s področja radiokomunikacij, avdio in video tehnike in napravah, ki se nanje priključujejo, ki smejo v promet le z garancijskim listom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 28/89).

81. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-A (Uradni list RS, št. 110/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

64. člen

Rok za izdajo podzakonskega predpisa iz 15.b člena je šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

65. člen – že upoštevano

V napovednem stavku drugega odstavka 80. člena se številka »17« nadomesti s številko »15.b«.

66. člen

(1) Razveljavi se druga alineja tretjega odstavka 13. člena zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93).

(2) Razveljavita se 42. in 50. člen pravilnika o minimalnih tehničnih in drugih pogojih, ki se nanašajo na prodajne objekte za opravljanje trgovinske dejavnosti, in pogojih za prodajo blaga zunaj prodajaln (Uradni list RS, št. 28/93, 34/93, 57/93).

67. člen

Določbe šestega odstavka 1. člena, tretjega odstavka 60. člena, 1. točke 60.e člena in tretjega in četrtega odstavka 75. člena se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

68. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-B (Uradni list RS, št. 51/04) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

(1) Določbe 1. člena in 8. do 15. člena tega zakona se začnejo uporabljati 9. oktobra 2004.

(2) Določbi prvega in četrtega odstavka 17. člena in določbe 18. člena tega zakona se pričnejo uporabljati 1. januarja 2005.

(3) Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) se v postopku o prekršku izrekajo denarne kazni iz 77. in 78. člena zakona.

20. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4289. Zakon o prevozi v cestnem prometu (ZPCP-1-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o prevozi v cestnem prometu, ki obsega:

– Zakon o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1 (Uradni list RS, št. 59/01 z dne 19. 7. 2001),

– Zakon o spremembi Zakona o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1A (Uradni list RS, št. 76/03 z dne 4. 8. 2003) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1B (Uradni list RS, št. 63/04 z dne 10. 6. 2004).

Št. 326-07/92-2/44

Ljubljana, dne 15. julija 2004.

EPA 1426-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Feri Horvat l. r.

ZAKON O PREVOZI V CESTNEM PROMETU (uradno prečiščeno besedilo) (ZPCP-1-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje in način opravljanja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter organizacijo in pristojnosti organov zadolženih za izvajanje in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) Prevoz potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu se opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo to področje ter mednarodnimi pogodbami, ki jih je sklenila Republika Slovenija.

(3) Če s posameznimi državami ni bila sklenjena pogodba iz prejšnjega odstavka, se prevoz med njimi in Republiko Slovenijo opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo to področje ter večstranskimi mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti.

(4) Republika Slovenija zagotavlja pravico do opravljanja dejavnosti prevoza pravnim in fizičnim osebam iz drugih držav in priznava diplome, poklicne kvalifikacije ter druge dokaze o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti prevoza na podlagi mednarodnih pogodb oziroma ob upoštevanju načela vzajemnosti.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Avto-taksi prevoz je dejavnost prevoza potnikov, ki se izvaja z osebnim avtomobilom ali kombiniranim vozilom v komercialne namene.

2. Avtobusna postaja je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izveščkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije ter prometni urad in s predpisi določeno opremo.

3. Avtobusno postajališče je posebej zgrajena in označena prometna površina določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov.

4. Bilateralni prevoz je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo.

5. Daljinar je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi ter avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči.

6. Direktni linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo samo na začetni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču, izstopajo pa samo na končni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču.

7. Domači prevoznik je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom.

8. Dovoljenje za prevoz je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu izven Republike Slovenije pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu registriranemu v Republiki Sloveniji pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje in vožnja po njih.

9. Dovoljenje Skupnosti za linijski prevoz potnikov je dovoljenje, ki prevozniku omogoča opravljanje linijskih prevozov na ozemlju držav članic Evropske skupnosti.

10. Dovolilnica je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu izven Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico in vožnja po njih.

11. Dovolilnica CEMT je večstranska dovolilnica, ki jo izda Evropska konferenca ministrov za promet (CEMT), za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki s sedežem v državi članici CEMT, kadar se prevozi opravljajo med državami članicami CEMT ali tranzitno preko ozemlja ene ali več držav članic CEMT z vozili, ki so registrirana v eni od držav članic CEMT.

12. Hitri linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na pomembnejših avtobusnih postajališčih.

13. Itinerar označuje smer gibanja vozila na liniji.

14. Izvod licence je listina, ki jo izda izdajatelj licence za posamezno vozilo in vsebuje podatke o: izdajatelju, prevozniku, davčni številki prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, registrski označbi, znamki in tipu vozila, vrsti prevozov, ki se jih z vozilom lahko opravlja iz naslova izdane licence, datum izdaje izvoda, žig in podpis.

15. Javni prevoz je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene.

16. Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni ter splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov.

17. Javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse je urejen prostor za parkiranje, na katerem je zagotovljeno varno parkiranje ter minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje.

18. Kabotaža je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja tuji prevoznik.

19. Licenca je dovoljenje za izvajanje prevoza potnikov ali blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu.

20. Licenca Skupnosti je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v mednarodnem cestnem prometu na ozemlju držav članic Evropske skupnosti.

21. Linija je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu, po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena.

22. Medkrajevni linijski prevoz je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz potnikov.

23. Mednarodna pogodba je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu.

24. Mednarodni linijski prevoz je javni prevoz potnikov, med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na področju Republike Slovenije le na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih.

25. Mestni linijski prevoz je javni prevoz na ureditvenem območju mesta.

26. Nerazdeljene dovolilnice so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve.

27. Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza.

28. Pomembnejše avtobusno postajališče je posebej zgrajena in označena prometna površina določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov in je zaradi pomembnosti za potnike oziroma prebivalstvo določeno kot pomembnejše postajališče.

29. Potnik je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu.

30. Potniški linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, ki so določene z voznim redom.

31. Potniška spremnica je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu.

32. Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza.

33. Prevoz v cestnem prometu je vsak prevoz potnikov ali blaga, oziroma vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila po javnih in nekategoriziranih cestah danih v uporabo za cestni promet.

34. Prevoz v notranjem cestnem prometu je vsak prevoz iz prejšnje točke, znotraj meja Republike Slovenije.

35. Prevoz v mednarodnem cestnem prometu je vsak prevoz iz 33. točke tega odstavka, med dvema ali več državami.

36. Prevoz za tretje države je prevoz domačega prevoznika pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža.

37. Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih razmakih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda, v kasnejši vožnji isti prevoznik.

38. Prevoznik je domača ali tuja fizična ali pravna oseba, ki ima licenco za opravljanje prevozov v cestnem prometu ali opravlja prevoze za lastne potrebe.

39. Prevoznik Skupnosti je pravna ali fizična oseba, ki ima licenco Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti, razen domačega prevoznika.

40. Relacija je razdalja med dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče.

41. Sistem enotne vozovnice je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije.

42. Skupina vozil je skupina enega vlečnega in najmanj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika.

43. Transzitni prevoz je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji.

44. Tuji prevoznik je pravna ali fizična oseba, ki ima licenco svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v drugi državi, ki ni članica Evropske skupnosti.

45. Vozni red je ureditev linije, s katero se določa vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi s področja cestnega prometa imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s tega področja in mednarodne pogodbe.

3. člen

(opravljanje dejavnosti cestnega prevoza)

(1) Opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov je prevoz oseb, ki ga opravi domači prevoznik, prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik, z motornim vozilom za prevoz potnikov in za opravljeni prevoz dobi plačilo.

(2) Opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga je prevoz blaga, ki ga opravi domači prevoznik, prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik, z motornim vozilom za prevoz blaga in za opravljeni prevoz dobi plačilo.

(3) Določbe tega zakona ne veljajo za prevoz oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo vključno z voznikom največ devet sedežev in za prevoz blaga za lastne potrebe v cestnem prometu, z motornim vozilom katerega največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg. Za druge prevoze za lastne potrebe veljajo določbe tega zakona.

II. PRISTOJNI ORGANI IN EVIDENCE

4. člen

(pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne ter določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvaja ministrstvo, pristojno za promet in Direkcija Republike Slovenije za ceste. Na podlagi javnega pooblastila izvaja določene upravne naloge Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet, opravlja zlasti naslednje naloge:

- priprava zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;
 - vodenje evidenc iz 5. člena tega zakona;
 - nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
 - spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev in razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
 - izmenjava in pridobivanje dovolilnic od drugih držav;
 - zagotavljanje pogojev za izvajanje gospodarske javne službe, določene s tem zakonom;
 - predlaganje vsebine katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona, ki jih določi minister, pristojen za delo;
 - izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
 - izdaja in odvzem dovoljenj za mednarodne linijske prevoze;
 - izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
 - izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
 - vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
 - odločanje v upravnem postopku na drugi stopnji o odločbah, ki jih na prvi stopnji izdajo Direkcija Republike Slovenije za ceste, Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije;
 - koordiniranje izvajanja postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;
 - koordiniranje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
 - druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.
- (3) Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: Direkcija) opravlja zlasti naslednje naloge:
- sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;
 - strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb;
 - izdaja dovoljenj in aktov določenih s tem zakonom, katerih izdaja ni v pristojnosti ministrstva, pristojnega za promet;
 - izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;

– vodenje registra linij in voznih redov, ki so temelj za oblikovanje razpisa potreb po prevozih;

– usklajevanje in določitev voznih redov v javnem linijskem prometu;

– predlaganje cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;

– razvoj področja javnega linijskega prometa ter načrtovanje in pospeševanje gospodarskih javnih služb;

– priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega linijskega prometa;

– priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozih v javnem linijskem prevozu potnikov;

– izvajanje postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;

– priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb ter določanje kriterijev za izbiro najugodnejšega ponudnika za opravljanje prevozov potnikov v javnem linijskem prometu;

– izdelava strokovnih podlag za uvedbo enotnega tarifnega sistema v javnem linijskem prometu;

– vodenje centralne baze podatkov voznorednega sistema in registra javnega linijskega prometa;

– prevzem skrbništva nad daljinarjem;

– izvedba in spremljanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu v sodelovanju z Direkcijo za železniški promet;

– sklepanje pogodb po pooblastilu ministra, pristojnega za promet;

– druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

(4) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije izvajata vsaka za svoje člane naslednje naloge:

– izdajanje in odvzem licence in licence Skupnosti ter potrdil o priglasitvi prevozov za lastne potrebe za opravljanje dejavnosti prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;

– pripravljane katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;

– predlaganje članov komisij za preverjanje in potrjevanje kvalifikacij za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;

– zagotavljanje materialnih in prostorskih pogojev ter opreme za preverjanje in potrjevanje strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;

– izvajanje postopkov za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij odgovornih oseb in voznikov iz 10. in 11. člena tega zakona;

– delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom;

– druge naloge, ki jih ta zakon določa za izdajatelja licence oziroma delilca dovolilnic.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, izvaja strokovni in upravni nadzor nad izvajanjem nalog iz prejšnjega odstavka, ki jih izvajata Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije.

(6) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije morata za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka ministrstvu, pristojnemu za promet, zagotoviti vso potrebno dokumentacijo in pojasnila ter dostope do baz podatkov, ki se vodijo ali hranijo na elektronskem mediju ali v drugi obliki in po potrebi pripraviti poročilo o predmetu nadzora. Če se pri nadzoru ugotovijo pomanjkljivosti ali nepravilnosti, odredi ministrstvo, pristojno za promet, z odločbo ustrezne ukrepe za njihovo odpravo.

5. člen

(evidence)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco izdanih licenc domačim prevoznikom in evidenco izdanih licenc Skupnosti ter vozil, prijavljenih za cestni prevoz potnikov ali

blaga v cestnem prometu (evidenca prevoznikov), ki se deli na evidence določene v tretjem odstavku tega člena. V evidenci se vodijo in vzdržujejo naslednji podatki:

1. matična številka, davčna številka in sedež prevoznika;

2. firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka;

3. ime, priimek, EMŠO, davčna številka in bivališče odgovorne osebe za prevoze in podjetnika posameznika ter poklicna kvalifikacija, ki jo je pridobila odgovorna oseba za prevoze in datum izdaje certifikata o poklicni kvalifikaciji;

4. ime, priimek, EMŠO, davčna številka in bivališče zaposlenega voznika ter poklicna kvalifikacija, ki jo je pridobil voznik in datum izdaje certifikata o poklicni kvalifikaciji, vrsta in trajanje zaposlitve oziroma delovnega razmerja;

5. številka in veljavnost izdane ali odvzete licence, z navedbo vrste prevozov, znamke, tipa in registrske označbe ter drugih podatkov o vozilih in lastniku iz prometnega dovoljenja, za katere so bili izdani izvodi licenc z datumom izdaje le-teh in za vozila, s katerimi razpolaga;

6. času storitve in vrsti storjenega kaznivega dejanja ali prekrška, za katerega so bile kaznovane fizične ali pravne osebe, ki morajo po tem zakonu izpolnjevati pogoj dobrega ugleda ter o času storitve in vrsti storjenega kaznivega dejanja ali prekrška, ki je lahko pogoj za začasni odvzem licence ali posameznega izvoda licence;

7. podatke o poravnanih in neporavnanih davčnih obveznostih;

8. izrečenih ukrepih zoper prevoznike na podlagi tega zakona oziroma mednarodnih pogodb in drugih predpisov.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka se vodi kot centralna informatizirana baza na osnovi podatkov, ki jih zagotavljajo in uporabljajo ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, ministrstvo pristojno za finance, carina, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, ministrstvo, pristojno za pravosodje, Republiški senat za prekrške, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Statistični urad Republike Slovenije, Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtna zbornica Slovenije in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(3) Skupna evidenca iz prvega odstavka tega člena se deli na:

- evidenco prevoznikov, ki imajo licenco Skupnosti;
- evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu;

- evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, ki želijo pridobiti dovolilnice in dovoljenja in ki prejema dovolilnice in dovoljenja. V evidenci vodi ministrstvo, pristojno za promet in delilec pri posameznem prevozniku podatke o željah prevoznika za pridobitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po željeni količini in o prejetih, uporabljenih in neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski oznaki vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena;

- evidenco izdanih dovoljenj Skupnosti za linijski prevoz potnikov;

- evidenco prevoznikov v notranjem cestnem prometu;

- evidenco registriranih avtobusnih linij;
- evidenco posebnih linijskih prevozov;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje mednarodnih avtobusnih linij;

- evidenco izdanih dovolilnic, potniških spremnic in dovoljenj za prevoz oseb v mednarodnem cestnem prometu;

- evidenco prevoznikov za lastne potrebe;

- evidenco prevoznikov, ki jim je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence;

- evidenco prevoznikov, ki jim je bila preklicana in odvzeta licence.

(4) Ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, izdajatelj licenc in delilec dovolilnic, zbirajo, obdelujejo, shranjujejo,

posredujejo in uporabljajo podatke, potrebne za izdajanje licenc za opravljanje prevozov v cestnem prometu, za delitev dovolilnic in registracijo avtobusnih vozniških redov.

(5) Kadar ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, izdajatelj licence in delilec dovolilnic zbirajo podatke o pravni ali fizični osebi iz že obstoječih zbirk podatkov, o tem niso dolžni obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo. Organi, organizacije in posamezniki, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, morajo te podatke na zahtevo posredovati ministrstvu, pristojnemu za promet, Direkciji, izdajatelju licence ali delilcu dovolilnic. Za zagotovitev dostopa do podatkov iz prejšnjih odstavkov, lahko ministrstvo, pristojno za promet vzpostavi neposredno računalniško (elektronsko) povezavo z vsemi navedenimi organi in organizacijami, ki vodijo take podatke ali zbirke podatkov.

(6) Podatki iz prejšnjih odstavkov se vodijo ves čas, ko je prevoznik vpisan v evidenco prevoznikov. V obliki arhiva pa se podatki hranijo še pet let od dne, ko je prevoznik izbrisan iz evidence prevoznikov.

(7) Ministrstvo, pristojno za promet, izbriše prevoznika iz evidence prevoznikov:

- če prevozniku preneha veljavnost licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu – z dnem prenehanja veljavnosti licence;

- če je prevoznik izbrisan iz sodnega registra oziroma vpisnika samostojnih podjetnikov posameznikov – z dnem izbrisa.

(8) Podatki iz prejšnjih odstavkov se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če to zahtevajo in je njihova zahteva povezana izključno s prevozniško dejavnostjo, s katero se ukvarjajo subjekti, katerih podatki se vodijo v evidencah iz tega člena. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(9) Način vodenja evidenc iz tega člena predpiše minister, pristojen za promet.

III. LICENCE

6. člen

(vrste licenc)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v cestnem prometu se pridobi z licenco.

(2) Domača pravna oseba pridobi licenco pri Gospodarski zbornici Slovenije, fizična oseba pa pri Obrtni zbornici Slovenije (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) za naslednje vrste prevozov:

1. v mednarodnem cestnem prometu za:

- mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu
- mednarodni prevoz potnikov v cestnem prometu

2. v notranjem cestnem prometu za:

- prevoz blaga v cestnem prometu
- prevoz potnikov v cestnem prometu
- avto-taksi prevoze.

(3) Licence iz prvega odstavka tega člena ni potrebno pridobiti, če gre za naslednje vrste prevozov:

1. Prevoz pošte kot javna storitev;

2. Prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;

3. Prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 64. člena tega zakona;

4. Prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 61. člena tega zakona;

5. Prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom in prevozom s specialnimi vozili, ki so bila po izdelavi predelana za poseben namen in služijo prevozu za lastne potrebe ter se z njimi ne more opravljati prevozov potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. vozila

za prevoze čebel, potujoče knjižnice), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja.

(4) Prevozniki, ki opravljajo prevoze iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka morajo pred začetkom opravljanja teh prevozov opraviti priglasitev v skladu z 19. členom tega zakona.

7. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Licenco lahko pridobi fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. dober ugled;
2. primeren finančni položaj;
3. direktor, samostojni podjetnik posameznik ali pooblaščen oseba, odgovorna za prevoze mora imeti poklicno kvalifikacijo iz 10. člena tega zakona;

4. je lastnik najmanj enega registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali ima pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene zakupne pogodbe ali leasing pogodbe;

5. da zaposleni vozniki izpolnjujejo pogoje glede strokovne usposobljenosti iz 11. člena tega zakona;

6. da zaposleni vozniki avtobusov ali avto-taksi vozil aktivno obvladajo slovenski jezik;

7. ima ustrezna lastna ali s pogodbo zagotovljena parkirna mesta za motorna in priklopna vozila, s katerimi opravlja prevoze v cestnem prometu, ter ustrezna mesta za vzdrževanje vozil, ki izpolnjujejo minimalne tehnične, organizacijske in okoljevarstvene pogoje, s katerimi se zagotavlja varno in okolju neškodljivo parkiranje ter vzdrževanje vozil v času, ko jih prevoznik ne uporablja.

(2) Določba 7. točke prejšnjega odstavka ne velja za osebe avtomobile in motorna vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kilogramov.

(3) Število zaposlenih voznikov iz 5. točke tega člena in delovni čas, za katerega so zaposleni ti vozniki, mora biti takšen, da zagotavlja nemoteno izvajanje delovnega procesa prevozov v cestnem prometu v skladu s predpisi, ki urejajo področje varnosti cestnega prometa, zlasti čas trajanja vožnje in počitkov voznega osebja.

(4) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, predpiše minimalne tehnične in druge pogoje za parkirna mesta za motorna in priklopna vozila ter mesta za njihovo vzdrževanje (v nadaljnjem besedilu: parkirna mesta).

8. člen

(dober ugled)

(1) Dober ugled po tem zakonu morajo izpolnjevati: pravna oseba in direktor pravne osebe, samostojni podjetnik posameznik, fizična oseba, ki želi opravljati dejavnost prevoza v cestnem prometu in pooblaščen osebe, ki so pri pravni osebi oziroma samostojnemu podjetniku posamezniku odgovorne za prevoze.

(2) Dobrega ugleda po tem zakonu nima oseba:

– ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost javnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine;

– ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen daljšo od enega leta.

(3) Dobrega ugleda po tem zakonu tudi nima oseba, ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat s pravnomočno odločbo sodnika za prekrške kaznovana za hujši prekršek, povezan z opravljanjem dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga po tem zakonu, ali zakonih s področja varnosti cestnega prometa, prevoza nevarnega blaga, preprečevanja dela in zaposlovanja na črno, prevoznih pogodb, javnih cest in varstva konkurence ali je opravljala prevoze brez ustrež-

ne licence oziroma v nasprotju z določbami mednarodnih pogodb.

(4) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je predpisana denarna kazen, ki je višja od najvišjega zneska predpisane denarne kazni, ki se jo lahko izterja takoj na kraju prekrška (mandatna kazen) zlasti, če gre za kršitve predpisov o času trajanja vožnje in počitkov voznega osebja, dimenzijah in masi vozil, varovanju okolja ter prometni varnosti.

(5) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe oziroma, če v dveh letih pred vložitvijo vloge za izdajo licence, ni bila pravnomočno obsojena za prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

9. člen

(primeren finančni položaj)

(1) Za prevoznike v cestnem prometu pomeni primeren finančni položaj po tem zakonu, da ima domači prevoznik na voljo kapital in rezerve v višini najmanj 9000 EUR v toarski protivrednosti za prvo vozilo ali 18000 EUR za prvo skupino vozil ter 5000 EUR v toarski protivrednosti za vsako naslednje vozilo ali 10000 EUR za vsako naslednjo skupino vozil.

(2) Primeren finančni položaj ni zagotovljen, če obstajajo več kot dvomesečni zaostanki pri plačilih davkov ali prispevkov za zdravstveno in socialno zavarovanje, ki izhajajo iz dejavnosti domačega prevoznika.

(3) Za dokaz finančne sposobnosti štejejo naslednja dokazila:

– potrdilo, da domači prevoznik ni več kot dva meseca v zaostanku pri plačilu davkov in prispevkov, ki ga izda pristojen davčni organ. Potrdilo ne sme biti starejše od enega meseca;

– izpisek iz sodnega registra, iz katerega je razvidna višina ustanovitvenega kapitala;

– kopija bilance stanja, ki jo je prevoznik za preteklo leto predložil davčnemu organu;

– seznam posameznih opredmetenih osnovnih sredstev;

– dokazilo o lastništvu neobremenjenih nepremičnin, če z njimi odgovarja za svojo dejavnost;

– pogodba o namensko vezanem depozitu v banki;

– garancija banke ali druge finančne institucije.

10. člen

(strokovna usposobljenost odgovornih oseb za prevoze)

(1) Za pridobitev licence si morajo direktor, samostojni podjetnik posameznik ali pooblaščen oseba, odgovorna za prevoze, ki je zaposlena pri domačem prevozniku, pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo za vodenje delovnega procesa na področju prevozov v cestnem prometu, določeno s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za direktorja, samostojnega podjetnika posameznika ali pooblaščen osebo, odgovorno za prevoze pri prevozniku, ki opravlja prevoze blaga za lastne potrebe z enim prevoznim sredstvom.

11. člen

(strokovna usposobljenost voznikov)

Vozniki avtobusov in tovornih motornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, si morajo pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz blaga oziroma potnikov v cestnem prometu, določeno s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije.

12. člen

(najnižja starost voznikov)

(1) Najnižja starost voznikov vozil, namenjenih za prevoz blaga v cestnem prometu je:

1. 18 let za vozila, katerih največja dovoljena masa vključno s priklopnimi vozili ne presega 7,5 ton;

2. Za druga vozila:

– 18 let pod pogojem, da ima voznik pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz blaga v cestnem prometu.

(2) Voznik avtobusa, mora imeti dopolnjeno starost 21 let in pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz potnikov v cestnem prometu.

(3) Če so predvidene relacije, ne glede na smer, daljše od 50 km, mora voznik avtobusa izpolnjevati še enega izmed dodatnih pogojev:

– vsaj eno leto mora delati kot voznik blaga v cestnem prometu z vozilom, katerega največja dovoljena masa presega 3,5 ton;

– vsaj eno leto mora delati kot voznik vozila, ki se uporablja za prevoz potnikov na linijah, ki niso daljše od 50 km ali za druge oblike prevoza potnikov.

(4) Domači prevoznik mora takoj ob zaposlitvi voznika izdajatelju licence sporočiti podatke o vozniku, kakor tudi vsako spremembo teh podatkov.

13. člen

(postopek za pridobitev licence)

(1) Pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik vložijo pri izdajatelju licence vlogo za pridobitev licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, števila motornih vozil, za katere želi pridobiti izvod licence, podatkov o številu priklopnih vozil ter predložijo pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev. Priložiti mora tudi izpisek iz sodnega registra ali prigrasitveni list, ki ga izda izpostava Davčnega urada Republike Slovenije, iz katerega je razvidno, da ima vpisano ali priglašeno opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu.

(2) Fizična oseba vložijo pri izdajatelju licence vlogo za pridobitev licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, števila motornih vozil za katere želi pridobiti izvod licence, podatkov o številu priklopnih vozil ter predložijo pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev. Če izpolnjuje vse zahtevane pogoje mu izdajatelj izda odločbo o podelitvi licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu, s katero se priglasijo pri izpostavi Davčnega urada Republike Slovenije. Izdajatelj licence vroči vlagatelju original licence in izvode licence, ko mu ta predloži prigrasitveni list, iz katerega je razvidno, da ima priglašeno opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu.

(3) Izdajatelj licence odloči o izdaji licence najkasneje v tridesetih dneh po prejemu popolne vloge za izdajo licence.

(4) Licenca se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.

(5) Licence in izvodi licence za posamezno vozilo niso prenosljivi.

(6) Domači prevoznik je dolžan najmanj šest mesecev pred iztekom veljavnosti licence vložiti vlogo za izdajo nove licence v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Zoper odločbo izdajatelja licence, je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet, v roku osmih dni.

(8) Domači prevoznik, ki preneha opravljati dejavnost prevozov, je dolžan o tem najkasneje v osmih dneh obvestiti izdajatelja licence.

(9) Domači prevoznik, ki mu je pretekla veljavnost licence, je dolžan najkasneje v osmih dneh po preteku veljavnosti licence to in vse njene izvode vrniti izdajatelju licence.

(10) Original licence se nahaja na sedežu domačega prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik domačega prevoznika v vozilu izvod licence.

(11) Podroben postopek za pridobitev licence predpiše minister, pristojen za promet.

14. člen

(pogoji za začetek izvajanja prevozov)

Domači prevoznik lahko začne izvajati tiste vrste prevozov potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu, ki so navedeni v licenci z dnem vročitve licence, s posameznim vozilom pa z dnem, ko mu je bil vročen izvod licence za to vozilo.

15. člen

(spremembe podatkov)

(1) Domači prevoznik mora v primeru spremembe podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence, v roku osmih dni po spremembi o tem obvestiti izdajatelja licence.

(2) Če se spremenijo le podatki glede vozil, se izda za nova vozila le nov izvod licence za predmetno vozilo.

(3) Če se spremenijo drugi podatki, vezani na izdajo licence, ki vplivajo na izdano licenco, oziroma so pogoj za njeno pridobitev, se izda nova licenca s pripadajočimi novimi izvodi.

(4) Domači prevoznik prejme novo licenco s pripadajočimi novimi izvodi ob izročitvi licence, katere veljavnost z izročitvijo preneha.

(5) V primeru izgube, kraje ali uničenja licence ali izvoda licence mora prevoznik te v roku osmih dni preklicati v Uradnem listu Republike Slovenije. Ob predložitvi potrdila o preklicu se prevozniku izda dvojnik licence ali izvoda licence.

16. člen

(začasni odvzem licence ali izvoda licence)

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali carine ugotovi, da prevoznik v roku zadnjih dveh let ponavljajoče (dvakrat ali več) krši določbe tega zakona in predpise s področja prevoza nevarnega blaga, preprečevanja dela in zaposlovanja na črno in varstva konkurence ali, da je opravljal prevoze v nasprotju z mednarodnimi pogodbami, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvoda licenc izreče začasno prepoved opravljanja dejavnosti prevoza in začasno odvzame licenco oziroma delno prepove opravljanje dejavnosti prevoza in začasno odvzame posamezen izvod licence.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje firmo ali ime in priimek, sedež ali bivališče prevoznika, ime in priimek, rojstne podatke in bivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila ter podatke in opis kršitve.

(3) Resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena izdajatelj upošteva glede na višino izrečene oziroma predpisane kazni. Če so bile izrečene denarne kazni, ki se jih izterja takoj na kraju prekrška (mandatna kazen), lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvoda licence, pri čemer število odvzetih izvoda ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvoda. V primeru, če ima prevoznik izdan samo en izvod licence se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik v roku iz prvega odstavka tega člena storil tudi kršitve navedenih predpisov, za katere je predpisana višja kazen (višja od mandatne), mu izdajatelj lahko izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvoda licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajstih mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev. Zoper odločitev je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet, v roku osmih dni.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvoda licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v roku osmih dni po

prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence, za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku določenem v 17. členu tega zakona.

17. člen

(preklic in odvzem licence)

(1) Izdajatelj licence z odločbo preklicuje veljavnost in odvzame licenco domačemu prevozniku, če je ugotovljen eden od naslednjih razlogov:

- da niso več izpolnjeni pogoji za pridobitev licence;
- da se izvajajo prevozi v nasprotju z izdano licenco;
- če je predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;

- če je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu z prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;

- če mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

Domači prevoznik mora v roku osmih dni po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo pristojno za promet in pristojne inšpekcijske službe.

(2) Pristojni inšpektor poda izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če ugotovi, da domači prevoznik ne izpolnjuje predpisanih pogojev za pridobitev licence ali če ugotovi, da prevoznik opravlja prevoze v nasprotju z izdano licenco.

(3) Zoper odločbo iz tega člena je v roku osmih dni dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

(4) Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše način in postopek preklica veljavnosti in odvzema licence.

18. člen

(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika mora imeti med vožnjo v vozilu:

- izvod licence ali izvod potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe za kontrolirano vozilo;

- pogodbo oziroma potrdilo o zaposlitvi voznika; potrdilo o zaposlitvi ne sme biti starejše od šestih mesecev;

- potni nalog, iz katerega morajo biti razvidni podatki o vrsti prevoza, firmi oziroma imenu in sedežu domačega prevoznika, času veljavnosti potnega naloga, imenu in priimku voznika, glavni podatki o začetku, smeri in zaključku vožnje, registrski označbi vozila, stanju kilometrskega števca ob začetku in zaključku vožnje, številu prevoženih kilometrov, številu prepeljanih potnikov in opravljenih potniških kilometrov, oziroma količini prepeljanega blaga in tonskih kilometrih, žigu in podpisu pooblaščenih oseb, ki je izdala dokument;

- vsa potrebna dovoljenja oziroma dovolilnice, ko gre za opravljanje mednarodnega prevoza.

(2) Pri opravljanju javnega prevoza potnikov v mestnem prometu in pri opravljanju avto-taxi prevozov, potnega naloga iz tretje alineje prejšnjega odstavka ni potrebno imeti v vozilu.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik prevoznika Skupnosti in voznik tujega prevoznika v vozilu:

- pogodbo oziroma potrdilo o zaposlitvi; potrdilo o zaposlitvi ne sme biti starejše od šestih mesecev;

- vsa potrebna dovoljenja oziroma dovolilnice.

(4) Voznik prevoznika je dolžan na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Domači prevoznik je v skladu s tem členom dolžan izdajati potni nalog. Kronološko urejen arhiv izdanih potnih nalogov je potrebno hraniti najmanj eno leto.

(6) Vozila, s katerimi se izvajajo prevozi v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena v skladu s pravilnikom, ki ga izda minister, pristojen za promet.

19. člen

(priglasitev prevoznikov za lastne potrebe in smiselna uporaba drugih določb zakona)

(1) Prevozniki, ki želijo opravljati prevoze za lastne potrebe na podlagi 3. in 4. točke tretjega odstavka 6. člena tega zakona so se dolžni pred pričetkom opravljanja prevozov z vlogo priglasiti pri izdajatelju licence, ki jih vpiše v evidenco prevoznikov za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe, ki ga prevozniku izda izdajatelj licence, če izpolnjuje pogoje iz 3., 5. in 7. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na licenco ali izvod licence se smiselno uporabljajo za potrdilo o priglasitvi.

IV. LICENCA SKUPNOSTI

20. člen

(pogoji za pridobitev licence Skupnosti)

(1) Mednarodni cestni prevoz potnikov ali blaga se sme izvajati znotraj držav članic Evropske skupnosti le na podlagi licence Skupnosti.

(2) Licenca Skupnosti nadomesti licenco iz 6. člena tega zakona in velja tudi v Republiki Sloveniji.

(3) Licenco Skupnosti izda izdajatelj licence domačemu prevozniku, ki v cestnem prometu prevažata potnike in blago, če:

- je ustanovljen v Republiki Sloveniji v skladu z njeno zakonodajo;

- v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti in domačo zakonodajo izpolnjuje pogoje za pridobitev licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu.

(4) Ko prevoznik Skupnosti opravlja prevoze blaga po ozemlju Republike Slovenije, mora biti ustrezen izvod licence Skupnosti, izdan na njegovo ime ali firmo, ves čas prevoza v vozilu in ga je dolžan, na njihovo zahtevo, izročiti na vpogled pristojnemu inšpektorju, policistu ali cariniku.

21. člen

(postopek za pridobitev licence Skupnosti)

(1) Glede pogojev in postopka za pridobitev licence Skupnosti, preklic, odvzem, spremembo podatkov ter drugih pravic in obveznosti povezanih z licenco Skupnosti se smiselno uporabljajo določbe III. poglavja tega zakona o licenci.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet do 31. januarja vsako leto obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti o številu domačih prevoznikov, ki so do 31. decembra preteklega leta pridobili licenco Skupnosti in o številu izdanih izvodov licenc Skupnosti, za vozila, ki so na ta datum udeležena v prometu.

22. člen

(začasni odvzem licence Skupnosti ali izvodov licence Skupnosti)

Če izdajatelj licence prevozniku izreče ukrep začasnega odvzema licence ali izvodov licence Skupnosti, o tem takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki o tem takoj obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti.

23. člen

(preklic in odvzem licence Skupnosti)

Če izdajatelj licence prevozniku prekliče veljavnost in odvzame licenco Skupnosti, o tem takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki o tem takoj obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti.

V. PREVOZ POTNIKOV

1. Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu

24. člen

(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, občasni prevoz, avto-taksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

1.1. Javni prevoz potnikov

1.1.1. Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu

25. člen

(opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznom redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Lahko se opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznom redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznom redu tudi z dodatnimi avtobusi.

(5) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

26. člen

(vozovnice)

(1) Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, z izjemo posebnega linijskega prevoza, morajo ves čas prevoza imeti vozovnice, iz katerih je razvidno:

- točka vstopa in izstopa;
- čas veljavnosti vozovnice;
- cena prevoza.

(2) Potnik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja vozovnico predložiti v pregled.

27. člen

(obveščanje o zamudi avtobusov)

Voznik prevoznika mora pri opravljanju prevozov na liniji takoj obvestiti najbližjo avtobusno postajo, če med vožnjo nastanejo okoliščine, zaradi katere bi imel predvidoma več kot 30 minut zamude.

28. člen

(dolžnost ustavljanja po voznom redu)

(1) Voznik prevoznika je dolžan v mejah razpoložljivih mest v vozilu, v skladu z voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji, sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago.

(2) Voznik ne sme ustavljati izven avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

29. člen

(začasna prekinitev prevoza na liniji)

(1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni moč odvrniti (višja sila).

(3) O prekinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost preko sredstev javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev, istočasno pa tudi Direkcijo in pristojno inšpekcijo.

(4) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo lahko odvzame in podeli drugemu prevozniku. Če se ugotovi, da ni več potrebe za izvajanje prevoza na tej liniji, se vozni red za to linijo izbriše iz registra voznih redov.

30. člen

(gospodarska javna služba)

(1) Javni linijski prevoz potnikov, razen prevozov v mestnem prometu in prevozov učencev osnovnih šol, zagotavlja država kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in, na podlagi javnega razpisa, najugodnejšim ponudnikom prevozov podeli koncesije.

(2) Vlada Republike Slovenije s koncesijskim aktom določi koncesijska območja, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter ostale sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Direkcija pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), tekem prometnega leta pa največ dvakrat letno s spremembami voznega reda le-tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozihih.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

31. člen

(zagotavljanje podatkov)

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov morajo Direkciji posredovati podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevoženi kilometer na tej liniji ter ostale podatke, ki jih določi minister, pristojen za promet in so potrebni za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve subvencij.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka morajo posredovati v obliki in rokih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

32. člen

(financiranje gospodarskih javnih služb)

(1) Gospodarska javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 30. člena tega zakona se financira iz cene storitev, proračuna Republike Slovenije in iz drugih virov. Višino sredstev za izvajanje gospodarske javne službe se za vsako leto določi s proračunom Republike Slovenije.

(2) S podeljevanjem koncesij, financiranjem in izvajanjem gospodarske javne službe se zagotavlja predvsem prevoze, katerih namen je preusmeritev potnikov iz osebnih prevozov na javna prevozna sredstva, uporaba kombiniranih oblik prevoza in usklajenost voznih redov vseh izvajalcev javnega potniškega prometa. Pri tem se posebno pozornost namenja kategorijam potnikov v dnevni migraciji in sicer dijakom, študentom, delavcem in potnikom iz demografsko ogroženih območij.

(3) Če se opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji v pogojih gospodarske javne službe uvede na predlog lokalne skupnosti in je izvajanje linije pretežno v interesu te lokalne skupnosti, jo je lokalna skupnost dolžna sofinancirati.

33. člen

(mestni promet)

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko lokalne skupnosti določijo kot gospodarsko javno službo.

(2) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe lokalna skupnost upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(3) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna lokalne skupnosti.

(4) Linijski prevoz v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

1.1.2. Posebni linijski prevoz

34. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo ter prevoz vojakov in njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza mora v vozilu biti pogodba in seznam potnikov. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik je dolžan v roku 8 dni od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka, o sklenitvi obvestiti Direkcijo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov.

1.1.3. Občasni prevozi potnikov

35. člen

(opredelitev)

Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih elementov linijskega in ne posebnega linijskega prevoza kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesta vstopa in izstopa potnikov. Prevozi so namenjeni potrebam po enkratnih prevozi in nimajo funkcije prevoza dnevne migracije.

1.1.4. Avto-taksi prevoz

36. člen

(avto-taksi)

(1) Avto-taksi prevozi se opravljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda lokalna skupnost ali več lokalnih skupnosti skupaj. V dovoljenju določijo območje na katerem se lahko opravlja prevoze. Pri izdaji dovoljenja lokalne skupnosti poleg pogojev iz tega člena upoštevajo tudi pogoje iz 6. in 7. člena tega zakona.

(2) Avto-taksi lahko prevaža potnike znotraj in iz območja določenega v dovoljenju za opravljanje avto-taksi prevozov. Prevzem novih potnikov izven tega območja je prepovedan.

(3) Na območjih lokalnih skupnosti, ki nimajo urejenih taksi prevozov, lahko na poziv potnika tak prevoz opravi prevoznik, ki ima za opravljanje te dejavnosti izdano dovoljenje na območju druge lokalne skupnosti.

(4) Lokalne skupnosti določijo v svojih aktih tudi druge pogoje in način opravljanja avto-taksi prevozov, predvsem pa postopek pridobitve dovoljenja za opravljanje avto-taksi prevozov, barvo vozil in avto-taksi postajališča.

37. člen

(uporaba taksimetra)

Med prevozom potnikov z avto-taksi vozilom mora biti vključen taksimeter, ki mora biti pregledan v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje. Taksimeter mora biti nameščen tako, da je viden uporabnikom prevoza.

38. člen

(avto-taksi prevoz prevoznika Skupnosti in tujega prevoznika)

Prevoznik Skupnosti in tuji prevoznik ne more opravljati avto-taksi prevoza na ozemlju Republike Slovenije, razen če je to določeno z mednarodno pogodbo na podlagi vzajemnosti.

1.2. Posebna oblika prevozov

39. člen

(posebna oblika prevozov)

Organizacijo, način in pogoje opravljanja posebne oblike prevozov potnikov z vozili kot je na primer traktor, ki vleče priklopno vozilo za prevoz potnikov (cestni vlak) ali drugo podobno vozilo, določa lokalna skupnost.

2. Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

40. člen

(delitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu)

Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v mednarodnem javnem linijskem prometu.

tu, posebnem linijskem prometu, kot občasni prevoz potnikov in kot prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

2.1. Javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

2.1.1. Javni linijski prevoz potnikov

41. člen

(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) med Republiko Slovenijo in drugimi državami ter tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo se vzpostavlja v skladu z mednarodno pogodbo, ob upoštevanju načela vzajemnosti, na podlagi soglasja za uvedbo in dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ju izda Direkcija in pristojni organi drugih držav, opravljata pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

42. člen

(dovoljenje)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda Direkcija.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vozni red mora biti usklajen za del linije, ki poteka na ozemlju Republike Slovenije med domačimi prevozniki in vpisan v seznam usklajenih mednarodnih linij,
- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji,
- pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem,
- da vse države, preko katerih poteka linija, za del linije, ki poteka preko njihovega ozemlja izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen v primeru tranzitnega prevoza preko ozemlja Republike Slovenije.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega prevoznika, prevoznika Skupnosti in tujega prevoznika, ki ji je potrebno priložiti vozni red, cenik, itinerar, notarsko overjeno pogodbo o soizvajanju linijskih prevozov in druge priloge, določene z mednarodno pogodbo.

(4) Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Direkcija izda dovoljenje za del linije, ki poteka preko ozemlja Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenja vseh držav preko katerih poteka linija.

(6) Sestavni deli dovoljenja so: potrjen vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, določenih z mednarodno pogodbo, tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi.

(8) Register mednarodnih linij vodi Direkcija.

(9) Dovoljenje iz tega člena se s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti nadomesti z dovoljenjem Skupnosti iz 57. člena tega zakona.

43. člen

(obveznost dovoljenja v vozilu)

Pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije mora biti v vozilu izvirnik dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena.

44. člen

(splošni pogoji)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se mora opravljati v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem, ki jih uskladi in določita domači in prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik.

(2) Cenik, vozni red in itinerar mora potrditi Direkcija.

45. člen

(način izvajanja)

Za stalnost in rednost prevozov na liniji v skladu z izdanim dovoljenjem so odgovorni vsi prevozniki, ki jim je bilo izdano dovoljenje.

46. člen

(vzporedni prevoz z več vozili)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se lahko opravlja na isti liniji tudi z dodatnimi avtobusi, s tem, da so pogoji za izvajanje in organizacijo prevozov enaki.

(2) Pri opravljanju dodatnih voženj z vzporednim prevozom (bis vožnje) je dovoljeno izpuščanje določenih postajališč, pomembnejših postajališč in avtobusnih postaj.

(3) Z načinom opravljanja prevozov opisanim v prejšnjih dveh odstavkih tega člena, prevoz ne izgubi statusa mednarodnega linijskega prevoza.

47. člen

(tranzitni linijski prevoz potnikov)

(1) Poleg pogojev, ki jih določata ta zakon ali mednarodna pogodba, se lahko v dovoljenju za opravljanje mednarodnega tranzitnega linijskega prevoza potnikov, izdanega prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku določi tudi, da:

- sme na ozemlju Republike Slovenije sprejemati potnike za prevoz v matično državo ali v tretjo državo;
- smejo potniki, pripeljani iz države prevoznika Skupnosti ali tujega prevoznika, izstopati na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje se lahko izda pod pogoji iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, če je v izvajanje takšnih prevozov, z ustreznim deležem, vključen tudi domači prevoznik.

48. člen

(uporaba določb o notranjem javnem linijskem cestnem prometu)

Objavljanje voznega reda, način in pogoji uporabe avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in postajališč ter ostali pogoji v mednarodnem linijskem prevozu potnikov, se izvajajo po določbah tega zakona o notranjem cestnem prevozu, tuji prevozniki pa morajo pri tem upoštevati obveznosti dogovorjene z mednarodno pogodbo.

49. člen

(trajna ustavitev prevoza)

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri Direkciji zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme trajno ustaviti, ko izda Direkcija ustrezno dovoljenje.

2.1.2. Posebni linijski prevoz

50. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja

prevoz delavcev na delo in domov, prevoz dijakov in študentov do izobraževalnih ustanov, prevoz vojakov in njihovih družin od vojašnic do doma.

(2) Posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu potnikov se izvaja z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezen sestavni del pogodbe. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik je dolžan pogodbo priglasiti pri Direkciji, ki vodi evidenco posebnih linijskih prevozov. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza mora v vozilu biti pogodba in seznam potnikov.

(4) Čeprav je posebni linijski prevoz mogoče spreminjati glede na potrebe uporabnikov, se uvršča med mednarodni linijski prevoz.

(5) Ta člen se prične uporabljati s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti. Za tuje prevoznike določbe tega člena ne veljajo.

2.1.3. Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

51. člen

(način opravljanja)

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji »zaprtih vrat«; to so prevozi pri katerih se z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov na celotnem potovanju, katera se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež,

2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež,

3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

– potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potnike se prepelje nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež,

– potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež,

– potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež.

4. tranzitnih prevozih preko ozemlja Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom,

5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(2) Dovolilnica je potrebna v primeru:

1. prevoza, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,

2. drugih občasnih prevozov potnikov.

(3) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli Direkcija.

(4) Tujemu prevozniku iz države, s katero Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu potnikov, lahko carinski organ, ki preverja ustreznost dovolilnic in potniških spremnic ob vstopu ali izstopu iz Republike Slovenije, izda za prevoz izjemno dovoljenje.

52. člen

(prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami)

(1) Za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami potrebuje tuji prevoznik oziroma prevoznik Skupnosti dovoljenje. Izvirnik tega dovoljenja mora imeti voznik med opravljanjem prevoza v vozilu.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če je iz prevoznikove vloge za izdajo dovoljenja razvidno, da so nameravani prevozi v nasprotju z določili tega člena.

(3) Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami je storitev, ki obsega prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov v določenih časovnih razmakih v obe smeri z enega samega mesta odhoda v državi, kjer ima prevoznik sedež, na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda v kasnejši vožnji isti prevoznik. Mesto odhoda in mesto prihoda sta mesti, kjer se potovanje začne in konča, pri čemer lokaciji vključujeta tudi okolico v krogu s polmerom 50 km.

(4) Med prevozom z izmeničnimi vožnjami potniki ne smejo vstopati ali izstopati.

(5) V nizu prevozov mora biti vozilo pri prvi povratni vožnji in zadnji vožnji prazno.

(6) Določbe tega člena veljajo tudi za izmenične vožnje v tranzitu preko Republike Slovenije.

(7) Ta člen se z vstopom Republike Slovenije v Evropsko skupnost preneha uporabljati za prevoznike Skupnosti.

53. člen

(potniška spremnica)

(1) Potniška spremnica se uporablja za občasne prevoze in za prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

(2) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka mora izpolniti potniško spremnico pred vsako vožnjo.

(3) Potniška spremnica vsebuje vsaj naslednje podatke:

- vrsto prevoza;
- prevoznika;
- itinerar;
- podatke o registrski oznaki vozila;
- podatke o voznem osebju;
- seznam potnikov.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republik Sloveniji izdaja Direkcija.

(5) Pravilnik o obliki in vsebini obrazca ter načinu vodenja potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republik Sloveniji, izda minister, pristojen za promet.

2.2. Dokumenti in ukrepi

54. člen

(razveljavitev dovoljenja)

(1) Direkcija lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano domačemu prevozniku, tujemu prevozniku ali prevozniku Skupnosti, če prevoznik kljub predhodnemu opozorilu prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republik Sloveniji in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku ali prevozniku Skupnosti, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, v primeru ponovne kršitve pa trajno.

55. člen

(začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)

(1) Prevozniku Skupnosti in tujemu prevozniku Direkcija lahko v primeru težjih ali ponavljajočih kršitev tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 8. člena tega zakona.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče začasno za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Zoper odločbo o začasni prepovedi opravljanja prevozov je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet v roku 15 dni po prejemu odločbe.

56. člen

(svobodno opravljanje prevozov)

(1) Vsak prevoznik potnikov, ki opravlja prevoze v komercialne namene, opravlja prevoze potnikov nediskriminatorno, ne glede na nacionalnost ali kraj ustanovitve, če:

– ima licenco države, kjer je ustanovljen za prevoz potnikov v linijskem prevozu, vključujoč posebni linijski prevoz, občasni prevoz ali izmenične vožnje,

– izpolnjuje pogoje Evropske skupnosti za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov v notranjem in mednarodnem cestnem prevozu,

– izpolnjuje predpisane pogoje glede cestne varnosti, ki se nanašajo na standarde za voznika in vozilo.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za prevoznika za lastne potrebe.

57. člen

(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Za mednarodne linijske prevoze je potrebno dovoljenje Skupnosti za prevoz potnikov, ki se izda prevozniku oziroma pravni ali fizični osebi, ki v okviru svoje dejavnosti organizira in upravlja s prevozi potnikov. Dovoljenje se ne more prenesti na drugo osebo, vendar pa lahko imetnik dovoljenja s soglasjem pristojnega organa opravlja prevoze preko podizvajalca, ki mora izpolnjevati pogoje iz prejšnjega člena. V tem primeru mora biti v dovoljenju navedena firma oziroma ime ter vloga podizvajalca. V primerih združenj prevoznikov ali gospodarskih subjektov z namenom opravljanja linijskega prevoza, se dovoljenje izda tistemu, ki je v okviru združenja nosilec upravljanja s prevozi, ostalim pa izvod tega dovoljenja.

(2) Obrazec dovoljenja Skupnosti mora biti po obliki in vsebini v skladu s vzorcem, ki ga določi Komisija.

(3) Dovoljenje Skupnosti za prevoz se izda za obdobje največ pet let.

(4) Dovoljenje Skupnosti vsebuje naslednje podatke:

– vrsto prevoza;

– relacijo, predvsem z navedbo kraja odhoda in kraja prihoda;

– čas veljavnosti;

– postajališča in vozni red.

(5) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji Direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v soglasju s pristojnimi organi držav, na katerih ozemlju potniki vstopajo oziroma izstopajo.

58. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja Skupnosti za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano ali tri mesece zatem, ko

dobi Direkcija od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja je dolžan en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

59. člen

(obveznost prevoznika)

(1) Prevoznik v mednarodnem linijskem prometu je dolžan, razen v primeru višje sile, opravljanje prevoze na liniji tako, da zagotavlja stalnost, rednost, varnost ter ostale pogoje določene ob izdaji dovoljenja, dokler mu dovoljenje Skupnosti ne preteče.

(2) Prevoznik je dolžan objaviti itinerar, postajališča, vozni red, cene in splošne prevozne pogoje na tak način, da zagotovi dostopnost informacij vsem uporabnikom.

60. člen

(medsebojno sodelovanje)

(1) Direkcija odvzame dovoljenje Skupnosti, če imetnik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev, zlasti če država, kjer ima prevoznik sedež, to zahteva.

(2) V primeru težje kršitve ali ponavljajočih se lažjih kršitvah s področja cestne varnosti, zlasti glede vozil ter časa vožnje in počitka za voznika, lahko Direkcija prepove prevozniku opravljanje mednarodnih potniških prevozov na ozemlju Republike Slovenije. O ugotovljeni kršitvi Direkcija obvesti izdajatelja dovoljenja.

(3) Republika Slovenija sodeluje z ostalimi državami članicami Evropske skupnosti glede obveščanja in zagotavljanja informacij, povezanih s:

– kršitvami zakonodaje Evropske skupnosti s področja mednarodnega prevoza potnikov, ki jo povzroči prevoznik iz druge države ter o predloženih ukrepih in kaznih;

– kaznimi zoper domače prevoznike za dejanja storjena v drugi državi članici.

3. Prevoz oseb za lastne potrebe

61. člen

(opredelitev prevozov za lastne potrebe)

Prevoz oseb za lastne potrebe je prevoz, ki ga izvajajo v nekomercialne in neprofitne namene fizične ali pravne osebe ter državni organi in je takšen prevoz v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti ali nalog z njihovega delovnega področja. Vozila, ki se v ta namen uporabljajo, morajo biti v lasti te fizične ali pravne osebe oziroma organa ali ima ta pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene zakupne ali leasing pogodbe. Vozilo mora upravljati oseba, zaposlena pri fizični ali pravni osebi oziroma državnem organu ali fizična oseba sama.

VI. PREVOZ BLAGA

62. člen

(vrste prevoza blaga)

Prevoz blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot javni prevoz v komercialne namene in kot prevoz za lastne potrebe.

63. člen

(javni prevoz blaga v komercialne namene)

Javni prevoz blaga v komercialne namene je prevoz, za katerega se relacija, cena prevoza in drugi prevozni pogoji določijo s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza.

64. člen

(prevoz blaga za lastne potrebe)

Šteje se, da gre za prevoz blaga za lastne potrebe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- blago, ki se prevaža mora biti v lasti domačega prevoznika ali biti prodano, kupljeno, dano v najem, najeto, izdelano, dopolnjeno ali popravljeno s strani domačega prevoznika;

- namen poti mora biti prevoz blaga do ali od domačega prevoznika ali za njegov premik bodisi znotraj podjetja ali zunaj, vendar le za potrebe domačega prevoznika;

- motorna vozila, uporabljena za takšen prevoz, morajo voziti zaposleni pri domačem prevozniku;

- vozila morajo biti v lasti domačega prevoznika ali najeta, s tem, da izpolnjujejo pogoje, ki se nanašajo na uporabo vozil, najetih brez voznika za cestni prevoz blaga. Ta določba se ne nanaša za uporabo nadomestnega vozila v času, ko je vozilo, ki se normalno uporablja v okvari.

65. člen

(dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov in CEMT dovolilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, mora vsako leto v mesecu septembru na podlagi stanja za to leto določiti seznam kritičnih dovolilnic in ga objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prvega odstavka tega člena od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

66. člen

(delitev dovolilnic)

(1) Delitev dovolilnic, ekoloških točk, posebnih vrst dovolilnic in CEMT dovolilnic (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja delilec in sicer Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije, vsaka za tiste prevoznike, katerim je izdala licenco. Pri delitvi dovolilnic delilec upošteva pogoje, kriterije, merila in postopke določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

(2) Stroški nastali v zvezi z izdajanjem dovolilnic, bremenijo domačega prevoznika. Te stroške predstavljajo cena obrazca dovolilnice, ki je prihodek proračuna Republike Slovenije in stroški delitve dovolilnic. Višino cene obrazca dovolilnice določi minister, pristojen za promet, višino stroškov delitve dovolilnic določi delilec, po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za promet.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, preda pridobljene dovolilnice od pristojnega organa druge države Direkciji, ki glede na skupno število pridobljenih dovolilnic od tujih držav, prenese delilcu ustrezno število posameznih vrst dovolilnic, upoštevajoč število pravilno uporabljenih dovolilnic v preteklem letu, pri dodatno pridobljenih CEMT dovolilnicah pa tudi kvaliteto voznega parka.

67. člen

(pogoji za delitev dovolilnic)

Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- je vpisan v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za promet;

- ima licenco za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu ali je priglašen za opravljanje prevozov za lastne potrebe;

- je pri delilcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic;

- ima poravnane vse davčne obveznosti.

68. člen

(kriteriji za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic, glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav, delilec upošteva naslednje kriterije:

- število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izhode licence;

- število motornih vozil, ki jih prevoznik na osnovi podatkov o uporabljenih dovolilnicah uporablja za posamezno vrsto dovolilnic;

- število in kvaliteta voznega parka (Euro 0, 1, 2, 3...; bolj zelena in varna vozila ...), ki se točkuje;

- število voznikov v delovnem razmerju;

- število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju,

- število prevozov opravljenih z uporabo oprtnega vlaka;

- višina dobička iz poslovanja;

- število kršitev določil tega zakona.

(2) Za delitev ekoloških točk za tranzit preko Republike Avstrije veljajo tudi posebna merila, ki jih v skladu z zahtevami te države predpiše minister, pristojen za promet. Organizatorji-operaterji prevozov z oprtnimi vlaki morajo zagotoviti, da bodo z oprtnimi vlaki možni prevozi vseh vozil, katerih največje dimenzije in mase so v skladu s predpisi o največjih masah in dimenzijah vozil v Republiki Sloveniji.

(3) Pri prevoznikih, ki opravljajo prevoze preko Republike Avstrije na podlagi izdanega dovoljenja za izredne prevoze, se pri delitvi dovolilnic dodatno upošteva še število opravljenih prevozov na podlagi izdanega dovoljenja za izredne prevoze.

(4) Minister, pristojen za promet, predpiše s sodelovanjem ministra, pristojnega za finance, natančnejši postopek in merila za uporabo in izvajanje kriterijev, določenih v prejšnjih odstavkih.

69. člen

(vpis prevoznika v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu)

Domači prevoznik, ki želi biti vpisan v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, poda delilcu vlogo za vpis. Delilec piše prevoznika, ki ima licenco za mednarodni prevoz blaga, oziroma je priglašen za opravljanje prevoza za lastne potrebe, v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu. O vpisu oziroma zavrnitvi vpisa v evidenco izda odločbo, zoper katero je v roku osem dni od prejema možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

70. člen

(postopek določitve letnega plana)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delilec določi letni plan dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem letu, v času med 01.09 in 15.09, pri delilcu vložiti vlogo za določitev letnega plana. Prevozniku, ki v določenem roku vloge ne vложи, oziroma ne plača predpisane upravne takse, delilec letnega plana za naslednje leto ne določi. Tak prevoznik se šteje za novega prevoznika in lahko vlogo za določitev letnega plana vloží v naslednjem letu.

(2) V vlogi za določitev letnega plana prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V planu so

navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Plani dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni in se lahko po določitvi letnih planov na primeren način objavijo.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delilcu pa je dolžan nemudoma sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma podal nepravilne podatke, se izbriše iz evidence prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, z možnostjo ponovnega vpisa v evidenco čez eno leto.

(4) Delilec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice in seznam prevoznikov, ki prejemajo dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni plan dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega plana delilec upošteva kriterije, merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delilec mora letni plan dodelitve dovolilnic prevoznikom določiti najkasneje do 15.10. tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni plan, delilec pri določitvi plana dodelitve dovolilnic upošteva kriterije in merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 01.10. preteklega leta do 30.09. tekočega leta. Za določitev letnih planov dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne prejemajo kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju 01.10. preteklega leta do 30.09. tekočega leta.

(6) Povečanje voznega parka ne pomeni avtomatičnega povečanja plana dodelitve dovolilnic. Če prevoznik zmanjša vozni park se mu zmanjša plan sorazmerno z zmanjšanjem števila vozil, razen če tudi s preostalim voznim parkom pravilno uporabi vse dodeljene dovolilnice.

(7) Prevoznik lahko v roku osmih dni od prejema odločbe o določitvi plana vloži pritožbo zoper to odločbo pri delilcu, ki pritožbo obravnava. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(8) Ko prvostopenjski organ (delilec) prejme pritožbo jo preizkusi. Če ugotovi, da so bile v postopku storjene kakšne kršitve, oziroma niso bile upoštevane določbe tega zakona glede delitve dovolilnic, svojo odločitev z novo odločbo ustrezno spremeni. V nasprotnem primeru pritožbo prevoznika skupaj z vso dokumentacijo, potrebno za odločanje o stvari, pošlje ministrstvu, pristojnemu za promet. Če se v pritožbenem postopku ugotovi, da prevozniku pripada večje število dovolilnic, kot mu je bilo dodeljeno, mu delilec premalo dodeljene dovolilnice dodeli iz kvote nerazdeljenih dovolilnic, ki je na razpolago za tekoče leto.

(9) Delilec dovolilnic in ministrstvo, pristojno za promet, vročata svoje odločbe ali druge spise, prevoznikom na sedežu, ki so ga navedli v postopku za pridobitev licence. Če prevoznik dvakrat zapored ne prevzame pošte, objavi delilec oziroma ministrstvo, pristojno za promet, odločbo za osem dni na svoji oglasni deski. S tem se šteje, da je vročitev opravljena.

71. člen

(postopek redne delitve dovolilnic)

(1) Na osnovi določenega letnega plana opravlja delilec redno delitev dovolilnic v rednih delilnih obdobjih, ki so določeni v podzakonskem predpisu, ki ga izda minister, pristojen za promet. O vsaki dodelitvi dovolilnic delilec odloči z odločbo. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(2) Dodelitev posebnih vrst dovolilnic in CEMT dovolilnic delilec izvaja enkrat letno v skladu z določbami tega zakona in podzakonskih predpisov.

(3) Zoper odločbo o dodelitvi dovolilnic lahko prevoznik v roku osmih dni od prejema odločbe vloži pritožbo pri delilcu. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(4) Ko prvostopenjski organ (delilec) prejme pritožbo, jo preizkusi. Če ugotovi, da so bile v postopku storjene kakšne kršitve, oziroma niso bile upoštevane določbe tega zakona glede delitve dovolilnic, svojo odločitev z novo odločbo ustrezno spremeni. V nasprotnem primeru pošlje pritožbo prevoznika skupaj z vso dokumentacijo, potrebno za odločanje o stvari, ministrstvu, pristojnemu za promet.

(5) Delilec dovolilnic in ministrstvo, pristojno za promet, vročata svoje odločbe ali druge spise, prevoznikom na sedežu, ki so ga navedli v postopku za pridobitev licence. Če prevoznik dvakrat zapored ne prevzame pošte, delilec oziroma ministrstvo, pristojno za promet, odločbo objavi za osem dni na svoji oglasni deski. S tem se šteje, da je vročitev opravljena.

72. člen

(postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic)

(1) Po opravljeni redni delitvi delilca oblikujeta kvoto nerazdeljenih dovolilnic za delilno obdobje. Delilca lahko kvoto nerazdeljenih dovolilnic glede na potrebe prevoznikov medsebojno preneseta oziroma izmenjata in o tem obvestita Direkcijo.

(2) Nekritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo vsem prevoznikom glede na njihove vloge vsak delovni dan upoštevaje pogoje, kriterije in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(3) Kritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo samo prevoznikom, ki imajo določen plan dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga za določeno obdobje. Delitev teh dovolilnic se izvaja tedensko na osnovi vlog, ki so prispele v preteklem tednu. Delilec pri tej delitvi upošteva pogoje, kriterije in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(4) Natančnejši postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic predpiše minister, pristojen za promet.

73. člen

(avans dovolilnic)

(1) V posameznem delilnem obdobju lahko prevoznik z vlogo zaprosi za avans dovolilnic iz naslednjih delilnih obdobj, če prevozniku dodeljeno število dovolilnic v posameznem delilnem obdobju ne zadošča za izvedbo vseh načrtovanih prevozov. Avans dovolilnic iz naslednjega delilnega obdobja pridobijo prevozniki, ki imajo določen odstotek pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic iz preteklih obdobj. Delitev se opravlja vsak delovni dan glede na pogoje, kriterije in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

(2) Natančnejši postopek za pridobitev avansa dovolilnic določi minister, pristojen za promet.

74. člen

(prenosi letnega plana in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos celotnega letnega plana dodelitve dovolilnic je na drugega domačega prevoznika dovoljen v primeru pravnega nasledstva.

(2) Delni prenos plana dodelitve dovolilnic je na drugega domačega prevoznika dovoljen v primeru delnega ali celotnega prenosa voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada na posamezno vozilo sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni plan. Prenos plana CEMT dovolilnic je dovoljen v primeru celotnega prenosa voznega parka. Za prenos voznega parka v smislu tega člena se šteje vsak prenos vozila, za katerega pridobi novi uporabnik vozila izvod licence v skladu s tem zakonom.

(3) Delilec odloči o prenosu plana z odločbo. Prenosi planov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 67. člena tega zakona.

Domači prevoznik, ki prevzame plan od drugega, se z dnem prevzema plana ne šteje za novega prevoznika.

(4) Medsebojni prenos dovolilnic in trgovanje z dovolilnicami med prevozniki, niso dovoljeni. Prevoznik lahko uporabi samo dovolilnico, ki jo je prejel od delilca.

75. člen

(posebne vrste dovolilnic)

Posebne vrste dovolilnic so časovne in namenske in jih delilec deli v skladu z namenom in za čas njihovega trajanja tistim prevoznikom, ki izpolnjuje kriterije po tem zakonu in za namenske vrste prevozov. Prevozniku, ki mu delilec dodeli te dovolilnice, se zmanjša plan pridobivanja ostalih dovolilnic.

76. člen

(dodelitev CEMT dovolilnic in njihova uporaba)

(1) Uporaba dodeljenih CEMT dovolilnic se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga, v določenem obdobju, ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

- bilateralni prevozi v sosednje države,
- bilateralni prevozi z državami, ki ne mejijo na Republiko Slovenijo,
- prevozi med tretjimi državami.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delilec iz mesečnega poročila o uporabi CEMT dovolilnice za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno CEMT dovolilnico, izračuna koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi tako opravljenega izračuna delilec prevoznike razvrsti po številu zbranih točk in naredi seznam. Prevoznikom, ki se uvrstijo med zadnjih 15 odstotkov vseh prevoznikov na tem seznamu in opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic, se dodeljene dovolilnice odvzamejo in dodelijo drugim prevoznikom, ki so za tako vrsto dovolilnice zaprosili. Delilec vodi na podlagi vlog prevoznikov (70. člen) za pridobitev CEMT dovolilnic letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje, kriterije in merila določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih in iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli CEMT dovolilnico in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev CEMT dovolilnic in te niso prejeli (čakalna lista).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili CEMT. Izpolnjene liste dnevnika je treba ob koncu vsakega meseca, poslati delilcu, ki je dovolilnico izdal prevozniku. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjene liste dnevnika, delilec ne točkuje za pretekli mesec.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s carinskim žigom dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Prevozniku, ki je na novo vpisan v evidenco mednarodnih prevoznikov, se eno leto po vpisu v evidenco, v planu ne more dodeliti CEMT dovolilnice.

(6) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije CEMT in v tranzitu preko njenih ozemelj. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(7) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije CEMT ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(8) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo istočasno. Dovolilnica CEMT in dnevnik voženj se mora nahajati v vozilu ves čas potovanja, to je od točke nakladanja do točke razkladanja.

(9) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT mora biti enako imenu, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, v primeru najema ali zakupa pa v najemni ali zakupni pogodbi na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(10) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, kateremu je bila izdana, uporablja tudi za najeta ali zakupljena vozila brez voznikov, pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno ali zakupno pogodbo in kopijo licence za to vozilo na svoje ime. Vozilo mora biti dano v uporabo izključno podjetju, ki ga je najelo ali zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu se morajo nahajati sledeči dokumenti:

- pogodba o najemu ali zakupu, iz katere mora biti še posebej razvidno ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila,
- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o zaposlitvi voznika, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime zaposlenega ter trajanje zaposlitvene pogodbe.

(11) Ko je prevozniku prvič dodeljena CEMT dovolilnica, se mu za določeno število zmanjša število dodeljenih kritičnih dovolilnic za posamezne države.

77. člen

(odvzem CEMT dovolilnic)

(1) Delilec odvzame CEMT dovolilnico:

- prevozniku, ki mu je prenehala veljavnost licence za opravljanje mednarodnih javnih prevozov blaga in sicer z dnem prenehanja veljavnosti licence oziroma prejema dokončne odločbe o odvzemu licence;
- če prevoznik krši določila mednarodnih pogodb, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami na področju mednarodnih prevozov stvari;
- če prevoznik krši določila navodil o uporabi večstranskega kontingenta CEMT;
- če prevoznik dvakrat zapored ne vrne delilcu izpolnjene liste dnevnika;
- če ne dosega predpisanega števila voženj v opazovanem obdobju v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Prevoznik mora CEMT dovolilnico, ki mu je odvzeta, vrniti delilcu v osmih dneh od prejema dokončne odločbe o odvzemu CEMT dovolilnice. Če CEMT dovolilnice v predpisanem roku ne vrne, mu je delilec dolžan ustaviti dodelitev vseh drugih dovolilnic in sicer do vrnitve CEMT dovolilnice.

(3) Prevoznik, ki mu je bila odvzeta CEMT dovolilnica, lahko ponovno zaprosi za dodelitev dovolilnice v naslednjem delilnem obdobju.

(4) Prevoznik, ki je izgubil, uničil ali mu je bila ukradena CEMT dovolilnica mora veljavnost te preklicati v Uradnem listu Republike Slovenije. Po prejemu potrdila o objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, mu delilec izda nadomestno CEMT dovolilnico in o tem obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki preklicuje veljavnost dovolilnice pri sekretariatu CEMT.

(5) Odvzete CEMT dovolilnice se dodelijo drugim prevoznikom, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev CEMT dovolilnic glede na vrstni red na čakalni listi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

78. člen

(uporaba dovolilnic)

(1) Pridobljene dovolilnice, lahko prevoznik uporabi samo z vozili, za katere ima pridobljene izvode licenc za mednarodni prevoz blaga.

(2) Dovolilnica mora biti ves čas izvajanja mednarodnega prevoza v vozilu in jo mora voznik pokazati in izročiti na vpogled na zahtevo pristojnih nadzornih organov.

(3) Pravilno uporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delilcu najkasneje v roku osmih dni po uporabi. Če prevoznik ne vrne vseh vrst dovolilnic iz predpretekega delilnega obdobja, mu lahko delilec v celoti ali delno zaustavi ali zmanjša naslednjo dodelitev dovolilnic. Neuporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delilcu najkasneje v roku osmih dni po preteku veljavnosti dovolilnice.

(4) Pri vračilu uporabljenih dovolilnic mora prevoznik priložiti seznam porabljenih dovolilnic po postopku in na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za promet. Na obrazcu se navede registrska označba vozila, s katerim je bila uporabljena dovolilnica in številka računa, s katerim je bil zaračunan prevoz. Pravilno uporabo dovolilnic delilec presoja na podlagi podatkov iz prevozne listine (CMR).

(5) Če prevoznik dodeljenih dovolilnic ne potrebuje, jih mora vrniti delilcu.

(6) Prevozniku, ki v dveh zaporednih delilnih obdobjih ni prevzel dodeljenih dovolilnic, delilec ustavi dodelitev dovolilnic. Če tak prevoznik ponovno zahteva dodelitev dovolilnic, se šteje za novega prevoznika.

(7) Porabljene dovolilnice domačega prevoznika hrani delilec v obliki arhiva še tri leta od dneva prenehanja veljavnosti dovolilnice.

79. člen

(nepravilna uporaba dovolilnic)

(1) Delitev in pravilno uporabo dovolilnic spremlja delilec glede na vsako delilno obdobje. V primeru, da prevoznik uporabi dovolilnico v nasprotju z zakonom in drugimi predpisi, mu lahko delilec, brez spremembe plana, število dodeljenih dovolilnic takoj v naslednjem obdobju zmanjša, sorazmerno z nepravilno uporabljenimi ali neuporabljenimi dovolilnicami v prejšnjih obdobjih. Če je bilo prevozniku preko celega delilnega leta, zaradi nepravilne uporabe, večkrat zmanjšano število dodeljenih dovolilnic, mu lahko delilec sorazmerno spremeni plan dodelitve dovolilnic.

(2) Prevoznik, ki je nepravilno uporabil dovolilnico oziroma uporabil ponarejeno dovolilnico, ali je opravil prevoz brez ustrezne dovolilnice in mu je bila na podlagi tega izrečena kazen prepovedi opravljanja prevozov v tuji državi, mu delilec že dodeljene dovolilnice odvzame za enako obdobje kakor je bila izrečena prepoved. Delilec odvzame dodeljene dovolilnice prevozniku tudi v primeru, če s strani pristojnih organov druge države prejme obvestilo, da prevoznik pri opravljanju prevozov na njenem ozemlju krši določila mednarodne pogodbe. Prevoznik mora delilcu vrniti odvzete dovolilnice v roku treh dni po prejemu odločbe o odvzemu, zoper katero je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet. Pritožba se lahko vloži v roku osmih dni od prejema odločbe in ne zadrži izvršitve.

(3) Nepravilna uporaba dovolilnice pomeni, da so pri tej popravljani podatki o prevozniku in o registrski številki vozila in da se podatki na dovolilnici ne skladajo s podatki iz prevozne listine. Delilec takšno dovolilnico evidentira kot nepravilno uporabljeno dovolilnico in prevozniku zmanjša delitev dovolilnic v postopku redne delitve dovolilnic za odgovarjajoče število nepravilno uporabljenih dovolilnic. Prevoznik, ki nepravilno uporabi dovolilnico, ne more pridobiti dovolilnic v postopku delitve nerazdeljenih dovolilnic v delilnih obdobjih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

80. člen

(uporaba drugih predpisov)

Pri delitvi dovolilnic in CEMT dovolilnic, delilec poleg določb tega zakona in drugih predpisov, upošteva tudi določila mednarodnih pogodb in določila resolucij organizacije CEMT glede uporabe dovolilnic, ki jih izdaja ta organizacija.

81. člen

(dovolilnice in dovoljenja za tujega prevoznika)

(1) Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik), registriran v državi, s katero je sklenila Republika Slovenija pogodbo o mednarodnem prevozu blaga v cestnem prometu, sme opravljati mednarodni prevoz blaga v Republiki Sloveniji, če ima pravilno izpolnjeno dovolilnico ali dovoljenje za prevoz blaga, ki ga izda

ministrstvo, pristojno za promet, oziroma brez tega, če tako določa pogodba.

(2) Mednarodni prevoz s tujim motornim vozilom, ki ima priklopno vozilo, se opravlja na podlagi ene dovolilnice.

(3) Če imata tuje motorno vozilo in priklopno vozilo registrski označbi različnih držav, je potrebna dovolilnica le za motorno vozilo, če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače.

(4) Dovolilnica ali dovoljenje za prevoz blaga, mora biti v tujem vozilu ves čas, ko je ta na ozemlju Republike Slovenije in mora biti pravilno izpolnjeno. Kontrolo tega izvajajo carinski organi, inšpektorji za cestni promet in policisti.

(5) Carinski organ na mejnem prehodu oziroma na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola in carinski nadzor v Republiki Slovenije, preverja ali je v vozilu dovolilnica iz prvega odstavka tega člena. Če ugotovi, da v vozilu ni predpisane dovolilnice, mu prepove vstop ali izstop iz Republike Slovenije, oziroma če to ugotovi na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola ali nadzor, prepove nadaljnjo vožnjo, dokler prevoznik ne pridobi ustrezne dovolilnice. Če dovolilnice ne pridobi v roku sedmih delovnih dni, se mu na podlagi vloge izda posebno dovoljenje na podlagi tretjega odstavka 82. člena.

(6) Če drugi pristojni organi pri kontroli prometa ugotovijo, da je tuje vozilo v prometu na cestah v Republiki Sloveniji brez dovolilnice, o tem obvestijo najbližji carinski organ, ki navedenega prevoznika, voznika in vozilo prevzame v nadaljnji postopek.

(7) Carinski organ o tujem prevozniku brez dovolilnice in izvedenih ukrepih obvesti ministrstvo, pristojno za promet.

81.a člen

(uporaba dovolilnice)

(1) Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti mora dovolilnico, ki jo, v skladu z določili tega zakona, predpisov Evropske skupnosti ali mednarodnih pogodb, potrebuje za prevoz, ki ga opravlja, pravilno izpolniti že pred prestopom državne meje Republike Slovenije.

(2) Šteje se, da je dovolilnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike v dovolilnici, še posebej pa naziv ali ime ter naslov prevoznika, ki opravlja prevoz, kraj in datum izdaje dovolilnice ter podpis in žig izdajatelja dovolilnice, registrska številka vozila, ki prevoz opravlja ter datum, ura in kraj vstopa v Republiko Slovenijo oziroma prestopa državne meje.

(3) Če na dovolilnici niso izpolnjeni podatki o prevozniku in vozilu, ki opravlja prevoz ter podatki o prestopu državne meje Republike Slovenije, se šteje, da je bil prevoz opravljen brez dovolilnice in da dovolilnice ni v vozilu.

(4) Dovolilnica se lahko uporabi samo za tisto vrsto prevoza, ki je naveden na dovolilnici in pod pogoji, navedenimi na dovolilnici.

(5) CEMT dovolilnica se mora uporabljati v skladu s pravili organizacije CEMT, predpisanimi v tem zakonu in podzakonskem predpisu, ki ga izda minister, pristojen za promet.

82. člen

(posebna dovoljenja)

(1) Carinski organ, ki preverja ustreznost dovolilnic in dovoljenj ob vstopu ali izstopu iz Republike Slovenije, izda prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku za bilateralni ali tranzitni prevoz posebno dovoljenje, v primeru, ko Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga z državo, kjer je motorno vozilo registrirano, če:

- prevažajo žive živali;
- prevažajo hitro pokvarljivo blago;
- je motorno vozilo označeno z začasnimi registrskimi tablicami, pod pogojem, da vozilo ne prevažajo blago.

(2) Če ima tuji prevoznik sedež v državi, s katero Republika Slovenija nima sklenjene mednarodne pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga in prevaža blago, ki ni zajeto v prejšnjem odstavku, mu carinski organ lahko izda posebno dovoljenje in o tem obvesti Direkcijo.

(3) Posebno dovoljenje za izstop iz Republike Slovenije, izda carinski organ prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku v primeru iz petega odstavka prejšnjega člena.

83. člen

(prevozi tujega prevoznika v tretjo državo)

(1) Tuji prevoznik ne sme opravljati prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno, razen če je to posebej določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, sme tuji prevoznik opraviti prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno v primeru, da je zaradi pomanjkanja ustreznih transportnih zmogljivosti v Republiki Sloveniji treba pritegniti tujega prevoznika. V tem primeru izda ministrstvo, pristojno za promet tujemu prevozniku posebno dovoljenje.

(3) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz tega in prejšnjega člena določi minister, pristojen za promet. Ob plačilu posebnega dovoljenja se lahko tujemu prevozniku v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena naloži tudi plačilo cestne takse v skladu s tem zakonom.

84. člen

(prevozi brez dovolilnice)

(1) Dovolilnica za tujega prevoznika ni potrebna:

1. za prevoz blaga z javnega letališča in na javno letališče, če pride do nesreče letala, ali če mora letalo pristati v sili, ali če so odpovedane letalske linije;

2. za prevoz poškodovanega motornega vozila in njegove prikolice;

3. za prevoz posmrtnih ostankov;

4. za prevoz blaga pri selitvi v ustreznih posebnih vozilih;

5. za prevoz poštnih pošilk;

6. za prevoz eksponatov, namenjenih za sejme in razstave;

7. za prevoz pripomočkov in drugih potrebščin za gledališke, glasbene in druge kulturne prireditve, cirkuške predstave ali za filmska, radijska in televizijska snemanja;

8. za prevoz mrtvih živali, razen če gre za industrijsko predelavo;

9. za prevoz čebel in ribjega podmladka;

10. za prevoz medicinskega in drugega materiala kot pomoč v primeru naravnih nesreč in za prevoz blaga v humanitarne namene;

11. za prazna vozila, s katerimi se zamenjajo pokvarjena vozila in prevzamejo prevoz blaga iz pokvarjenih vozil;

12. za vozila tehnične pomoči za popravilo pokvarjenih vozil (servisna remontna vozila);

13. za prevoz tovorov izključno v reklamne namene ali za pouk;

14. za vozila z nosilnostjo do 3.500 kg ali največjo dovoljeno maso do 6.000 kg;

15. za vozila, ki izvajajo kombinirani prevoz blaga skladno z mednarodnimi pogodbami in predpisi, ki urejajo kombinirani prevoz.

(2) Za prevoz iz prejšnjega odstavka mora imeti voznik v vozilu dokument, iz katerega je razvidno, da gre za enega od navedenih prevozov.

85. člen

(prepoved vožnje tujemu prevozniku)

Direkcija začasno prepove vožnjo tujemu prevozniku po cestah v Republiki Sloveniji, če ne prevaža blaga v skladu s tem zakonom ali z mednarodno pogodbo. Prepoved se izreče za čas od 3 do 12 mesecev.

86. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika)

(1) Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti dovoljuje Republika Slovenija na svojem ozemlju uporabo motornih vozil, ki so jih najele pravne ali fizične osebe, ki imajo sedež oziroma prebivališče v drugi državi članici Evropske skupnosti, z namenom prevoza med državama, če:

– je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež ali prebivališče najemnik vozila, v skladu z zakonodajo te države članice;

– se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika, brez pogodbe, ki se nanaša tudi na voznika oziroma spremljajoče osebe;

– najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe in z njim upravlja le njegovo osebo;

– so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge in tretje alineje v vozilu. Ti dokumenti so najemna pogodba iz katere je razviden najemodajalec, najemnik, vozilo, kot tudi pogodba o zaposlitvi za voznika, ki vsebuje tako ime delodajalca, voznika in čas trajanja zaposlitve.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primeru prevoza za lastne potrebe.

87. člen

(uporaba standardov o varstvu okolja in varnosti cestnega prometa)

V Republiko Slovenijo je prepovedan vstop tujemu prevozniku z vozilom, ki ne izpolnjuje minimalnih standardov, glede varstva okolja in varnosti v cestnem prometu. Minimalne standarde določi minister, pristojen za standardizacijo in meroslovje.

VII. KABOTAŽA

1. Kabotaža pri prevozu potnikov

88. člen

(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)

Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba.

89. člen

(kabotaža po polnopravnem članstvu Republike Slovenije v Evropski skupnosti)

(1) Kabotaža je v Republiki Sloveniji dovoljena le za prevoznike, ki imajo licenco Skupnosti in sedež v državi članici Evropske skupnosti, za naslednje prevoze:

– posebne linijske prevoze, kjer obstaja pogodba med organizatorjem prevoza in prevoznikom;

– občasne prevoze in izmenične vožnje v mednarodnem cestnem prometu;

– tranzitne linijske mednarodne prevoze.

(2) Kabotaža se sme izvajati samo na registriranih mednarodnih linijah.

(3) Notranji medkrajevni linijski prevoz in mestni linijski prevoz se ne moreta izvajati kot kabotaža.

(4) Ta člen se prične uporabljati s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti.

90. člen

Izvajanje kabotaže je glede transportnih pogodb in cen, tež in dimenzij cestnih vozil, posebnih pogojev glede določenih vrst potnikov, časov vožnje in počitka, glede na davčno zakonodajo, kot tudi glede dovoljenj, ponudb, linij, voznih redov in celoti vezano na predpise, ki veljajo v Republiki Sloveniji. Kabotaža se opravlja pod enakimi pogoji kot veljajo za prevoze, ki jih opravljajo domači prevozniki.

91. člen

V primeru kabotaže v obliki občasnega prevoza se mora v vozilu nahajati potniška spremnica, v primeru posebnega linijskega prevoza, pa se mora v vozilu poleg potniške spremnice nahajati tudi pogodba med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ki služi kot kontrolni dokument.

2. Kabotaža pri prevozu blaga

92. člen

(kabotaža tujega prevoznika pri prevozu blaga)

(1) Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik lahko opravi notranji prevoz blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji (kabotaža) le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vlogo za dovoljenje vložijo prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik pri pristojnem organu za promet države, v kateri ima sedež, ta pa jo posreduje Direkciji.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih transportnih zmogljivosti v državi nujno, da opravi prevoz prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za promet, po predhodno pridobljenem mnenju Gospodarske zbornice Slovenije in Obrtne zbornice Slovenije.

93. člen

(kabotaža za prevoznike iz držav članic Evropske skupnosti)

Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti se določbe o notranjem prevozu blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji (kabotaža) ne uporabljajo za prevoznike iz držav članic Evropske skupnosti, ki imajo licenco Skupnosti. Notranji cestni prevoz blaga v Republiki Sloveniji lahko izvajajo pod enakimi pogoji kot domači prevozniki v skladu z mednarodnimi pogodbami, ne da bi jim bilo potrebno ustanoviti podružnico, predstavništvo ali kakšno drugačno statusno obliko v Republiki Sloveniji.

VIII. UKREPI V PRIMERU KRIZE NA TRGU

94. člen

(ukrepi v primeru krize na trgu prevoznih storitev)

(1) V primeru krize in resnih motenj na trgu storitev prevoza potnikov in blaga v Republiki Sloveniji zaradi izvajanja kabotaže lahko Vlada Republike Slovenije sprejme potrebne zaščitne ukrepe za zaščito domačih prevoznikov, ki pomenijo ublažitev krize, največ za obdobje šestih mesecev, ki se lahko podaljša samo enkrat.

(2) Vlada Republike Slovenije ustanovi posebni krizni odbor, sestavljen iz predstavnikov: ministrstva, pristojnega za promet, ministrstva, pristojnega za delo, ministrstva, pristojnega za gospodarstvo ter Gospodarske in Obrtne zbornice Slovenije. Krizni odbor, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet, predlaga vladi ukrepe za odpravo krize na trgu prevoznih storitev.

(3) Kriza na trgu prevoznih storitev se za uporabo tega zakona predpostavlja, kadar gre za nedvoumno preveliko ponudbo na trgu cestnega prevoza potnikov in blaga na dolgi rok in je ogrožen obstoj večjega števila domačih prevoznikov na področju cestnih prevozov potnikov ali blaga v Republiki Sloveniji ter je očitno, da v krajšem času ni moč pričakovati izboljšanja.

(4) Na podlagi mednarodne pogodbe lahko krizni odbor sodeluje z drugimi državami oziroma organizacijami ali postane del širšega medvladnega sodelovanja.

(5) Na podlagi izvajanja reciprocitete pri opravljanju mednarodnih prevozov potnikov in blaga med posameznimi

državami lahko minister, pristojen za promet predlaga Vladi Republike Slovenije takojšen sprejem ukrepov za doseganje reciprocitete med sodelujočimi državami.

IX. CESTNA TAKSA

95. člen

(obveznost plačila)

Za motorno vozilo, registrirano izven Republike Slovenije, ki vozi po cestah v Republiki Sloveniji, razen za motorno vozilo, s katerim se opravlja prevoz iz 84. člena tega zakona, se plača cestna taksa po predpisih o javnih cestah, če ni v mednarodni pogodbi drugače določeno.

96. člen

(cestna taksa za vozila različnih registrskih označb)

(1) Če sta motorno in priklopno vozilo registrirana v različnih državah, se zaračunava cestna taksa za skupino vozil v znesku, ki velja za državo, v kateri je registrirano vlečno vozilo.

(2) Če je vlečno vozilo iz prejšnjega odstavka registrirano v državi, s katero je z mednarodno pogodbo dogovorjeno, da se cestna taksa ne zaračunava, priklopno pa iz države, s katero take pogodbe ni, se cestna taksa za priklopno vozilo zaračuna v znesku, ki velja za državo, v kateri je to registrirano.

(3) Za motorna vozila registrirana izven Republike Slovenije, ki jih ima v zakupu domači prevoznik, se zaračunava cestna taksa v zneskih, ki veljajo za državo, v kateri je registrirano posamezno vozilo.

(4) Cestno takso iz 95. in 96. člena tega zakona pobirajo carinski organi.

X. AVTOBUSNE POSTAJE, POMEMBNEJŠA AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA IN AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE

97. člen

(storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravlja sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozi in druge storitve povezane s prevozi potnikov.

(2) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne službe.

(3) Pomembnejše avtobusno postajališče opravlja naloge iz prejšnjih odstavkov glede na opremljenost postajališča in potrebe potnikov.

(4) Na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor:

- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč;
- pogoje, storitve in način opravljanja storitev;
- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.

98. člen

(opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore za opravljanje dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč zagotavljajo lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč. Medsebojne odnose lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših postajališč uredijo s pogodbo.

99. člen

(storitve in opremljenost postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse)

(1) Postaja za tovorna vozila opravlja sprejem in odpravo, parkiranje in varovanje tovornih vozil ter zagotavlja bivanje in nastanitev voznega osebja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja.

(2) Javno parkirišče za tovorna vozila in avtobuse zagotavlja urejeno in varno parkiranje tovornih vozil in avtobusov ter minimalne higienske pogoje za vozno osebje.

(3) Storitve postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč so pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom. Delovni čas, cenik opravljanja storitev ter splošni pogoji poslovanja morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

(4) Oprema postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč iz tega člena mora zagotavljati varno in nemoteno izvajanje nalog določenih v tem členu. Pri tem mora biti upoštevana varnost uporabnikov in drugih udeležencev v prometu, minimalni standardi glede higienskih pogojev ter varstvo okolja.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše v sodelovanju z ministrom, pristojnim za okolje opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse.

100. člen

(obveznost objave pogojev poslovanja)

(1) Storitve avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse so pod enakimi pogoji dostopni vsem uporabnikom.

(2) Delovni čas, cenik za opravljanje storitev ter splošni pogoji poslovanja avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

XI. NOTRANJA KONTROLA

101. člen

(obveznost izvajanja)

(1) Domači prevoznik, ki izvaja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz za lastne potrebe v cestnem prometu, je dolžan izvajati trajno kontrolo nad izvajanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki, potrebnih za varno upravljanje z vozilom, nad predpisanimi pogoji glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa.

(2) Z notranjo kontrolo se zagotavlja predvsem nadzor nad:

- zdravstvenimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozniki;
- psihofizičnim stanjem voznikov;

– načinom odrejanja posadk na vozila z vidika varnosti cestnega prometa, spoštovanjem delovnega časa, trajanja vožnje in obveznega počitka voznikov;

– izvajanjem dnevnih in periodičnih preventivnih pregledov vozil in opreme;

– brezhibnostjo in pravilno uporabo tahografa ter tahografskih vložkov;

– napravami, opremo in oznakami na vozilih;

– pravilno obremenitvijo vozil (število potnikov, teža tovora, pravilnega natovarjanja, označitve tovora...);

– higiensko-tehničnimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozila;

– obnavljanjem in dopolnjevanjem znanja s področja prevozov in varnosti cestnega prometa;

– vodenjem evidenc, spremljanjem in analizo prometnih nesreč in prekrškov v katerih so bili udeleženi vozniki in ukrepanju v zvezi s tem.

(3) Minister, pristojen za promet, predpiše vsebino in način izvajanja notranje kontrole.

(4) Organizacijo notranje kontrole, pristojnosti in izvajanje notranje kontrole uredi domači prevoznik s svojimi akti.

(5) Prevoznik je dolžan odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole, ugotovil inšpektor.

XII. STAVKE

102. člen

(opravljanje prevozov potnikov in blaga v primeru stavke)

(1) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoze potnikov v cestnem prometu morajo v času stavke zagotoviti izvajanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, ki je določen z mednarodnimi pogodbami, v javnem linijskem prevozu potnikov v notranjem prometu pa prevoz dnevne migracije potnikov (prevozi na delo in v šolo...).

(2) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoz blaga v cestnem prometu, morajo v času stavke zagotoviti nemoteno izvajanje prevozov živih živali, hitro pokvarljivega blaga, življenjskih potrebščin, nevarnih snovi in humanitarnih ter drugih pomoči ob naravnih in drugih nesrečah.

XIII. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

103. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi, opravlja organ, pristojen za inšpekcijski nadzor prevozov v cestnem prometu. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji), ki lahko zahtevajo pomoč policije in carinskih organov za izvajanje svojih nalog.

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka je voznik dolžan ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku ki ga predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki ima vozilo v posesti ali ga uporablja ima pravico biti prisoten pri pregledu.

104. člen

(pogoji za inšpektorja)

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, najmanj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

(2) Strokovni izpit opravlja kandidat, ki je imenovan za inšpektorja in ima opravljen strokovni izpit iz upravnega postopka.

(3) Vsebino in način opravljanja strokovnega izpita predpiše minister, pristojen za promet.

(4) Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva izkazuje inšpektor s službeno izkaznico, ki jo izda minister, pristojen za promet.

(5) Obrazec službenih izkaznic iz prejšnjega odstavka ter postopek za njihovo izdajo predpiše minister, pristojen za promet.

105. člen

(področje dela inšpektorjev)

Inšpektorji nadzorujejo zlasti:

- izpolnjevanje pogojev za opravljanje dejavnosti javnih prevozov in prevozov za lastne potrebe;
- prevoz potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;
- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč in postaje ter parkirišča za tovorna vozila in avtobuse ter nudenje storitev, ki so predpisane s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi;
- oznake in opremljenost vozil, s katerimi se izvajajo prevozi v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;
- izvajanje notranje kontrole.

106. člen

(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko:

1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku,
2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez licence oziroma potrdila o priglasitvi ali brez z zakonom predpisanega dovoljenja,
3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima izvoda licence za posamezno vozilo oziroma izvoda potrdila o priglasitvi, do odprave ugotovljenih nepravilnosti,
4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi,
5. lahko prepove uporabo avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi,
6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in da kljub izdani odločbi nadaljuje oziroma ponavlja kršitve lahko začasno, za največ 30 dni, odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame dokumentacijo (na primer prometno dovoljenje ali registrske tablice) vozila. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi. Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustrezno varovanem mestu.

(3) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco ali potrdilom o priglasitvi, kateri je potekla veljavnost ali je bila preklicana oziroma je bila izdana drugemu prevozniku, to zaseže in jo pošlje izdajatelju.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja dvom o njegovi pristnosti, oziroma, če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali tega zlorablja, se mu ga odvzame. Začasno odvzeto dovoljenje ali dovolilnica se skupaj z zapisnikom pošlje Direkciji, licenca ali drug dokument pa organu, ki je dokument izdal. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta vendar največ do 60 dni.

(5) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor, ne glede na delovni čas, ter brez dovoljenja osebe, katerega delo, poslovne prostore, opremo – vozila in objekt nadzoruje, pravico vstopiti v poslovne prostore ali objekte in pregledati naprave, poslovne knjige, računalniške baze podatkov, pogodbe, listine in druge dokumente domačih ali tujih izvajalcev prevozov, vezane na opravljanje prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu ter iz njih po potrebi napraviti izvlečke, jih kopirati ali zaseči. Inšpektor lahko opravi zaseg predmetov v primeru, če obstajajo razlogi za sum, da je bila s temi predmeti ali zaradi njih storjena kršitev predpisov s področja prevozov v cestnem prometu.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njihovih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke potrebne za vodenje postopkov v zvezi z kršitvami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

(7) Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki sta jih pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik določila kot svoj sedež ali kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(8) Pri pregledu stanovanjskih prostorov lahko inšpektor pregleda le tisti del prostorov, ki je namenjen poslovanju. V primerih, ko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik vstopu nasprotuje, si mora inšpektor za pregled teh prostorov pridobiti odredbo pristojnega sodišča.

(9) Inšpektorju je potrebno omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva ter mu dostaviti ali izročiti poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter posredovati zahtevane podatke, pisno pojasnilo ali izjavo v zvezi s predmetom nadzora v roku, ki ga določi inšpektor.

(10) O zasegu oziroma odvzemu predmetov oziroma dokumentacije se izda pisno potrdilo z natančnim opisom zaseženih predmetov in dokumentacije.

(11) Pritožba zoper odločbo iz 2. in 3. točke prvega odstavka in drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

106.a člen

(izdaja odločbe o izrečenem ukrepu)

Če inšpektor izreče katerega izmed ukrepov ali prepovedi iz prvega odstavka prejšnjega člena, izda pisno odločbo o tem ukrepu v roku osmih dni od ustnega izreka ukrepa osebi, na katero se ukrep nanaša.

107. člen

(izvedba prepovedi)

(1) V primeru prepovedi iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena, je kršitelj dolžan določiti mesto, kjer se bo vozilo nahajalo v času trajanja ukrepa in parkirati vozilo na tem mestu za čas trajanja ukrepa.

(2) Namesto ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor kršitelju za čas trajanja ukrepa odvzame opremo in

dokumentacijo, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti prevozov. O odvzemu izda potrdilo.

108. člen

(pristojnosti carinskih organov)

(1) Carinski organi so pooblašteni, da na mejnem prehodu oziroma na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola in carinski nadzor, preverjajo, ali ima prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik dovoljenje in druge listine, predpisane v tem zakonu, drugih predpisih in mednarodnih pogodbah. Če ugotovijo, da prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik v vozilu nima predpisanih dokumentov, mu prepovejo vstop v Republiko Slovenijo oziroma nadaljnjo vožnjo po cestah v Republiko Slovenijo.

(2) Carinski organi so pooblašteni, da prevozniku začasno odvzamejo dokumente, ki jih mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona, če dvomijo o njihovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev navedenih v dokumentu. Začasno odvzete dokumente je treba skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu poslati Direkciji oziroma izdajatelju dokumenta.

(3) Carinski organi izvršujejo odločitve pristojnega organa glede prepovedi opravljanja prevoza na območju Republike Slovenije.

109. člen

(pristojnosti policije)

(1) Izvajanje določb, ki se nanašajo na obveznost voznika, da ima med vožnjo v vozilu ustrezno dovolilnico, dovoljenje, izvod licence, potrdilo o priglasitvi, izvod potrdila o priglasitvi in potni nalog, nadzorujejo tudi policisti.

(2) Če policist pri kontroli ugotovi, da se voznik izkazuje z licenco ali potrdilom o priglasitvi, kateremu je pretekla veljavnost ali z izvodom licence oziroma potrdila o priglasitvi, ki ne pripada kontroliranemu vozilu, jo zaseže in pošlje s poročilom o prekršku pristojnemu inšpekcijskemu organu.

(3) O nadzoru in izvedenih ukrepih policisti obvestijo prometni inšpektorat Republike Slovenije.

109.a člen

(nadzor in koordinacija nadzora)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo organi, pristojni za inšpekcijski nadzor prevozov v cestnem prometu, carinski organi in policija na celotnem ozemlju Republike Slovenije samostojno in v skupnih koordiniranih nadzorih.

(2) Koordinacijo in načrtovanje stalnega nadzora v notranjosti Republike Slovenije opravlja Prometni Inšpektorat Republike Slovenije, ki od vseh organov, pristojnih za nadzor, tudi zbira in obdeluje podatke o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah tega zakona in predpisov o varnosti cestnega prometa.

(3) Prometni inšpektorat vodi evidenco o opravljenih nadzorih v skladu s tem zakonom, predpisi s področja varnosti cestnega prometa – predvsem s področja časov voženj in počitkov voznikov, ter v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(4) V evidenci iz prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

- datum in kraj opravljenega nadzora,
- število kontroliranih oseb in vozil,
- število in struktura ugotovljenih kršitev (predpis in člen),
- ime oziroma firma kršitelja ter država in naslov sedeža,
- registrska številka vozila ter podatki o največji dovoljeni masi vozila,
- morebitne opombe.

(5) Način nadzora in koordinacije med nadzornimi organi natančneje določi Vlada Republike Slovenije.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

110. člen

(1) Z globo od 600.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik če:

1. opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu brez ustrezne licence ali licence Skupnosti ali potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe ali v nasprotju z izdano licenco ali licenco Skupnosti (6., 14., 19., 20. in 21. člen);

2. če opravlja mednarodni linijski prevoz potnikov v Republiki Sloveniji brez dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (42. in 57. člen);

3. če opravlja v mednarodnem cestnem prevozu potnikov ali blaga nedovoljeno kabotažo (88. in 92. člen);

4. če opravlja brez dovoljenja prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretje države oziroma iz tretjih držav v Republiko Slovenijo (83. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 150.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

111. člen

(1) Z globo od 400.000 do 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. posodi svojo licenco ali uporablja tujo licenco oziroma izvod licence oziroma licenco Skupnosti ali izvod licence Skupnosti drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku (peti odstavek 13. člena);

2. posodi svoje dovoljenje ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku (42. in 57. člen);

3. ne opravlja prevozov potnikov v skladu z voznim redom (25. člen);

4. ne opravlja mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem (44. člen);

5. o prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti preko sredstev javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (29. člen);

6. opravlja posebni linijski prevoz potnikov brez pisne pogodbe s seznamom potnikov ali v nasprotju z njo ali če v času opravljanja prevoza v vozilu nima te pogodbe in seznama potnikov ali če pogodbe ni priglasil pri pristojnem organu (34. in 50. člen);

7. pri opravljanju posebnih linijskih prevozov prevažata potnike, ki ne sodijo v kategorije potnikov navedenih 34. in 50. členu;

8. opravlja občasne prevoze potnikov v nasprotju s 35. in prvim odstavkom 50. člena;

9. nima akta o notranji kontroli ali ne izvaja trajne kontrole nad izvajanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki, potrebnih za varno upravljanje z vozilom, nad predpisanimi pogoji glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov (notranja kontrola) ali ne odredi ukrepov za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole, ugotovil inšpektor (101. člen);

10. ne zagotovi opravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu v času stavke v skladu s 102. členom tega zakona;

11. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (106. člen);

12. če se izkaže ali uporabi dovolilnico izdano drugemu prevozniku (74. in 78. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 150.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

112. člen

(1) Z globo od 300.000 do 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik če:

1. če pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije v vozilu nima izvirnika dovoljenja za njegovo opravljanje (43. člen);

2. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz na mednarodni liniji (48. in 49. člen);

3. brez dovolilnice ali potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (51., 52. in 53. člen);

4. opravi prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu brez dovolilnice (81. člen);

5. med opravljanjem prevoza potnikov voznik avto-taksi vozila nima vklopljenega taksimetra ali ta ni viden uporabnikom (37. člen);

6. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (15. člen);

7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti Direkcije (34. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z globo 50.000 tolarjev kaznuje inšpektor na kraju prekrška voznika v primeru kršitve iz 5. točke prvega odstavka tega člena.

113. člen

(1) Z globo od 200.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (18. člen);

2. voznega reda ne objavi v skladu s 25. in 59. členom tega zakona;

3. v predpisanem roku po prejemu odločbe o preklicu in odvzemu ali po preteku veljavnosti licence te skupaj z vsemi izvodi ne vrne izdajatelju licence (13. in 17. člen);

4. v predpisanem roku ne obvesti izdajatelja licence o prenehanju opravljanja dejavnosti prevozov (13. člen);

5. opravlja prevoze s posameznim vozilom preden mu je bil vročen izvod licence ali potrdila za to vozilo (14. člen);

6. upravljalec avtobusne postaje ali postaje za tovorna vozila oziroma parkirišča za tovorna vozila ali avtobuse, ne objavi na vidnem mestu delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (100. člen);

7. inšpektorju ne posreduje zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor ali, če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (106. člen).

(2) Z globo od 40.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

114. člen

(1) Z globo od 150.000 do 250.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik:

1. če med vožnjo v vozilu nima izvoda licence za vozilo ali izvoda licence Skupnosti oziroma potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe (18. in 20. člen);

2. če med vožnjo v vozilu nima potnega naloga (18. člen);

3. če inšpektorju ne pokaže oziroma izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če mu ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovara (18. in 103. člen);

4. če v vozilu nima dovolilnice za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu (81. člen);

5. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu ali predpisane potniške smernice (43. in 53. člen);

6. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (27. člen);

7. če ustavlja izven mest postankov, ki so določeni v voznem redu (28. člen);

8. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (103. člen).

(2) Globo iz prejšnjega odstavka lahko za prekršek iz 1., 2. in 4. točke izreče tudi carinik ali policist.

115. člen

(1) Z globo od 100.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje voznik:

1. če dovolilnica za prevoz potnikov ali blaga ali potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (51., 53., 81. in 81.a člen);

2. če potni nalog ni izpolnjen v skladu z 18. členom;

3. če med vožnjo v vozilu nima pogodbe oziroma potrdila o zaposlitvi (18. člen);

4. če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice (26. člen).

(2) Globo iz prejšnjega odstavka lahko za prekršek iz 1. točke izreče tudi carinik ali policist.

116. člen

(postopek o prekršku zoper prevoznika s sedežem ali podružnico izven Republike Slovenije)

(1) Če se začne na podlagi tega zakona postopek o prekršku zoper prevoznika, ki nima sedeža ali podružnice v Republiki Sloveniji, je njegov voznik dolžan o začetku postopka prevoznika ali njegovo odgovorno osebo obvestiti o začetku postopka o prekršku. Prevoznik se je dolžan v roku dveh ur od storitve prekrška udeležiti postopka o prekršku oziroma določiti svojega pooblaščenca, ki je na območju Republike Slovenije. V kolikor se postopka ne udeleži, oziroma v roku ne določi svojega zastopnika se šteje, da je za pooblaščenca določil voznika.

(2) Ob začetku postopka se začasno zaseže vozilo, s katerim je bil storjen prekršek in o tem izda potrdilo. Vozilo se na stroške prevoznika hrani na varovanem prostoru. Vozilo se prevozniku vrne ob koncu postopka o prekršku oziroma, ko plača izrečeno kazen. Za izvedbo postopka določenega v tem členu lahko inšpektor zaprosi za pomoč policije. Prevozniku ali njegovemu pooblaščenцу iz prejšnjega odstavka se vozilo vrne pred koncem postopka o prekršku, če pri sodniku za prekrške osebno ali preko druge osebe položi varščino v višini zagrožene kazni, oziroma najvišjega zneska zagrožene kazni, če je kazen določena v razponu. Varščina se lahko položi v gotovini, vrednostnih papirjih, dragocenostih ali v drugih premičnih stvarih večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti in hraniti.

(3) Če se postopek o prekršku zoper prevoznika ustavi se zaseženo vozilo oziroma položena varščina vrne.

(4) Če prevoznik, ki je kaznovan za prekršek, po pravnomočnosti odločbe o prekršku ne plača izrečene denarne

kazni, ali ne poravnava povzročene škode ali stroškov postopka in hrambe vozila, se iz položene varščine poravnajo denarna kazen, pridobljena premoženjska korist in stroški postopka ter hrambe vozila, morebitna škoda povzročena s prekrškom, presežek pa se vrne prevozniku.

(5) Če prevoznik namesto zaseženega vozila ni položil varščine se v primeru iz prejšnjega odstavka vozilo proda po predpisih, ki urejajo davčno izvršbo. Iz denarja pridobljenega s prodajo vozila se poravnajo kazni, stroški in škoda določena v prejšnjem odstavku, presežek pa se vrne prevozniku.

(6) O položitvi varščine in njeni vrnitvi izda organ, ki vodi postopek o prekršku, posebno odločbo.

**Zakon o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1
(Uradni list RS, št. 59/01) vsebuje naslednje prehodne in
končne določbe:**

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

117. člen

(status prevoznika Skupnosti)

(1) Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti je status prevoznika Skupnosti enak statusu tujega prevoznika.

(2) Določba tega člena se smiselno uporablja tudi za voznika tujega prevoznika in voznika prevoznika Skupnosti.

118. člen

(nove licence in priglasitve)

(1) Domačim prevoznikom, ki ob uveljavitvi tega zakona že imajo licenco za opravljanje dejavnosti prevoza, ta licenca velja do izteka njene veljavnosti. Ob vložitvi vloge za izdajo nove licence ali potrdila o prigrasitvi v skladu s tem zakonom, morajo izpolnjevati pogoje, kot jih zahteva ta zakon.

(2) Če domači prevoznik, ki z dnem uveljavitve tega zakona nima parkirnega mesta za vozila iz 4. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona urejenega v skladu s predpisi o graditvi objektov in podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, mora ob vložitvi vloge za izdajo nove licence predložiti še potrdilo pristojne upravne enote, da je najpozneje do 31. 12. 2001, pri njej vložil zahtevo za izdajo lokacijskega dovoljenja oziroma enotnega dovoljenja za gradnjo parkirnih mest za svoja vozila (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za parkirišče). V tem primeru se mu nova licenca izda za rok 30 mesecev. Če se dovoljenje za gradnjo parkirišča v tem roku izda, se na licenci in izvodih licence, veljavnost le-teh podaljša za 12 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega 30 mesečnega roka, parkirišče pa mora prevoznik zgraditi in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov, pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če se dovoljenje za gradnjo parkirišča ne izda, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(3) Če domači prevoznik razpolaga s parkirnim mestom za vozilo oziroma vozila, to parkirišče pa z dnem uveljavitve tega zakona ne izpolnjuje vseh pogojev, predpisanih s podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, mora ob vložitvi vloge za izdajo nove licence predložiti potrdilo pristojne upravne enote, da je do 31. 12. 2001, pri njej vložil zahtevo za izdajo odločbe o dovolitvi priglasenih del v zvezi z obnovo oziroma izdajo gradbenega dovoljenja za rekonstrukcijo parkirišča za vozilo oziroma vozila. V tem primeru se mu nova licenca izda za rok 30 mesecev. Če se odločba o dovolitvi priglasenih del ali gradbeno dovoljenje za rekonstrukcijo v tem roku izda, se na licenci in izvodih licence, veljavnost teh podaljša za 12 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega 30-

mesečnega roka, parkirišče pa mora prevoznik rekonstruirati oziroma zgraditi in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov, pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če se odločba ali dovoljenje iz tega odstavka ne izda, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(4) Če domači prevoznik, razpolaga s parkirnimi mesti za svoja vozila, ta parkirna mesta pa z dnem uveljavitve tega zakona ne izpolnjujejo vseh pogojev, predpisanih s podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, vendar je takšno parkirišče opremljeno najmanj s tistimi napravami, ki v skladu s predpisi o varstvu voda zagotavljajo kontrolirano odtekanje površinskih voda in njihovo čiščenje, se mu ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena izda nova licenca, vendar le za 12 mesecev. Nova licenca se mu izda pod pogojem, da ob vložitvi vloge za njeno izdajo predloži dokazilo, da je parkirišče opremljeno s prej navedenimi napravami za kontrolirano odtekanje voda in njihovo čiščenje, ter pisno izjavo, da bo pri pristojni upravni enoti najpozneje do 31. 12. 2001 vložil zahtevo za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča. Če prevoznik v predpisanem roku vložil zahtevo za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča, se na licenci in izvodih licence, veljavnost teh podaljša za 30 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega enoletnega roka, parkirišče pa se mora obnoviti in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če prevoznik v predpisanem roku ne vložil zahteve za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(5) Za dokazilo, da je parkirišče opremljeno najmanj s tistimi napravami, ki v skladu s predpisi o varstvu voda zagotavljajo kontrolirano odtekanje površinskih voda in njihovo čiščenje, se šteje mnenje pristojnega organa za področje vodnega gospodarstva.

(6) Pravna ali fizična oseba, ki želi pridobiti licenco za opravljanje prevozov v cestnem prometu ali potrdilo o prigrasitvi prevozov za lastne potrebe in do uveljavitve tega zakona še ni imela izdane licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu (novi prevoznik), mora ob vložitvi vloge za izdajo licence priložiti uporabno dovoljenje za uporabo parkirišča oziroma najemno pogodbo za parkirišče, za katero je izdano uporabno dovoljenje.

(7) Lokalne skupnosti v prostorskih aktih upoštevajo tudi potrebe prevoznikov po lokacijah za ureditev parkirnih mest iz tega člena.

(8) Upravne enote morajo vloge prevoznikov za izdajo dovoljenj iz tega člena obravnavati prednostno.

119. člen

(1) Za novo zaposlene odgovorne osebe za prevoze in voznike se, do določitve vsebine strokovne usposobljenosti in katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti ter začetka izvajanja postopkov za ugotavljanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij, za pridobitev strokovne usposobljenosti v skladu s 3. in 5. točko prvega odstavka 7. člena uporablja pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97, 69/97, 76/97 in 82/98) in pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99).

(2) Za odgovorne osebe, ki so opravile preizkus strokovne usposobljenosti v skladu s pravilnikoma iz prejšnjega odstavka se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za odgovorne osebe v skladu s tem zakonom.

(3) Voznikom, ki so na dan uveljavitve tega zakona opravljali delo voznika in so izpolnjevali pogoje za delo voznika v skladu z zakonom o prevozih v cestnem prometu (Urad-

ni list RS, št. 72/94, 18/95, 54/96, 48/98, 65/99 in 36/2000) se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za voznike v skladu s tem zakonom.

120. člen

(uporaba členov za prevoz potnikov)

Členi, ki se nanašajo na licenco Skupnosti in členi od 56 do 60 se začnejo uporabljati za prevoznike Skupnosti in domače prevoznike z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti. Ostale določbe 2. podglavja javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se za prevoznike Skupnosti in domače prevoznike prenehajo uporabljati, kolikor so v nasprotju z zakonodajo Evropske skupnosti. Za domače prevoznike pa se še vedno uporabljajo, če ti opravljajo prevoze potnikov na območja držav nečlanic Evropske skupnosti.

121. člen – upoštevana sprememba iz ZPCP-1B

(uporaba dovolilnic)

(1) Določbe glede pridobitve in delitve dovolilnic v mednarodnem cestnem prevozu blaga za domačega prevoznika glede prevozov med Republiko Slovenijo in državami članicami Evropske skupnosti, kot tudi za prevoze med državami članicami Evropske skupnosti ali prehod preko njihovega ozemlja, se ne uporabljajo od dneva polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti, v kolikor z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(2) Od dneva polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti se za prevoze, ki jih opravlja prevoznik Skupnosti v tranzitu preko Republike Slovenije oziroma iz držav članic Skupnosti v Slovenijo ali obratno, ne uporabljajo določbe 81., 81.a, 82., 83. in 84. člena tega zakona. Za prevoze, ki jih opravlja prevoznik Skupnosti iz Republike Slovenije v države nečlanice Evropske Skupnosti ali obratno, se te določbe uporabljajo, če ni z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, določeno drugače.

122. člen

(prenos nalog)

V prehodnem obdobju do prenosa nalog na Direkcijo, opravlja naloge, ki so v tem zakonu določene za Direkcijo, ministrstvo, pristojno za promet.

123. člen – upoštevana sprememba iz ZPCP-1A

(subvencija linijskim prevoznikom)

(1) V prehodnem obdobju do oblikovanja gospodarske javne službe za opravljanje javnih linijskih prevozov potnikov oziroma do 31. 12. 2004, se prevoznikom, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu na podlagi registriranih vozniških redov, iz proračuna Republike Slovenije dodeli subvencija.

(2) Subvencija iz prejšnjega odstavka se dodeli prevoznikom, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu, sorazmerno glede na število prevoženih kilometrov, kot izhaja iz registra vozniških redov pri ministrstvu, pristojnem za promet.

(3) Prevozniki, ki v predpisanem roku, Direkciji ne posredujejo podatkov določenih v 31. členu tega zakona, niso upravičeni do subvencije iz tega člena.

(4) Vlada Republike Slovenije z uredbo predpiše višino, časovna obdobja ter način dodelitve subvencije iz tega člena.

124. člen

(evidenca licenc Skupnosti)

Evidenco izdanih licenc Skupnosti iz prvega odstavka 5. člena tega zakona se prične voditi z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti.

125. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona, preneha veljati zakon o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 72/94, 18/95, 54/96, 48/98, 65/99 in 36/2000) razen določb 9. do vključno 11. člena, ki se uporabljajo še naprej do podelitve koncesij za opravljanje javnih linijskih prevozov iz 30. člena tega zakona.

(2) Do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona se še uporabljajo naslednji predpisi v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– uredba o cestni pristojbini za tuje vozilo, ki vozi po cestah v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 29/93, 16/95 in 28/95),

– uredba o cestni pristojbini za motorna in priklopna vozila registrirana v Republiki Avstriji s katerimi se opravlja prevoz blaga v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 23/95),

– pravilnik o avtobusnih vozniških redih (Uradni list RS, št. 29/2000 in 37/2000),

– daljinar s časi vožnje relacij primestnih in medkrajevnih avtobusnih vozniških redov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/2000 in 15/2001),

– pravilnik o delitvi dovolilnic za mednarodni prevoz stvari v cestnem prometu in CEMT dovolilnic (Uradni list RS, št. 88/99),

– pravilnik o oznakah in opremi vozil s katerimi se izvajajo prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 70/99),

– pravilnik o notranji kontroli (Uradni list RS, št. 70/99),

– navodilo o postopku in načinu dokazovanja poravnave davčnih obveznosti pri pridobivanju dovolilnic za prevoz stvari v mednarodnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 79/98),

– pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97),

– pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97 in 15/98),

– pravilnik o obrazcu in načinu vodenja kontrolne listine za domačega avtobusnega prevoznika (Uradni list RS, št. 70/95),

– pravilnik o minimalnih tehničnih in drugih pogojih za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil (Uradni list RS, št. 33/96) razen roka določenega v 13. členu, ki se spremeni iz »pet let« v »pet let in 6 mesecev«,

– pravilnik o opremljenosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč ter načinu opravljanja storitev avtobusnih postaj (Uradni list SRS, št. 35/88).

126. člen

(izdaja izvršilnih predpisov)

(1) Izvršilni predpisi, predvideni s tem zakonom, se izdajo v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Uredbo iz 123. člena tega zakona Vlada sprejme v roku 30 dni po uveljavitvi tega zakona.

127. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1A (Uradni list RS, št. 76/03) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1B (Uradni list RS, št. 63/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

15. člen

(1) Prve koncesije za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov z veljavnostjo do 31. 12. 2008 se podeli prevoznikom, ki so na podlagi registriranih vozniških redov iz prometnega leta 2003/2004 opravljali javne linijske prevoze.

(2) Do oblikovanja oziroma do določitve območij pokrajin oziroma regij se v Republiki Sloveniji za urejanje javnega potniškega prometa območje celotne države šteje za eno pokrajino oziroma regijo.

16. člen

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v mejah, določenih s tem zakonom.

(2) Določbe tega zakona, ki določajo globe za prekršek odgovorne osebe samostojnega podjetnika posameznika, se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

17. člen

Podzakonski predpisi iz 5. in 8. člena tega zakona se izdajo v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

18. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4290. Zakon o fitofarmacevtskih sredstvih (ZFfS-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. maja 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih, ki obsega:

– Zakon o fitofarmacevtskih sredstvih – ZFfS (Uradni list RS, št. 11/01 z dne 16. 2. 2001),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni inšpekciji – ZZdrI-A (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih – ZFfS-A (Uradni list RS, št. 37/04 z dne 15. 4. 2004).

Št. 321-09/00-3/3

Ljubljana, dne 21. maja 2004.

EPA 1287-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Z A K O N
O FITOFARMACEVTSKIH SREDSTVIH
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZFfS-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta zakon ureja promet in nadzor aktivnih snovi, ki so fitofarmacevtska sredstva (v nadaljnjem besedilu: FFS), registracijo FFS, izdajo dovoljenj na podlagi tega zakona, promet, uporabo in nadzor FFS, ostanke FFS, vodenje registra FFS in registra pravnih in fizičnih oseb, ki se ukvarjajo s prometom FFS, sporočanje podatkov in vodenje evidenc v zvezi s FFS, tehnične zahteve za naprave za nanašanje FFS (v nadaljnjem besedilu: naprave) in njihove sestavne dele, pooblastila organov, ki so odgovorni za izvrševanje tega zakona in nadzor nad njegovim izvajanjem ter predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona.

Ta zakon ureja tudi registracijo FFS, ki vsebujejo ali jih sestavljajo gensko spremenjeni organizmi, pod pogojem, da je izpust teh organizmov v okolje dovoljen na podlagi ocene tveganja za okolje v skladu z določbami predpisa, ki ureja gensko spremenjene organizme.

Uvoz FFS na območje Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in izvoz iz območja EU urejajo ta zakon in predpisi, ki urejajo uvoz na območje EU in izvoz iz območja EU določenih nevarnih kemikalij.

FFS se razvrščajo, pakirajo in označujejo v skladu s tem zakonom in v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije.

Proizvodnjo FFS, promet za potrebe proizvodnje FFS, sporočanje, ki se nanaša na vsebino varnostnega lista in dobro laboratorijsko prakso ter njihov nadzor urejajo predpisi o kemikalijah.

Odpadke FFS in njihovo odpadno embalažo ter stanje imisij FFS v okolju urejajo predpisi o varstvu okolja.

2. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Fitofarmacevtska sredstva so v končni obliki aktivne snovi in pripravki, ki so namenjeni za:

– varstvo rastlin oziroma rastlinskih proizvodov pred škodljivimi organizmi oziroma preprečevanje delovanja škodljivih organizmov;

– vpliv na življenjske procese rastlin, drugače kot s hranili;

– ohranjanje rastlinskih proizvodov, če niso predmet drugih predpisov;

– zatiranje nezaželenih rastlin, delov rastlin, zadrževanje ali preprečevanje nezaželene rasti rastlin.

2. Ostanki FFS so ena ali več snovi, ki so v oziroma na rastlinah oziroma proizvodih rastlinskega izvora, v užitnih živalskih proizvodih, v zemlji ali drugod v okolju, in so posledica uporabe FFS, vključno z njegovimi metaboliti, ali proizvodi, ki so posledica njihovega razgrajevanja ali reakcije.

3. Pripravki so mešanice ali raztopine dveh ali več snovi, od katerih je najmanj ena aktivna snov.

4. Snovi so kemijski elementi in njihove spojine, ki se pojavljajo v naravi ali so pridobljeni v proizvodnem procesu, vključno z vsako nečistoto, ki je neizogibna posledica proizvodnega procesa.

5. Aktivne snovi so snovi ali mikroorganizmi, vključno z virusi, ki imajo splošen ali poseben učinek na škodljive organizme ali na rastline, dele rastlin ali rastlinske proizvode.

6. Seznam aktivnih snovi sestavljajo aktivne snovi, ki imajo dovoljenje za uporabo v FFS v državah članicah Ev-

ropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in pogoji, pod katerimi se te snovi lahko uporabljajo (v nadaljnjem besedilu: seznam).

7. Stare aktivne snovi so aktivne snovi, ki niso na seznamu, in so bile registrirane in dane v promet pred 26. julijem 1993 v katerikoli državi članici EU.

8. Nove aktivne snovi so aktivne snovi, ki niso na seznamu, in so bile registrirane in dane v promet po 26. juliju 1993 v katerikoli državi članici EU.

9. FFS je identično, če je vsebnost aktivne snovi enaka v okviru mednarodno predpisanih odstopanj, vključno z nečistočami in drugimi sestavinami v aktivni snovi, in če se ujemajo fizikalno-kemijske lastnosti priprava, oznake, pakiranje in embalaža, razen trgovskega imena priprava.

10. Rastline so žive rastline in živi deli rastlin, vključno s svežim sadjem in semenom.

11. Rastlinski proizvodi so proizvodi iz rastlin v nepredelanem stanju ali po enostavni obdelavi, kot je mletje, sušenje ali stiskanje, razen rastlin iz prejšnje točke.

12. Škodljivi organizmi rastlin ali rastlinskih proizvodov so organizmi, ki pripadajo živalskemu ali rastlinskemu svetu, kakor tudi virusi, bakterije, mikoplazme ter drugi patogeni organizmi.

13. Živali so živali iz vrst, ki jih običajno krmi oziroma vzreja človek.

14. Okolje je voda, zrak, zemlja, divje vrste favne in flore in vsi medsebojni odnosi med njimi.

15. Promet je vsaka dobava FFS odplačno ali brez plačila, razen skladiščenja ali razpolaganja pred odpremo, s carinskega območja držav članic EU ter uvoz FFS, ki pomeni vnos FFS na carinsko območje držav članic EU.

15.a Registracija FFS je predpisan postopek, s katerim pristojni organ po prejemu vloge vlagatelja registrira FFS za dajanje v promet in uporabo na ozemlju Republike Slovenije.

16. Dobra kmetijska praksa je opravljanje kmetijske dejavnosti na način, ki omogoča dobro gospodarjenje s kmetijsko zemljo in reprodukcijskim materialom ob upoštevanju naravne danosti kmetijskega prostora. Dobra kmetijska praksa zajema optimalno kombinacijo agrotehničnih ukrepov, da se ohrani naravna rodovitnost kmetijske zemlje in da se prepreči obremenjenost okolja, pretirano uporabo mineralnih in organskih gnojil in FFS ter, da se pridelajo rastline ali rastlinski proizvodi, namenjeni za živila, ki vsebujejo najnižjo možno količino ostankov FFS.

17. Integrirano varstvo rastlin je optimalna kombinacija biotičnih, biotehnoloških, kemijskih, obdelovalnih ali gojitvenih ukrepov pri gojenju rastlin, pri čemer se uporaba kemijskih sredstev za varstvo rastlin omeji na najnujnejšo količino dovoljenih FFS, ki so potrebna za zadrževanje populacije škodljivih organizmov pod mejo, ki povzroča gospodarsko nesprejemljivo škodo ali izgubo (prag škodljivosti).

18. Naprave za nanašanje FFS so stroji in naprave za nanašanje FFS, vključno z njihovimi sestavnimi deli, ki vplivajo na natančnost nanašanja.

19. Pristojni organ za registracijo, izvrševanje upravnih nalog na področju prometa in naprav za nanašanje FFS, nadzor nad izvajanjem tega zakona ter poročanje Evropski komisiji je pristojni organ v sestavi Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, določen v skladu z uredbo Vlade Republike Slovenije.

II. PROMET IN UPORABA FFS

3. člen

(splošno)

FFS se ne sme dati v promet in uporabljati na ozemlju Republike Slovenije, če ni registrirano, oziroma če zanj ni izdano dovoljenje v skladu s tem zakonom.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so proizvodnja, skladiščenje in promet z neregistriranimi FFS dovoljeni, če so namenjena za uporabo v drugi državi članici EU ter je v tej državi članici FFS registrirano in ima ta država predpisan inšpekcijski nadzor glede registracije FFS.

Za preskušanje v raziskovalne in razvojne namene, ki ne vključuje izpuščanja neregistriranega FFS v okolje, ni potrebno pridobiti dovoljenja pristojnega organa.

4. člen

(promet FFS)

FFS kot pripravek se lahko da v promet, če je registrirano pri pristojnem organu in razvrščeno, pakirano, označeno in opremljeno z etiketo z navodilom za uporabo v skladu s predpisi o nevarnih snoveh in pripravkih ter v skladu s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona.

FFS kot aktivna snov se lahko da v promet, če je registrirano pri pristojnem organu in razvrščeno, pakirano in označeno v skladu s predpisi o nevarnih snoveh in v skladu s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona.

FFS ne sme biti v prometu, če mu je potekel rok uporabe.

Predpis o razvrščanju, pakiranju, označevanju in opremljanju FFS z navodilom za uporabo na podlagi tega zakona, izda minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

5. člen

(pogoji za opravljanje prometa s FFS)

S prometom FFS se lahko ukvarjajo pravne in fizične osebe s sedežem v državi članici EU, ki poleg drugih predpisanih pogojev izpolnjujejo tudi posebne pogoje glede prostorov, opreme in kadrov, kar ugotovi pristojni organ z odločbo v upravnem postopku, s katero jim določi tudi registrsko številko za vpis v register pravnih in fizičnih oseb za promet s FFS.

Pravne in fizične osebe iz prejšnjega odstavka morajo imeti odgovorno osebo za promet s FFS, ki skrbi za izdajo FFS, sporočanje in vodenje evidenc.

Pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pravne in fizične osebe glede prostorov in opreme za promet s FFS, predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

Natančnejše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pravne in fizične osebe iz prvega odstavka tega člena glede kadrov in strokovnega izpopolnjevanja, predpiše minister.

Register iz prvega odstavka tega člena se vodi pri pristojnem organu in mora vsebovati vsaj naslednje podatke: firmo oziroma ime in priimek osebe, ki se ukvarja s prometom, njen naslov oziroma sedež, naslov oziroma sedež podružnice, ter ime in priimek odgovorne osebe.

6. člen

(evidenca in sporočanje podatkov)

Pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo s prometom s FFS, morajo voditi evidenco o količini nabavljenih FFS, količini FFS v prometu, količini skladiščenih FFS, količini FFS, ki so bila vzeta iz prometa in o tem najkasneje do 31. marca za preteklo leto, obvestiti pristojni organ.

Pravne in fizične osebe iz drugega odstavka 11. člena tega zakona morajo poleg evidence iz prejšnjega odstavka voditi tudi evidenco o uporabi in sporočati podatke o uporabi najkasneje do 31. marca za preteklo leto.

Pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo s prometom registriranih FFS, ki so glede na nevarnost razvrščena med FFS z oznako T, morajo poleg evidence iz prvega odstavka tega člena voditi tudi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

– podatke o FFS (trgovsko ime, namen uporabe, rok trajanja),

- datum prodaje oziroma izdaje FFS,
- količina prodanega oziroma izdanega FFS,
- za pravne osebe navedbo firme, sedeža in davčne številke, za
- fizične osebe pa navedbo imena in priimka, naslova in EMŠO,
- podpis izročevalca in prejemnika.

Podatke iz prejšnjega odstavka morajo pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo s prometom FFS, hraniti najmanj pet let in jih na zahtevo pristojnega organa posredovati v pregled.

Natančnejšo vsebino in način vodenja evidenc ter sporočanja predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

7. člen

(prodaja FFS)

FFS se lahko glede na razvrstitev v skupino nevarnosti, embalaže in način uporabe prodajajo:

- le v specializiranih prodajalnah s FFS ali;
- tudi v cvetličarnah in prodajalnah z neživilskim blagom ali;
- tudi v posebnem delu prodajaln z živili.

Mesto prodaje določi pristojni organ v odločbi o registraciji na predlog komisije za FFS (v nadaljnjem besedilu: komisija).

FFS, za katera je v odločbi o registraciji določeno, da se prodajajo v specializiranih prodajalnah s FFS, se smejo prodati le uporabniku, ki predloži veljavno dokazilo o izpolnjevanju pogojev glede izobrazbe oziroma strokovne usposobljenosti v skladu s predpisom iz 9. člena tega zakona.

8. člen

(pravilna uporaba FFS)

FFS se morajo pravilno uporabljati.

Pravilna uporaba pomeni uporabo FFS v skladu z navodilom za uporabo in navedbo na etiketi, vključno s pripravo predpisane koncentracije FFS, spoštovanje načel dobre kmetijske prakse, integriranega varstva rastlin, če je mogoče, ter varstva okolja in nečiljnih organizmov.

Uporaba zračnih plovil za nanos FFS ni dovoljena.

Uporaba FFS na način, ki bi povzročil onesnaženje stanovanjskih, gospodarskih in podobnih objektov, kjer se zadržujejo ljudje in živali ter onesnaženje sosednjih zemljišč in vod, ni dovoljena.

Uporabniki FFS, ki so izvajalci varstva rastlin v skladu z 9. členom tega zakona, morajo na predpisan način voditi evidence o uporabi FFS, poskrbeti za pravilno shranjevanje FFS in ravnanje z odpadki FFS, v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

Svetovati, oglaševati ali priporočati se sme le uporaba registriranih FFS za namene, določene z odločbo o registraciji in navodilom za uporabo ter v skladu z navedbo na etiketi.

Minister predpiše dolžnosti uporabnikov glede uporabe FFS ter natančnejšo vsebino in način vodenja evidence.

9. člen

(izvajalci varstva rastlin)

Pravna ali fizična oseba, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo in je tržni proizvajalec, lahko uporablja FFS le, če izpolnjuje predpisane pogoje glede izobrazbe oziroma strokovne usposobljenosti in FFS nanaša z ustreznimi napravami za nanašanje FFS.

Podrobne pogoje glede strokovnega usposabljanja ter vsebine in načina opravljanja preskusa znanja iz FFS predpiše minister.

10. člen

(ostanki FFS)

Predpisane mejne vrednosti ostankov FFS v oziroma na rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih ne smejo biti presežene.

Če se ugotovi, da so predpisane mejne vrednosti ostankov FFS v oziroma na rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih presežene, jih je treba uničiti oziroma na drug način preprečiti njihovo uporabo za prehrano ljudi in živali.

Mejne vrednosti ostankov FFS v oziroma na rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih ter ukrepe, ki se izvedejo v primeru laboratorijsko potrjene prekoračitve, predpiše minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom.

11. člen

(FFS, razvrščena kot T⁺)

Registrirana FFS, ki so glede na nevarnost razvrščena kot T⁺, ne smejo biti dana v prost promet in splošno uporabo.

Promet in nanašanje FFS iz prejšnjega odstavka sta dovoljena le pravnim in fizičnim osebam, ki imajo zaposleno osebje, strokovno usposobljeno za delo s strupi, izpolnjujejo predpisane pogoje glede prostorov in opreme in imajo dovoljenje pristojnega organa za opravljanje takšne dejavnosti.

Natančnejše pogoje glede prostorov, opreme in osebja predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

12. člen

(prepoved, omejitve prometa in uporabe)

Če glede na tehnična in znanstvena spoznanja obstaja utemeljen sum, da registrirano FFS predstavlja nevarnost za zdravje ljudi oziroma za okolje, minister omeji ali prepove promet oziroma uporabo FFS na ozemlju Republike Slovenije ali na posameznih območjih.

Če FFS vsebuje določene aktivne snovi, katerih promet oziroma uporaba je s predpisi Evropske komisije omejena ali prepovedana, minister prepove ali omeji promet oziroma uporabo FFS, ki vsebujejo takšno aktivno snov.

III. REGISTRACIJA FFS

A) POSTOPEK REGISTRACIJE

13. člen

(registracija)

Za registracijo FFS se pri pristojnem organu vloži zahtev in mu priloži predpisano dokumentacijo za oceno aktivnih snovi v FFS iz prvega odstavka 15. člena tega zakona, razen v primerih iz drugega odstavka 16. člena tega zakona ter predpisano dokumentacijo za oceno FFS iz prvega odstavka 16. člena tega zakona in druge podatke, dokumente in vzorce, ki so potrebni za ugotavljanje pogojev za registracijo, če tako zahteva pristojni organ.

Aktivne snovi in FFS ocenjujejo usposobljeni strokovni delavci (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalci) izvajalcev javne službe po tem zakonu, ki ne smejo biti hkrati člani komisije iz 20. člena tega zakona. Ocenjevalce glede na področja dela imenuje minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za okolje.

Na podlagi ocene FFS, ki jo izdelajo ocenjevalci iz prejšnjega odstavka, in na podlagi mnenja komisije končno odločitev o registraciji FFS sprejme pristojni organ v soglasju z organom, pristojnim za kemikalije.

Podrobnejše pogoje glede strokovne usposobljenosti ocenjevalcev predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za okolje.

Pri presoji pogojev za registracijo FFS na podlagi aktivnih snovi, uvrščenih na seznam, ali na podlagi odločbe

Evropske komisije o popolni dokumentaciji, se uporabljajo enotna načela za ocenjevanje FFS, ki jih predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za okolje.

Pri presoji pogojev za registracijo FFS na podlagi aktivnih snovi, ki še niso na seznamu in nimajo popolne dokumentacije, se uporabijo pogoji iz drugega odstavka 23. člena tega zakona.

Minister lahko za ocenjevanje FFS pooblasti tudi strokovno institucijo, ki je za registracijo FFS pooblaščen v drugi državi članici EU.

14. člen

(vlagatelj zahtevka)

Zahtevek za registracijo FFS lahko vloži proizvajalec, pravna ali fizična oseba, ki nastopa v imenu in za račun proizvajalca ter je odgovorna za prvo dajanje FFS v promet na ozemlju Republike Slovenije in ima sedež na območju ene od držav članic EU.

15. člen

(dokumentacija za oceno aktivnih snovi)

Za oceno aktivnih snovi je treba zahtevku priložiti vsaj naslednjo dokumentacijo:

- identiteto aktivne snovi,
- fizikalno-kemijske lastnosti,
- dodatne informacije o aktivni snovi (uporaba, način delovanja, skladiščenje, varnostni ukrepi in podobno),
- analitske metode,
- toksikološke in metabolne študije,
- podatke o ostankih aktivne snovi v oziroma na rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih, živilih in krmi,
- podatke o tem, kaj se zgodi z aktivno snovjo po uporabi v okolju,
- ekotoksikološke študije,
- povzetek in oceno iz sedme in osme alineje tega odstavka,
- predlog in obrazložitev predloga razvrstitve in označevanja v skladu s predpisi o razvrščanju, pakiranju in označevanju nevarnih snovi,
- v primeru aktivne snovi na osnovi mikroorganizmov ali virusov, podatke o mikroorganizmih ali virusih,
- dokumentacijo za oceno pripravka na osnovi te aktivne snovi,
- varnostni list, izdelan v skladu s predpisi o kemikalijah,
- druge podatke, če so potrebni.

Ne glede na prejšnji odstavek, vlagatelj v primerih, ko vsi zahtevani podatki niso na voljo, namesto manjkajočih podatkov k vlogi priloži ustrezno obrazložitev in utemeljitev. Pristojni organ od primera do primera oceni ustreznost vloge.

Natančnejšo vsebino zahtevane dokumentacije iz prvega odstavka tega člena predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo, in ministrom, pristojnim za okolje.

16. člen

(dokumentacija za oceno FFS)

Zahtevku za registracijo FFS je treba priložiti naslednjo dokumentacijo:

- identiteto pripravka,
- fizikalne, kemijske in tehnične lastnosti pripravka,
- podatke o uporabi pripravka,
- dodatne informacije o pripravku,
- analitske metode,
- podatke o učinkovitosti,
- toksikološke študije,
- ostanke v oziroma na rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih, živilih in krmi,

– podatke o tem, kaj se zgodi s FFS po uporabi v okolju,

– ekotoksikološke študije,

– povzetek in oceno devete in desete alineje tega odstavka,

– predlog in obrazložitev predloga razvrstitve, pakiranja in označevanja v skladu s predpisi o razvrščanju, pakiranju in označevanju nevarnih snovi in pripravkov,

– podatke o FFS na podlagi mikroorganizmov in virusov,

– varnostni list, izdelan v skladu s predpisi o kemikalijah,

– etiketo z navodilom za uporabo,

– druge podatke, če so potrebni.

Če FFS vsebuje aktivno snov, ki je že na seznamu, aktivne snovi ob upoštevanju pogojev za uvrstitev na seznam ni treba ponovno ocenjevati, če se stopnja čistosti in vrsta nečistot bistveno ne razlikuje od sestave, navedene v dokumentaciji za uvrstitev aktivne snovi na seznam. Zahtevku za registracijo FFS je treba predložiti podatke za ugotovitev identičnosti aktivne snovi.

Ne glede na prvi odstavek tega člena, vlagatelj v primerih, ko vsi zahtevani podatki niso na voljo, namesto manjkajočih podatkov k vlogi priloži ustrezno obrazložitev in utemeljitev. Pristojni organ od primera do primera oceni ustreznost vloge.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena je treba zahtevku za priznavanje registracije FFS, ki je že registrirano v drugi državi članici EU, v skladu s 23.a členom tega zakona, priložiti podatke o identiteti aktivne snovi, podatke o identiteti FFS, dokazilo o registraciji FFS v drugi državi članici EU, povzetke dokumentacije iz prvega odstavka prejšnjega člena in prvega odstavka tega člena ter utemeljitev primerljivosti pogojev uporabe tega FFS.

Natančnejšo vsebino zahtevane dokumentacije iz prvega odstavka tega člena predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

17. člen

(preprečevanje podvajanja poskusov na vretenčarjih)

Pri izdelavi dokumentacije se lahko priznava tuja dokumentacija o poskusih na živalih, če so bili poskusi za FFS, ki je predmet registracije, izdelani v skladu z načeli dobre laboratorijske prakse.

Zaradi preprečitve podvajanja poskusov na vretenčarjih, mora vlagatelj zahtevka za registracijo pred začetkom izvajanja poskusov na vretenčarjih poizvedeti pri pristojnem organu ali je že registrirano identično FFS ter ime oziroma firmo in naslov oziroma sedež imetnika ali imetnikov že registriranega oziroma registriranih FFS.

Poizvedbi mora vlagatelj priložiti dokazila, da domači ali tuji proizvajalec namerava FFS registrirati in da je na razpolago predpisana dokumentacija.

Če pristojni organ ugotovi, da vlagatelj vlaga zahtevek za registracijo FFS, ki je identično že registriranemu FFS drugega imetnika, mu posreduje podatke o imenu in priimku ter naslovu oziroma firmi in sedežu imetnika ali imetnikov že registriranega FFS ter o tem obvesti imetnike že registriranih FFS.

Vlagatelj novega zahtevka in imetniki že registriranega FFS storijo vse, da dosežejo sporazum o skupni uporabi podatkov tako, da se prepreči podvajanje poskusov na vretenčarjih.

Za opravljanje poskusov na živalih je treba predhodno pridobiti dovoljenje upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo.

18. člen

(varovanje podatkov)

V postopku registracije FFS pristojni organ ne sme v korist drugih vlagateljev uporabljati:

1. podatkov iz dokumentacije o aktivni snovi, priloženih zahtevku za registracijo oziroma izdajo dovoljenja, razen če:

- se za uporabo takih podatkov drugi vlagatelj sporazume s prvim vlagateljem oziroma imetnikom registracije in to dokaže z ustreznim dokumentom, ali
- je preteklo najmanj deset let od prve uvrstitve aktivne snovi na seznam, ali
- je preteklo najmanj deset let od prve registracije aktivne snovi v katerikoli državi članici EU, ali
- je preteklo pet let od registracije na podlagi prejetih dodatnih podatkov, potrebnih za prvo uvrstitev aktivne snovi na seznam, razen če to petletno obdobje preteče pred pretekom desetletnega obdobja iz druge in tretje alineje te točke, kar velja za spremembo pogojev za uvrstitev aktivne snovi oziroma za podaljšanje uvrstitve aktivne snovi na seznam;

2. podatkov iz dokumentacije o FFS, priloženih zahtevku za registracijo, razen če:

- se za uporabo takih podatkov drugi vlagatelj sporazume s prvim vlagateljem oziroma imetnikom registracije in to dokaže z ustreznim dokumentom, ali
- je preteklo deset let od prve registracije FFS, ki vsebuje nove ali stare aktivne snovi, v katerikoli državi članici EU.

19. člen

(odločba o registraciji)

Odločbo o registraciji FFS iz 23., 23.a, 24., 25., 26. in 27. člena tega zakona izda pristojni organ v soglasju z organom, pristojnim za kemikalije, na podlagi predloga komisije, ki pri tem upošteva ocene ocenjevalcev iz 13. člena tega zakona, najpozneje v dvanajstih mesecih po prejemu popolne vloge.

Če organ, pristojen za kemikalije, soglasja ne da ali soglasje umakne, mora pisno obrazložiti svojo strokovno utemeljitev.

Ne glede na prvi odstavek tega člena predlog komisije ni potreben pri spremembah odločb o registraciji FFS, ki se izdajajo zaradi manjših sprememb, ki ne vplivajo na nevarnost za zdravje ljudi in okolje (sprememba trgovskega imena, sprememba proizvajalca oziroma zastopnika, spremembe sestave, ki se v skladu z mednarodnimi standardi štejejo za manjše spremembe, in podobno).

Odločba o registraciji se glasi na FFS in proizvajalca oziroma vlagatelja. Iz odločbe mora biti razvidno tudi trgovsko ime FFS, ime in vsebnost aktivnih in drugih nevarnih snovi v FFS, podatki o uporabi, razvrstitvi in označitvi FFS, mesto prodaje, karenci ter mejne vrednosti ostankov FFS.

20. člen

(komisija)

Komisijo sestavljajo strokovnjaki, ki jih imenuje minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo, in ministrom, pristojnim za okolje.

Člani komisije ne smejo biti v smislu nezdružljivosti interesov povezani z vlagatelji ali s pravnimi ali fizičnimi osebami, ki proizvajajo ali opravljajo promet s FFS.

Podrobnejše pogoje glede sestave in načina dela komisije predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo, in ministrom, pristojnim za okolje.

21. člen

(tajnost podatkov)

Pristojni organ mora ob upoštevanju predpisov, ki urejajo prost dostop do podatkov o okolju, obravnavati podatke vlagatelja zahtevka za registracijo FFS, ki vsebujejo podatke o industrijski in komercialni dejavnosti vlagatelja kot tajne, če tako zahteva vlagatelj zahtevka.

Tajnost ne velja za:

- imena in vsebnost vseh aktivnih snovi in ime FFS,
- imena drugih snovi, ki se razvrščajo kot nevarne v skladu s predpisi o razvrščanju, označevanju in pakiranju nevarnih snovi,
- fizikalno-kemijske podatke o aktivnih snoveh in FFS,
- načine preprečevanja škodljivih učinkov aktivnih snovi oziroma FFS,
- povzetek rezultatov testov za ugotovitev učinkovitosti in neškodljivosti snovi ali FFS za ljudi, živali in okolje,
- priporočene postopke in varnostne ukrepe za zmanjšanje tveganja pri prekladanju, skladiščenju, prevozu, požaru in ob drugih nevarnostih,
- metode za določanje vsebnosti aktivnih snovi, nečistot in drugih sestavin v aktivni snovi in ostankov FFS,
- načine dajanja FFS v promet in njegovo pakiranje,
- dekontaminacijske postopke v primeru izlitja ali izpusta,
- prvo pomoč in zdravljenje ljudi v primeru poškodb.

Če vlagatelj zahtevka naknadno razkrije prej tajne podatke, mora o tem obvestiti pristojni organ.

22. člen

(obveščanje o potencialno škodljivem vplivu FFS)

Imetnik registracije ali tisti, ki mu je bila odobrena razširitev uporabe registriranega FFS, mora nemudoma obvestiti pristojni organ o vseh novih podatkih o možnem nevarnem vplivu vsakega FFS ali ostanka FFS na zdravje ljudi, živali, podtalnico oziroma na okolje.

Dolžnost iz prejšnjega odstavka velja tudi za uporabnike FFS, ki opazijo nevaren vpliv FFS na zdravje ljudi, živali, podtalnico oziroma okolje.

B) VRSTE REGISTRACIJE

23. člen

(pogoji za registracijo)

FFS se registrira, če so aktivna snov oziroma aktivne snovi v tem FFS uvrščene na seznam, na podlagi dokumentacije iz prvega odstavka 15. člena in prvega odstavka 16. člena tega zakona in je v skladu s predpisom, ki ureja enotna načela za ocenjevanje FFS iz 13. člena tega zakona, ugotovljena skladnost s pogoji iz 1. do 4. točke naslednjega odstavka.

Ne glede na prejšnji odstavek se FFS registrira na podlagi dokumentacije iz drugega odstavka 15. člena in tretjega odstavka 16. člena tega zakona, tudi kadar glede aktivne snovi oziroma aktivnih snovi v tem FFS postopek za vključitev na seznam še teče, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je v skladu z znanstvenim in tehničnim razvojem ter iz ocene FFS ugotovljeno, da pri pravilni uporabi:

- učinkovito deluje;
- nima nesprejemljivega učinka na gojene rastline ali rastlinske proizvode;
- ne povzroča nepotrebnega trpljenja vretenčarjev in drugih živali, ki se jih zatira;
- nima neposrednega ali posrednega škodljivega vpliva na zdravje ljudi oziroma živali;
- nima čezmernega vpliva na okolje, zlasti na onesnaženje voda, vključno s pitno vodo in podtalnico in na nečistotne organizme;

2. da se z metodami, sprejetimi po predpisanem postopku EU ali dogovorjenimi med pristojnimi organi držav članic EU, lahko določi vsebnost aktivnih snovi ter toksikološko in ekotoksikološko pomembnih nečistot in sestavin;

3. da se z ustreznimi analizami lahko določi ostanke FFS, pomembne za zdravje ljudi oziroma okolje, ki so posledica dovoljenega načina uporabe;

4. če se fizikalno-kemijske lastnosti sredstva štejejo za sprejemljive ob ustrezni uporabi in skladiščenju FFS.

Dokumentacija iz 15. in 16. člena tega zakona, priložena zahtevku za registracijo, mora biti pripravljena na podlagi testov in analiz, ki jih predpiše minister. Teste in analize je treba izvesti v razmerah kmetijske pridelave, varstva rastlin ter okolja, ki so primerljive z razmerami, v katerih se bo FFS na ozemlju Republike Slovenije uporabljalo. Testi in analize za pridobitev podatkov o lastnostih in varnosti FFS za zdravje ljudi in živali ter za okolje se morajo opraviti v skladu z načeli dobre laboratorijske prakse. Testi in analize za ugotavljanje učinkovitosti FFS se morajo opraviti v organizacijah, ki imajo potrjeno pristojnega organa o izpolnjevanju pogojev glede dobre poskusne prakse.

FFS, namenjeno uporabi v kmetijstvu, se lahko na podlagi zahtevka vlagatelja registrira tudi za uporabo na nekmetijskih površinah, če izpolnjuje pogoje iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena. Vlagatelj mora predložiti predpisano dokumentacijo iz 15. in 16. člena tega zakona.

Minister podrobneje določi teste, analize in dobro poskusno prakso iz tretjega odstavka tega člena.

23.a člen

(priznavanje registracij)

Proizvajalec lahko zahteva, da se registrira FFS, ki vsebuje aktivno snov ali aktivne snovi, uvrščene na seznam, na podlagi registracije v drugi državi članice EU, če je bilo to FFS registrirano v skladu z enotnimi načeli za ocenjevanje FFS in če so pri predlagani uporabi FFS na ozemlju Republike Slovenije razmere v kmetijski pridelavi, varstvu rastlin ter okolju, vključno s klimatskimi pogoji, pomembne za uporabo sredstva, primerljive z razmerami v drugih državah članicah. V navedenem primeru testov in analiz iz prejšnjega člena ni treba še enkrat opravljati na ozemlju Republike Slovenije. Zahtevku je treba priložiti dokumentacijo iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona in utemeljitev primerljivosti razmer.

Če pristojni organ zahtevek iz prejšnjega odstavka zavrne zaradi neprimerljivosti razmer kmetijske pridelave, varstva rastlin, okolja ali klimatskih pogojev, zahteva, da se testi in analize opravijo tudi v Republiki Sloveniji ter lahko določi dodatne pogoje glede uporabe FFS zaradi:

- posebne ekološke občutljivosti na določenih območjih ali

- drugačnih prehranskih navad prebivalstva.

Pristojni organ strokovno obrazloži svojo odločitev iz prejšnjega odstavka ter o tem obvesti Evropsko komisijo, ki po predpisanem postopku potrdi odločitev pristojnega organa ali zahteva spremembo odločitve pristojnega organa.

V soglasju z vlagateljem iz prvega odstavka tega člena, se lahko predlagana uporaba FFS v postopku registracije spremeni, da bi se na določenem območju izločile vse neprimerljive razmere v kmetijski pridelavi, varstvu rastlin ali okolju (vključno s klimatskimi pogoji), ki so z vidika primerljivosti nepomembne.

Pri odločitvi o registraciji FFS se upošteva tudi pogoje, določene s predpisi EU v zvezi s prometom in uporabo FFS, namenjenimi varovanju zdravja pravnih in fizičnih oseb, ki dajejo FFS v promet, ter uporabnikov FFS.

Z odločbo o registraciji FFS lahko pristojni organ omeji uporabo FFS zaradi razlik v prehranskih navadah prebivalstva v državah članicah EU in zaradi preprečevanja izpostavljenosti potrošnikov kontaminaciji s hrano, višji od sprejemljivega dnevnega vnosa (ADI) ostankov FFS.

24. člen

(veljavnost in podaljšanje registracije)

Pristojni organ registrira FFS za dobo največ deset let, glede na predlog komisije.

Registracija se lahko večkrat podaljša, vsakič za dobo največ deset let. Zahtevek za podaljšanje registracije mora imetnik registracije vložiti pri pristojnem organu najmanj dva najst mesecev pred potekom registracije.

Če obstaja sum, da so pogoji, na podlagi katerih je bilo FFS registrirano, spremenjeni, pristojni organ zahteva celotno dokumentacijo za oceno FFS na novo oziroma tisti del dokumentacije, ki ga potrebuje za odločitev o podaljšanju registracije.

Registrirano FFS se lahko kadarkoli ponovno oceni, če se pojavi sum, da katerakoli zahteva iz 1. do 4. točke drugega odstavka 23. člena tega zakona ni več izpolnjena. V takem primeru se od imetnika registracije ali pravne oziroma fizične osebe, kateri je bila dovoljena razširitev uporabe FFS iz 32. člena tega zakona, lahko zahtevajo dodatni podatki in dokumentacija za ponovno oceno FFS.

25. člen

(začasna registracija)

Če FFS vsebuje novo aktivno snov, za katero vlagatelj zahteva za registracijo FFS predloži dokumentacijo iz prvega odstavka 15. člena in prvega odstavka 16. člena tega zakona in je Evropska komisija izdala odločbo o popolnosti dokumentacije, lahko pristojni organ v treh letih od izdaje odločbe Evropske komisije izda odločbo o začasni registraciji FFS za največ tri leta, če FFS izpolnjuje pogoje iz 1. do 4. točke drugega odstavka 23. člena tega zakona.

V odločbi o začasni registraciji iz prejšnjega odstavka se začasno določi mejne vrednosti ostankov FFS v kmetijskih proizvodih. Pri določitvi začasne mejne vrednosti ostankov se upošteva pogoje predlagane uporabe FFS.

Promet kmetijskih proizvodov, tretiranih s FFS iz prvega odstavka tega člena, je dovoljen na območju držav članic EU, če je bila v državi izvora kmetijskega proizvoda izdana odločba o začasni registraciji FFS in če določena začasna mejna vrednost ostankov FFS ni presežena.

Če Evropska komisija z odločbo podaljša rok iz prvega odstavka tega člena, lahko pristojni organ države članice podaljša začasno registracijo FFS.

26. člen

(sprememba odločbe o registraciji)

Pristojni organ lahko na zahtevo imetnika registracije ali po uradni dolžnosti spremeni odločbo o registraciji, če se spremenijo okoliščine, ki so bile podlaga za izdajo odločbe o registraciji.

Pristojni organ spremeni odločbo o registraciji FFS na zahtevo imetnika registracije tudi, če gre za FFS istega proizvajalca, registrirano v katerikoli državi članici EU pod drugim trgovskim imenom in je identično FFS, registriranemu v Republiki Sloveniji.

Pristojni organ lahko zahteva dodatne podatke, dokumente in vzorce, ki jih potrebuje za presojo upravičenosti spremembe odločbe o registraciji.

C) PRENEHANJE REGISTRACIJE

27. člen

(prenehanje registracije)

Registracija preneha:

1. s pretekom časa, za katerega je bila odločba o registraciji izdana, če se registracija ne podaljša;

2. z razveljavitvijo odločbe o registraciji:

- na zahtevo imetnika registracije,

- če pogoji za registracijo niso več izpolnjeni,

- v primerih prepovedi prometa ali uporabe FFS na celotnem ozemlju Republike Slovenije iz 12. člena tega zakona,

- če imetnik registracije ne predloži dokumentacije iz prvega odstavka 16. člena tega zakona v roku, predpisanem v seznamu,

- če se aktivna snov izbriše iz seznama;

3. z razveljavitvijo odločbe o začasni registraciji, če se aktivna snov v primerih iz 25. člena tega zakona ne uvrsti na seznam.

Če se imetnik registracije pred iztekom veljavnosti odloči, da določenega FFS ne bo več dajal v promet in uporabo, mora najmanj šest mesecev pred prenehanjem prometa s tem FFS o tem obvestiti pristojni organ in priložiti obrazložitev.

Ne glede na določbe prvega odstavka 3. člena tega zakona je po preteku časa, za katerega je bila odločba o registraciji izdana, FFS lahko v prometu še največ 18 mesecev zaradi odprodaje obstoječih zalog.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pristojni organ odloči, da je treba po preteku časa, za katerega je bila odločba o registraciji izdana, zaloge tega FFS odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo nevarne odpadke. Pristojni organ lahko tudi v odločbi o razveljavitvi registracije FFS imetniku registracije določi obdobje, v katerem lahko odproda obstoječe zaloge FFS ali odstrani te zaloge v skladu s predpisi, ki urejajo nevarne odpadke.

Podrobnejše pogoje o ravnanju z zalogami FFS iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

D) REGISTER FFS

28. člen

(register FFS)

Na podlagi izdanih odločb o registraciji, pristojni organ vodi register FFS. Seznam registriranih FFS se enkrat letno objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, spremembe pa vsaj dvakrat letno.

Register FFS vsebuje vsaj naslednje podatke:

- carinsko oznako,
- trgovsko ime FFS,
- ime in vsebnost vseh aktivnih snovi v FFS,
- ime proizvajalca oziroma zastopnika v Republiki Sloveniji,
- oznako iz razvrstitve v ali izven skupine nevarnosti,
- številko in datum odločbe o registraciji,
- mesto prodaje iz 7. člena tega zakona.

E) SEZNAM AKTIVNIH SNOVI

29. člen

(seznam)

O uvrstitvi aktivne snovi na seznam, o spremembah seznama in o izbrisu aktivne snovi iz seznama odloča Evropska komisija. Seznam je objavljen v Uradnem listu EU.

Vlagatelj vloži vlogo za uvrstitev aktivne snovi na seznam pri pristojnem organu katerekoli države članice EU in ji priloži dokumentacijo iz prvega odstavka 15. in prvega odstavka 16. člena tega zakona. Pristojni organ v čim krajšem času pregleda dokumentacijo in če je dokumentacija popolna, obvesti vlagatelja, naj pošlje vlogo z dokumentacijo Evropski komisiji in vsem drugim državam članicam EU. Evropska komisija izda odločbo o popolnosti vloge in posreduje dokumentacijo v ocenjevanje Stalnemu odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali (v nadaljnjem besedilu: odbor). Če odbor meni, da za ocenitev dokumentacije ni dovolj podatkov, Evropska komisija vlagatelja zahtevka pozove, naj vlogo dopolni. Če Evropska komisija predvideva negativno odločitev, pozove vlagatelja, da poda svoje mnenje na njene ugotovitve. Če aktivna snov izpolnjuje predpisane pogoje, se uvrsti na seznam po predpisanem postopku EU.

Aktivno snov se uvrsti na seznam za obdobje največ deset let, če se glede na trenutna znanstvena spoznanja lahko pričakuje, da FFS, ki vsebujejo to aktivno snov, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- njihova uporaba, pri nanašanju v skladu z dobro kmetijsko prakso, nima čezmernega škodljivega vpliva na zdravje ljudi ali živali ali nesprejemljivega vpliva na okolje;

- njihovi ostanki, pri nanašanju v skladu z dobro kmetijsko prakso, nimajo čezmernega škodljivega vpliva na zdravje ljudi ali živali ali na podtalnico ali nesprejemljivega vpliva na okolje, in da se te ostanke, če so toksikološko ali za okolje pomembni, lahko ugotavlja s priznanimi metodami.

Za uvrstitev aktivne snovi na seznam se upošteva poleg pogojev iz prejšnjega odstavka zlasti:

- sprejemljiv dnevni vnos (ADI) za ljudi, kjer je to ustrezno;
- dopustno izpostavljenost izvajalca varstva rastlin;
- kjer je to ustrezno, oceno obnašanja in razporeditve v okolju, kakor tudi vpliva na neciljne vrste.

Nova aktivna snov se prvič uvrsti na seznam, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka tega člena in je bilo to ugotovljeno za najmanj en pripravek, ki vsebuje to aktivno snov.

Pri uvrstitvi aktivne snovi na seznam se določijo:

- najmanjša stopnja čistosti aktivne snovi;
- vrsta in najvišja dovoljena vsebnost določenih nečistot;

- omejitve na podlagi ocene podatkov iz 1. do 4. točke drugega odstavka 23.a člena tega zakona, ob upoštevanju razmer v kmetijski pridelavi, varstvu rastlin in okolju, vključno s klimatskimi pogoji;

- vrsta priprava;
- način uporabe.

V seznamu Evropska komisija določi tudi rok v katerem mora pristojni organ ponovno ugotoviti identiteto aktivnih snovi v registriranih FFS z aktivnimi snovmi, uvrščenimi na seznam ter rok, v katerem mora pristojni organ ponovno preveriti registrirano FFS v skladu z enotnimi načeli za ocenjevanje FFS.

Na zahtevo vlagatelja za podaljšanje uvrstitve aktivne snovi na seznam, se lahko uvrstitev na seznam enkrat ali večkrat podaljša za največ deset let, pri čemer mora biti zahtevek za podaljšanje roka vložen najmanj dve leti pred iztekom uvrstitve. Če je bil zahtevek za podaljšanje vložen pravočasno in Evropska komisija do izteka roka uvrstitve o tem ni odločila, Evropska komisija podaljša uvrstitev aktivne snovi na seznamu za obdobje, ki je potrebno za odločitev.

Pristojni organ lahko kadarkoli predlaga Evropski komisiji postopek preverjanja upravičenosti uvrstitve na seznam po predpisanem postopku EU, če meni, da pogoji iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena niso več izpolnjeni. Če obdobje uvrstitve na seznam med postopkom preverjanja poteče, lahko Evropska komisija podaljša uvrstitev aktivne snovi na seznamu za obdobje, ki je potrebno za odločitev.

IV. DOVOLJENJA

30. člen

(dovoljenje za raziskavo oziroma razvoj)

Vsako preskušanje v raziskovalne oziroma razvojne namene, ki vključuje izpuščanje neregistriranega FFS v okolje, se lahko izvaja samo na podlagi izdanega dovoljenja za raziskavo oziroma razvoj, ki se ga izda za omejeno količino FFS in omejeno območje preskušanja.

Pristojni organ na podlagi vloge in na podlagi mnenja komisije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka v upravnem postopku, če FFS ne predstavlja nevarnosti za zdravje ljudi in živali ali nima nesprejemljivega vpliva na okolje.

Iz dovoljenja morajo biti razvidni podatki o FFS, količina FFS, območje preskušanja in pogoji uporabe ter pravna ali fizična oseba, ki bo izvajala preskušanje.

Dovoljenje se izda za največ dve leti. Dovoljenje se na predlog imetnika lahko podaljša, na podlagi mnenja komisije, če imetnik dovoljenja zaprosi za podaljšanje najmanj štiri mesece pred iztekom veljavnosti dovoljenja in izkaže upravičene razloge za podaljšanje.

Če pristojni organ oceni, da bi predlagani preskusi, za katere je vložena vloga za izdajo dovoljenja, lahko imeli škodljiv vpliv na zdravje ljudi in živali ali nepričakovan škodljiv vpliv na okolje, lahko preskušanje na predlog komisije prepove ali ga dovoli pod pogoji, potrebnimi za preprečitev teh posledic.

Podrobnejšo vsebino zahtevka in dovoljenja za raziskavo oziroma razvoj predpiše minister.

31. člen

(izjemno dovoljenje)

Zaradi nepredvidljive nevarnosti, ki jo predstavlja škodljivi organizem, ki ga ni mogoče zatreti oziroma ustrezno omejiti z registriranimi FFS ali drugimi ukrepi, lahko pristojni organ izda izjemno dovoljenje za promet oziroma uporabo neregistriranega FFS ali neregistrirano uporabo FFS. Postopek za izdajo izjemnega dovoljenja se lahko začne po uradni dolžnosti ali na predlog stranke. V postopku izdaje dovoljenja pristojni organ zahteva mnenje komisije. Izjemno dovoljenje se izda za največ 120 dni za omejeno in nadzorovano uporabo, ki ne predstavlja nesprejemljive nevarnosti za zdravje ljudi in okolje.

Iz dovoljenja morajo biti razvidni podatki o FFS, količina FFS, območje in pogoji uporabe ter uporabniki.

Pristojni organ lahko izjemno dovoljenje spremeni ali razveljavi, če FFS ni doseglo zelenih rezultatov, če FFS ni več potrebno ali, če so škodljive posledice večje od škode, ki jo povzročajo škodljivi organizmi iz prvega odstavka tega člena.

Podrobnejšo vsebino zahtevka in izjemnega dovoljenja predpiše minister.

32. člen

(dovoljenje za razširitev uporabe)

Pravne osebe, ki opravljajo dejavnost s področja kmetijstva, ali fizične osebe, ki se poklicno ukvarjajo s kmetijstvom, lahko zahtevajo pri pristojnem organu, da se področje uporabe že registriranega FFS razširi za druge manj razširjene namene uporabe.

Pristojni organ lahko odobri razširitev področja uporabe registriranega FFS, če vlagatelj iz prejšnjega odstavka vlogi priloži dokumentacijo oziroma podatke, s katerimi utemeljuje zahtevo za razširitev področja uporabe registriranega FFS. Na podlagi mnenja komisije izda pristojni organ dovoljenje za razširitev uporabe registriranega FFS v soglasju z organom, pristojnim za kemikalije, če so izpolnjeni pogoji iz 1. do 4. točke drugega odstavka 23. člena tega zakona, če je predviden način uporabe FFS v Republiki Sloveniji manj razširjen in če se uporabniki obvestijo o uporabi z dodatno etiketo z navdilo za uporabo oziroma z uradno publikacijo.

32.a člen

(dovoljenje za promet identičnih FFS iz drugih držav članic EU)

Na ozemlju Republike Slovenije je lahko, če je zanj izdano dovoljenje pristojnega organa, v prometu in uporabi FFS, ki je registrirano v drugi državi članici EU in je identično registriranemu FFS v Republiki Sloveniji.

Dovoljenje za promet identičnega FFS iz države članice EU (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za promet identičnega FFS) izda za določen čas pristojni organ v soglasju z organom, pristojnim za kemikalije. Dovoljenje za promet identičnega FFS se izda na podlagi vloge pravne ali fizične osebe iz 5. člena tega zakona. Pristojni organ na podlagi predloženih listin ugotovi identičnost obeh FFS in v upravnem postopku izda dovoljenje za promet takega FFS oziroma izdajo dovoljenja zavrne, če ugotovi, da FFS nista identični.

Vlagatelj vlogi priloži naslednje podatke:

- ime oziroma firmo in naslov vlagatelja;
- trgovsko ime in številko registracije FFS v državi članici EU ter trgovsko ime in številko registracije v Republiki Sloveniji registriranega FFS;
- ime in naslov imetnika registracije FFS ter državo članico EU, v kateri je registriran FFS;
- o aktivni snovi in vrsti priprave (formulacija), embalaži, etiketi;
- predlog trgovskega imena, pod katerim se bo FFS dajalo v promet na ozemlju Republike Slovenije;
- predlog etikete v slovenskem jeziku, ki mora biti v skladu s predpisi, ki urejajo opremljanje FFS na ozemlju Republike Slovenije. Na etiketi mora biti razvidno ime in naslov vlagatelja.

Pristojni organ lahko zahteva od vlagatelja tudi vzorec FFS, za katerega se vloga za izdajo dovoljenja za promet iz prvega odstavka tega člena.

Pristojni organ lahko pri obravnavanju vloge zaprosi za mnenje pristojni organ države članice EU, v kateri je FFS registrirano.

Pravna ali fizična oseba, ki je pridobila dovoljenje za promet identičnega FFS, lahko prepakira FFS v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se lahko dovoljenje za enkratni promet identičnega FFS iz drugih držav članic EU izda na podlagi vloge tudi pravni ali fizični osebi iz 9. člena tega zakona. Pristojni organ izda dovoljenje za enkratni promet identičnega FFS iz drugih držav članic EU, če je FFS namenjen lastni uporabi, če so vlogi priloženi podatki iz tretjega odstavka tega člena, razen predloga etikete v slovenskem jeziku, in naslednji dokumenti:

- veljavno dokazilo o opravljenem usposabljanju iz 9. člena tega zakona,
- izjavo, da je FFS namenjen lastni uporabi in ga ne bo dajal v promet oziroma uporabo tretjim osebam,
- količino FFS in namen uporabe (npr. posevek, površina, uporaba, ipd.).

Podrobnejše pogoje glede ugotavljanja identičnosti FFS in uporabe predlaganega trgovskega imena ter podrobnejšo vsebino vloge in dovoljenja za promet identičnega FFS iz druge države članice EU predpiše minister.

V. JAVNE SLUŽBE NA PODROČJU FFS IN NAPRAV ZA NANAŠANJE FFS

33. člen

(opredelitev)

Javna služba na področju FFS in naprav za nanašanje FFS (v nadaljnjem besedilu: naprave) je z zakonom določena dejavnost, pri izvajanju katere ima izvajalec v javnem interesu posebne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: obveznosti javne službe).

Za javne službe na področju FFS in naprav se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe, če ta ali drug poseben zakon ne določa drugače.

Način izvajanja posamezne javne službe po tem zakonu, predpiše Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

34. člen

(obveznosti javne službe)

Obveznosti javne službe oziroma pooblaščenih organizacij na področju FFS in naprav so:

- trajno in nepretrgano opravljanje dejavnosti in izvajanje storitev oziroma v skladu z zahtevo pristojnega organa;
- izvajanje storitev po določenem programu;
- izvajanje storitev po določenih ceni.

Obveznosti posamezne javne službe se lahko podrobneje uredijo s predpisom vlade ali s koncesijskim aktom.

Če izvajalec javne službe oziroma pooblaščenca organizacija ne zagotovi storitve javne službe osebi, kateri jo je dolžna zagotoviti, ali ne zagotovi storitev po predpisani ceni in drugih predpisanih pogojih, lahko uporabnik storitve od pristojnega organa zahteva, da odloči o uporabnikovi pravici z odločbo v upravnem postopku in z njo izvajalcu javne službe oziroma pooblaščenca organizaciji naloži ustrezno ravnanje.

35. člen

(oblike izvajanja javnih služb na področju FFS)

Poleg oblik, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, lahko opravljajo javne službe na področju FFS tudi pooblaščenca pravne osebe javnega prava, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija in pooblaščenca javni zavodi, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga oseba javnega prava.

Izvajalce javnih služb iz prejšnjega odstavka pooblasti minister. Podrobnejša razmerja z izvajalci javnih služb uredi pristojni organ s pogodbo.

36. člen

(financiranje javne službe)

Javna služba na področju FFS in naprav se financira iz:

- delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;
- proračuna Republike Slovenije;
- drugih virov.

Republika Slovenija financira ali sofinancira posamezne storitve javne službe za FFS in naprave v skladu s programom za posamezno javno službo, ki ga sprejme minister.

Izvajalci javnih služb morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje programa javnih služb nameniti le za izvajanje te javne službe v skladu s programom.

37. člen

(cene storitev javne službe)

Uporabniki storitev javne službe na področju FFS in naprav deloma ali v celoti plačujejo ceno posamezne storitve, lahko pa so posamezne storitve za uporabnike tudi brezplačne.

Ceno storitev iz prve alineje 43. člena tega zakona predpiše vlada.

Minister predpiše cene drugih storitev in nalog javne službe po tem zakonu ter določi delež, ki ga plača uporabnik.

38. člen

(program javne službe)

Minister z odredbo o programu posamezne javne službe določi zlasti:

- vrsto in obseg storitev javne službe;
- način in dinamiko izvajanja storitev javne službe, skladno s predpisi ali koncesijskimi pogodbami;
- obseg in način financiranja oziroma sofinanciranja posameznih storitev javne službe.

39. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

Strokovni nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja pristojni organ, lahko pa naloge strokovnega nadzora dodeli drugim pravnim ali fizičnim osebam kot javno pooblastilo.

Strokovni nadzor kot javno pooblastilo lahko opravljajo pravne ali fizične osebe, ki so strokovno usposobljene za nadzor na posameznem področju javne službe.

Minister podrobneje opredeli pogoje glede strokovne usposobljenosti iz prejšnjega odstavka.

Po opravljenem javnem razpisu določi minister z odločbo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, izvajalce javnih pooblastil iz drugega odstavka tega člena, in z njimi sklene pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja kmetijska inšpekcija.

40. člen

(pogoji za opravljanje javne službe)

Minister predpiše za posamezno javno službo na področju FFS in naprav pogoje glede prostorov, opremljenosti in kadrov, ki jih mora izpolnjevati izvajalec te javne službe.

41. člen

(osebe, ki izvajajo naloge javne službe)

Strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju FFS in naprav lahko opravljajo le osebe, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljene za opravljanje dela na svojem delovnem mestu in izpolnjujejo druge pogoje, določene s predpisi.

Pogoje glede strokovne izobrazbe in drugih zahtev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja strokovno delo pri izvajanju javne službe na področju FFS in naprav, predpiše minister.

Oseba, ki opravlja strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe v neposrednem stiku z uporabniki storitev javne službe, mora obvladati in pri tem uporabljati slovenski jezik, na območjih, kjer živita italijanska in madžarska narodna skupnost, pa tudi jezik teh narodnih skupnosti.

42. člen

(področja javnih služb)

Javna služba po tem zakonu obsega:

- strokovne naloge na področju registracije, prometa in uporabe FFS;
- strokovne naloge na področju naprav.

43. člen

(strokovne naloge na področju registracije, prometa in uporabe FFS)

Strokovne naloge na področju registracije, prometa in uporabe FFS so zlasti:

- naloge na področju preskušanja in ocenjevanja FFS v postopku registracije,
- koordinacija dela in tehnična podpora pristojnemu organu v postopku registracije FFS,
- laboratorijske preiskave FFS,
- spremljanje ostankov FFS v oziroma na rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih z vidika pravilne uporabe FFS,
- izdelovanje strokovnih podlag za podporo odločanju pristojnemu organu,
- izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti,
- razvijanje in uvajanje novih postopkov pri dobri praksi varstva rastlin in dobri kmetijski praksi,
- uvajanje evropskih standardov na področju bioloških testov učinkovitosti FFS,
- naloge na področju evidence prometa in uporabe FFS,
- sodelovanje pri uvajanju, razvijanju in vzpostavitvi informacijskega sistema,
- naloge v zvezi s strokovnim izpopolnjevanjem odgovornih oseb za promet FFS in uporabnikov FFS,
- druge naloge na področju FFS.

44. člen

(strokovne naloge na področju naprav)

Strokovne naloge na področju naprav so zlasti:

- izdelava strokovnih podlag za podpora odločanju pristojnemu organu na področju naprav,
- naloge v zvezi s strokovnim izpopolnjevanjem na področju naprav,
- sodelovanje pri uvajanju, razvijanju in vzpostavitvi informacijskega sistema na področju naprav,
- izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti,
- opravljanje drugih nalog na področju naprav.

VI. NAPRAVE

45. člen

(certifikat)

V promet se smejo dajati le naprave, s katerimi je ob predpisani uporabi zagotovljeno za ljudi in okolje neškodljivo nanašanje FFS, imajo certifikat o skladnosti (v nadaljnjem besedilu: certifikat) in izpolnjujejo pogoje iz certifikata.

Proizvajalec oziroma uvoznik mora pred dajanjem v promet na svojo zahtevo pridobiti certifikat, da naprave izpolnjujejo predpisane pogoje.

Minister lahko predpiše, da za posamezne vrste naprav certifikat ni obvezen.

Podrobnejše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati naprave, predpiše minister.

46. člen

(certifikacijski organ)

Proizvajalec oziroma uvoznik vloži zahtevo za izdajo certifikata pri certifikacijskem organu.

Certifikacijski organ je pravna ali fizična oseba, ki jo z odločbo v upravnem postopku pooblasti pristojni organ, če izpolnjuje predpisane pogoje glede kadrov, prostorov in opreme.

Certifikacijski organ mora voditi evidenco o vrsti, tipu in letniku certificiranih naprav, datumu izdaje certifikata in o proizvajalcu oziroma uvozniku, ter jo hraniti najmanj deset let od izdaje certifikata, in jo na zahtevo pristojnega organa predložiti v pregled.

Pogoje iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.

47. člen

(redni pregledi naprav)

Imetniki naprav (v nadaljnjem besedilu: imetniki) lahko uporabljajo le naprave, ki so redno pregledane in imajo znak o rednem pregledu.

Imetniki morajo pridobiti znak o rednem pregledu naprav vsaki dve leti.

Minister lahko predpiše, da za posamezne vrste naprav pregled ni obvezen.

48. člen

(znak o rednem pregledu)

Znak o rednem pregledu izda pravna ali fizična oseba, ki jo z odločbo v upravnem postopku pooblasti pristojni organ, če izpolnjuje pogoje glede prostorov, opreme in kadrov.

Pravne in fizične osebe, ki opravljajo preglede naprav, so dolžne voditi evidenco o rezultatih pregledov imetnikov pregledanih naprav (ime in priimek, firma, naslov oziroma sedež) in izdanih znakih o pregledih. Evidenco o rezultatu pregleda za posamezno napravo je treba hraniti najmanj šest let.

Podrobnejše pogoje iz prvega odstavka tega člena, vsebino rednih pregledov, način vodenja evidence naprav ter obliko znaka o rednem pregledu predpiše minister.

VII. STROŠKI

49. člen

(stroški)

Vse stroške v zvezi z registracijo FFS in v zvezi z izdajo dovoljenj plača vlagatelj zahtevka oziroma imetnik registracije.

Stroške za izdajo certifikata za naprave plača proizvajalec oziroma uvoznik.

Stroške v zvezi z rednimi pregledi naprav plačajo imetniki, ki uporabljajo naprave.

Stroške analiz rastlin oziroma rastlinskih proizvodov na vsebnost ostankov FFS pri inšpekcijskem nadzoru plača uporabnik FFS, če ta ni znan pa imetnik rastlin oziroma rastlinskih proizvodov, če ostanki FFS presegajo predpisane mejne vrednosti ostankov FFS.

Stroške analiz tal in drugih predmetov pri inšpekcijskem nadzoru uporabe FFS oziroma aktivnih snovi plača imetnik zemljišča, če se ugotovi prepovedana oziroma nepravilna uporaba.

Stroške analiz rastlin in drugih predmetov pri inšpekcijskem nadzoru nepravilne uporabe FFS na zahtevo stranke plača uporabnik FFS, če ostanki FFS presegajo mejne vrednosti oziroma kadar se na rastlinah, kjer se FFS ne uporablja, ugotovi prisotnost ostankov FFS, sicer pa stranka, ki je pregled zahtevala.

Stroške preiskav FFS pri inšpekcijskem nadzoru plača imetnik registracije FFS, če to FFS ne ustreza odločbi o registraciji.

Stroške testiranja naprav pri inšpekcijskem nadzoru plača proizvajalec oziroma uvoznik, če naprava ne izpolnjuje pogojev iz certifikata.

Višino stroškov iz prvega odstavka tega člena predpiše vlada.

Višino stroškov iz drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše minister.

Drugi stroški iz tega člena so dejanski stroški postopka.

VIII. MEDNARODNI PROMET

50. člen

(uvoz FFS)

FFS smejo uvažati le pravne in fizične osebe iz 5. člena tega zakona in so pri uvozu dolžne pošiljke FFS prijaviti fitosanitarni inšpekciji.

Nadzor nad uvozom FFS opravlja fitosanitarni inšpektor.

Mejne prehode za promet FFS čez državno mejo določi minister.

51. člen

(uvoz naprav za nanašanje FFS)

Uvažati se smejo naprave, ki imajo certifikat ali dovoljenje pristojnega organa. Če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno, carinski organi ne morejo odobriti carinsko dovoljene rabe oziroma uporabe, razen tranzita in carinskega skladiščenja, če naprava nima predpisanega certifikata oziroma dovoljenja.

Minister predpiše pogoje za uvoz na podlagi dovoljenja.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena minister lahko predpiše, da za posamezne vrste naprav oziroma posamezne namene, certifikat oziroma dovoljenje ni potrebno.

IX. PRISTOJNI ORGAN

52. člen

(pooblastila in naloge pristojnega organa)

Pristojni organ ima po tem zakonu naslednje naloge in pooblastila:

- medresorska koordinacija dela in sodelovanje v zvezi z registracijo FFS,
- vodenje postopkov registracije FFS in izdaja dovoljenj,
- vodenje evidenc, registrov in seznamov,
- priprava predpisov in opravljanje drugih upravnih nalog z delovnega področja in skrb za njihovo izvajanje,
- izvedba javnih razpisov po tem zakonu, izdajanje odločb o koncesijah, sklepanje koncesijskih pogodb ter drugih pogodb za izvajanje javnih služb po tem zakonu,
- ugotavljanje izpolnjevanja pogojev in vpisovanje v register iz 5. člena tega zakona,
- spremljanje stanja na področju prometa oziroma uporabe FFS in sodelovanje pri pripravi ukrepov,
- sprejemanje programov v zvezi z ukrepi za pravilno uporabo FFS ter skrb za izvajanje programov,
- uvajanje načel dobre kmetijske prakse in integriranega varstva rastlin,
- koordinacija dela in skrb za usklajevanje mejnih vrednosti ostankov FFS v rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih ter izvajanje monitoringa ostankov FFS v rastlinah oziroma rastlinskih proizvodih,
- priprava poročil, analiz, informacij in drugih gradiv za organe in mednarodne organizacije, ki jim je Republika Slovenija dolžna poročati v skladu s predpisi in na podlagi mednarodnih pogodb,
- skrb za obveščanje javnosti in zainteresiranih o zadevah z delovnega področja,
- izdaja publikacij z delovnega področja,
- skrb za vzpostavitev informacijskega sistema z delovnega področja, zbiranje, obdelovanje, posredovanje in hranjenje podatkov z delovnega področja in upravljanje z informacijskim sistemom,
- skrb za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja in usposabljanja delavcev z delovnega področja,
- sodelovanje z drugimi organi v državi in tujini na delovnem področju,
- opravljanje drugih nalog.

X. INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

53. člen

(inšpektorji)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, opravljajo kmetijski, fitosanitarni in inšpektor, pristojen za kemikalije, vsak v okviru svojih pristojnosti.

Pritožba zoper odločbe inšpektorjev iz prejšnjega odstavka ne zadrži njihove izvršitve.

54. člen

(pooblastila kmetijskega inšpektorja)

Kmetijski inšpektor ima na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednja pooblastila:

- prepove promet s FFS, če ni predpisano registrirano,
- prepove uporabo FFS, če zanj ni izdano predpisano dovoljenje,
- prepove promet oziroma uporabo s prepovedanimi FFS,
- prepove promet, če je FFS potekel rok uporabe,
- preverja izpolnjevanje pogojev glede kadrov pravnih in fizičnih oseb iz 5. člena tega zakona,

– do odprave pomanjkljivosti prepove opravljanje dejavnosti prometa s FFS, če pravna ali fizična oseba ni vpisana v register iz 5. člena tega zakona oziroma ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede kadrov. O tem inšpektor obvesti pristojni organ,

– prepove promet s FFS, če FFS ni v skladu z odločbo o registraciji (embalaža, etiketa, razvrstitev, oznake, navodilo za uporabo, fizikalno-kemijska sestava in drugo),

– prepove uporabo FFS, če se FFS nepravilno uporablja,

– ugotavlja identiteto kršitelja v primeru suma kršitve določb tega zakona ter kršitev po potrebi tudi fotografira oziroma posname,

– odredi ustrezne ukrepe, če ugotovi preokorajeno predpisano mejno vrednost ostankov FFS v oziroma na rastlinah in rastlinskih proizvodih pred prometom,

– jemlje vzorce rastlin, rastlinskih proizvodov, tal, škroplilne mešanice, FFS in druge potrebne vzorce,

– vzame iz prometa napravo za nanašanje FFS in odredi preverjanje skladnosti s certifikatom,

– prepove promet z napravo za nanašanje FFS, če nima predpisanega certifikata,

– prepove promet z napravo za nanašanje FFS, če ni skladna s certifikatom,

– prepove uporabo naprav, če nima znaka o rednem pregledu oziroma, če ni redno pregledana,

– preverja, ali izvajalci javnih služb po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje oziroma ravna v skladu s predpisi oziroma koncesijsko pogodbo, ter odredi odpravo nepravilnosti,

– opravi druga dejanja in odredi druge ukrepe, potrebne za izvajanje tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

– lahko prepove promet rastlin oziroma rastlinskih proizvodov, od katerih so bili odvzeti vzorci za ugotavljanje ostankov FFS, do pridobitve analiznih izvidov teh vzorcev.

55. člen

(pooblastila fitosanitarnega inšpektorja)

Fitosanitarni inšpektor ima na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednja pooblastila:

– pri uvozu FFS, ki so razvrščena kot nevarna, preverja skladnost varnostnega lista s predpisi o kemikalijah,

– prepove uvoz FFS, če FFS ni ustrezno registrirano, razvrščeno, pakirano in označeno ter opremljeno z navodilom za uporabo, če nima ustreznega dovoljenja ali če je promet s tem FFS prepovedan, razen če gre za primere iz drugega odstavka 3. člena tega zakona,

– začasno prepove uvoz FFS, če je treba odpraviti pomanjkljivosti na pošiljki FFS ali na dokumentaciji, ki jo spremlja,

– opravi druga dejanja in odredi druge ukrepe glede FFS in prometa FFS v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

56. člen

(pooblastila inšpektorja, pristojnega za kemikalije)

Inšpektor, pristojen za kemikalije, ima na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednja pooblastila:

– pred vpisom v register iz prvega odstavka 5. člena tega zakona ugotavlja izpolnjevanje pogojev glede prostorov oziroma opreme pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo promet s FFS,

– preverja izpolnjevanje predpisanih pogojev glede prostorov oziroma opreme pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo promet s FFS,

– do odprave pomanjkljivosti prepove opravljanje dejavnosti prometa s FFS, če pravna ali fizična oseba ne izpol-

njuje predpisanih pogojev glede prostorov in opreme. O tem inšpektor obvesti pristojni organ.

XI. PODATKI

57. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

Zaradi urejanja prometa in nadzora nad prometom in uporabo FFS pristojni organ lahko za vodenje in vzdrževanje podatkovnih zbirk pridobiva in uporablja podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk podatkov vodijo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ter drugi pooblašteni organi, zlasti iz:

- zbirk podatkov iz področja kemikalij,
- zbirk podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod,
- zbirk podatkov o vodah in ekološko pomembnih območjih,
- zemljiškega katastra in zemljiške knjige (parcelna številka, meja parcele, površina, lastnik, uporabnik),
- osnovnih podatkov iz Centralnega registra prebivalstva za lastnika ali uporabnika (EMŠO, ime, priimek in naslov), potrebnih za vzdrževanje svojih zbirk podatkov in stanj iz Centralnega registra prebivalstva.

Pristojni organ pri tem skladno s svojimi funkcijami povezuje svoje zbirke podatkov z vsemi zbirkami podatkov, ki se vodijo pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo.

Pristojni organ posreduje podatke iz svojih registrov in evidenc drugim državnim organom in organom lokalnih skupnosti, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog, javnemu zavodu, ki je pooblaščen za zbiranje podatkov o akutnih zastrupitvah in drugih učinkih kemikalij ter drugim pooblaščenim organizacijam in izvajalcem javnih služb, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja pristojnega organa.

Podatkov, za katere velja tajnost po tem zakonu ali katerih uporaba je omejena še z drugimi zakoni (statistika, davčna služba), ni dovoljeno posredovati.

Podatke iz prvega odstavka tega člena, ki imajo naravo osebnih podatkov, posredujejo upravljavci zbirk podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Upravljavci zbirk podatkov iz tega člena posredujejo podatke brezplačno, zaračunajo pa lahko neposredne materialne stroške za potrebne dodatne izvode oziroma obdelave.

Zbirke podatkov, ki jih po tem zakonu vzpostavi in vodi pristojni organ, se financirajo iz proračuna Republike Slovenije.

Način povezovanja z drugimi zbirkami podatkov in način pridobivanja podatkov iz drugih zbirk podatkov predpiše minister v soglasju s pristojnimi ministri za evidence na tem področju in skladno s programom statističnih raziskovanj.

58. člen

(mednarodna izmenjava podatkov)

Pristojni organ obvešča Evropsko komisijo in države članice EU o:

- ugotovljenih potencialno škodljivih vplivih FFS v skladu z 22. členom tega zakona;
- začasnih registracij iz 25. člena tega zakona;
- določenih začasnih mejnih vrednostih ostankov FFS, če s predpisi še niso določene, in podatkih za njihovo oceno;
- izdanih izjemnih dovoljenj v skladu z 31. členom tega zakona;
- odločitvah v zvezi s postopkom registracije in posredovanje podatkov oziroma dokumentarnega gradiva drugim državam članicam EU in Evropski komisiji na njihovo zahtevo;
- primerih zahtevanih dodatnih testov in analiz v postopku registracije, zahtevane na osnovi priznavanja registra-

cij iz drugih držav članic EU oziroma zavrnitvah zahtevkov za registracijo na podlagi 23.a člena tega zakona;

– odločitvah o identičnosti aktivnih snovi drugih proizvajalcev za aktivne snovi, uvrščene na seznam iz 29. člena tega zakona, skupaj s podatki o identičnosti in nečistotah v aktivni snovi;

– dodatnih standardnih opozorilih in obvestilih za fitofarmacevtska sredstva na podlagi predpisov iz 4. člena tega zakona;

– rezultatih inšpekcijskega nadzora FFS v prometu in uporabi do 1. avgusta tekočega leta za preteklo leto;

– podatkih o registriranih FFS, o prepovedih FFS, prenehanju registracij, omejitvah uporabe ali odvzemu registracij in razloge za odvzem registracije v Republiki Sloveniji za vsako četrletje v roku enega meseca po koncu četrletja. Podatki morajo vsebovati najmanj ime imetnika registracije, trgovsko ime FFS, vrsto pripravka (formulacije), ime in količino vseh aktivnih snovi, namen uporabe, začasno določeno mejno vrednost ostankov, če še ni bila določena po predpisih iz 10. člena tega zakona ter dokumentacijo, potrebno za oceno mejne vrednosti ostankov;

– seznamu registriranih FFS v Republiki Sloveniji enkrat letno.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

59. člen

(prekrški pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov)

Z globo od 200.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

– če na ozemlju Republike Slovenije daje v promet in uporabo FFS, ki ni registrirano oziroma, če zanj ni izdano predpisano dovoljenje (prvi odstavek 3. člena),

– če daje v promet FFS, ki ni razvrščeno, pakirano in označeno v skladu s predpisi, vključno z navodilom in rokom uporabe (prvi in drugi odstavek 4. člena),

– če ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje prometa s FFS (prvi odstavek 5. člena),

– če nima odgovorne osebe za opravljanje prometa s FFS (drugi odstavek 5. člena),

– če prodaja FFS kupcu, ki ne predloži veljavnega dokazila o pridobitvi znanja iz fitomedicine (tretji odstavek 7. člena),

– če FFS ne uporablja na predpisan način (prvi in drugi odstavek 8. člena),

– če uporablja zračna plovila za nanos FFS (tretji odstavek 8. člena),

– če uporablja FFS v nasprotju s četrtem odstavkom 8. člena tega zakona,

– če svetuje, oglašuje ali priporoča FFS v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena tega zakona,

– če ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede strokovne usposobljenosti ali pogojev glede naprav za nanašanje FFS (prvi odstavek 9. člena),

– če daje v prost promet in splošno uporabo FFS, ki so razvrščena kot T⁺ (prvi odstavek 11. člena),

– če nima dovoljenja ali ustrezno usposobljenega oseba za promet in uporabo tistih FFS, ki so razvrščena kot T⁺ (drugi odstavek 11. člena),

– če daje v promet oziroma uporablja FFS v nasprotju s prepovedjo oziroma omejitvijo (12. člen),

– če kot vlagatelj zahtevka ne poizve pri pristojnem organu, ali je že registrirano identično FFS (drugi odstavek 17. člena),

– če ne obvesti pristojnega organa o vseh novih podatkih o možnem nevarnem vplivu FFS ali njegovega ostanka (prvi in drugi odstavek 22. člena),

– če kot imetnik registracije ne upošteva roka in pogojev iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona,

– če opravlja preskušanje FFS brez ali v nasprotju z izdanim dovoljenjem za raziskavo oziroma razvoj (prvi in peti odstavek 30. člena),

– če daje v promet oziroma uporablja FFS v nasprotju z izjemnim dovoljenjem (prvi odstavek 31. člena),

– če uporablja FFS brez ali v nasprotju z dovoljenjem za razširitev uporabe (32. člen),

– če v Republiki Sloveniji daje v promet oziroma uporablja identično FFS iz drugih držav članic EU, brez dovoljenja pristojnega organa (prvi odstavek 32.a člena),

– če javno službo opravlja v nasprotju s predpisi ali koncesijsko pogodbo (34. člen in tretji odstavek 36. člena),

– če daje v promet naprave, ki ne izpolnjujejo pogojev iz certifikata (prvi odstavek 45. člena),

– če daje v promet naprave brez predpisanega certifikata (drugi odstavek 45. člena),

– če uporablja naprave, ki niso redno pregledane (prvi odstavek 47. člena),

– če uvaža FFS pa za to ni registriran ali ob uvozu pošiljke FFS ne prijavi fitosanitarnemu inšpektorju (prvi odstavek 50. člena),

– če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva po tem zakonu ali ga pri tem ovira, žali ali mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (drugi odstavek 53. člena).

Z globo od 100.000 tolarjev do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 50.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe in samostojnega podjetnika posameznika.

60. člen

(drugi prekrški pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov)

Z globo od 100.000 tolarjev do 2.500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

– če daje v promet FFS, ki mu je potekel rok uporabe (tretji odstavek 4. člena),

– če ne vodi evidence na predpisan način ali pristojnemu organu ne sporoči podatkov v predpisanem roku (prvi, drugi in tretji odstavek 6. člena),

– če ne hrani evidence v skladu s četrtem odstavkom 6. člena tega zakona,

– če prodaja FFS na mestu prodaje v nasprotju z odločbo pristojnega organa (prvi odstavek 7. člena),

– če ne vodi in hrani evidence v skladu s 46. in 48. členom tega zakona.

Z globo od 100.000 tolarjev do 2.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 30.000 tolarjev do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe in samostojnega podjetnika posameznika.

61. člen

(prekrški posameznikov)

Z globo od 100.000 tolarjev do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik:

– če daje FFS v promet, pa za to ni registriran (prvi odstavek 5. člena),

– če FFS ne uporablja na predpisan način (prvi in drugi odstavek 8. člena),

– če uporablja zračna plovila za nanos FFS (tretji odstavek 8. člena),

– če ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede strokovne usposobljenosti ali pogojev glede naprav za nanašanje FFS (prvi odstavek 9. člena),

– če sam nanaša FFS iz drugega odstavka 11. člena tega zakona,

– če uporablja FFS v nasprotju z omejitvijo ali prepovedjo pristojnega organa (12. člen),

– če uporablja FFS brez ali v nasprotju z izjemnim dovoljenjem (prvi odstavek 31. člena),

– če uporablja FFS brez ali v nasprotju z dovoljenjem za razširitev uporabe (32. člen),

– če izvede promet ali uporablja identično FFS iz drugih držav članic EU, brez dovoljenja pristojnega organa (šesti odstavek 32.a člena),

– če uvaža FFS, pa za to ni registriran ali ob uvozu pošiljke ne prijavi fitosanitarnemu inšpektorju (prvi odstavek 50. člena),

– če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva po tem zakonu ali ga pri tem ovira, žali ali mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (drugi odstavek 53. člena).

62. člen

(drugi prekrški posameznikov)

Z globo od 50.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik:

– če uporablja FFS v nasprotju s četrtem odstavkom 8. člena,

– če ne vodi evidence o uporabi FFS (peti odstavek 8. člena),

– če ne obvesti pristojnega organa o nevarnem vplivu FFS (drugi odstavek 22. člena),

– če uporablja naprave, ki niso redno pregledane (prvi odstavek 47. člena).

Zakon o fitofarmaceutskih sredstvih – ZFfS (Uradni list RS, št. 11/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

63. člen – upoštevan ZFfS-A
(črtan)

64. člen – upoštevan ZFfS-A
(črtan)

65. člen – upoštevan ZFfS-A
(črtan)

66. člen

(nedokončani postopki za registracijo FFS)

Postopek za registracijo FFS, ki je bil uveden pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljuje po določbah tega zakona.

67. člen
(pristojni organ)

Do ustanovitve Uprave Republike Slovenije za varstvo rastlin in semenarstvo opravlja naloge pristojnega organa po tem zakonu Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

68. člen
(predpisi, izdani na podlagi tega zakona in rok za njihovo izdajo)

Predpisi na podlagi tega zakona se izdajo v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

Minister lahko poleg predpisov, predvidenih v posameznih členih tega zakona izda tudi druge predpise, potrebne za izvedbo tega zakona.

69. člen

(predpisi, ki se uporabljajo do izdaje novih)

Do izdaje novih predpisov na podlagi tega zakona, se uporabljajo naslednji predpisi:

- pravilnik o mejnih vrednostih pesticidov v oziroma na rastlinah oziroma živilih rastlinskega izvora (Uradni list RS, št. 54/99),
- pravilnik o pridobitvi certifikata o skladnosti za naprave za nanašanje FFS (Uradni list RS, št. 56/99 in 71/2000),
- pravilnik o vsebini in načinu vodenja registra naprav certificiranih tipov, ki so uspešno oziroma neuspešno prestale redni pregled (Uradni list RS, št. 68/95),
- pravilnik o pogojih in postopkih, ki jih morajo izpolnjevati in izvajati pooblaščen nadzorni organi za redno pregledovanje naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev (Uradni list RS, št. 12/2000),
- odredba o obveznem sodelovanju imetnikov pri zatiranju škodljivih organizmov na železniških objektih (Uradni list RS, št. 42/95),
- seznam FFS, ki imajo veljavno dovoljenje za trgovanje v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 15/2000),
- seznam fitofarmacevtskih sredstev, za katera je bila v času od 31. januarja do 31. marca 2000 spremenjena uporaba v dovoljenju za trgovanje v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 37/2000),
- seznam fitofarmacevtskih sredstev, za katera je so bila v času od 31. januarja do 31. marca 2000 izdana dovoljenja za trgovanje v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 37/2000),
- seznam fitofarmacevtskih sredstev, za katera so od 28. decembra 1998 do 31. januarja 2000 prenehala veljati dovoljenja za trgovanje v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 15/2000),
- seznam fitofarmacevtskih sredstev, za katera je bilo v času od 1. januarja do 2. aprila 1999 izdano podaljšanje dovoljenja za trgovanje oziroma spremenjena uporaba v dovoljenju za trgovanje v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 29/99),
- seznam fitofarmacevtskih sredstev, za katera so od 1. avgusta 1996 do 28. decembra 1998 prenehala veljati dovoljenja za trgovanje v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 36/97, 36/98 in 1/99),
- seznam fitofarmacevtskih sredstev, katerih trgovanje in uporaba sta od 15. junija 1996 prepovedana ali omejena v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 47/96),
- seznam fitofarmacevtskih sredstev, za katera so od 1. aprila 1998 do 28. decembra 1998 prenehala veljati dovoljenja za trgovanje v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 1/99),
- pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati gospodarske družbe, zadrage in samostojni podjetniki za proizvodnjo oziroma trgovanje s fitofarmacevtskimi sredstvi (Uradni list RS, št. 27/95, 69/95),
- pravilnik o načinu izdajanja dovoljenj za notranji promet sredstev za varstvo rastlin (Uradni list SFRJ, št. 32/91),
- pravilnik o natančnejših merilih o označevanju strupov v skupine in o metodah za določanje stopnje strupenosti posameznih strupov, razen 1., 15., 16. in 17. člena (Uradni list SFRJ, št. 1/83),
- pravilnik o pogojih, pod katerimi smejo podjetja oziroma druge pravne osebe opravljati biološke prve preiskave in preiskave fizikalnih, kemičnih in bioloških lastnosti sredstev za varstvo rastlin (Uradni list SFRJ, št. 36/91),
- pravilnik o vrsti naprav za dezinfekcijo, dezinfekcijo in deratizacijo v skladiščih blaga rastlinskega izvora (Uradni list SRS, št. 22/80),

– pravilnik o zahtevani opremi in strokovni usposobljenosti delavcev organizacij združenega dela, ki opravljajo dezinfekcijo, dezinfekcijo ali deratizacijo tretjim osebam in o postopku pri opravljanju tega dela (Uradni list SRS, št. 22/80),

– pravilnik o strokovnem usposabljanju ter vsebini in načinu opravljanja izpita iz fitomedicine in preskusa znanja iz varstva rastlin (Uradni list RS, št. 12/2000 in 1/01),

– pravilnik o obrazcu, izkaznici, znački mejnega fitosanitarnega inšpektorja (Uradni list RS, št. 47/93),

– pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati skladišča in drugi prostori za skladiščenje rastlin in podjetja, ki se ukvarjajo z dezinfekcijo in dezinfekcijo rastlin ter z deratizacijo prostorov (Uradni list SFRJ, št. 33/91),

– pravilnik o pogojih in postopkih, ki jih morajo izpolnjevati in izvajati pooblaščen nadzorni organi za redno pregledovanje naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev (Uradni list RS, št. 12/00),

– odredba o varstvu čebel pred kemičnimi sredstvi za varstvo rastlin (Uradni list SRS, št. 23/77),

– odločba o pooblastitvi organizacij za opravljanje bioloških prvih preiskav vzorcev sredstev za varstvo rastlin, proizvedenih iz novih aktivnih snovi (Uradni list RS, št. 7/93 in 39/93),

– odločba o pooblastitvi organizacij za opravljanje kemičnih, fizikalnih in bioloških preiskav sredstev za varstvo rastlin (Uradni list RS, št. 7/93 in 39/93),

– odločba o prepovedi oziroma omejitvi prometa in uporabe strupenih substanc in iz njih izdelanih preparatov, ki se uporabljajo kot fitofarmacevtska sredstva (Uradni list RS, št. 13/99),

– odredba o določitvi mejnih prehodov, preko katerih se lahko uvažajo, izvažajo oziroma prevažajo v tranzitu pošiljke rastlin, za katere je obvezen zdravstveni pregled (Uradni list RS, št. 92/99),

– uredba o stroških razvrstitve FFS v skupino nevarnosti in izdaje dovoljenja za trgovanje s fitofarmacevtskimi sredstvi (Uradni list RS, št. 14/2000),

– uredba o monitoringu pesticidov v živilih in kmetijskih proizvodih (Uradni list RS, št. 13/99).

70. člen

(predpisi, ki prenehajo veljati)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– 4., 5. in 6. točka 3. člena; določbe V. in VI. poglavja; prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 53. člena ter določbe X., XI., XII. in XIII. poglavja, v točkah, ki se nanašajo na FFS, Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94 in 8/2000),

– drugi in tretji odstavek 49. člena Zakona o kemikalijah (Uradni list RS, št. 36/99) v določbah, ki se nanašajo na FFS.

71. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih – ZFFS-A (Uradni list RS, št. 37/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

Globe, določene v 59., 60. in 62. členu zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03)

v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v višini s tem zakonom predpisanih glob.

Določbe tretjega odstavka 59. člena zakona in tretjega odstavka 60. člena zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

Globe, določene v 61. členu zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v višini od 100.000 tolarjev do 150.000 tolarjev.

34. člen

Določbe tretjega odstavka 7. člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2006.

35. člen

Peta alinea prvega odstavka 59. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2006.

36. člen

Do pridobitve potrdila o izpolnjevanju pogojev glede dobre poskusne prakse iz tretjega odstavka 23. člena zakona, teste in analize za ugotavljanje učinkovitosti FFS opravljajo dosednji izvajalci.

37. člen

Zadeve, glede katerih je postopek v zvezi z registracijo FFS ob uveljavitvi tega zakona v teku, se končajo v skladu z določbami tega zakona.

38. člen

Ta zakon začne veljati 1. maja 2004.

MINISTRSTVA

4291. Pravilnik o pripravi programov dela, letnih dopolnil k programom in poročil organizacij proizvajalcev hmelja

Na podlagi tretjega odstavka 11. člena in prvega odstavka 16. člena Uredbe o ureditvi trga s hmeljem (Uradni list RS, št. 34/01, 55/01, 34/02, 27/03, 29/03 in 23/04) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK o pripravi programov dela, letnih dopolnil k programom in poročil organizacij proizvajalcev hmelja

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik določa natančneje vsebino in obliko petletnih programov dela, letnih dopolnil programa dela in poročila pravne osebe, ki prosi za priznanje statusa organizacije proizvajalcev po zakonu, ki ureja kmetijstvo, oziroma ji je minister, pristojen za kmetijstvo, status organizacije proizvajalcev že priznal (v nadaljnjem besedilu: organizacija proizvajalcev), za izvrševanje Uredbe Sveta (EGS) št. 1696/71 z dne 26. julija 1971 o skupni tržni ureditvi za hmelj (UL L št. 175 z dne 4. 8. 1971, str. 7–29) s spremembami in Uredbe Komisije (EGS) št. 1351/72 z dne 28. junija 1972 o priznavanju skupin proizvajalcev hmelja (UL L št. 148 z dne 30. 6. 1972, str. 9–13) s spremembami.

(2) Določbe tega pravilnika, ki urejajo program dela, se smiselno uporabljajo za izdelavo letnih dopolnil k programom

dela in poročil organizacij proizvajalcev, in sicer tako, da se namesto zahtevanih predvidenih podatkov o napovedi vpišejo podatki o dejanski realizaciji, razen če ni s tem pravilnikom drugače določeno.

(3) Če so poleg vsebine, določene s tem pravilnikom, za poslovanje organizacije proizvajalcev pomembne dodatne okoliščine, jih je dolžna organizacija proizvajalcev v programu oziroma dopolnilih k programu oziroma poročilih dodatno navesti.

(4) Če je ustanovitelj organizacije proizvajalcev zadruga proizvajalcev, je treba vse podatke o članih in njihovi proizvodnji smiselno izpolniti tudi za proizvajalce ustanovitelje zadruge.

2. člen

(program dela)

S programom dela organizacija proizvajalcev načrtuje poslovanje in dokazuje, da je sposobna trajno in učinkovito izvajati poslovne funkcije za doseg namenov kot so določeni v 4. členu uredbe, ki ureja trg s hmeljem (v nadaljnjem besedilu: uredba) in v predpisih iz prvega odstavka prejšnjega člena.

3. člen

(vsebina programa dela)

(1) Program dela se izdela na podlagi predlog na obrazcih, ki so kot priloge 1 do 11 sestavni del tega pravilnika. Strani v programu morajo biti oštevilčene.

(2) Program dela mora prikazovati realno stanje preteklega poslovanja in načrt poslovanja organizacije proizvajalcev v naslednjih petih letih ter mora vsebovati zlasti:

- opis stanja in analizo poslovanja;
- cilje poslovanja;
- seznam članov organizacije proizvajalcev in njihov obseg proizvodnje;
- načrt proizvodnje;
- načrt trženja;
- podatke o organizacijski strukturi in kadrih;
- podatke o sredstvih (zgradbe, stroji in oprema);
- predvidene skupne investicije na nivoju organizacije proizvajalcev;
- časovni razpored aktivnosti za izvrševanje programa;
- pričakovan poslovni rezultat;
- gibanje sredstev operativnega sklada.

4. člen

(osnovni podatki o programu dela)

Na naslovno stran programa dela se v skladu s prilogo 1 vpiše osnovne podatke o organizaciji proizvajalcev.

5. člen

(opis stanja)

(1) Organizacija proizvajalcev v skladu s prilogo 2 predstavi svoje poslovanje, značilnosti proizvodov ter panogo dejavnosti in priloži bilanco stanja in uspeha.

(2) Priloga 2 ni sestavni del poročila organizacije proizvajalcev.

6. člen

(cilji poslovanja organizacije proizvajalcev)

(1) Glede na analizo stanja in poslovanja iz prejšnjega člena se v skladu s prilogo 3 v programu dela določijo dolgoročni in kratkoročni cilji za poslovanje organizacije proizvajalcev ter strategija in aktivnosti za doseganje teh ciljev.

(2) Vsako leto se kot dopolnitev programa vloži kratkoročne cilje za naslednje leto poslovanja.

7. člen

(seznam članov in njihov obseg proizvodnje)

(1) Organizacija proizvajalcev predloži podatke o svojih članih in njihovem obsegu proizvodnje v skladu s prilogo 4.

(2) Priloga 4.1. mora biti poslana na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, tudi v elektronski obliki. Priloga 4.1. mora vsebovati podpise – izjave vseh pridelovalcev hmelja, ki sami ali preko zadrug ustanovljajo organizacijo proizvajalcev.

8. člen

(načrt proizvodnje)

Načrt proizvodnje organizacije proizvajalcev zajema le proizvodnjo članov organizacije proizvajalcev ter se izdela v skladu s prilogo 5. Načrt predstavlja seštevke predvidenih letnih količin pridelkov vseh članov organizacije proizvajalcev iz priloge 4.

9. člen

(načrt trženja)

(1) V načrtu trženja organizacija proizvajalcev prikaže v prilogi 6, glede na prodajne možnosti, predvideno trženje proizvodnje svojih članov in usklajevanja proizvodnje s povpraševanjem na trgu.

(2) Priložene morajo biti tudi kopije sklenjenih predpogodb.

10. člen

(kadri)

(1) V skladu s prilogo 7 se v programu dela prikaže organizacijsko strukturo in podatke o kadrih organizacije proizvajalcev.

(2) V poročilu se označi le morebitne razlike, ki so nastale med izvajanjem programa.

11. člen

(oprema in druga sredstva)

(1) V skladu s prilogo 8 se sestavi seznam sredstev (zgradb, opreme in strojev), ki jih uporablja organizacija proizvajalcev za dejavnost vezano na pripravo, dodelavo in prodajo hmelja.

(2) V poročilu se označi le morebitne razlike, ki so nastale med izvajanjem programa.

12. člen

(investicije in druge aktivnosti)

(1) Organizacija proizvajalcev pripravi v skladu s prilogo 9 investicijski program za naložbe v sredstva, opremo in stro-

je in program drugih aktivnosti, ki jih v času trajanja programa potrebuje in za katere planira njihovo izvedbo (le na nivoju organizacije proizvajalcev – ne pri posameznih članih), ki se bodo financirale iz operativnega sklada.

(2) Naložbe organizacije proizvajalcev ali njenih članov, ki bodo financirane iz operativnega sklada organizacije proizvajalcev, se v programu dela opiše vsaj za eno leto vnaprej.

(3) Z investicijskim programom organizacija proizvajalcev utemeljuje upravičenost investicij. Investicijski program mora vsebovati najmanj vsebino določeno v prilogi 9.

13. člen

(pričakovani poslovni rezultat)

V skladu s prilogo 10 se v tabelah »bilanca uspeha in bilanca stanja« iz podatkov načrta prodaje in predvidenih stroškov poslovanja sestavi predvideno bilanco uspeha ter predračun bilance stanja (oboje brez upoštevanja investicij in drugih aktivnosti iz prejšnjega člena) za nadaljnjih 5 let.

14. člen

(gibanje sredstev operativnega sklada)

(1) V skladu s prilogo 11 se predvidi gibanje sredstev operativnega sklada, ki pomeni vse predvidene finančne transakcije na računu operativnega sklada organizacije proizvajalcev. Za 5 let vnaprej, v prvem letu pa tudi četrtletno, se evidentira vse predvidene pritoke v operativni sklad ter odtoke, ki predstavljajo porabo sredstev za financiranje aktivnosti po programu dela.

(2) Citirano mora biti tudi določilo iz pravil delovanja organizacije proizvajalcev, na osnovi katerega se oblikuje operativni sklad.

(3) Tabela 2.2. priloge 11 ni sestavni del letnega poročila organizacije proizvajalcev.

15. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-04-31/2004

Ljubljana, dne 28. avgusta 2004.

EVA 2004-2311-0337

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
dr. Milan Pogačnik l. r.

PRILOGA 1: Osnovni podatki o organizaciji proizvajalcev

(številka odločbe)

(naziv pravne osebe)

(dejavnost)

**PROGRAM DELA
ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV
HMELJA**

(program dela)

(letna dopolnitev k programu dela)

(letno poročilo)

(obdobje izvajanja)

(ulica)

(hišna številka)

(poštna številka)

(pošta)

(telefon)

(davčna številka)

(matična številka)

(kraj priprave programa)

(mesec)

(leto)

(dan)

(mesec)

(leto)

(datum potrditve programa s strani članov)

(žig pravne osebe)

(ime in priimek)

(odgovorna oseba)

(podpis)

število strani programa (brez prilog):

PRILOGA 2: Opis in analiza poslovanja organizacije proizvajalcev in dejavnosti**1. OPIS POSLOVANJA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV***1.1 Poslovanje organizacije proizvajalcev*

Datum vpisa v sodni register	
Oblika pravne organiziranosti	
Število in kdo so ustanovitelji pravne osebe, z navedbo lastniških deležev	
Vrsta poslov, ki jih pravna oseba izvaja	
Skupni promet pravne osebe	
Promet iz dejavnosti organizacije proizvajalcev*	
Kraji opravljanja dejavnosti	
Tehnična opremljenost (sredstva, oprema, stroji)	
Kadrovska zasedba (število redno zaposlenih v pravni osebi)	

* promet iz dejavnosti organizacije proizvajalcev za katere je organizacija proizvajalcev registrirana priznana s strani ministra – promet s hmeljem in hmeljnimi proizvodi

priloga: izpis iz sodnega registra, ki ni starejši od 1 meseca

1.2 Bilanca stanja in uspeha za preteklo leto

(organizacija proizvajalcev priloži bilanco stanja in izkaz uspeha za preteklo leto poslovanja, razen v primeru, ko gre za novo ustanovljeno pravno osebo)

1.3 Proizvodi

Vrste proizvodov: hmelj v storžkih, briketi, hmeljni ekstrakt, drugi hmeljni porizvodi ...	
Tehnologija pridelave (npr. integrirana, ekološka)	

2. ANALIZA

2.1 Analiza prednosti in slabosti organizacije proizvajalcev ter priložnosti in nevarnosti iz okolja

Prednosti	Slabosti
- - - - - -	- - - - - -
Priložnosti	Nevarnosti
- - - - - - -	- - - - - - -

PRILOGA 3: Dolgoročni in kratkoročni cilji poslovanja ter aktivnosti

1. DOLGOROČNI CILJI IN STRATEGIJA POSLOVANJA

Dolgoročni cilji poslovanja *	Strategija za izvedbo dolgoročnih ciljev
-	-
-	-
-	-
-	-
-	-

* navedejo se dolgoročni cilji poslovanja, ki jih organizacija proizvajalcev namerava doseči v dolgoročnem časovnem obdobju (najmanj pet let) ter se nanašajo na področje hmelja

2. KRATKOROČNI CILJI POSLOVANJA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV IN AKTIVNOSTI ZA IZVEDBO CILJEV

2.1 Kratkoročni cilji in aktivnosti organizacije proizvajalcev za prvo leto poslovanja

Leto	Kratkoročni cilji *	Aktivnosti za izvedbo ciljev
I. Četrletje	-	-
	-	-
	-	-
	-	-
II. Četrletje	-	-
	-	-
	-	-
	-	-
III. Četrletje	-	-
	-	-
	-	-
	-	-
IV. Četrletje	-	-
	-	-
	-	-
	-	-

* kratkoročni cilji in aktivnosti se navedejo po četrletjih posameznega leta ter morajo biti usklajeni z dolgoročnimi cilji organizacije proizvajalcev

2. OBSEG PROIZVODNJE ČLANOV

2.1 Podatki o površinah in sodelovanju članov z organizacijo proizvajalcev v prejšnjem letu

Št.	Ime in priimek	KMG _MID _*	Površina* (ha)	Povprečni pridelek (kg /ha hmeljišča v obdelavi)	Količina hmelja v storžkih** (kg)	Količina (kg), ki je bila prodana preko organizacije pridelovalcev	Odkupna cena (SIT/kg), ki jo je dosegel pridelovalec za prodajo preko OP	Količina pridelka, ki je bila prodana izven organizacije pridelovalcev (kg)	Odkupna cena (SIT/kg) za hmelj, ki je bil prodan izven organizacije proizvajalcev
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
.									
.									
.									

* površina hmeljišč v obdelavi, ki jih obdeluje pridelovalec

** celotna količina pridelka posameznega pridelovalca

2.2 Predvidene količine pridelave po članih za naslednjih 5 let

Predvidene količine hmelja v storžkih v kg se izračuna glede na obseg pridelovalne površine in predviden povprečni pridelek.

Št.	Ime in priimek	KMG_MID	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
.							
.							
.							

PRILOGA 5: Načrt proizvodnje

1. NAČRT PROIZVODNJE IN PRODAJE LOČENO ZA VSAKO VRSTO PRIDELKA ZA 1., 2., 3., 4. IN 5. LETO POSLOVANJA

Proizvod (hmelj v storžkih briketi, ekstrakt, ločeno po sortah)	Količina (z navedbo enote)	Povprečna cena* (SIT/enoto)	Vrednost skupaj (SIT)	Povprečna prodajna cena na nivoju prodaje organizacije proizvajalcev – prva prodajna cena

* predvidena povprečna cena pri nabavi pridelkov od svojih članov, po kateri bo organizacija proizvajalcev obračunavala vhodno surovino posameznega pridelka

PRILOGA 6: Načrt trženja

1. PRODAJNE MOŽNOSTI*1.1 Kupci, za vsako trajanja programa posebej*

Kupci (naziv)	Poslovna dejavnost kupca	Predprodajna pogodba (da/ne)	Količina dobave (z navedbo enote)	Delež skupne prodaje (%)
-	-	-		
-	-	-		
-	-	-		
-	-	-		
-	-	-		

Priložiti tudi kopije predprodajnih pogodb

1.2 Konkurenca

Naziv konkurenta	Ocena prodajne strategije konkurenta
-	-
-	-
-	-
-	-
-	-

1.3 Količina prodaje, posebej za vsako leto poslovanja

Vrsta prodaje	Delež (%)	Količina
predprodajna pogodba		
prosta prodaja		

2. DISTRIBUCIJA

Opis distribucijskega procesa (potek odkupa, prevoz, skladiščenje, način dostave)
-

3. NAČRT PRODAJE*3.1 Načrt prodaje posebej za prvo, drugo, tretje, četrto in peto leto*

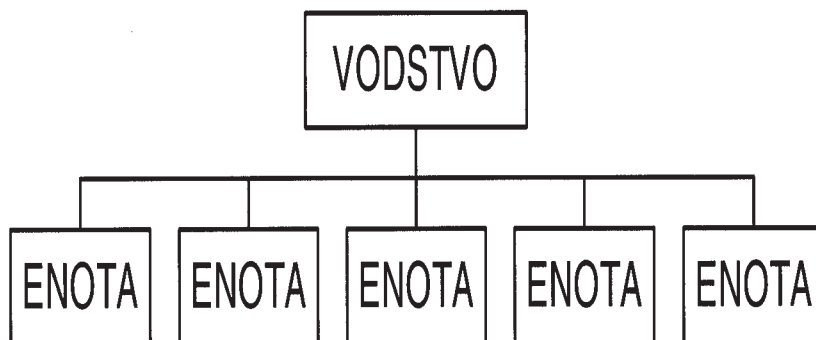
Proizvod	Prodajne možnosti (vrednost v SIT)	Načrt proizvodnje (vrednost v SIT)	Aktivnosti za uskladitev*

* predvidene aktivnosti za uskladitev proizvodnih možnosti s prodajnimi možnostmi, po posameznih proizvodih organizacije proizvajalcev v naslednjih petih letih. Vrednost se obravnava kot zmnožek količin in predvidenih odkupnih oziroma prodajnih cen

PRILOGA 7: Kadri

1. ORGANIZACIJSKA STRUKTURA ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV*1.1 Organizacijska struktura organizacije proizvajalcev*

Organizacijska struktura poslovanja

1.2 Organigram organizacije proizvajalcev

2. PODATKI O ORGANIZACIJSKIH ENOTAH*2.1 Število zaposlenih in aktivnosti po organizacijskih enotah*

Enota	Število zaposlenih	Aktivnosti
		- - - -
		- - - -
		- - - -
		- - - -
		- - - -
		- - - -
		- - - -

2.2 Opis delovnih mest po organizacijskih enotah

Enota						
Naziv delovnega mesta						
Opis delovnih nalog						
Pristojnosti in odgovornosti						
Potrebna izobrazba						
Potrebno znanje in izkušnje						
Ime in priimek*						
Izobrazba						
Znanja in izkušnje						
Potrebno izobraževanje						
Potrebe po kadrih						

* dejansko in honorarno zaposleni za daljši čas

PRILOGA 8: Oprema in druga sredstva**1. OPIS ZGRADB, OPREME IN STROJEV – na nivoju organizacije proizvajalcev**

Zgradbe, oprema, stroji	Namembnost	Kapaciteta in izkoriščenost le-te	Lastništvo/ najem	Letnica izdelave	Vrednost v letu pridobitve	Stanje

PRILOGA 9: Investicije in druge aktivnosti na nivoju organizacije proizvajalcev

1. INVESTICIJSKI PROGRAM ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV*1.1 Osnovni podatki o potrebnih investicijah oziroma drugih aktivnostih*

Vrsta naložbe/aktivnosti	Datum začetka	Datum zaključka	Cilj in namen investicije oziroma aktivnosti	Tehnološko-tehnični vidiki oziroma kratek opis

Priložiti predračun predvidenih investicijskih stroškov izvajalca

1.2 Načrt amortizacije(le za investicije)

Osnovno sredstvo	Viri financiranja*	Nabavna Vrednost	Letna amortizacijska stopnja	Letna amortizacija

* brez upoštevanja morebitnih proračunskih podpor

Leto	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
Amortizacija					
Neodpisana vrednost osnovnih sredstev					

1.3 Načrt vračila glavnice kredita in plačila obresti

Vrednost glavnice kredita	
Obrestna mera	

Leto	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
Vračilo glavnice					
Plačilo obresti					
Skupaj					
Neodplačana glavnica					

1.4 Predvidena bilanca uspeha z investicijo

Bilanca uspeha z investicijo v 000 SIT	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
PRIHODKI					
A. POSLOVNI PRIHODKI					
1. PRIHODKI OD PRODAJE STORITEV					
2. PRIHODKI OD NAJEMNIN					
3. PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA					
B. PRIHODKI OD FINANCIRANJA					
C. IZREDNI PRIHODKI					
D. PRIHODKI SKUPAJ (A+B+C)					
ODHODKI					
A. POSLOVNI ODHODKI					
1. MATERIALNI STROŠKI IN AMORTIZACIJA					
1.1. Stroški materiala					
1.2. Stroški energije					
1.3. Stroški storitev					
1.4. Amortizacija					
2. NEMATERIALNI STROŠKI					
2.1. V kalkilirani nematerialni stroški					
2.2. V kalkilirani davki in prispevki					
3. VKALKULIRANI BRUTO OD					
4. NABAVNA VREDNOST PRODANEGA BLAGA					
B. ODHODKI OD FINANCIRANJA					
C. IZREDNI ODHODKI					
D. ODHODKI SKUPAJ (A+B+C)					
BRUTO DOBIČEK					
DAVEK OD DOBIČKA					
NETO DOBIČEK					

1.5 Likvidnostni tok za investicijo

Leto	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
A. PRILIVI					
1. Prihodki					
2. Viri financiranja					
3. Ostanek vrednosti projekta					
B. ODLIVI					
1. Investicija					
2. Stroški materiala in storitev					
3. Stroški dela					
4. Stroški obresti					
5. Vračilo glavnice kredita					
6. Davki					
C. NETO PRILIVI IZ LIKV. TOKA (A-B)					

1.6 Finančni tok za investicijo

Leto	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
A. PRILIVI					
1. Prihodki					
2. Ostanek vrednosti projekta					
B. ODLIVI					
1. Investicija					
2. Str. materiala in storitev					
3. Stroški dela					
4. Davki					
C. NETO PRILIVI IZ FINANČNEGA TOKA					
D. LETA EKONOMSKE DOBE PROJEKTA					
E. KUMULATIVA NETO PRILIVOV					
F. DOBA VRAČANJA VLOŽENIH SREDSTEV					
G. DISKONTNA STOPNJA					
H. DISKONTNI FAKTOR					
I. SEDANJA VREDNOST NETO PRILIVOV (C*H)					
J. KUMULATIVNA SEDANJA VREDNOST NETO PRILIVOV					
K. DISKONTIRANA DOBA VRAČANJA					
L. NETO SEDANJA VREDNOST					
M. INTERNA STOPNJA DONOSNOSTI					
N. RELATIVNA NETO SEDANJA VREDNOST					

1.7 Predvidena bilanca stanja z investicijo

Bilanca stanja z investicijo v 000 SIT	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
A K T I V A					
A. STALNA SREDSTVA					
1. MATERIALNE NALOŽBE					
1.1. Zemljišča					
1.2. Gradbeni objekti					
1.3. Oprema					
2. DOLGOROČNE FINANČNE NALOŽBE					
2.1. Naložbe v povezana podjetja					
2.2. Druga vložena sredstva					
B. OBRATNA SREDSTVA					
1. ZALOGE BLAGA					
2. KRATKOROČNE TERJATVE IZ POSLOVANJA					
2.1. Terjatve do kupcev					
2.2. Razne terjatve iz poslovanja					
3. KRATKOROČNE FINANČNA NALOŽBE					
4. DRUGE KRATKOROČNE TERJATVE					
5. DENARNA SREDSTVA					
C. IZGUBA					
D. POSLOVNA AKTIVA (A+B+C)					
E. ZUNAJBILANČNA AKTIVA					
P A S I V A					
A. TRAJNI KAPITAL					
1. NOMINIRANI KAPITAL					
1.1. Poslovni sklad					
1.2. Trajne vloge domačih oseb					
2. REZERVE					
2.1. Zakonske, statutarne, proste rezerve					
2.2. Nerazporejeni dobiček iz prejšnjih let					
B. KRATKOROČNE OBVEZNOSTI					
1. KRATKOROČNE OBVEZNOSTI IZ POSLOVANJA					
1.1. Predujmi, depoziti in varščine					
1.2. Dobavitelji					
1.3. Kratkoročne obveznosti iz skupnega poslovanja					
1.4. Obveznosti za osebne dohodke					
2. KRATKOROČNE FINANČNE OBVEZNOSTI					
3. DRUGE KRATKOROČNE OBVEZNOSTI					
C. NERAZPOREJENI DOBIČEK V TEKOČEM LETU					
D. POSLOVNA PASIVA (A+B+C)					
F. ZUNAJBILANČNA PASIVA					

PRILOGA 10: Pričakovan poslovni rezultat

1. PREDVIDENA BILANCA USPEHA

Bilanca uspeha brez investicije v 000 SIT	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
PRIHODKI					
A. POSLOVNI PRIHODKI					
1. PRIHODKI OD PRODAJE STORITEV					
2. PRIHODKI OD NAJEMNIN					
3. PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA					
B. PRIHODKI OD FINANCIRANJA					
C. IZREDNI PRIHODKI					
D. PRIHODKI SKUPAJ (A+B+C)					
ODHODKI					
A. POSLOVNI ODHODKI					
1. MATERIALNI STROŠKI IN AMORTIZACIJA					
1.1. Stroški materiala					
1.2. Stroški energije					
1.3. Stroški storitev					
1.4. Amortizacija					
2. NEMATERIALNI STROŠKI					
2.1. V kalkilirani nematerialni stroški					
2.2. V kalkilirani davki in prispevki					
3. VKALKULIRANI BRUTO OD					
4. NABAVNA VREDNOST PRODANEGA BLAGA					
B. ODHODKI OD FINANCIRANJA					
C. IZREDNI ODHODKI					
D. ODHODKI SKUPAJ (A+B+C)					
BRUTO DOBIČEK					
DAVEK OD DOBIČKA					
NETO DOBIČEK					

2. PREDVIDENA BILANCA STANJA

Bilanca stanja brez investicije v 000 SIT	Leto 1	Leto 2	Leto 3	Leto 4	Leto 5
A K T I V A					
A. STALNA SREDSTVA					
1. MATERIALNE NALOŽBE					
1.1. Zemljišča					
1.2. Gradbeni objekti					
1.3. Oprema					
2. DOLGOROČNE FINANČNE NALOŽBE					
2.1. Naložbe v povezana podjetja					
2.2. Druga vložena sredstva					
B. OBRATNA SREDSTVA					
1. ZALOGE BLAGA					
2. KRATKOROČNE TERJATVE IZ POSLOVANJA					
2.1. Terjatve do kupcev					
2.2. Razne terjatve iz poslovanja					
3. KRATKOROČNE FINANČNE NALOŽBE					
4. DRUGE KRATKOROČNE TERJATVE					
5. DENARNA SREDSTVA					
C. IZGUBA					
D. POSLOVNA AKTIVA (A+B+C)					
E. ZUNAJBILANČNA AKTIVA					
P A S I V A					
A. TRAJNI KAPITAL					
1. NOMINIRANI KAPITAL					
1.1. Poslovni sklad					
1.2. Trajne vloge domačih oseb					
2. REZERVE					
2.1. Zakonske, statutarne, proste rezerve					
2.2. Nerazporejeni dobiček iz prejšnjih let					
B. KRATKOROČNE OBVEZNOSTI					
1. KRATKOROČNE OBVEZNOSTI IZ POSLOVANJA					
1.1. Predujmi, depoziti in varščine					
1.2. Dobavitelji					
1.3. Kratkoročne obveznosti iz skupnega poslovanja					
1.4. Obveznosti za osebne dohodke					
2. KRATKOROČNE FINANČNE OBVEZNOSTI					
3. DRUGE KRATKOROČNE OBVEZNOSTI					
C. NERAZPOREJENI DOBIČEK V TEKOČEM LETU					
D. POSLOVNA PASIVA (A+B+C)					
F. ZUNAJBILANČNA PASIVA					

1. PRISPEVKI ČLANOV V OPERATIVNI SKLAD

Št.	Ime in priimek	KMG_MID	Leto 1 (SIT)	Leto 2 (SIT)	Leto 3 (SIT)	Leto 4 (SIT)	Leto 5 (SIT)
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
.							
.							
.							

Citirati določilo iz pravil organizacije proizvajalcev, na osnovi katerega je določen prispevek

2.1 Posebej po četrtletjih za 1. leto poslovanja organizacije proizvajalcev

Pritok v SIT	Vir sredstev	Odtok v SIT	Namen porabe

2.2 Po letih posebej za 2., 3., 4. in 5. leto poslovanja

Pritok v SIT	Vir sredstev	Odtok v SIT	Namen porabe

OBČINE

PIVKA

- 4292. Sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev splošnih meril prostorsko ureditvenih pogojev za naselja v Občini Pivka; podrobnih meril in pogojev PUP za naselja v Občini Pivka; podrobnih meril in pogojev PUP za območje Pivke z Radohovo vasjo, Petelinjami in Hrastjem**

Na podlagi 31., 32. in 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03), in 30. člena Statuta Občine Pivka (Uradni list RS, št. 58/99, 77/00 in 24/01) izdajam

S K L E P

o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev splošnih meril prostorsko ureditvenih pogojev za naselja v Občini Pivka podrobnih meril in pogojev PUP za naselja v Občini Pivka podrobnih meril in pogojev PUP za območje Pivke z Radohovo vasjo, Petelinjami in Hrastjem

1

S sklepom se odreja javna razgrnitev predloga sprememb in dopolnitev splošnih meril PUP za naselja v Občini Pivka, podrobnih meril in pogojev PUP za naselja v Občini Pivka in podrobnih meril in pogojev PUP za območje Pivke z Radohovo vasjo, Petelinjami in Hrastjem, izdelanega pri podjetju Urbania d.o.o., Ljubljana, septembra 2004.

2

Predlog iz 1. točke tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Občine Pivka, Kolodvorska 5, Pivka, 30 dni od dne 16. 9. 2004.

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnavna, in sicer 6. oktobra ob 16. uri, v sejni sobi Občine Pivka. Javnost bo o tem obveščena na krajevno običajen način.

3

Občani in pravne osebe lahko podajo pisne pripombe, mnenja in druge predloge na kraju razgrnitve ali jih pošljejo Občini Pivka.

4

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 3503-1/04

Pivka, dne 6. septembra 2004.

Župan
Občine Pivka
Robert Smrdelj l. r.

PREBOLD

- 4293. Program priprave lokacijskega načrta območja L2/2 VELTRAG 1 (Latkova vas 1) s komasacijo**

Na podlagi 12. in 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popravek) in 29. člena Statuta Občine Prebold (Uradni list RS, št. 21/99) je župan Občine Prebold, po opravljeni prostorski konferenci, dne 2. 8. 2004 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
lokacijskega načrta območja L2/2 VELTRAG 1
(Latkova vas 1) s komasacijo**

**I. OCENA STANJA, RAZLOGI IN PRAVNA PODLAGA
ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA**

1. člen

(1.1.) S tem programom priprave se opredelijo vsebina in obseg izdelave lokacijskega načrta območja L2/2 VELTRAG 1 (Latkova vas 1) (v nadaljevanju: LN), postopek in roki priprave, seznam pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku načrtovanja predvidene prostorske ureditve, pripravljavci in nosilci upravno-strokovnih aktivnosti in določi način zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za izvedbo naloge ter določi izvedbo komasacije. Pripravljavec je na podlagi zbiranja ponudb za načrtovalca (izdelovalca LN) izbral kot najugodnejšega ponudnika Atelje Arkus d.o.o. iz Kamnika. Izbrani načrtovalec je registriran za opravljanje tehnično strokovnih nalog v zvezi z urbanističnim načrtovanjem.

(1.2.) S sprejetjem odloka o prostorskih sestavinah dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) je na severozahodnem delu urbanistične zasnove Latkova vas določeno območje stavbnih zemljišč namenjeno mešanim dejavnostim. Razlog za pripravo lokacijskega načrta je v večletni aktualni potrebi lokalne skupnosti po zagotovitvi zadostnih površin za realizacijo večstanovanjske in individualne stanovanjske gradnje ter obrtno-storitvenih, trgovskih in poslovnih dejavnosti.

(1.3.) Pravna podlaga lokacijskega načrta je v veljavni zakonodaji, v zakonu o urejanju prostora – ZUreP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03), sprejetem planskem aktu Občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) in izvedeni prvi prostorski konferenci, ki je potekala dne 23. julija 2004.

**II. PREDMET IN PROGRAMSKA IZHODIŠČA
LOKACIJSKEGA NAČRTA**

2. člen

(2.1.) Predmet izdelave LN je nov občinski izvedbeni prostorski akt, za del urbanistične zasnove Latkova vas z oznako območja L2/2 VELTRAG 1, za katerega se določa kompleksna gradnja v prvi etapi izvajanja dolgoročnega plana.

(2.2.) Območje je nepozidano. Površine so namenjene razvoju oziroma funkcionalni zaokrožitvi naselja Latkova vas z manjkajočimi dejavnostmi.

(2.3.) Programska izhodišča LN izhajajo iz usmeritev programske zasnove območja Veltrag-II/A srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold. Zasnova območja temelji na dolgoletnih izhodiščih občine in konceptih razvoja urbanistične zasnove Latkova vas. Z določili odloka LN bo občina težila k skladnemu razvoju naselja s kontinuiteto obstoječega stanja prepleta stanovanjskih, obrtno-storitvenih in trgovsko-poslovnih dejavnosti.

III. OBMOČJE IZVEDBENEGA PROSTORSKEGA AKTA

3. člen

(3.1.) Obravnavano območje je podrobneje opredeljeno v planskih dokumentih Občine Prebold. Ureditveno območje se nahaja na severovzhodnem delu Latkove vasi, južno od regionalne ceste Ljubljana – Celje R2-447, zahodno od križišča regionalnih cest Ljubljana – Celje, Latkova vas – Trbovlje.

(3.2.) Območje obsega približno 5,77 ha. Vsa zemljišča se nahajajo v k.o. Latkova vas. Meja območja urejanja je razvidna iz grafičnega dela planskega akta. Poleg plansko opredeljenega območja so sestavni deli tega LN tudi zemljišča izven območja LN, ki so potrebna za izvedbo omrežij gospodarske javne infrastrukture, potrebnih za komunalno opremljanje območja LN.

IV. NOSILCI UREJANJA PROSTORA, KI DAJEJO SMERNICE IN MNENJA TER DRUGI UDELEŽENCI, KI SODELUJEJO PRI IZDELAVI LN

4. člen

(4.1.) Občina Prebold je kot pripravljalec prostorskega akta sklicala in vodila prostorsko konferenco pred sprejemom programa priprave. Na prostorsko konferenco, ki je bila dne 23. 7. 2004 so bili preko sredstev javnega obveščanja vabljeni zainteresirani predstavniki lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti z namenom pridobitve in uskladitve priporočil, usmeritev in njihovih legitimnih interesov.

(4.2.) Po sprejemu programa priprave bo pripravljalec pozval naslednje nosilce urejanja prostora, da v skladu z 29. členom Zakona o urejanju prostora v roku 30 dni podajo smernice za načrtovanje LN; hkrati s pozivom bo nosilec urejanja prostora posredovan tudi program priprave.

(4.2.1.) RS, Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Celje

(4.2.2.) RS, Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Celje

(4.2.3.) Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, Pisarna Celje, Lava 11, 3000 Celje

(4.2.4.) Zavod RS za varstvo narave, OE Celje, Stanetova 6, 3000 Celje

(4.2.5.) JKP Žalec d.o.o., Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec

(4.2.6.) Elektro Celje, Vrunčeva 2a, 3000 Celje

(4.2.7.) Mestni plinovodi d.o.o., Ulica Ivane Uranjek 1, 3310 Žalec

(4.2.8.) Telekom Slovenije, PE Celje, 3000 Celje

(4.2.9.) Občina Prebold, Hmeljarska 3, 3312 Prebold (ceste, JR, CATV)

(4.2.10.) Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste, Izpostava Celje, Lava 42, 3000 Celje

Kolikor se v postopku priprave ugotovi, da je potrebno vključiti tudi druge nosilce urejanja prostora, ki niso naštet v točki 4.2., se ti pridobijo v postopku.

V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nima smernic, ki bi jih bilo potrebno upoštevati.

Pri pripravi LN so dovoljena tudi odstopanja od danih smernic, če so ta odstopanja v okviru zakona in osnovnih usmeritev iz smernic ter utemeljena z mnenjem druge strokovne institucije.

Na izdelan dopolnjen predlog LN pa morajo nosilci urejanja prostora v 30 dneh po prejemu vloge izdati ali utemeljeno zavrniti izdajo mnenja, sicer se šteje, da je mnenje dano.

Pri izdaji mnenja se preverja, kako je načrtovalec LN upošteval smernice. Zaradi drugačnih zahtev ni možno zavrniti izdaje mnenja.

V. VSEBINA IN OBSEG STROKOVNIH PODLAG IN DRUGIH STROKOVNIH GRADIV

5. člen

LN se izdelava na podlagi predhodno izdelanih strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv, in sicer:

- povzetkov in usmeritev planskih aktov občine Prebold,

- strokovnih podlag, ki so bile izdelane v okviru priprave planskih aktov občine,

- programska zasnova območja VELTRAG – II/A,

- temeljnega geodetskega elaborata in elaborata listin za identifikacijo posestnega stanja (geodetski načrt), po potrebi se za izdelavo LN izdelajo dodatne geodetske izmere predvsem za potrebe načrtovanja komunalnih in drugih ureditev izven območja urejanja,

- smernic pristojnih nosilcev urejanja prostora,

- programske rešitve sklopov stavb ter medsebojnih odvisnosti,

- idejnih rešitev prometne, komunalne, energetske ter ostale infrastrukture, omrežij in naprav v in do (iz) območja, kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora,

- meritev ničelnih stanj, kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora.

Kolikor se tekom postopka priprave lokacijskega načrta ugotovi, da je utemeljeno potrebno izdelati dodatne strokovne podlage se te pripravijo med postopkom; pridobi jih naročnik.

VI. NAČIN PRIDOBITVE STROKOVNIH REŠITEV IN GEODETSKEGA NAČRTA

6. člen

(6.1.) Strokovne rešitve prostorskih ureditev ter ostale strokovne podlage, ki jih pridobi naročnik pripravijo izbrani izvajalci.

(6.2.) Če se predlog LN na podlagi stališč do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave tako spremeni, da nove rešitve ne bi bile več skladne s programskimi izhodišči tega programa priprave, se ga ponovno razgrne in obravnava. Kolikor se v ponavljenem postopku obravnavajo le v prvi javni razgrnitvi in obravnavi predlagane spremembe je rok za razgrnitev 10 dni. O času in kraju javne razgrnitve in obravnave ter o vsebini bo v takem primeru javnost obveščena najkasneje sedem dni pred javno razgrnitvijo. Ponovna javna razgrnitev in obravnava je dovoljena največ dvakrat.

(6.3.) Za območje obravnave z LN iz III. točke tega programa se skladno Pravilniku o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04) izdelava geodetski načrt. Geodetski načrt pridobi naročnik.

VII. ROKI ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA

7. člen

S tem programom priprave se določajo naslednji okvirni roki priprave in sprejemanja:

- (7.1.) Prva prostorska konferenca opravljena dne 23. 7. 2004
- (7.2.) Sprejetje programa priprave (sprejet dne 2. 8. 2004)
- (7.3.) Strokovne podlage (avgust, september, oktober 2004)
- (7.4.) Pridobitev smernic nosilcev urejanja prostora takoj po sprejemu programa priprave (avgust, september 2004);
- (7.5.) Druga prostorska konferenca (oktober – november 2004)
- (7.6.) Javna razgrnitev in javna obravnava (december 2004 – januar 2005)
- (7.7.) Obravnava predloga odloka (prva obravnava) na OS (januar 2005)
- (7.8.) Sprejem stališč do pripomb in predlogov (februar 2005)
- (7.9.) Izdelava dopolnjenega predloga (marec 2005)
- (7.10.) Pridobivanje mnenj nosilcev urejanja prostora na dopolnjen predlog (april – maj 2005)
- (7.11.) Obravnava in sprejem dopolnjenega predloga (druga obravnava) na OS (junij 2005)
- (7.12.) Priprava in objava sprejetega dokumenta (takoj po sprejetju LN).

Roki posameznih faz se lahko podaljšajo v primerih časovnega zamika začetka postopka (smernice, prostorska konferenca), vsled planiranih aktivnosti občinskega sveta oziroma ponovne javne razgrnitve in javne obravnave.

VIII. OBVEZNOSTI V ZVEZI S FINANCIRANJEM IZDELAVE LOKACIJSKEGA NAČRTA

8. člen

Finančna sredstva za izdelavo lokacijskega načrta, strokovnih podlag in programa opremljanja zagotovi pripravljavec oziroma v primeru izkazanega interesa zainteresirani investitorji.

IX. DOLOČITEV OBJAVE

9. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-05/01/2004-04

Prebold, dne 2. avgusta 2004.

Župan

Občine Prebold

Vinko Debelak, univ. dipl. inž. gradb. l. r.

4294. Program priprave lokacijskega načrta območja L2/3 VELTRAG 2 (Latkova vas 2) s komasacijo

Na podlagi 12. in 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popravek) in 29. člena Statuta Občine Prebold (Uradni list RS, št. 21/99) je župan Občine Prebold, po opravljeni prostorski konferenci, dne 2. 8. 2004 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
lokacijskega načrta območja L2/3 VELTRAG 2
(Latkova vas 2) s komasacijo**

I. OCENA STANJA, RAZLOGI IN PRAVNA PODLAGA ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA

1. člen

(1.1.) S tem programom priprave se opredelijo vsebina in obseg izdelave lokacijskega načrta območja L2/3 VELTRAG 2 (Latkova vas 2) (v nadaljevanju: LN), postopek in roki priprave, seznam pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku načrtovanja predvidene prostorske ureditve, pripravljavci in nosilci upravno-strokovnih aktivnosti in določi način zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za izvedbo naloge ter določa izvedbo komasacije. Pripravljavec je na podlagi zbiranja ponudb za načrtovalca (izdelovalca LN) izbral kot najugodnejšega ponudnika Atelje Arkus d.o.o. iz Kamnika. Izbrani načrtovalec je registriran za opravljanje tehnično strokovnih nalog v zvezi z urbanističnim načrtovanjem.

(1.2.) S sprejetjem odloka o prostorskih sestavinah dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) je na severozahodnem delu urbanistične zasnove Latkova vas določeno območje stavbnih zemljišč namenjeno mešanim dejavnostim. Razlog za pripravo lokacijskega načrta je v večletni aktualni potrebi lokalne skupnosti po zagotovitvi zadostnih površin za realizacijo večstanovanjske in individualne stanovanjske gradnje ter obrtno-storitvenih, trgovskih in poslovnih dejavnosti.

(1.3.) Pravna podlaga lokacijskega načrta je v veljavni zakonodaji, v zakonu o urejanju prostora – ZUreP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03), sprejetem planskem aktu Občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) in izvedeni prvi prostorski konferenci, ki je potekala dne 23. julija 2004.

II. PREDMET IN PROGRAMSKA IZHODIŠČA LOKACIJSKEGA NAČRTA

2. člen

(2.1.) Predmet izdelave LN je nov občinski izvedbeni prostorski akt, za del urbanistične zasnove Latkova vas z oznako območja L2/3 VELTRAG 2, za katerega se določa kompleksna gradnja v prvi etapi izvajanja dolgoročnega plana.

(2.2.) Območje je nepozidano. Površine so namenjene razvoju oziroma funkcionalni zaokrožitvi naselja Latkova vas z manjkajočimi dejavnostmi..

(2.3.) Programska izhodišča LN izhajajo iz usmeritev programske zasnove območja Veltrag-II/A srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold. Zasnova območja temelji na dolgoletnih izhodiščih občine in konceptih razvoja urbanistične zasnove Latkova vas. Z določili odloka LN bo občina težila k skladnemu razvoju naselja s kontinuiteto obstoječega stanja prepleta stanovanjskih, obrtno-storitvenih in trgovsko-poslovnih dejavnosti.

III. OBMOČJE IZVEDBENEGA PROSTORSKEGA AKTA

3. člen

(3.1.) Obravnavano območje je podrobneje opredeljeno v planskih dokumentih Občine Prebold. Ureditveno območje se nahaja na severovzhodnem delu Latkove vasi, južno od regionalne ceste Ljubljana – Celje R2-447, zahodno od območja Veltrag 1.

(3.2.) Območje obsega približno 6,84 ha. Vsa zemljišča se nahajajo v k.o. Latkova vas. Meja območje urejanja je razvidna iz grafičnega dela planskega akta. Poleg plansko

opredeljenega območja so sestavni deli tega LN tudi zemljišča izven območja LN, ki so potrebna za izvedbo omrežij gospodarske javne infrastrukture, potrebnih za komunalno opremljanje območja LN.

IV. NOSILCI UREJANJA PROSTORA, KI DAJEJO SMERNICE IN MNENJA TER DRUGI UDELEŽENCI, KI SODELUJEJO PRI IZDELAVI LN

4. člen

(4.1.) Občina Prebold je kot pripravljalec prostorskega akta sklicala in vodila prostorsko konferenco pred sprejemom programa priprave. Na prostorsko konferenco, ki je bila dne 23. 7. 2004 so bili preko sredstev javnega obveščanja vabljeni zainteresirani predstavniki lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti z namenom pridobitve in uskladitve priporočil, usmeritev in njihovih legitimnih interesov.

(4.2.) Po sprejemu programa priprave bo pripravljalec pozval naslednje nosilce urejanja prostora, da v skladu z 29. členom Zakona o urejanju prostora v roku 30 dni podajo smernice za načrtovanje LN; hkrati s pozivom bo nosilec urejanja prostora posredovan tudi program priprave.

(4.2.1.) RS, Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Celje,

(4.2.2.) RS, Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Celje,

(4.2.3.) Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, Pisarna Celje, Lava 11, 3000 Celje

(4.2.4.) Zavod RS za varstvo narave, OE Celje, Stanetova 6, 3000 Celje

(4.2.5.) JKP Žalec d.o.o., Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec

(4.2.6.) Elektro Celje, Vrnčeva 2a, 3000 Celje

(4.2.7.) Mestni plinovodi d.o.o., Ulica Ivane Uranjek 1, 3310 Žalec

(4.2.8.) Telekom Slovenije, PE Celje, 3000 Celje

(4.2.9.) Občina Prebold, Hmeljarska 3, 3312 Prebold (ceste, JR, CATV)

(4.2.10.) Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste, Izpostava Celje, Lava 42, 3000 Celje

Kolikor se v postopku priprave ugotovi, da je potrebno vključiti tudi druge nosilce urejanja prostora, ki niso naštet v točki 4.2., se ti pridobijo v postopku.

V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nima smernic, ki bi jih bilo potrebno upoštevati.

Pri pripravi LN so dovoljena tudi odstopanja od danih smernic, če so ta odstopanja v okviru zakona in osnovnih usmeritev iz smernic ter utemeljena z mnenjem druge strokovne institucije.

Na izdelan dopolnjen predlog LN pa morajo nosilci urejanja prostora v 30 dneh po prejemu vloge izdati ali utemeljeno zavrniti izdajo mnenja, sicer se šteje, da je mnenje dano.

Pri izdaji mnenja se preverja, kako je načrtovalec LN upošteval smernice. Zaradi drugačnih zahtev ni možno zavrniti izdaje mnenja.

V. VSEBINA IN OBSEG STROKOVNIH PODLAG IN DRUGIH STROKOVNIH GRADIV

5. člen

LN se izdelava na podlagi predhodno izdelanih strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv in sicer:

– povzetkov in usmeritev planskih aktov občine Prebold,

– strokovnih podlag, ki so bile izdelane v okviru priprave planskih aktov občine,

– programska zasnova območja VELTRAG – II/A,

– temeljnega geodetskega elaborata in elaborata listin za identifikacijo posestnega stanja (geodetski načrt), po potrebi se za izdelavo LN izdelajo dodatne geodetske izmere predvsem za potrebe načrtovanja komunalnih in drugih ureditev izven območja urejanja,

– smernic pristojnih nosilcev urejanja prostora,

– programske rešitve sklopov stavb ter medsebojnih odvisnosti,

– idejnih rešitev prometne, komunalne, energetske ter ostale infrastrukture, omrežij in naprav v in do (iz) območja, v kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora,

– meritev ničelnih stanj, kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora.

Kolikor se tekom postopka priprave lokacijskega načrta ugotovi, da je utemeljeno potrebno izdelati dodatne strokovne podlage se te pripravijo med postopkom; pridobi jih naročnik.

VI. NAČIN PRIDOBITVE STROKOVNIH REŠITEV IN GEODETSKEGA NAČRTA

6. člen

(6.1.) Strokovne rešitve prostorskih ureditev ter ostale strokovne podlage, ki jih pridobi naročnik pripravijo izbrani izvajalci.

(6.2.) Če se predlog LN na podlagi stališč do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave tako spremeni, da nove rešitve ne bi bile več skladne s programskimi izhodišči tega programa priprave, se ga ponovno razgrne in obravnava. Kolikor se v ponavljenem postopku obravnavajo le v prvi javni razgrnitvi in obravnavi predlagane spremembe je rok za razgrnitev 10 dni. O času in kraju javne razgrnitve in obravnave ter o vsebini bo v takem primeru javnost obveščena najkasneje sedem dni pred javno razgrnitvijo. Ponovna javna razgrnitev in obravnava je dovoljena največ dvakrat.

(6.3.) Za območje obravnave z LN iz III. točke tega programa se skladno Pravilniku o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04) izdelava geodetski načrt. Geodetski načrt pridobi naročnik.

VII. ROKI ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA

7. člen

S tem programom priprave se določajo naslednji okvirni roki priprave in sprejemanja:

(7.1.) Prva prostorska konferenca opravljena dne 23. 7. 2004

(7.2.) Sprejetje programa priprave (sprejet dne 2. 8. 2004)

(7.3.) Strokovne podlage (avgust, september, oktober 2004)

(7.4.) Pridobitev smernic nosilcev urejanja prostora takoj po sprejemu programa priprave (avgust, september 2004);

(7.5.) Druga prostorska konferenca (oktober – november 2004)

(7.6.) Javna razgrnitev in javna obravnava (december 2004 – januar 2005)

(7.7.) Obravnava predloga odloka (prva obravnava) na OS (januar 2005)

(7.8.) Sprejem stališč do pripomb in predlogov (februar 2005)

(7.9.) Izdelava dopolnjenega predloga (marec 2005)

(7.10.) Pridobivanje mnenj nosilcev urejanja prostora na dopolnjen predlog (april – maj 2005)

(7.11.) Obravnava in sprejem dopolnjenega predloga (druga obravnava) na OS (junij 2005)

(7.12.) Priprava in objava sprejetega dokumenta (tako po sprejetju LN).

Roki posameznih faz se lahko podaljšajo v primerih časovnega zamika začetka postopka (smernice, prostorska konferenca), vsled planiranih aktivnosti občinskega sveta oziroma ponovne javne razgrnitve in javne obravnave.

VIII. OBVEZNOSTI V ZVEZI S FINANCIRANJEM IZDELAVE LOKACIJSKEGA NAČRTA

8. člen

Finančna sredstva za izdelavo lokacijskega načrta, strokovnih podlag in programa opremljanja zagotovi pripravljavec oziroma v primeru izkazanega interesa zainteresirani investitorji.

IX. DOLOČITEV OBJAVE

9. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-05/01/2004-04
Prebold, dne 2. avgusta 2004.

Župan
Občine Prebold

Vinko Debelak, univ. dipl. inž. gradb. l. r.

4295. Program priprave lokacijskega načrta območja L4/6 CONA SOC s komasacijo

Na podlagi 12. in 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popravek) in 29. člena Statuta Občine Prebold (Uradni list RS, št. 21/99) je župan občine Prebold, po opravljeni prostorski konferenci, dne 2. 8. 2004 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE lokacijskega načrta območja L4/6 CONA SOC s komasacijo

I. OCENA STANJA, RAZLOGI IN PRAVNA PODLAGA ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA

1. člen

(1.1.) S tem programom priprave se opredelijo vsebina in obseg izdelave lokacijskega načrta območja L4/6 CONA SOC (v nadaljevanju: LN), postopek in roki priprave, seznam pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku načrtovanja predvidene prostorske ureditve, pripravljavci in nosilci upravno-strokovnih aktivnosti in določi način zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za izvedbo naloge ter določi izvedbo komasacije. Pripravljavec je na podlagi zbiranja ponudb za načrtovalca (izdelovalca LN) izbral kot najugodnejšega ponudnika Atelje Arkus d.o.o. iz Kamnika. Izbrani načrtovalec je registriran za opravljanje tehnično strokovnih nalog v zvezi z urbanističnim načrtovanjem.

(1.2.) S sprejetjem odloka o prostorskih sestavinah dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) je za cono v jugovzhodnem delu urbanistične zasnove Latkova vas določeno območje stavbnih zemljišč namenjeno širitvi obrtne cone. Razlog za pripravo lokacijskega načrta je v večletni aktualni potrebi lokalne skupnosti po zagotovitvi zadostnih površin za realizacijo programov zainteresiranih investitorjev in lastnikov zemljišč po gradnji proizvodnih in obrtnih stavb.

(1.3.) Pravna podlaga lokacijskega načrta je v veljavni zakonodaji, v zakonu o urejanju prostora – ZUreP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03), sprejetem planskem aktu občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) in izvedeni prvi prostorski konferenci, ki je potekala dne 23. julija 2004.

II. PREDMET IN PROGRAMSKA IZHODIŠČA LOKACIJSKEGA NAČRTA

2. člen

(2.1.) Predmet izdelave LN je nov občinski izvedbeni prostorski akt, za del urbanistične zasnove Latkova vas.

(2.2.) Območje je nepozidano. Površine so namenjene razvoju oziroma širitvi obrtno-proizvodnih in skladiščnih dejavnosti ob že obstoječi proizvodni dejavnosti v Latkovi vasi, ki ima širši regionalni pomen v spodnjesavski regiji.

(2.3.) Programska izhodišča LN izhajajo iz usmeritev programske zasnove II/B srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold. Zasnova območja temelji na dolgoletnih izhodiščih občine in konceptih razvoja urbanistične zasnove Latkova vas. Z določili odloka LN bo občina težila k skladnemu razvoju proizvodnih in obrtnih dejavnosti.

III. OBMOČJE IZVEDBENEGA PROSTORSKEGA AKTA

3. člen

(3.1.) Obravnavano območje je podrobneje opredeljeno v planskih dokumentih Občine Prebold. Ureditveno območje se nahaja na severovzhodnem delu Latkove vasi ob obstoječi proizvodnji, ki leži na najnižjem ravninskem delu vzdolž Savinje. Obrtno proizvodna cona je od stanovanjskega dela naselja Latkova vas na zahodu, ločena z zadostnimi površinami zelene cezure kmetijskih zemljišč.

(3.2.) Območje obsega približno 3,8 ha. Vsa zemljišča se nahajajo v k.o. Latkova vas. Meja območja urejanja je razvidna iz grafičnega dela planskega akta in programske zasnove II/B. Poleg plansko opredeljenega območja so sestavni deli tega LN tudi zemljišča izven območja LN, ki so potrebna za izvedbo omrežij gospodarske javne infrastrukture, potrebnih za komunalno opremljanje območja LN.

IV. NOSILCI UREJANJA PROSTORA, KI DAJEJO SMERNICE IN MNENJA TER DRUGI UDELEŽENCI, KI SODELUJEJO PRI IZDELAVI LN

4. člen

(4.1.) Občina Prebold je kot pripravljalec prostorskega akta sklicala in vodila prostorsko konferenco pred sprejemom programa priprave. Na prostorsko konferenco, ki je bila dne 23. 7. 2004 so bili preko sredstev javnega obveščanja vabljeni zainteresirani predstavniki lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti z namenom pridobitve in uskladitve priporočil, usmeritev in njihovih legitimnih interesov.

(4.2.) Po sprejemu programa priprave bo pripravljalec pozval naslednje nosilce urejanja prostora, da v skladu z 29. členom Zakona o urejanju prostora v roku 30 dni podajo smernice za načrtovanje LN; hkrati s pozivom bo nosilec urejanja prostora posredovan tudi program priprave.

(4.2.1.) RS, Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Celje,

(4.2.2.) RS, Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Celje,

(4.2.3.) Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, Pisarna Celje, Lava 11, 3000 Celje

(4.2.4.) Zavod RS za varstvo narave, OE Celje, Staretova 6, 3000 Celje

(4.2.5.) JKP Žalec d.o.o., Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec

(4.2.6.) Elektro Celje, Vruncčeva 2a, 3000 Celje

(4.2.7.) Mestni plinovodi d.o.o., Ulica Ivane Uranjek 1, 3310 Žalec

(4.2.8.) Telekom Slovenije, PE Celje, 3000 Celje

(4.2.9.) Občina Prebold, Hmeljarska 3, 3312 Prebold (ceste, JR, CATV)

Kolikor se v postopku priprave ugotovi, da je potrebno vključiti tudi druge nosilce urejanja prostora, ki niso naštet v točki 4.2., se ti pridobijo v postopku.

V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nima smernic, ki bi jih bilo potrebno upoštevati.

Pri pripravi LN so dovoljena tudi odstopanja od danih smernic, če so ta odstopanja v okviru zakona in osnovnih usmeritev iz smernic ter utemeljena z mnenjem druge strokovne institucije.

Na izdelan dopolnjen predlog LN pa morajo nosilci urejanja prostora v 30 dneh po prejemu vloge izdati ali utemeljeno zavrniti izdajo mnenja, sicer se šteje, da je mnenje dano.

Pri izdaji mnenja se preverja, kako je načrtovalec LN upošteval smernice. Zaradi drugačnih zahtev ni možno zavrniti izdaje mnenja.

V. VSEBINA IN OBSEG STROKOVNIH PODLAG IN DRUGIH STROKOVNIH GRADIV

5. člen

LN se izdelava na podlagi predhodno izdelanih strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv in sicer:

– povzetkov in usmeritev planskih aktov Občine Prebold,

– strokovnih podlag, ki so bile izdelane v okviru priprave planskih aktov občine,

– programske zasnove II/B (območje SOC),

– temeljnega geodetskega elaborata in elaborata listin za identifikacijo posestnega stanja (geodetski načrt), po potrebi se za izdelavo LN izdelajo dodatne geodetske izmere predvsem za potrebe načrtovanja komunalnih in drugih ureditev izven območja urejanja,

– idejnih rešitev prometne, komunalne, energetske ter ostale infrastrukture, omrežij in naprav v in do (iz) območja, kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora,

– smernic pristojnih nosilcev urejanja prostora,

– meritev ničelnih stanj, kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora,

– podatkov o geoloških in hidroloških stanjih terena.

Kolikor se tekom postopka priprave lokacijskega načrta ugotovi, da je utemeljeno potrebno izdelati dodatne strokovne podlage se te pripravijo med postopkom; pridobi jih naročnik.

VI. NAČIN PRIDOBITVE STROKOVNIH REŠITEV IN GEODETSKEGA NAČRTA

6. člen

(6.1.) Strokovne rešitve prostorskih ureditev ter ostale strokovne podlage, ki jih pridobi naročnik pripravijo izbrani izvajalci.

(6.2.) Če se predlog LN na podlagi stališč do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave tako spremeni, da nove rešitve ne bi bile več skladne s programskimi izhodišči tega programa priprave, se ga ponovno razgrne in obravnava. Kolikor se v ponavljenem postopku obravnavajo le v prvi javni razgrnitvi in obravnavi predlagane spremembe je rok za razgrnitev 10 dni. O času in kraju javne razgrnitve in obravnave ter o vsebini bo v takem primeru javnost obveščena najkasneje sedem dni pred javno razgrnitvijo. Ponovna javna razgrnitev in obravnava je dovoljena največ dvakrat.

(6.3.) Za območje obravnave z LN iz III. točke tega programa se skladno Pravilniku o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04) izdelava geodetski načrt. Geodetski načrt pridobi naročnik.

VII. ROKI ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA

7. člen

S tem programom priprave se določajo naslednji okvirni roki priprave in sprejemanja:

(7.1.) Prva prostorska konferenca opravljena dne 23. 7. 2004

(7.2.) Sprejetje programa priprave (sprejet dne 2. 8. 2004)

(7.3.) Strokovne podlage (avgust, september 2004)

(7.4.) Pridobitev smernic nosilcev urejanja prostora takoj po sprejemu programa priprave (avgust 2004);

(7.5.) Druga prostorska konferenca (september – oktober 2004)

(7.6.) Javna razgrnitev in javna obravnava (november-december 2004)

(7.7.) Obravnava predloga odloka (prva obravnava) na OS (november 2004)

(7.8.) Sprejem stališč do pripomb in predlogov (januar 2005)

(7.9.) Izdelava dopolnjenega predloga (februar 2005)

(7.10.) Pridobivanje mnenj nosilcev urejanja prostora na dopolnjen predlog (marec 2005)

(7.11.) Obravnava in sprejem dopolnjenega predloga (druga obravnava) na OS (maj 2005)

(7.12.) Priprava in objava sprejetega dokumenta (takoj po sprejetju LN).

Roki posameznih faz se lahko podaljšajo v primerih časovnega zamika začetka postopka (smernice, prostorska konferenca), vsled planiranih aktivnosti občinskega sveta oziroma ponovne javne razgrnitve in javne obravnave.

VIII. OBVEZNOSTI V ZVEZI S FINANCIRANJEM IZDELAVE LOKACIJSKEGA NAČRTA

8. člen

Finančna sredstva za izdelavo lokacijskega načrta, strokovnih podlag in programa opremljanja zagotovi pripravljavec oziroma v primeru izkazanega interesa zainteresirani investitorji.

IX. DOLOČITEV OBJAVE

9. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-05/02/2004-04

Prebold, dne 2. avgusta 2004.

Župan

Občine Prebold

Vinko Debelak, univ. dipl. inž. gradb. I. r.

4296. Program priprave lokacijskega načrta območja P4/4 KOVAČEV HRIB s komasacijo

Na podlagi 12. in 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popravek) in 29. člena Statuta Občine Prebold (Uradni list RS, št. 21/99) je župan Občine Prebold, po opravljeni prostorski konferenci, dne 2. 8. 2004 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
lokacijskega načrta območja P4/4 KOVAČEV
HRIB s komasacijo**

**I. OCENA STANJA, RAZLOGI IN PRAVNA PODLAGA
ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA**

1. člen

(1.1.) S tem programom priprave se opredelijo vsebina in obseg izdelave lokacijskega načrta območja P4/4 KOVAČEV HRIB (v nadaljevanju: LN), postopek in roki priprave, seznam pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku načrtovanja predvidene prostorske ureditve, pripravljavci in nosilci upravno-strokovnih aktivnosti in določi način zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za izvedbo naloge ter določa izvedba komasacije. Pripravljavec je na podlagi zbiranja ponudb za načrtovalca (izdelovalca LN) izbral kot najugodnejšega ponudnika RRD, Regijsko razvojno družbo iz Domžal. Izbrani načrtovalec je registriran za opravljanje tehnično strokovnih nalog v zvezi z urbanističnim načrtovanjem.

(1.2.) S sprejetjem odloka o prostorskih sestavinah dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) je na južnem delu urbanistične zasnove Prebold načrtovana nova kompleksna individualna stanovanjska gradnja. Razlog za pripravo lokacijskega načrta je v večletni aktualni potrebi lokalne skupnosti po zagotovitvi zadostnih površin stanovanjske namembnosti.

(1.3.) Pravna podlaga lokacijskega načrta je v veljavni zakonodaji, v zakonu o urejanju prostora – ZUreP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03), sprejetem planskem aktu občine Prebold (Uradni list RS, št. 58/04) in izvedeni prvi prostorski konferenci, ki je potekala dne 23. julija 2004.

**II. PREDMET IN PROGRAMSKA IZHODIŠČA
LOKACIJSKEGA NAČRTA**

2. člen

(2.1.) Predmet izdelave LN je nov občinski izvedbeni prostorski akt, za del urbanistične zasnove Prebold. Ureditveno območje kompleksne graditve ima oznako P4/4 KOVAČEV HRIB, zanj pa je v I. etapi predvidena izdelava

zazidalnega načrta oziroma v skladu z novim zakonom lokacijskega načrta.

(2.2.) Območje je nepozidano. Površine so namenjene razvoju stanovanjske namembnosti s spremljajočimi dejavnostmi, za potrebe naselja Prebold.

(2.3.) Programska izhodišča LN izhajajo iz usmeritev programske zasnove I/A srednjeročnega družbenega plana Občine Prebold. Zasnova območja temelji na dolgotrajnih izhodiščih občine in konceptih razvoja urbanistične zasnove Prebold. Z LN želi občina na južnem delu naselja Prebold vzpostaviti logično zaokrožitev naselja, načrtovalcu pa nalaga občutljiv pristop do vseh robnih predelov območja.

III. OBMOČJE IZVEDBENEGA PROSTORSKEGA AKTA

3. člen

(3.1.) Obravnavano območje je podrobneje opredeljeno v planskih dokumentih Občine Prebold. Območje urejanja Kovačev hrib se nahaja na južnem delu urbanistične zasnove naselja Prebold in je vpeto med prometnico Prebold – Trbovlje na vzhodu, kmetijske površine na jugu in območje športa in rekreacije (Žvajga) na zahodu.

(3.2.) Območje obsega približno 8,8 ha. Vsa zemljišča se nahajajo v k.o. Prebold. Meja območje urejanja je razvidna iz grafičnega dela planskega akta. Poleg plansko opredeljenega območja so sestavni deli tega LN tudi zemljišča izven območja LN, ki so potrebna za izvedbo omrežij gospodarske javne infrastrukture, potrebnih za komunalno opremljanje območja LN.

**IV. NOSILCI UREJANJA PROSTORA, KI DAJEJO
SMERNICE IN MNENJA TER DRUGI UDELEŽENCI,
KI SODELUJEJO PRI IZDELAVI LN**

4. člen

(4.1.) Občina Prebold je kot pripravljalec prostorskega akta sklicala in vodila prostorsko konferenco pred sprejemom programa priprave. Na prostorsko konferenco, ki je bila dne 23. 7. 2004 so bili preko sredstev javnega obveščanja vabljeni zainteresirani predstavniki lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti z namenom pridobitve in uskladitve priporočil, usmeritev in njihovih legitimnih interesov.

(4.2.) Po sprejemu programa priprave bo pripravljalec pozval naslednje nosilce urejanja prostora, da v skladu z 29. členom Zakona o urejanju prostora v roku 30-dni dni podajo smernice za načrtovanje LN; hkrati s pozivom bo nosilec urejanja prostora posredovan tudi program priprave.

(4.2.1.) RS, Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Celje,

(4.2.2.) RS, Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Celje,

(4.2.3.) Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, Pisarna Celje, Lava 11, 3000 Celje

(4.2.4.) Zavod RS za varstvo narave, OE Celje, Stanetova 6, 3000 Celje

(4.2.5.) JKP Žalec d.o.o., Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec

(4.2.6.) Elektro Celje, Vrnčeva 2a, 3000 Celje

(4.2.7.) Mestni plinovodi d.o.o., Ulica Ivane Uranjek 1, 3310 Žalec

(4.2.8.) Telekom Slovenije, PE Celje, 3000 Celje

(4.2.9.) Občina Prebold, Hmeljarska 3, 3312 Prebold (ceste, JR, CATV)

(4.2.10.) Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste, Izpostava Celje, Lava 42, 3000 Celje

Kolikor se v postopku priprave ugotovi, da je potrebno vključiti tudi druge nosilce urejanja prostora, ki niso naštet v točki 4.2., se ti pridobijo v postopku.

V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nima smernic, ki bi jih bilo potrebno upoštevati.

Pri pripravi LN so dovoljena tudi odstopanja od danih smernic, če so ta odstopanja v okviru zakona in osnovnih usmeritev iz smernic ter utemeljena z mnenjem druge strokovne institucije.

Na izdelan dopolnjen predlog LN pa morajo nosilci urejanja prostora v 30 dneh po prejemu vloge izdati ali utemeljeno zavrniti izdajo mnenja, sicer se šteje, da je mnenje dano.

Pri izdaji mnenja se preverja, kako je načrtovalec LN upošteval smernice. Zaradi drugačnih zahtev ni možno zavrniti izdaje mnenja.

V. VSEBINA IN OBSEG STROKOVNIH PODLAG IN DRUGIH STROKOVNIH GRADIV

5. člen

LN se izdelava na podlagi predhodno izdelanih strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv, in sicer:

- povzetkov in usmeritev planskih aktov Občine Prebold,

- strokovnih podlag, ki so bile izdelane v okviru priprave planskih aktov občine,

- programske zasnove I/A območja KOVAČEV HRIB,

- temeljnega geodetskega elaborata in elaborata listin za identifikacijo posestnega stanja (geodetski načrt), po potrebi se za izdelavo LN izdelajo dodatne geodetske izmere predvsem za potrebe načrtovanja komunalnih in drugih ureditev izven območja urejanja,

- programske rešitve sklopov stavb ter medsebojnih odvisnosti,

- idejnih rešitev prometne, komunalne, energetske ter ostale infrastrukture, omrežij in naprav v in do (iz) območja, kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora,

- smernic pristojnih nosilcev urejanja prostora,

- meritev ničelnih stanj, kolikor to izhaja iz smernic nosilcev urejanja prostora,

- podatkov o geoloških in hidroloških stanjih terena.

Kolikor se tekom postopka priprave lokacijskega načrta ugotovi, da je utemeljeno potrebno izdelati dodatne strokovne podlage se te pripravijo med postopkom; pridobi jih naročnik.

VI. NAČIN PRIDOBITVE STROKOVNIH REŠITEV IN GEODETSKEGA NAČRTA

6. člen

(6.1.) Strokovne rešitve prostorskih ureditev ter ostale strokovne podlage, ki jih pridobi naročnik pripravijo izbrani izvajalci.

(6.2.) Če se predlog LN na podlagi stališč do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave tako spremeni, da nove rešitve ne bi bile več skladne s programskimi izhodišči tega programa priprave, se ga ponovno razgrne in obravnava. Kolikor se v ponavljenem postopku obravnavajo le v prvi javni razgrnitvi in obravnavi predlagane spremembe je rok za razgrnitev 10 dni. O času in kraju javne razgrnitve in obravnave ter o vsebini bo v takem primeru javnost obveščena najkasneje sedem dni pred javno razgrnitvijo. Ponovna javna razgrnitev in obravnava je dovoljena največ dvakrat.

(6.3.) Za območje obravnave z LN iz III. točke tega programa se skladno Pravilniku o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04) izdelava geodetski načrt. Geodetski načrt pridobi naročnik.

VII. ROKI ZA PRIPRAVO LOKACIJSKEGA NAČRTA

7. člen

S tem programom priprave se določajo naslednji okvirni roki priprave in sprejemanja:

(7.1.) Prva prostorska konferenca opravljena dne 23. 7. 2004

(7.2.) Sprejetje programa priprave (sprejet dne 2. 8. 2004)

(7.3.) Strokovne podlage (avgust, september 2004)

(7.4.) Pridobitev smernic nosilcev urejanja prostora takoj po sprejemu programa priprave (avgust 2004);

(7.5.) Druga prostorska konferenca (september – oktober 2004)

(7.6.) Javna razgrnitev in javna obravnava (november-december 2004)

(7.7.) Obravnava predloga odloka (prva obravnava) na OS (november 2004)

(7.8.) Sprejem stališč do pripomb in predlogov (januar 2005)

(7.9.) Izdelava dopolnjenega predloga (februar 2005)

(7.10.) Pridobivanje mnenj nosilcev urejanja prostora na dopolnjen predlog (marec 2005)

(7.11.) Obravnava in sprejem dopolnjenega predloga (druga obravnava) na OS (maj 2005)

(7.12.) Priprava in objava sprejetega dokumenta (takoj po sprejetju LN).

Roki posameznih faz se lahko podaljšajo v primerih časovnega zamika začetka postopka (smernice, prostorska konferenca), vsled planiranih aktivnosti občinskega sveta oziroma ponovne javne razgrnitve in javne obravnave.

VIII. OBVEZNOSTI V ZVEZI S FINANCIRANJEM IZDELAVE LOKACIJSKEGA NAČRTA

8. člen

Finančna sredstva za izdelavo lokacijskega načrta, strokovnih podlag in programa opremljanja zagotovi pripravljavec oziroma v primeru izkazanega interesa zainteresirani investitorji.

IX. DOLOČITEV OBJAVE

9. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-05/03/2004-04

Prebold, dne 2. avgusta 2004.

Župan

Občine Prebold

Vinko Debelak, univ. dipl. inž. gradb. I. r.

ZAVRČ

4297. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Zavrč

Na podlagi 29. in 64. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in odl. US, št. 6/94, 45/94, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 59/99) ter 15. člena statuta Občine Zavrč (Uradni list RS, št. 64/99) je Občinski svet občine Zavrč na seji dne 18. 12. 2003 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTA Občine Zavrč

1. člen

V statutu Občine Zavrč (Uradni list RS, št. 64/99) se 4. člen spremeni tako, da se glasi:

»Občina zaradi skupnega urejanja in opravljanja lokalnih zadev javnega pomena prostovoljno sodeluje z drugimi občinami. V ta namen z njimi soustanavlja zveze, lahko združuje sredstva in v skladu z zakonom soustanavlja skupne organe ter organe skupne občinske uprave, soustanavlja in upravlja sklade, javne zavode, javna podjetja in ustanove.

Občina se zaradi predstavljanja in uveljavljanja lokalne samouprave ter usklajevanja in skupnega zagotavljanja svojih interesov povezuje v združenja.

Občina ter skupne občinske zveze in združenja lahko sodelujejo tudi z lokalnimi skupnostmi drugih držav in z mednarodnimi organizacijami lokalnih skupnosti.«

2. člen

Spremeni se drugi odstavek 5. člena tako, da se glasi:

»Občina ima pečat, ki je okrogle oblike. Pečat ima v zunanem krogu na zgornji polovici napis: Občina Zavrč, na spodnji polovici pa naziv organa občine: Občinski svet; Župan; Nadzorni odbor; Občinska uprava; Volilna komisija.

V sredini pečata je grb občine. Velikost, uporabo in hrambo pečata občine določi župan s svojim aktom.«

3. člen

V 3. točki 6. člena se doda šesta alinea, ki se glasi:

»– predlaga ukrepe za izboljšanje gospodarskega položaja.«

V 4. točki 6. člena se črta peta alinea

– gradi stanovanja za socialno ogrožene in prenavlja objekte, ki so primerni za gradnjo stanovanj).

Dosedanja šesta in sedma alinea postaneta peta in šesta.

V 7. točki se doda četrta alinea, ki se glasi:

»– predlaga ukrepe za izboljšanje stanja.«

V prvi alineji 8. točke se za besedo kulturno dodata besedi »in naravno«.

V drugi alineji 10. točke se briše vejica in dodata besedi »in pločnike.«

4. člen

V 7. členu se za drugim odstavkom dodajo novi trije odstavki, ki se glasijo:

»Od upravljalca centralnega registra prebivalstva lahko občina za potrebe izvajanja svojih nalog pridobiva naslednje osebne podatke:

- enotno matično številko občana
- ime in priimek
- kraj rojstva
- državljanstvo
- stalno in začasno prebivališče
- zakonski stan.

Osebnosti podatke iz prejšnjega odstavka lahko pridobi občina v pisni obliki, na magnetnih medijih, elektronski pošti, za fizične osebe, ki imajo v občini stalno ali začasno prebivališče, pa tudi neposredno preko računalniške povezave.

Za pridobivanje osebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena neposredno preko računalniške povezave je potrebno dovoljenje pristojnega ministra. Pristojni minister dovoli neposredno povezavo preko računalnika, ko občina zagotovi tehnične in druge pogoje, s katerimi zagotavlja varovanje osebnih podatkov.«

5. člen

V 13. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Do prve seje novoizvoljenega občinskega sveta traja tudi:

– mandatna doba članov občinskega sveta, ki so izvoljeni na predčasnih volitvah po razpustu prejšnjega občinskega sveta ali odstopu večine članov občinskega sveta

– mandatna doba članov občinskega sveta, ki so izvoljeni na volitvah, ki so bile iz kakšnega drugega razloga na podlagi zakona opravljene po rednih volitvah v občinske svete.«

6. člen

Spremeni se prvi odstavek 20. člena tako, da se glasi:

»Občinski svet lahko veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov občinskega sveta. Občinski svet sprejema odločitve na seji z večino opredeljenih glasov navzočih članov razen, če zakon določa drugače.«

7. člen

V prvem odstavku 21. člena se doda nova šesta alinea, ki se glasi:

»– če nastopi funkcijo ali začne opravljati delo oziroma če v enem mesecu po potrditvi mandata ne preneha opravljati funkcije ali dela v občinski oziroma državni upravi, ki na podlagi določb 37. člena zakona o lokalni samoupravi, ni združljiva oziroma ni združljivo s funkcijo člana občinskega sveta.«

Dosedanja šesta alinea postane sedma alinea.

V drugem odstavku se za besedo »četrt« dodaja vejica ter črta beseda »in«, za besedo »peto« pa se dodata besedi »in šesto«.

Tretji odstavek se dopolni z naslednjo vsebino:

»Zoper ugotovitev občinskega sveta lahko član občinskega sveta, ki mu je prenehal mandat, v 8 dneh od prejema sklepa vložiti tožbo na upravno sodišče, ki o njej odloči v 30 dneh. O morebitni pritožbi odloči vrhovno sodišče v 30 dneh.«

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Postopki za nadomestitev člana občinskega sveta se lahko začnejo po preteku roka za vložitev tožbe, če tožba ni bila vložena, po preteku roka za vložitev pritožbe zoper odločitev upravnega sodišča, če pritožba ni bila vložena, oziroma po pravnomočni odločitvi sodišča. Za izvolitev oziroma potrditev mandata nadomestnega člana občinskega sveta se upoštevajo določbe zakona o lokalni samoupravi in zakona o lokalnih volitvah.«

8. člen

V 24. členu se druga alinea spremeni tako, da se glasi:

»– odbor za kmetijstvo, obrt, turizem, gostinstvo in trgovino,«.

Spremeni se četrta alinea 24. člena tako, da se glasi:

»– odbor za družbene dejavnosti,«.

V 24. členu se črtajo naslednje alineje:

- odbor za požarno varnost, zaščito in reševanje,
 - komisija za popis osnovnih sredstev, drobnega inventarja, obveznosti, terjatev in stanja denarnih sredstev,
 - občinska volilna komisija,
 - svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu
- ter se doda nova alinea:
- odbor za zaščito in reševanje.«

9. člen

V prvem stavku 28. člena se beseda »državlani« nadomesti z besedo »volilci«.

Za prvim stavkom drugega odstavka se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Za začetek in trajanje mandatne dobe župana se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 13. člena tega statuta.«

Tretji in četrti odstavek se črtata.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Do prve seje novoizvoljenega občinskega sveta traja tudi:

– mandatna doba župana, ki je izvoljen na nadomestnih volitvah po prenehanju mandata prejšnjemu županu pred potekom mandatne dobe,

– mandatna doba župana, ki je izvoljen na volitvah, ki so bile iz kakršnega drugega razloga na podlagi zakona opravljene po rednih volitvah v občinske svete.«

10. člen

V 36. členu se črta peta alineja. Pred dosedanje šesto alinejo se doda nova alineja, ki se glasi:

»– če nastopi funkcijo ali začne opravljati delo oziroma če v enem mesecu po potrditvi mandata ne preneha opravljati funkcije ali dela v občinski oziroma v državni upravi, ki na podlagi zakona ni združljiva s funkcijo župana ali podžupana.

Dosedanji šesti odstavek se nadaljuje z naslednjo vsebino:

»Zoper ugotovitev občinskega sveta lahko župan in podžupan, ki mu je prenehal mandat, v 8 dneh od prejema sklepa vložijo tožbo na upravno sodišče, ki o njej odloči v 30 dneh. O morebitni pritožbi odloči vrhovno sodišče v 30 dneh.«

Dosedanji sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Postopki za izvolitev novega župana ali imenovanje podžupana se lahko začne po preteku roka za vložitev tožbe, če tožba ni bila vložena, po preteku roka za vložitev pritožbe zoper odločitev upravnega sodišča, če pritožba ni bila vložena, oziroma po pravnomočnosti odločitve sodišča.«

Dodata se nov osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»Če je župan imenovan:

– na funkcijo v organu državne uprave, ki izvaja nadzorstvo nad zakonitostjo oziroma primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave,

– za načelnika upravne enote ali vodjo notranje organizacijske enote v upravni enoti, na katere območju je občina,

– na položaj ali druga uradniška mesta v državni upravi, na katerem se izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorstvom nad zakonitostjo oziroma primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave, mu po zakonu preneha mandat župana z dnem imenovanja. O imenovanju mora župan takoj obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo.

Če župan opravlja funkcijo ali delo iz prejšnjega odstavka, je župan dolžan pisno obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo najkasneje v sedmih dneh po prejemu poročila o izidu volitev v občini.«

Dosedanji osmi in deveti odstavek postaneta deseti in enajsti odstavek.

11. člen

V prvem odstavku 37. člena se za prvim stavkom doda stavek, ki se glasi:

»Občinski svet imenuje člane nadzornega odbora najkasneje v 45 dneh po svoji prvi seji.«

V drugem odstavku se doda četrta alineja, ki se glasi:

»– poda poročilo občinskemu svetu.«

12. člen

Doda se nov prvi odstavek 46. člena, ki se glasi:

»Upravne naloge občine izvaja občinska uprava.«

Dosedanji prvi in drugi odstavek, ki postaneta drugi in tretji odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

»Občinsko upravo ustanovi občinski svet na predlog župana s splošnim aktom, s katerim določi njene naloge in notranjo organizacijo.

Občinsko upravo usmerja in nadzira župan, delo občinske uprave pa vodi tajnik občinske uprave, ki ga imenuje in razrešuje župan. Tajnik občinske uprave je uradnik po zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev.«

13. člen

Spremeni se drugi odstavek 47. člena, ki se glasi:

»Organ skupne občinske uprave ali skupno službo občin za opravljanje posameznih nalog občinske uprave ustanovijo občinski sveti na podlagi splošnih aktov, ki jih določa zakon.«

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Župani se lahko dogovorijo, da se naloge skupnega organa občinske uprave ali skupne službe iz prejšnjega odstavka, opravljajo v eni od občinskih uprav.«

14. člen

Spremeni se tretji odstavek 70. člena tako da se glasi:

»Odločitev o uvedbi samoprispevka je sprejeta, če je zanjo glasovala večina vseh volivcev, ki so glasovali.«

15. člen

V prvem stavku 97. člena se besedilo »v višini 0,5 odstotka prihodkov« nadomesti z besedilom »v skladu z zakonom, ki ureja javno financiranje«.

V tretjem odstavku se besedilo »2 odstotka« nadomesti z besedilom »z zakonom določen odstotek«.

16. člen

98. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Rezerva se uporablja v skladu z določili zakona in proračuna.«

17. člen

V 120. členu se beseda »Zavrč« črta in doda nova beseda »Ptuj«.

18. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 063-8/99-1

Zavrč, dne 18. decembra 2003.

Župan
Občine Zavrč
Miran Vuk l. r.

ZREČE

4298. Cenik daljinskega ogrevanja

SPITT d.o.o., Cesta na Roglo 11/j, Zreče, skladno s 97. členom energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99) objavlja

C E N I K daljinskega ogrevanja

1

Zaradi spremembe cene zemeljskega plina pri distributerju Geoplin d.o.o., Ljubljana se v mestu Zreče s 1. 9. 2004 spremeni cena toplotne energije.

Povprečna cena za MWh toplotne energije se zniža za 0,67%, tako da znaša nova povprečna cena toplotne energije 10.846,67 SIT/MWh.

Pri fiksnem delu cene ni sprememb.

2

Navedena cena daljinskega ogrevanja je oblikovana skladno z uredbo o oblikovanju cen proizvodnje in distribucije pare in tople vode za namene daljinskega ogrevanja za tarifne uporabnike (Uradni list RS, št. 38/04).

Na navedeno ceno se skladno z zakonom o davku na dodano vrednost obračuna še 20% davek na dodano vrednost.

Št. 45/2004-02

Zreče, dne 30. avgusta 2004.

Direktor
SPITT d.o.o.
Djura Sabo l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

- | | |
|---|-------|
| 4284. Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (ZEPEP-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo) | 11809 |
| 4285. Zakon o rudarstvu (ZRud-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo) | 11817 |
| 4286. Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo) | 11837 |
| 4287. Zakon o blagovnih rezervah (ZBR-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo) | 11841 |
| 4288. Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo) | 11845 |
| 4289. Zakon o prevozu v cestnem prometu (ZPCP-1-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo) | 11861 |
| 4290. Zakon o fitofarmacevtskih sredstvih (ZFFS-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo) | 11885 |

MINISTRSTVA

- | | |
|--|-------|
| 4291. Pravilnik o pripravi programov dela, letnih dopolnil k programom in poročil organizacij proizvajalcev hmelja | 11899 |
|--|-------|

OBČINE

PIVKA

- | | |
|---|-------|
| 4292. Sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev splošnih meril prostorsko ureditvenih pogojev za naselja v Občini Pivka; podrobnih meril in pogojev PUP za naselja v Občini Pivka; podrobnih meril in pogojev PUP za območje Pivke z Radohovo vasjo, Petelinjami in Hrastjem | 11926 |
|---|-------|

PREBOLD

- | | |
|--|-------|
| 4293. Program priprave lokacijskega načrta območja L2/2 VELTRAG 1 (Latkova vas 1) s komasacijo | 11926 |
| 4294. Program priprave lokacijskega načrta območja L2/3 VELTRAG 2 (Latkova vas 2) s komasacijo | 11928 |
| 4295. Program priprave lokacijskega načrta območja L4/6 CONA SOC s komasacijo | 11930 |
| 4296. Program priprave lokacijskega načrta območja P4/4 KOVAČEV HRIB s komasacijo | 11932 |

ZAVRČ

- | | |
|--|-------|
| 4297. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Zavrč | 11933 |
|--|-------|

ZREČE

- | | |
|-----------------------------------|-------|
| 4298. Cenik daljinskega ogrevanja | 11935 |
|-----------------------------------|-------|

ISSN 1318-0576



Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2004 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767